

Shi Library
P.O., Chandigarh

MSS No. 521 (Part-2) Subject Dharamsastra
Name of MSS Prem. Abodh (Parchi Kabir Ji Ki)
Author _____
Period _____ Folios 11
Script Gurmukhi Source Prithi Pal Singh Jawa, Talandhar
Missing Folios _____

ਸੀ 35, ਮੰਦਰ

8 P1
P 925

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਰਚੀਆਪੈ ੧

ਮਕੁਗਤਾ ਕੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰੇਮਾ ਅਥੇਧ
 ਪੇਈ ਕਾਨਉ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਓ ਅੰਨਮੋ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਪੂਰਗਹਿ ਚਿਸਤਾ ਅੰਗਾ ॥ ਅਸਾਇ ਮਧਿ ਫੁਨ ਅੰਤਉ
 ਕਤਾ ਕੇ ਜਗਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰ
 ਮਾਤਮਾ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਜਿ ਨਰਚੀ ॥ ਬਹਾ ਬਿਧਰ
 ਚਨਾਥਾ ਪਖੇਲੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰੂਪ ਧਰਜਗ ਮਾਹਿ ਬੇਲੈ ॥ ਧਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਿੰਮੇਲੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਚਨ ਕਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤਪ੍ਰੀ

ਤਮਪਾਵੈ ਪ੍ਰਥਮੈ ਏਕੰਕਾਰਾਇ ਕੇਲਾ ਕੀ ਓਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਵੇਲਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਧਰਮਾਇ ਓ। ਭੀ
 ਤਰਸੂਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਾਇ ਓ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤਹਾ ਸੂਤ ਮੈ ਬਿਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮ ਅਪਰੰਪਰ ਅਤਮ ਅਜਮ ਅਕਰੀ ਨਿਰਬਨਾ ਪ੍ਰੀ
 ਤਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖੇਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ਅਮੈਰਾ
 ਰੇ ਲੇਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਤਾਅ ਸੂਤਰ ਕਾਗਦੁ ਗਰਜਤ
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਚਨ ਕਛੁ ਕਰ ਓ ਓ ਚਾਰੈ ਤਰਕ ਕਰੈ ਜਾਅ
 ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸੁਗਤਿ ਜੈ ਮਨ ਅਵੈ। ਤਨੁ ਮਨੁ

ਸਕਲਾਇ ਸਰਤ ਬਜਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਕਾਨ ਜਬ ਧਰ २
 ਰੈ ॥ ਮਨ ਪਾਥਰੁ ਭਿਲਾ ਜਯੋ ਗਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ
 ਜਬ ਆਵੈ ਗਾਦ ਗਾਦ ਹੋਇ ਕਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਜਾਂਤੁ ਨ ਲਗੈ ਜਾਰੇ ਮਨ ਬੁਧ ਦੇ
 ਹਾ ॥ ਸੁਲਾਹੀ ਸੁਲਾਹੀ ਕਈ ਕਾਲ ਮਾਰੀ ਸਭੁ ਉਦ੍ਰਿਹਿ ਉ
 ਖੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਹਿ ਬੁਧ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸਾਈ ॥ ਹੋਇ
 ਸਬਾਧਿ ਬੁਧ ਬਭੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਮਨ ਸਾਜ ਬਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਧਰੈ ॥
 ਚੰਚਲ ਗਾਤਿ ਵਹ ਸਕਲਾਇ ਸਾਰੈ ॥ ਚਿਤ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੈ ਜ
 ਬ ਆਇ ॥ ਚਿਤ ਵਨ ਤਾਰੀ ਸਹ ਜਿ ਬਿਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅ

ਗਨਿਜਾਪਟਮੈਜਰੋ। ਕਾਮਾਦਿਕਮਿਰਗਤਾਤਨਤੇਭਾ
ਗੈ। ਪ੍ਰਵਾਹਪ੍ਰੇਮਕੋਜਿਹਪਾਦਿਬਹੈ। ਅਗਿਆਨਫੂਸਤ
ਹਮੂਲਨਰਹੈ॥ ੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੇਗਬੈਰਗੁਸੰਨਿਆਸਕ
ਉਕਹਾਂਕਰਉਅਵਗਾਹਾ। ਪ੍ਰੇਮਾਮਰਾਨਕੇਜਗੇਤੇਹੋਵ
ਤਸਭਕੇਦਾਹ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਵਨਜਿਹਪਾਦਹਿਬਹਾ
ਈ॥ ਅਗਿਆਨਪਾਨਜਿਉਸਭਉਰੁਜਾਈ। ਪ੍ਰੇਮਭਾਨ
ਜਿਹਪਾਦਹਿਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਅਗਿਆਨਤਿਮਰਖਿਨਮਾਹਿ
ਬੀਨਸੈ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਤੀਤਜਬਹੀਮਨਆਵੈ। ਦਾਬਿਦਾਦੇਦ
ਤਹਾਟਿਕਣਨਪਵੈ। ਜਿਸਤਨਪ੍ਰੇਮਬਾਸਿਓਹੈ। ਅਇ॥

ਦੁਖਸੁਖਮਨਕੇਗਏਹਿਗਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲਾਜਿਨਮੁ ३
 ਖਲਾਇਆਸਹਜੇਤਿਆਗਤਾਸਮਨਿਆਇਆ
 ੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਾਤਨਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਈਦੋਰਿਆਨਅਗ
 ਨਿਰੁਰਕਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਮਨਜਾਜਾਰਕੈਦੇਵੈਭਸਮਉ
 ਭਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜੋਗਬੈਰਾਗਪ੍ਰੇਮਤੇਨੀਕੋ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੇਮ
 ਵੈਲਾਗੈਫੀਕੋ॥ ਗਿਆਨਬਿਗਿਆਨਪ੍ਰੀਤਜੋਕਰੈ॥
 ਪ੍ਰੇਮਬਿਨਾਕਾਰਜਨਹੀਸਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਜਤੁਮੈ
 ਇਕੁਜਾਤਾ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੇਮਦਹਿਹੋਇਨਗਿਆਤਾ॥ ਬੁਗਤ
 ਕਰੈਕਈਉਆਕਲੈ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੇਮਬੁਗਦਾਨਨਮਿਲੈ॥

ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਮਕਥਕਥਾ ਸਭਜਾਨੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਏਦਪੁਰਨ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਿਹਰਵਿਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਈਦੁਬਿ
 ਦਾਸੀਤਾਬਿਲਾਇ ॥ ਤੀਨਭਵਨਗੁਨਕ੍ਰਮਤਿਮਰੀਖਿਨਮ
 ਹਿਜਾਇਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸਭਘਟਪੁਰਨਹੈਕੁਗਦਾ
 ਨਾ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਗਟਯੋਪ੍ਰੇਮਸੁਜਗਮੇਜਨਾ ॥ ਜਹਪ੍ਰੇਮਕੋਰੈ
 ਬਿਉਪਾਰੀ ॥ ਧੰਨਵਦਪ੍ਰੇਮਧੰਨਪੁਰਖਦਹਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿਠਗ
 ਜਗਤਠਗਉਗੀਲਾਈ ॥ ਸਭਮਹਿਪ੍ਰੇਮਹੋਇਰਹਿਉਸਮਾ
 ਈ ॥ ਧੰਨਵਦਤਨਜਹਪ੍ਰੇਮਬਸਾਨਾ ॥ ਧੰਨਵਦਤਨਜਹਪ੍ਰੇ
 ਮਰਹਾਨਾ ॥ ਧੰਨਮੁਖਪ੍ਰੇਮਕੀਕਰੈਜੇਬਾਤਾ ॥ ਧੰਨਵਦਬੁਧ

ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਛਤਾ ॥ ੬ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਧੀਨ ਦੇਸ ਕੁਲ ਧੀਨ ਜੇ ४
 ਧੀਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਤ ਉਪ ਜਿਉ ਜ
 ਨ ਮਤ ਪ੍ਰੀਤ ਮਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਾਸਨ ਗਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਪ
 ਜਾਨਾ ॥ ਸਕਲ ਖੰਡ ਸੇਭ ਇਉ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਸ
 ਉਦਾਹੈ ॥ ਜੇਹ ਬੈਰਾਗ ਕਉ ਸੇਤਨ ਲੇਵੈ ॥ ਲਹੈ ਪ੍ਰੇਮਤ
 ਨੁ ਮਨ ਸਭ ਦੇਹੀ ॥ ਤਹਾਂ ਗਿਆਨ ਝੂਠੇ ਨ ਲੇਹੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗ
 ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲ ਗਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਸੁਪਨੇ
 ਨਹੀ ਚਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਰਣਾ ॥ ਭਗਤ ਬੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਤੇਰਹਤ ਜੋਰਾ ਚਹੀ ॥ ਤੇਥੇ ਸਭ ਜਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਨਾ ਹੋ ਦੇਹ ਜਿ

ਤਾਤੇਉਪਜਿਓਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪

ਉ॥੧॥ ਚੈ॥ ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰੀਤਮਤਗਵਨਾਪ੍ਰੇਮਜੰਨਮ
ਹਿਹੁਤੇਸਮਾਨਾਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੇਮਸੋਹੇਤਾ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੇਮਕ
ਛੁਐਰਨਦੇਤਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪਭੀਮੰਕਾਰਪ੍ਰਕਾਸਾਤ੍ਰਾਕੋਤਤੁ
ਸਬਦੁਬਿਖਮਾਤਾ॥ ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਕਰਨਅਨਰਾਤਾ॥ ਤਾਅਕਾ
ਸਤੇਪਵਨਉਪਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹੁਹੋਇਛਿਰਿਓਦਿਵਨਾ
੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤਾਕੋਤਤੁਸਪਰਸਹੈਜੁਨਹੁਇਕਾਗਰਚਿਤ
॥ ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਹੈਰਾਨਹੈਤੁਚਾਸਭਨਕੀਮਿਤਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਹੁਤਾ
ਸਨਪਵਨਪ੍ਰੇਮਉਪਜਾਇਆ॥ ਜਿਨਪ੍ਰੇਮਕੇਬਸਹੋਇਆ
ਪੁਜਰਾਇਆ॥ ਤਾਕੋਤਤੁਚੂਪਹੈਗਿਆਨੀ॥ ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਮ

ਖੀਆਦਿਵਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਤੇ ਅਪਿਉ ਪਜਾਨਾ ॥ ਤਾਰ ਸਰ ੫
 ਸਨਾ ਅਪਹਿਰਨਾ ॥ ਤਿਨ ਅਪ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਹਾਇਆ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਰੂਪ ਧਰ ਧਰ ਉਪਜਾਇਆ ॥ ਤਕੇ ਤਤੁ ਗੀਧਾ ਬਿਖਿਯਾਤਾ ॥
 ਨਾ ਸਾਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬੀਧਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ਉਪਜਿਆ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿੰਘਿ ਤਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਦੇਖਹੁ
 ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬ
 ਸੇ ਹੋਇ ਜਗਤੁ ਉਠਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਬਿਸਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ॥ ਸੋ
 ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਘਟਨਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਸਰੂਪ ਸਭ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾ
 ਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਦ੍ਰੈ ਤਕੇ ਕਰੈ ਸੀ ਘਾਰਾ ॥ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ

ਏ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਬਸੋਇ ਗਏ॥ ਸਾਹਬ ਸੇਵਕ ਤਾ ਅਰੁ
 ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬਾਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਤਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਗੁਣ ਜਗਤ ਕੇ ਨਨ ਭਾਂਤ ਦਿਖਾਇ॥ ਸਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਉਪਜੇ ਪੁ
 ਨਿਤਿ ਹਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਘਟੈ ਜ
 ਗਾ॥ ਜਿਹ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਸੇਈ ਬਡ ਭਾਗਾ॥ ਬਨ ਪਰਬਤ
 ਏ ਸਭ ਅਨੁਗਾਹੀ॥ ਅੰਤਰਾਧਿ ਮਾਨ ਜਿਨ ਇਕਟ ਕਲਾਹੀ
 ॥ ਪਿਚਤੁ ਤੇਜੈ ਉਪਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਬਸੋਇ ਰਹਿ ਚਿਦਿਵ
 ਨਾ॥ ਚਰ ਅਚਰ ਸਕਲ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨ ਕੋਈ ਦੀਸੈ
 ਨਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਬਬੇਕ ਅਹੇ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਜਿਹ ਬਬੇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ

ਸੋਈ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਉਪਜਿ ਉਜੇਤਾ ਏਹੁ ॥ ੬
 ਅਕਾਰਾ॥ ਜੇ ਬਥੇ ਕੇ ਸੋਰਚ ਰਹੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਿਨੈ ਬਿਚਾਰਾ॥੧॥
 ਚੋ॥ ਵਰਦਿ ਵਾਰਾ ਅਉਖੈ ਪ੍ਰਹਾਰੇ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਅੰਤਰ ਦ੍ਰਿ
 ਸ਼ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਭਾਂਜਨ ਅਨੇਕ ਬਸਤੁ ਤਹਾ ਏਕਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਸ
 ਪਰਸ ਭਮਾ ਹਦੇਖਾ॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਹਿ ਕਹਾ ਬਖਾਨਉ॥ ਸਭ
 ਘਟ ਪੂਰਨ ਤੇ ਕੋ ਜਾਨਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ਜਾਨੀ॥
 ਸੋਮੇ ਪੈਨ ਹੀ ਜਤ ਬਖਾਨੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀ ਮਾਰ
 ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਉ ਭੀ ਕਰਤ ਖੁਆਰਾ॥੧੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਤੁਥੈ ਕਿਆ ਕਹਉ ਤੂੰ ਜਗ ਬਗੀ ਬਲਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਉ ਬ

ਉਰਾਇਕੈਪੁਨਪ੍ਰੀਤਮਦੇਇਬਉਗਾਇ॥੧॥ ਚੌ॥ ਜੇਬਉ
 ਗਾਇਨਪ੍ਰੇਮੀਲੀਨਾ॥ ਤੈਸੇਈਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰੀਤਮਕੋਦੀਨਾ॥ ਜਿ
 ਨਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪ੍ਰੇਮੀਲਾਈ॥ ਤਿਨਠਗਪ੍ਰੀਤਮਠਗਯੋਜਾ
 ਈ॥ ਇਨੇਪ੍ਰੇਮਬਹੁਤੇਘਰਗਾਲੇ॥ ਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰੀਤਮਕਰੋਬਿਹ
 ਲੈ॥ ਪਾਹਿਲੇਘਰਿਪ੍ਰੇਮੀਕਾਜਾਗਾ॥ ਪੁਨਪ੍ਰੀਤਮਕੋਭੀਕੀਓ
 ਖੁਆਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰੀਤਮਗੁਪਬਿਨਸੈ॥ ਰਹੈਪ੍ਰੇਮਤਹਅੰਗਨ
 ਭਾਸੈ॥੧੩॥ ਜੇਠਲਾ॥ ਜਭਘਾਇਪ੍ਰੇਮਹੀਆਹਿਤਾਹਿਬਿ
 ਨਾਜਗਸਾਹਿਕੇ॥ ਜਹਾਕਰੈਪ੍ਰਵਾਹੁਸਭਪਰਲੇਕਰਿਦਹਿ
 ਰਹੈ॥੧॥ ਚੌ॥ ਅਰੇਪ੍ਰੇਮਤੈਠਗਠਗਵਾਰੇ॥ ਜਿਉਘਰਿ

ਤੈਨੇ ਆਹਿਉ ਸਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਖਿਆ ਮੈ ਨ ਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਜਿਉ ॥
 ਸੁਨਿਓ ਤਿਉ ਆਖ ਬਖਾਨਉ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਸਿਉ ਕਰੀ ਖੁਆ
 ਗੀ ॥ ਤਿਵ ਸੁਨਿਓ ਸਤੁ ਕਹਿਓ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਨੈ ਖੁਆਰ ਕਰਤ
 ਕਿਆ ਪਾਵਾ ॥ ਭਲ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਆਵਾ ॥ ਅਨ
 ਚੰਚਲੁ ਜਗ ਅਤਿ ਚਲਾਈ ॥ ਤੁਮ ਦੇਖਤ ਵਹੁ ਗਾਇਓ ਲ
 ਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਅਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਝ ਏਕ ਗੁਣ ਮਵ ਗੁ
 ਟੈ ਹੋ ਕਈ ਲਾਖ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਈ ਰਖਹਿ ਨ ਕਾਇ ॥
 ਭਲਾਖ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਿਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਜਸੁ ਜਗ ਸਗਲੀ ਗਾਇਓ ॥ ਤਿਨ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਪੈ ਜਗ ਮਾਹਿ

ਸੂਰਚੰਦਾਜਿਉਛੁਪਤੈਨਹਿ ॥ ਜਿਉਪਰਚਾਪ੍ਰੀਤਮਾਸਿਉਭ
 ਣੀ ॥ ਤਿਉਜਗਪ੍ਰਗਟਹੋਇਸਭਗਈ ॥ ਤੈਸੇਸੁਨਕਰਅਛ
 ਰਜੇਰੇ ॥ ਚੈਪਈਦੋਹਰੇਜੋਰਠੇਬੋਰੇ ॥ ਜਬਾਮਤਸਿਉਲਿਖਪੇ
 ਥੀਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਉਪ੍ਰੇਮਰਸਭੀਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ਜੇਸੁਰਤਾਕੋਈਗਾਵਈ ॥ ਯਾਭਗਤਨਕੋਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਬਰਨਮਾੜਹੀ
 ਨਜਾਨਜਿਨਤਜਉਅਪਨਾਨੇਮਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਬਰਨਮਾੜਹੀ
 ਨਜੋਹੋਈ ॥ ਦੁਏਖਦਰਸਕਰਤਜਉਕੋਈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਅਨੁਗ੍ਰਹਕਰਹੁ ॥ ਬਰਨਮਾੜਾਬਨਾਇਕੈਧਰਉ ॥ ਕਰਿਸਰ
 ਧਾਇਸਸੁਨਉਅਰਪਰਉ ॥ ਪ੍ਰਨਭਾਉਭਗਤੁਹਰਿਜੀਸਿਉ

ਕਰਉ ਸੋਹਰਿ ਜੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇਉ ਦੇਹੀ ਆਹਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਤੇਉ ॥ ੮ ॥
 ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹਰਿ ਜੀ ਜਾਨੈ ਜੀਉ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਏਕੈ ਹੋ ਮਨੇ
 ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹੁਗਾ ॥ ਹਰਿਗੁਗਤ ਨ ਕੀ ਬਾਰਤ ਕਰੀ ਚਉ ਪਈ
 ਬੀਦਾ ਤਾ ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਵਈ ਕੇਵਲ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਕਬੀਰ ਕੀ ਪਰਚੀ ਪ੍ਰਥਮੇ ਜਾਨਾ ਦੁਆਦਸ ਚੈ ਪਈ
 ਕਰੀ ਬਖਨਾ ਪੁਨ ਪਰਚੀ ਧੰਨੇ ਤਿਲੋਚਨ ਦੀਨਾ ਓਨੀ ਸਚੈ ਪ
 ਈ ਦਸ ਅਰੁ ਤੀਨਾ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕੀ ਪਰਚੀ ਜਾਨਾ ਨਉ ਅਭੀਤੀ ਸ
 ਚੈ ਪਈ ਮਾਨਾ ਜੈ ਦੇਵ ਕੀ ਪਰਚੀ ਏਕ ਕਮ ਬੀਸਾਰ ਵਦਾਸ ਤ
 ਗਤ ਕੀ ਹੋਉ ਏਤੀ ਸਾਮੀ ਰਾਬਾਈ ਕੀ ਤੀਨ ਅਰੁ ਤੀ ਸਾਕਰ

ਮਾਬਾਈਕੀਪਰਚੀਪਚੀਸਾ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪਰਚੀਪੀਪੇਭਗ
 ਤਕੀਕਰੀਪ੍ਰੇਮਰਸਮਾਨਾ॥ਤੈਬੀਸਦਾਇਚੈਪਈਸੀਗਦੇਹਰੇ॥
 ਨਾ॥੧॥ ਚੈ॥ਸੈਨਤਗਤਹਾਰਿਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈ॥ਬੀਸਅਰੁਏ
 ਕਚੈਪਈਗਾਈ॥ਸਧਨੇਪਰਚੀਹਰਿਜੀਅਰਚੀ॥ਤੀਸਅਰੁ
 ਖਸਟਚੈਪਈਚਰਚੀ॥ਬਾਲਮੀਕਕੀਪਰਚੀਜਾਨਾ॥ਤੀਨ
 ਅਧਿਕਬੀਸਤੇਜਾਨਾ॥ਸੁਕਦੇਵਪਰਚੀਪਾਚਅਉਤੀਸਾ॥
 ਬਧਕਪਰਚੀਏਕਕਮਬੀਸਾ॥ਬਹੁਰਧੂਹਕੀਪਰਚੀਅਈ
 ॥ਖਸਟਅਰੁਤੀਸਚੈਪਈਗਾਈ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਭਗਤਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਰਸਿੰਘਭੁਏਸਹਾਇ॥ਤਾਕੀਪ

ਰਚੀਚੋਪਈਭਈਸਥਾਅਰੁਏਕਸੁਭਾਇ॥੧॥੧॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਗੋਪਰਚੀਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਚੈ॥ ॥
ਪ੍ਰਬਯੋਕਬੀਰਕੀਪਰਚੀਕਹਉ॥ ਜਿਉਸੁਨੀਆਤਿਉਭੁ
ਖਿਆਚਹਉ॥ ਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾਕਾਸੀਬਾਜੁ॥ ਲਗਤਪ੍ਰੇਮ
ਤਿਸੁਬੁਧਭਈਨਾਸਾ॥ ਵਾਕੀਤ੍ਰਿਅਲੇਈਸੁਗਗਿਆਤਾ॥ ਪ੍ਰ
ਤਕਮਾਲਜੁਜਗਮਾਹਿਜਾਤਾ॥ ਏਕਬੇਟੀਇਕਬਹੁਰਹਾਈ॥
ਤਿਨਪ੍ਰੇਮਕੇਬਸਹੋਇਸੁਧਬਿਸਰਾਈ॥ ਬੁਧਬਿਬੇਕਜਗਕੀ
ਚਤੁਰਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਬਸਹੋਇਸਕਲਹਿਰਾਈ॥੧॥ ਦੇਹਗਾ॥

ਗੈਰਤਖਦੀਤਕਬਰੀਖੁਨਸਬਫੀਸਭਓਰਾਅਰੇਪ੍ਰੇਮਤੈਕਿ
 ਆਕੀਆਤਨਤੇਕਢੇਪਛੋਰਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਤਿਨੈਤਿ
 ਆਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਤਿਸਮਨਰਹੈਪਾਗਾ॥ ਜੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸ
 ਰਾਮਪਾਗਾਸੋਮਿਲਗਹਿਓਅਸੰਗਸਿਉਸਾਰਾ॥ ਮਨਚੰਚਲ
 ਏਤਉਤਕਉਧਵੈ॥ ਬਿਨਪ੍ਰੀਤਮਸੋਨਠਹਰਵੈ॥ ਬਹੁਖੇਜੇ
 ਜੇਗੀਲੀਨਿਆਸੀ॥ ਨਹਤਿਪਤੀਰਸਨਾਹਰਿਰਸਪਿਆਸੀ॥
 ਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀਅਰੁਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਖੋਜਪਰਿਓਕਹੁੰ
 ਸਾਂਤਨਧਾਰੀ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੁਰਬਨਉਪਬਨਖੋਜੀਆਲਹੀ
 ਨਮਨਮਹਿਸਾਂਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਰਾਮਾਨੰਦਮਿਲਗਈਸੁਖਾਈ

ਕੀਥਾਤਾ ॥੧॥ ਚੈ॥ ਇਕਾਨਿਸਚੇਰਨਗਰਮਹਿਪਰਾ॥ ਤੁਈ
 ਜਾਗਚੇਰਤਬਡਰਾ॥ ਤੁਪਾਛੇਪਹਰੁਆਪਰਿਓ॥ ਦੋਰਚੇਰ
 ਕਬੀਰਘਰਬਰਿਓ॥ ਦੁਇਦੁਇਸੁਤੇਹੁਤੇਤਿਬਾਈ॥ ਇਕਸ
 ਰਸੁਤਾਕਬੀਰਬਤਾਈ॥ ਜਾਇਚੇਰਬਾਲੀਸਿਉਪਰਾ॥ ਤਾ
 ਘਰਮਾਹਿਲੋਕਸਤੁਬਰਾ॥ ਛੂਛਰਹੈਚੇਰਕਹੀਨਪਾਇਆ॥
 ਧੀਅਜਦਾਈਬਹੁਪੂਤਬਤਾਈਆ॥ ੩॥ ਦਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਿ
 ਆਲਾਪੀਅਕੈਕਬੀਰਗਾਇਉਬਉਗਾਇ॥ ਗੋਰਤਤਿਹਤੇ
 ਮਿਟਗਈਰਹਿਓਪ੍ਰੇਮਘਰਛਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਇਕਾਦਿਨਵ
 ਘਰਪ੍ਰੇਮੀਆਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਜਿਨਪ੍ਰੇਮਲਗਾਇ॥ ਤਾਂਦਿ

ਨਵਾਘਰਕਛੁਨਰਹਈ। ਭਾਉਭੁਗਤਾਕਿਆਤਿਸਕਾਕਰਈ।
 ਲੋਈਤਬਮਨਮਾਹਿਇਚਰਾ। ਬਨੀਆਏਕਤਿਸਦੇਖਨਹਾਰਾ।
 ਤਹਾਂਸੀਧਾਜਾਇਮੀਰੀਉਭਧਾਰਾ। ਤਿਨਰੈਨਮਾਵਨਕਾਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ। ਸੋਮਾਨਬਚਨਸੀਧਾਲੇਆਈ। ਕਰਿਸਿਧਰਸੇਈਤਿ
 ਨਹਿਜਿਵਾਈ॥੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਈਰਕਹੀਤੇਆਉਆਰਿਮਸ਼੍ਰਿ
 ਮਪਰਤਫੁਹਾਰਾ। ਦਾਦਰਮੋਰਪਪੀਹਰਾਚਹੁਦਿਸਪਰਤਝੰਗ
 ਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸੁਨਕਈਰਾਅਉਬਚਨਉਚਾਰਾ। ਭੁਈਰੈਨਤਬ
 ਝੀਆਸੀਗਾਰਾ। ਕਾਧੇਤਾਕੇਲੀਆਉਠਾਈ। ਮਤਵਾਚਰਨ
 ਚੀਕਰਭਰਜਾਈ। ਜਹਬਨੀਆਦੇਖਤਨੈਨਉਘਾਰੀ। ਸੁਕੇਖ १

११
 ਰੇਤਿਨਜਾਇਉਤਾਰੀ॥ ਵਹਦੇਖਤਮਾਸਾਅਚਰਜੁਰਹਾ॥ ਪਾਇ
 ਮਤਤਉਨਮਤਾਕਹਾ॥ ਜਿਵਪੀਆਪੀਠਤੀਆਚਕ੍ਰਿਅਈ
 ॥ ਤਿਉਫਿਰਬਨੀਏਘਰਿਪਹੁਚਾਈ॥ ੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਨਪ੍ਰੇਮਭ
 ਗਤਬਉਗਾਇਆਰਖੀਨਕਲਕੀਕਾਨਾ॥ ਸਭਬਾਤਨਬਉਰ
 ਕੈਰੈਬਉਗਾਈਮਾਹਿਸਿਆਨ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਕਬੀਰਤਈਜਬਪ੍ਰੇ
 ਮਅਧਿਕਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਬਸਾਤਿਜੁਬੁਧਬਉਗਾਈ॥ ਨਿਰਤਕਰ
 ਤਧੀਚਨਹੀਧਰਈ॥ ਮਗਨਹੋਇਮਨਕੀਰਤਨਕਰਈ॥ ਅਤ
 ਨਿਲਜਹੋਇਕੂਕਧਕਾਰੈ॥ ਦਰਦਲਗੈਤਬਹਾਹਨਿਕਾਰੈ॥ ਮਨ
 ਕੀਲਗਨਕਹਾਏਰੁਕੈ॥ ਚੈਲੈਚਿਨਗਪਰੀਕਿਉਲੁਕੈ॥ ਜਹੀਓ

ਰਵਹਨਿਕਸਸਿਧਾਵੈ॥ ਸਹਿਸਲੋਕਤਹਾਂਜੁਰਆਵੈ॥੬॥ ਦੇਹ
 ਰਾ॥ ਕਾਂਸੀਬਾਂਸੀਬਿਪਸਤਮਨਮਹਿਖੁਨਸਬਢਾਇ॥ ਤਾਹਿ
 ਲਜਾਵਨਕਾਰਨੇਮਨਮਹਿਕਰਹਿਉਪਾਇ॥੭॥ ਤੇ॥ ਮਿਸ੍ਰਮ
 ਹੋਛੈਸਾਧਬੁਝਾਵੈ॥ ਸਤਸਹਿਸਲਾਖਜੁਰਆਵੈ॥ ਤਿਨਰੇਜਾ
 ਤਬਕਹਾਂਤੇਦੈਹੈ॥ ਹੋਇਸ੍ਰਮਿੰਦਾਨਿਕਸਸਿਧੈਹੈ॥ ਲੋਕਾਗਇਹੁ
 ਲਿਖਿਯੋਬੀਚਾਰਾ॥ ਭਗਤਕਬੀਰਮਹੋਛਾਧਾਰਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੋਦੀ
 ਨਪਠਾਏ॥ ਬਹੁਤਮਹੰਤਾਅਤੀਤਬੁਲਾਏ॥ ਜੁਰਆਏਵਹੁਤਾਹੀਬੇ
 ਰਾ॥ ਮਾਇਕਬੀਰਕਾਦੁਆਰਾਘੇਰਾ॥੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਹੂਕਬੀਰ
 ਮਤਦਾਰਾਪਰਾਪੀਐਪ੍ਰੇਮਮਦੁਸੇਇ॥ ਤਾਕੋਸੁਪਨਹੀਦੇਹਕੀਕ

ਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਿਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਈ ਰਬ ਓਗਾਇਆ॥ ੧੨
 ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨਿਆਇਆ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨਿ ਰੰਕਾਰ ਨਿਰ
 ਬਾਨਾ॥ ਅਜ ਅਕੂੰ ਨਿਰਰਗੁਨ ਪ੍ਰਗਿਆਨਾ॥ ਲਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਅ
 ਕਾਰ ਕੰਧਾਰਾ॥ ਅਨੇਕ ਬਾਨ ਲਗ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਰਾ॥ ਅਕੂੰ ਕਿਉ
 ਆਗਤਿ ਮਹਿਆਵਾ॥ ਬਨ ਜਾਰੇ ਕਾਰੂ ਪਬਨਾਵਾ॥ ਬਲਦ ਸ
 ਹੀ ਸ੍ਰਤਿ ਨ ਲੀਨ ਬਨਾਏ॥ ਲਾਦ ਸਮਿ ਮਗੀਤ ਹਲੇ ਆਏ॥ ੮॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਘੀਉ ਖਾਂਡੁ ਮੈਦਾ ਮਧੁ ਦਾਲਤੰਦਲਾ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ
 ਲੇਨ ਹਲ ਧਬਹੁ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ॥ ਆਇਓ ਖੇਪਾ ਅਪਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ ॥
 ਭਾਂਗਤ ਮਾਕੂਹ ਫੀਮਾ ਅਪਾਰਾ॥ ਦੁਆਰ ਕਈ ਰਕੇ ਦੀਨੀ ਡਾਰਾ॥

ਬਹੁਬਿਧਪਾਏ ਤਨ ਤਨਾਈ॥ ਕਬੀਰ ਰੂਪ ਧਰਿ ਲੀਓ ਗੁਸਾਈ॥
 ਬਨ ਜਾਰਾ ਤੁਇ ਓਆਰੀਆ ਕਾਰੀ॥ ਦੇਉ ਸਰੂਪ ਧਰਿ ਸੇਵ
 ਧਾਰੀ॥ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਸੇਵ ਕ ਬਨ ਜਾਰਾ॥ ਦੇਉ ਗਰੇ ਦੇਉ ਬਾ
 ਹੈ ਝਾਰਾ॥ ਅਤੀਤ ਅਤੀਤ ਪਹੂ ਛਹ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਮਾਂਗਹਿ ਤਿ
 ਨ ਦੇਹਾ ਦੇਵਾਈ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਇਤ ਸਭ ਕੇ ਕਾਂਸੀ
 ਬਾਸੀ ਜੋਇ॥ ਦੇਖਤ ਮਾਸਾ ਕਛੁ ਕਹਨ ਨ ਆਵੈ ਬਿਸਮੈ ਰਹੈ
 ਗਏ ਜੋਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਜਿਵਾਏ॥ ਸਬ ਹ
 ਨ ਕਉ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਰਾਏ॥ ਕੀਏ ਬਿਦਾਚ ਲੇਚਹੁ ਦਿਸਹੇਈ॥
 ਚੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰੈ ਸਭ ਕੇਈ॥ ਧੰਨ ਕਬੀਰ ਅਉ ਧੰਨ ਬਨ ਜਾਰਾ॥

ਜੇਨਕਛੁ ਅਰਮਾਨ ਨਰਖਿ ਰਹਮਾਰਾ ॥ ਜੇਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੇਮੀ १੩
 ਜਾਇ ਮਾਲਿਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਇ ਭੁਲਿਆ ॥ ਕਹੈ
 ਕਬੀਰ ਉਠਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਹਉ ਸਦ ਬਲਹਾਰੀ ਹੋਵਉ ਤੇਰੇ ॥ ੧੦
 ॥ ਏ ॥ ਕਬੀਰ ਜਦ ਹੁਸਨ ਦੇਖਿਆ ਤਨ ਮਨ ਗਿਓ ਬਿਲਾਇ ॥
 ਤੂਟੇ ਨਾਤ ਦਈ ਕੋਰ ਹਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਘਰ ਛਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚੈ ॥ ਚਾਰੇ
 ਨੈਨਾ ਸਿਉ ਆਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਹੀਸ਼ਨੈ ਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਦੇਉ ਓ
 ਰ ਭਏ ਸਮ ਸਰਾ ॥ ਮਾਨੇ ਦੁਹਿ ਦਿਸਦੀ ਪਕਧਰਾ ॥ ਦੇਉ ਓਰ ਵੇਪ੍ਰੇ
 ਮਾਇ ਚਾਰੇ ॥ ਦੇਉ ਓਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਓ ਧਾਰੇ ॥ ਦੇਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੇਮੀ ਭ
 ਏ ॥ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣੀ ਕਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਮਗਮਾ ਮਪਾਰ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਨਤ ਜਾਰਾ ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਦੁਹ ਵਿਸਏ
 ਕਸਾ ਜਨਤ ਜੇ ਝੀਕ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਖੰਡੇ ਦੁਹ ਧਾਰ ਕੈ ਅਗੇ ਪਾ
 ਛੇ ਨਹਿ ॥੧॥ ਚੰ ॥ ਬਹੁਰ ਭਏ ਜਬ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ਕਈ
 ਰਾਹਿ ਹੀ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ॥ ਦਿਬਾ ਦਿਸਟ ਤਿਨ ਨੈ ਅਵਧਾਰੀ ॥ ਸ
 ਕੁਘਟਾ ਅਤ ਮਰੂਪ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਦਿਸਟ ਪਰੇ ਸੋ ਜਾ
 ਝੀ ॥ ਬਿਨਾ ਅਤ ਮਤਿ ਸਦੇ ਇਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਮਾਤ
 ਸੋ ਫਿਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ ਮਨ ਹੀ ਮੋ ਜਤੈ ॥ ਜਤ ਕਤਾ ਅਤੁ ਮਦੇ
 ਈ ਦਿਖਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਮਗਨ ਹੋਇ ਨਿਖਾਈ ॥੧੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਘਾਇਲ ਜਿਉ ਪ੍ਰਮਤ ਫਿਰੈ ॥ ਛੁਡੈ ਅਹੀ ਮਮ ਪੈਟਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part - 3) Subject Dharamsastra
Name of MSS Prem Abodh (Pauchi Dharme Tirlochan Ji Ki)
Author
Period Folios 18
Script Gurmukhi Source Prithi Pal Singh Jawa, Jalandhar
Missing Folios

ਸਰਨਾਹਿ ਕੇ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਚੇਟਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰ ਠਾਲੀ ਲਾਅਗਮ ॥ ੧੪ ॥
 ਅਪਾਰਹਰਿਕ ਬੀਰ ਜੀ ਜੋ ਕਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਭ ॥
 ਮੈ ਸੇਹੀ ਸਮਝੀਐ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਆਗੇ ਪਰਚੀਧੰਨੇ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ ॥ ਚੰਪਈ ॥ ॥
 ਬਿਪਤਿ ਲੋਚਨ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਤਿਸੁ ਮਨ ਭਾ ॥
 ਈ ॥ ਜਾਇ ਸੇਰੇ ਵਰ ਕਰਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ਸੇਵਾ ਰਕੁਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਧਾ ॥
 ਨਾ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪਨ ਈਵੇ ਦਰਵਾਏ ॥ ਮੁਰਲੀ ਪਾਟਨਾ ਦਬ ਜਾ ॥
 ਵੈ ॥ ਧੰਨ ਤਾਹਿ ਜਾਟ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ॥ ਤੁਕੋ ਨਿਕਟ ਗਊ ਸੁਤ ਚਰਾ ॥

ਵਕ੍ਰਾਤ ਕੋ ਨ ਦ ਕਾਨ ਤਿਸ ਪੈਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਬਸ ਹੋਇ ਪੀਰਨ ਪਰੈ ॥
 ੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਨਤ ਨ ਦ ਸੋ ਕਾਨ ਮਿਗ ਜਿਉ ਛੁਕਵਹ ਜਾਵਈ
 ॥ ਬਿਕਲ ਹੋਇ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਆਇ ਠੰਢਾ ਸੋ ਹੋਇ ਰਹੈ ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ
 ਇਕਟ ਕਜਾਇ ਦਰਸਨ ਮਹਲਾਵੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕੀ ਸੋ ਜਧ ਬਿਸ
 ਰਾਵੈ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਪਾਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਤਹ ਪੀਨਾ
 ਰਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਬਸ ਹੋਇ ਸਰਧਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮੈਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਮੁਰਾ
 ਰੀ ॥ ਜਬ ਆਇ ਤਿਲੋਚਨ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਪੀਨਾ ਆਇ ਠੰਢਾ
 ਰਹੈ ॥ ਇਕ ਠਾਕੁਰ ਤਿਸ ਤੇ ਉਹ ਮਾਂਗੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਪਰੈ ॥
 ੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਲੈ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਜਨ ਮਸਕਾਰ ਬੁਝਾਇ ॥

ਜੋਲਿਆਵੇਰਾਹਾਕੀਓਕੋਧੁਸਾਹੁਰਿਸਾਇਆਮਾਤਾਹਾਬੀ
 ਤਿਨਹਿਮੰਗਾਇਆਹਾਬਪਾਵਨਾਮੇਕੇਬਾਧੇਨਾਮਾਸਤੁਮ
 ਹਿਹਰੀਅਰਾਧੇਜਬਮਹਾਵਤਗਜਹਛੁਰੁਏ।ਵਹਕਰਸ
 ਲਾਮਪੀਛੇਹਟਜਾਇਆਰਾਮੰਕਸੁਵਹਿਫਿਰਤਹਿਲਿਆਵੇ
 ਮਾਨੇਸਿੰਘਦੇਖਗਜਅੰਗਕੰਪਾਵੇ॥੩॥ਦੇਹਰਾ॥ਸਲਤ
 ਨਾਮਹਾਵਤਸਿਉਕਹੀਜੋਨਾਮਾਪ੍ਰਾਨਨਲੇਹਾਤੈਤਨੁਅਪਨਾ
 ਮੈਸਹੀਗਜਦਰਨਨਤਰਦੇਹਾ॥੧॥ਚੈ॥ਨਾਮੇਮਾਤਾਇਕਜਾ
 ਇਕਲਾਏ॥ਕਹੈਰਾਮਤਜਿਕਹੋਖੁਦਾਏ॥ਮਾਨੇਜੋਕਛੁਹਜਹ
 ਤਕਹੈ॥ਈਹਾਜੀਉਤੁਮਾਰਾਰਹੈ॥ਰਾਮਖੁਦਾਇਏਕਦਇਨਾ

ਹੀ॥ ਯਾਕਹਿ ਬੋਕੋਕਿਆ ਪਛੁਤਾ ਹੀ॥ ਨਗਰ ਲੋਕ ਸਭੈ ਜੁਗਿਅੰ
 ਏ॥ ਆਪ ਸਮੇਂ ਮਿਲ ਬਾਤ ਚਲਾਏ॥ ਯਹ ਤੋਹ ਰਿਕਭਗਤੁ ਕ
 ਹਾ ਹੀ॥ ਅਥਾਇਨ ਲਾਜ ਹਰਿ ਰਖੈ ਕਿਨ ਹੀ॥ ੩੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ
 ਭੋਕੋ ਕੋਤ ਕੁਦੇਖਈ ਮੁਖ ਮੈ ਅੰਗੁਰੀ ਭਾਰਾ॥ ਹਾਕ ਗਬਿਨ ਤੀਕ
 ਰੈਂ ਹਰਿ ਏਹੁ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਨਾਮੋ ਮਨਾਇ ਹਕ ਛੂਨਾ
 ਏ॥ ਵਾਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਖਾਏ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਇਹ ਕਹਨੁ
 ਕਹਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਜਿਉ ਧਰਤ ਰਪਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਅਪਨਾ ਬਿ
 ਰਦੁ ਸਮਾਰ ਭਾਈ॥ ਜਿਨ ਸਦਹੀ ਹਰਿ ਜਨ ਪੈ ਜਰਖਾਈ॥ ਜੀ
 ਵਾਇ ਗਉਤਿ ਹਠ ਛੀਕਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਕੇ ਵਲ ਹਰੀ॥ ਤ

ਤਿਸਜੇ ਵਡੁ ਸੀਸਾਰ ਮਹਿ ਕੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥ ਚੰ ॥ ਗ
 ਰਤਾਰ ਮੂੰਦਰਾ ਪੈਰੀ ਪਰੋ ॥ ਕਾਢ ਦਾਂਤ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰੋ ॥ ਰੁਦ
 ਨ ਕਰੋ ॥ ਮਉ ਮਤਿ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਝੁਗਆ ਸੁਪਰਵਾਹੁ ਬਹਾਈ ॥
 ਕਬਹਿ ਉਭਾਹੋ ॥ ਉਕਰੈ ਸਲਾਮਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪਕਰ ਪਗ ਮੰਗੋਇ
 ਦੁਦਾਨਾ ॥ ਕਹੈ ਜੁਲਾ ਕੁਰਤੁ ਮਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਮਉ ਕਰ ਸੇਵਾ ਪੁਨਤਿ
 ਸੀਰੀ ਬਾਵਉ ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਲਾਭੁ ਹੋਵੈ ॥ ਸੂਤਾਈ ॥ ਤੁਮਤੇ ਸੋਨੀਰ
 ਖੋਦੁ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਅ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਇਹ ਬ
 ਲਕਜਾਤ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਾਲਕ ਤਿਆਗਵਾਰਾ ॥ ਠਕਿਉ ਕਾਰਿ ਜਾਇ
 ਨਿਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰ ॥ ਤਬਹਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕੀ ਚਿਬ ਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਧੰਨ

ਤੁੰ ਆਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ਤੁਝ ਤੇ ਠਕੁਰ ਜੇ ਵਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੀ ਪਾਅਲਾਪ ॥
ਰੋਹ ਸਗੁ ਸਭ ਕੇਈ ॥ ਤਬ ਪੀਨੇ ਹੀ ਐ ਆਹਿ ਨਿਕਲਾ ॥ ਪ੍ਰਾਇਪ
ਛਰ ਪਰਿ ਭਧਰ ਬਾਲਾ ॥ ਫਿਰੈ ਤਿਵਰਦੰਦਨ ਤਿਸ ਪਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
ਕੋ ਅੰਤ ਭਾਇ ਭਿਤਿ ਹਧਰੀ ॥ ਤਬ ਹਿਤਿ ਲੋਚਨ ਮਨ ਦਾਇਆ ਜਨ
ਈ ॥ ਦੰਦਨ ਤੇਰਾ ਮੁਖੀ ਰਚੁ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਕਾਨ
ਕੋ ਲਾਗ ਕੈ ਕਹਿ ਭਿਉ ਚੇਟੇ ਰਪੁ ਕਾਰਾ ॥ ਐ ਤੁਝ ਠਕੁਰ ਦੇ ਤੋਹ ਤੂੰ ਭਿਉ
ਬੈਠ ਸਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਧੀਨ ਭਿਉ ਬੈਠਾ ਆਨੇ ਲ
ਛ ਮਨ ਮੁਖੀ ਮੀਤ ਪੈਠਾ ॥ ਮੁਖ ਕੋ ਪੋਚ ਹੀਏ ਮੈਲਾਇਆ ॥ ਤਬ ਹਿ
ਤਿਲੋਚਨ ਮਾਖ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਇਨ ਤੇ ਹੋ ਬਡਾ ॥ ਤੇਤੇ ਮੈ

ਪਰਮੇਸਰੈ ਛਤ੍ਰਾ ਤੂੰ ਲੇਰ ਪਏ ਹਾਸਨ ਮੇਰਾ ਅਨ ਦੇ ਉਠ ਕੁਰ ੧੬
 ਏਹੁ ਬੇਰਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤਿਸ ਪਰ ਇਕ ਪਾਬਰਾ ਧੰਨੇ ਆਇ ਦੀ
 ਰਿਸੋਤਾ ਬਰਾ ਪਾ ਦੇ ਹਰਾ ਧੰਨੇ ਪਾਬਰ ਦੇ ਉਕੈ ਤੇ ਲੇਚਨਗਾ ਇਥੇ
 ਬਿਦੇਸਾ ਤਾ ਕੋ ਤਿਸ ਹੀ ਕਲ ਮੇ ਕੀਨੀ ਆਣ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾ ੧੦ ਚੈ
 ਜਬ ਠਾ ਕੁਰ ਧੰਨੇ ਨੇ ਪਾਵਾ ਅਨਤਨ ਮਗਨ ਹੋਇ ਅਤਿ ਆਵਾ ਜੁਮ
 ਰੀ ਧੰਨ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਿਪਾਇਆ ਆਨੇ ਸੂਰਜੀ ਤਰਣ ਆਇਆ ਮਿ
 ਉਸਾ ਧਨ ਤੇ ਸਿਧ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਿਆ ਬਿਰਧਾ ਅਵਸਤਾ ਸੁਤ ਕੇ ਪਾ
 ਵੈ ਜੇ ਸੋਫਿ ਰਪਰਵਾਨਾ ਮਲ ਪਾਇਆ ਆਨੇ ਗਾਇ ਰਿਪਵਰਦ
 ਰਜੀ ਉਆਇਆ ਕੁਮਲ ਨੀਸਾਖ ਮੇ ਪੁਬਰਖਾਨਾ ਜਗੀਆ ਸੀ

ਕਾਂਨਪਰਿਓਜਿਮਾਗਿਆਨਾ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਧੰਨੇਮਨਮਾਨੇਸੀਪ
ਥਾਸੁਆਤਬੁੰਦਹਰਿਆਹਿ॥ ਤਾਕੇਭੇਟਤਸਾਂਤਿਸਰਦੁਬਕੀਲੀ
ਨੀਤਾਹਿ॥੧॥ ਚੌ॥ ਪਾਇਓਠਕੁਰਸਾਂਤਤਿਨਪਾਈ॥ ਸੇਵਾਕੀ
ਤਬਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਲੇਆਇਓਤਾਹਿਬਛੁਰੇਜਹਰੇ॥ ਤ
ਹਾਇਕਸੁਭਰਸਰੇਵਰਰਹੈ॥ ਕਰਾਇਸਨਾਨੁਤਿਨਤਿਸਹਿਨਦ
ਇਆ॥ ਦੇਚਉਕਾਬਸਤਰਬੇਛਾਇਆ॥ ਪ੍ਰੇਮਸੋਪੋਚਉਪਰ
ਲੇਰਾਖਾ॥ ਕਰਨਮਸਕਾਰਪੁਨਧੰਨੇਭਾਖਾ॥ ਇਹੁਰੇਟੀਮਾਤਪ੍ਰ
ਤਮੁਹਿਦੀਨੀ॥ ਤਮਭੋਗਪੁਰਕੁਰਪ੍ਰਬੀਨੀ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੈਅ
ਜਨੁਜਨਉਨਹੀਸੇਵਾਤੇਹਿਆਪਾਰਾ॥ ਦੀਨਛੀਨਗਤਿਹੀਨ

ਜਨਕਰਸਰਧਾਰਾਖਮੁਰਚਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਮੈਅਜਨੁਤੁਹਿਸੇਵਨ
 ਜਨਉ॥ਤੁੰਤੇਤੇਰੈਮਨਮਾਨਉ॥ਮੈਬਲਕਤੂੰਠਕੁਰਮੇਰਾਜਨ
 ਮਜਨਮਮੈਸੇਵਕਤੇਰਾ॥ਸੇਈਠਾਕੁਰਠਕੁਰਾਈਜਾਨੈ॥ਪਤਿ
 ਤਨਿਪਤਤਾਈਚਿਤਨਅਨੈ॥ਪਤਤਿਉਧਾਰਨਬਿਰਦਵਡਿਅ
 ਈ॥ਆਦਜੁਗਾਦੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ਜੋਅਪਰਾਧਦੇਖੋਮੁਸੁਮਾਹਿ
 ਸੋਕਿਰਪਾਕਰਾਛਿਮਾਕਰਾਹੀ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੋਜੋਅਦੁਗਨ
 ਮੁਸੁਮੈਸੋਸਬਬਖਸਗੁਪਾਲਾ॥ਅਪਨੀਓਗਨਿਹਾਰੀਅੰਬ
 ਖਸਗੁਆਪਦਾਇਆਲਾ॥੧॥ ਚੈ॥ਪੁਨਧੰਨੇਮਨਮੈਸੀਆ
 ਈ॥ਬਿਨਧੂਪਦੀਪਠਕੁਰਰੇਸਾਈ॥ਲੇਕਾਸਦਤਿਨਅਗਨਿ

ਓਪਾਇਆ ॥ ਜੋਰਤੁਲਕਰੀਜਾਇਧੁਖਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕਤੁ
 ਛੁਜੁਆਲਾਇਵਜਾਨੀ ॥ ਤਾਹਿਉਪੇਛੁਬਹੁਅਗਨਿਜਰਾਨੀ ॥
 ਤੋਠਕੁਰੋਟੀਨਹੀਖਾਵੈ ॥ ਅਤਿਅਤਰਧੰਨਾਬਿਲਲਾਵੈ ॥ ਜੇਈ
 ਕਪਟਤ੍ਵਿਲੋਚਨਕੀਨਾ ॥ ਹੀਐਸੂਧੈਧੰਨੈਨਹੀਚੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਵੇ
 ਹਰਾ ॥ ਪਾਥਰਸਭਕੋਪੂਜਈਅੰਧਲੇਮੁਗਧਾਅਜਾਨਾ ॥ ਤਾਪਾ
 ਥਰਮਹਿਬ੍ਰਹਮਜੋਬਿਰਲਾਲ੍ਹਏਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਹੇਠਕੁਰ
 ਕਿਉਭੋਗਨਖਾਈ ॥ ਬੁਖੀਰੋਟੀਚਿਤਨਪਾਈ ॥ ਬੇਰਭੀਲਨੀਕੇ
 ਮੀਠਲਗਾਨੇ ॥ ਬਿਪਕੇਤੰਦਲਨੀਕੇਜਾਨੇ ॥ ਬਿਦਰਦਾਸਕੀਭਾ
 ਜੀਖਾਈ ॥ ਮੇਮੈਕਵਨਅਪਰਾਧਜਨਾਈ ॥ ਇਹੁਰੋਟੀਅੰਰਉਪ

ਰਨਜੇਈ॥ ਸਭ ਸਚ ਬੰਸ ਮੈ ਦੀ ਨ ਤੇ ਹੀ॥ ਏਕ ਕਛੇ ਦੀ ਮੋਤ ਨ १੮
 ਆਹੀ॥ ਜੋ ਚਾਹੇ ਤ ਉਲੀ ਜੇ ਵਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਿਹਕ ਪਟ
 ਭਗਤ ਧੀਨੇ ਅਵਧਾਰੀ ਠਕੁਰ ਲਈ ਪਛਾਨਾ॥ ਤਉ ਠਕੁਰ ਨਹੀ
 ਰੀ॥ ਝੁਈ ਧੀਨੇ ਕਰੈ ਹੋਰ ਨ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤੀਨ ਪਹਾਰੀ ਧੀਨੇ ਇਵ ਬੀ
 ਤੇ॥ ਨੈਨ ਹੁਨੀ ਰਨ ਹੋਏ ਗੀਤੇ॥ ਰੁਦਨ ਕਰੇ ਅਉ ਅਤ ਬਿਲ ਲਈ
 ਛਿਨ ਛਿਨ ਪੈਰੀ ਪਰਤ ਸੁਜਾਈ॥ ਫੇਰ ਉਠੈ ਪਰਦ ਛਨ ਕਰੈ॥
 ਪੁਨ ਮਾਥਾ ਚਰਨ ਨ ਪਰਧਰੈ॥ ਦ੍ਰਿਪਟਿ ਕਾਜੀ ਦਿਨ ਆਉਰਾ
 ॥ ਬਹੁ ਜਾਰਿ ਅਗਾਨੀ ਧੀਨੇ ਇਉ ਕਹਾ॥ ਜਉ ਠਕੁਰ ਤੂੰ ਭੋਗ ਨਖ
 ਹੀ॥ ਤੈ ਬ੍ਰਿਗਜੀ ਵਨ ਹੋ ਮੋਜਗਾ ਮਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ

ਕਿੰਨਰਸਕਾਲਗੀਧ੍ਰੁਪਜੁਰੇਸਤੁਆਇ। ਦੁਰਿਦੁਰਿਕਉਤਕਿ
 ਦੇਖਧੀਪ੍ਰੇਮਇਹੁਬੁਰੀਬਲਾਇ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਬਮਗਨਿਧਨੇ
 ਇਵਧਾਰੀ॥ ਅਬਡਾਰਮਗਨਿਯਾਤਨਕਉਜਾਰੀ॥ ਤਬਹਰਿ
 ਉਠੇਗਹੀਜਾਇਬਹਾ॥ ਦੇਦਰਸਨਦੀਨੋਉਤਸਾਹਾ॥ ਅਨਥੈਰ
 ਰਿਓਆਸਨਊਪਰਾ॥ ਬਹੁਦੁਖਪਾਇਓਮੀਤਮਹਾਂਬਰਾ॥ ਦਰ
 ਸਨਦੇਖਨਦਰਹੈਦਾਰੈ॥ ਗੀਬੁਰਹੈਨੈਨਕੇਤਾਰੈ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਸਕਲ
 ਜੁਰਆਇ॥ ਤਿਨਦਰਸਨਦੇਖਬਹੁਤਸੁਖਪਾਇ॥੧੨॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਜੇਦਰਸਨਦੁਰਲੰਭਹੈਲੇਤਹੈਪ੍ਰੇਮਸੁਦਾ॥ ਸੇਦਰਸਨਸਭਦੇ
 ਵਤਨਪਾਇਓਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਸਿਆਮਗਾਤਬਨਮਾ

ਲੁਸੁਹਾਈ॥ ਮੇਰ ਮੁਕਟਿ ਛੁਬਕ ਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੀਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦ
 ਮਾਇਰ ਜੋ ਕੋਟਾਇੰਦਾ ਜਿਉ ਛੁਬਤਿ ਸਛਾ ਜੋ ਕਮਲ ਨੈਨ ਸੁੰਦ
 ਰ ਉਜੀਆਰੇ॥ ਨਿਰਖ ਰਹੇ ਬੂਢੇ ਅਰੁ ਬਾਰੇ॥ ਪੀਤ ਬਰਸੇ ਭਾਕ
 ਹੀ ਨ ਜਾਈ॥ ਮਨੇ ਸਿਆਮ ਪਦਾ ਦਾ ਮਨਿ ਚਮਕਾਈ॥ ਕੰਨ ਪੁ
 ਕੰਡ ਲਾਲੁ ਕੋਤਰ ਸੋਹੈ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਰਸ ਕਨ ਮਨ ਮੋਹੈ॥ ੧੩॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਮੇਰ ਮੁਕਟ ਹੋਇ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਮੋਹੈ ਮਨ ਸੀਸਾਰਾ॥ ਨੈਨ ਬੁਧ
 ਚਿਤ ਥਕਤ ਹੋਇ ਰਹੈ ਨਿਰਖ ਪਨਿਹਾਰ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਲੇਲ ਕਪੇਲ
 ਦੁਇ ਦਿਪਹ ਉਜਾਰੇ॥ ਭਾਲ ਦੁਇ ਆਲੋਕ ਸੋਕੈ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਦੁਇ ਭ
 ਉਹੈ ਸਿਆਮ ਹੈਂ ਭਉਰ ਸੀਲੇ॥ ਦੁਇ ਕਮਲ ਨਪਰ ਬਹਰਹੈ ਰੀ

14
 ਗੀਲੋ ਦੰਤਨ ਸੇਭਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਮਾਨੇ ਮੇਤਨ ਪਾਤ ਸੁਹਾਈ ਨਾਸਾ
 ਕੀਰ ਸੁਤਾ ਪਤਿ ਬੋਲੈ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਰਹੈ ਕੋਲ ਲੋਕਾ ਹਰਿ ਮੁਖ
 ਪੂਰਨਾ ਈਦਾ ਬਿਰਾਜੈ ਸਿਆਮ ਗਾਤ ਪਰਛ ਬਤਿ ਸਛਾ ਜੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੁਨ ਜਨ ਰਿਖ ਕਿੰਨ ਰਸ ਕਲ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਜੇ ਆਹਿ ਚਿਹ
 ਮੁਖ ਸੇਭਾ ਕੇ ਨਿਰਖ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੰ ਮੇਰ ਮੁਕਟ ਪ
 ਚੰਦ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕੇਟ ਸੁਰ ਮਾਨੇ ਕੀ ਚਿਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਚੰਦ੍ਰਕਾ
 ਸੇਭੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਨ ਕੇਵੈ ਮਨ ਮੇਭੈ ॥ ਚਾਰ ਤੁਜਾ ਬਿਸਾਲ ਅਪਾਰਾ
 ਸਤੁ ਪਰਕ੍ਰਿਪਾ ਧਰੈ ਪਸਾਰਾ ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੇਵੈ ਗਛਿ ਆਕਾਰੀ ਕਰੇ ਸ
 ਹਾਇ ਭਗਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੀਧਨ ਜਗ ਸਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਨ

ਕੋਵੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਰਨ ਤਕਨ ॥
 ਬੰਧਨ ਜਗਤ ਛਿਧਨ ॥ ਤੀਪਤਾ ਪਤੇ ਜਗ ਸਕਲ ਬਚਤ ਧਰਤ
 ਜੇਧਿਆਨ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਇਕ ਕਰੋਟੀ ਲੀਨ ਉਠਾਏ ॥ ਦੁਕਰਾ ਤੋਰਹ
 ਰਿਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਮਹਾ ਮਗਨ ਹੋਇ ਉਨ ਕਉ ਖਾਵੈ ॥ ਨੈਨ ਸੈਨ ਦੇ
 ਅਤਿ ਮੁਸਕਾਵੈ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਰਾ ਅੰਗਨ ਮਾਵੈ ॥ ਲੇਟੁ ਕਰਾ ਧੀਨੇ ਮੁ
 ਖਪਾਵੈ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਖਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਸੰਤਨ ਬਹੁ ਭੇ
 ਗ ਲਗਾਇਆ ॥ ਇਹ ਸੁਖ ਮੈ ਕਹੀਨ ਪਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਰੋਟੀ ਤੂੰ ਕਹਾਂ
 ਤੇ ਲਿਆਇਓ ॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਧੀਨ ਦੇ ਸਧੰਨ ਗਾਉ ਪੰਨ ਵਹੁਤੁ ਮ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਉ ਮਿਲਖਾਤ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭ

॥१॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿਖਾਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਇਆ ॥ ਵੈਦੁਇ ਨੈ
 ਨਾ ਸੇ ਜਲ ਭਰਿਆ ॥ ਰੇਧੀ ਨ ਤੈ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਉਨਚ
 ਰਨ ਨ ਫਿਰੇ ਧਾਇ ਓਧਾਇਆ ॥ ਚੂੰ ਮੇਚਰਨ ਕਹੈ ਬਹੁ ਹਰੇ ॥ ਕਰਸਿ
 ਉਦਾਬ ਹੀਏ ਮਹਿਧਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਮਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਅੰਗ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਦੁਇ
 ਤਨ ਤੇ ਏਕੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਮਸਤਕ ਚੂੰ ਮਦਾਇ ਕਰ ਕੇ ਚੂੰ ਮੈ ॥ ਅਤੁ
 ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਇ ਓਹ ਰਿਜੂ ਮੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਤਿ ਭੂਤ ਲੀਲਾ ਸਿਖ
 ਮਕੀ ਬਰਨੀ ਕਾ ਪੈ ਜਾਇ ॥ ਬਚਨ ਅਗੋਚਰ ਭੇਦੁ ਸੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
 ਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁ ਉਠਿ ਓਧੀ ਨੇਲੀ ਓਠਾਈ ॥ ਕਰੇ ਨਿਰ
 ਤ ਅਤਿ ਬ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਿਵ ਮਾਤੀ ਪਤਾ ਲੇਗੇ ਦੀਪ ਲਾਵੈ ॥ ਕਈ

ਕਏਕਬੀਸਿਰਪਰਲਿਆਵੈ॥ ਲੀਲਾਬਹੁਤਭਾਂਤਹਰਿਕੀਨੀ॥
 ਬਰਲਕੁਰਸੋਭਇਓਅਧੀਨੀ॥ ਬਹੁਰਬੈਠਧੰਨੇਸਮਝਨਾ॥
 ਮੈਤੈਧੰਨਾਪ੍ਰੇਮਪੂਰਨਾ॥ ਇਹੁਲੀਲਾਜੇਮੈਤੈਠਨੀ॥ ਮਤਿਕਹੀਓ
 ਕਿਸਪਾਸਾਬਿਨਨੀ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਭਘਟਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਜੇ
 ਸੁਧੰਨੇਬੂਝੁਬੂਝਾਇ॥ ਤਿਭਵਣਜੇਤਨਿਹਾਰਈਕਾਪੈਕਹੈਬਨ
 ਈ॥ ੧॥ ਦੋ॥ ਹਰਿਬੋਲੇਧੰਨੇਸਿਉਬਾਤਾ॥ ਲੇਬਛੁਰੇਘਰਜਾਹੁ
 ਓਆਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਤਰਏਜਬਘਰੇਲੇਆਵੈ॥ ਸੇਬਛੁਰੇਹਰਿਆਪਚ
 ਰਾਵੈ॥ ਲੇਬਛੁਰੇਧੰਨਾਘਰਿਆਇਆ॥ ਦੇਖਮਾਥਾਮਾਤਾਸੁਖਪਾ
 ਈਆ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਭਾਤਬਛੁਰੇਲੇਆਇਆ॥ ਹਰਿਆਰੋਹੈਇਤਾਂਕਉ

ਧਾਇਆ॥ ਅੰਕ ਮਲ ਦੇ ਮਿਲੇ ਜੁ ਜਾਨਾ॥ ਧੰਨ ਤੁਹਾਤਾ ਮਉ ਸ੍ਰੀਭ
ਗਵਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਕਉ ਪਾਇ ਚਿ ਬੇਦ ਬਤ
ਵਤਤਾਨੀ॥ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੀ ਜਾਤ ਪੈ॥ ਅਧਕ ਹੋਤਾ ਮਵਗਾਹ॥ ੧॥ ੨॥

”
੧॥ ਭਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਾ ਪਰਚੀਤਿ ਲੋਚਨ ਜੀ ਕੀ॥
ਚੈ॥ ਅਐ ਸੇ ਕਰ ਬਹੁ ਮਉ ਧਬੀਤਾਈ॥ ਦੇਉ ਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕਾ
ਈ॥ ਬਹੁ ਰਿਓਤ ਹਾਂਤਿ ਲੋਚਨ ਆਵਾ॥ ਕਰਾਉ ਸਨ ਨਤਿ ਨ ਪੀਟ
ਬਯਾਵਾ॥ ਸੁਨਤ ਨਾਦ ਧੰਨ ਤਹ ਆਇ ਚਿ॥ ਕਰਨ ਮਸਕ ਬਤਿ
ਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਚਿ॥ ਏਸੁ ਆਮੀ ਤੁਝ ਠਾ ਕਰ ਚਿ ਹੀ॥ ਤੇ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ

A. C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part - 4) Subject Dharamsashtra
Name of MSS Prem Abodh (Paichi Tirlochan Ji Ki)
Author
Period Folios 12
Script Guurmukhi Source Prithi Pal Singh Jauha, Talandhar
Missing Folios

ਕਰਮਿ ਲੈਨ ਕੋਈ॥ ਮੇਠ ਕੁਰ ਪਰ ਪੂਰਨ ਹੋਈ॥ ਬਛੁਰੈ ਚਰਾਵੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਬਿਪ੍ਰਮ ਕਲਾ
 ਰਿਦੈ ਭੁਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਮਨੇ ਗੁਰ ਕੋ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਦਯਕ
 ਜ ਕੀਓ ਬਿਲਾਸ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਬਹੁ ਗਬਿ ਪਾਸਨ ਲੇਬਾਧਾ॥
 ਕਛੁ ਤਰ ਰਾਖੁ ਛੁਲਾਇਓ ਕਾਧਾ॥ ਚਲਯੀਨ ਜਹਾਂ ਲਕੁਰ ਤੇਰਾ॥
 ਦਰਸਨ ਲੇਚਤ ਹੈ ਮਨ ਮੇਰਾ॥ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਤੈਨੇ ਹੈ ਕੀਨਾ॥ ਤਤੇ
 ਮੈ ਤੁਝ ਠਕੁਰ ਦੀਨਾ॥ ਜੇਹੈ ਲਾਭ ਠਕੁਰ ਤੇ ਪਾਵੁਇ॥ ਮੈ ਤੇ ਤੈ ਸੇ
 ਸੀ ਦੁਰਾਵੁਇ॥ ਦਰਸਨ ਲਾਭ ਠਕੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਸੇ ਦਰਸਨ
 ਮੋਹਿ ਦੇਹ ਬਤਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਲੇਚਾ ਲਿਓ ਜਹਾ ਸਿਆਮ

ਬਛੁਰੇ ਚਰਾ ਵਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ॥ ਮਾਨੇ ਮੂਰਤ ਰਾਮ ਤਿਲੋਚਨ ਅਚੈ ॥
 ਇਚ ਲਿਖਿ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਵਹ ਬਛੁਰਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਕਰੈ ਕੇਲ
 ਵੈਕੁ ਵਰ ਕਨਾਈ ॥ ਤੁਹਾਂ ਧੀਨ ਦਰਸਨ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਕਉ ਨ
 ਹੀਨੈ ਨ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਤਿ ਸੁਆਗੇ ਰਾਖੈ ॥ ਦੇਖ ਤਿਲੋਚਨ
 ਇਹ ਤਿਸ ਭਾਖੈ ॥ ਪਕਰ ਬੁਝਾਤ ਕਉ ਪਕਰਾਵੈ ॥ ਪਵਨ ਮੂਰਤਿ
 ਉਕਰਨ ਹੀ ਅਵੈ ॥ ਜਬ ਨੀਚੈ ਹੋਇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਈ ॥ ਪਗ ਪਦ ਮ
 ਪਗ ਚਿਹਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਚਿਹਨ ਚਰਨ ਦਰਸਨ ਕਉ ਉਤ੍ਰਿ
 ਉਮਾਰਿ ਚਿਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਬੁਝਤ ਹਾ ਬੁਝਗਾ ਏਲ ਹੇਨ ਤਕੀ
 ਥਾਹ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਹਾਹ ਕਰਹੀ ਇਮਹਿ ਆਵਾ ॥ ਆਸੁ ਬਹਿ ਪ੍ਰਵਾਹ

ਬਹਾਵਾ ਲੇਇਓ ਧਰਨ ਚਿਹਨ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਖਿਨ ਜੀਵੈ ਖਿਨ ਮਰ ॥
 ਮਰ ਜਾਈ ॥ ਆਸ ਨ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਤਿਸ ਪਾਗਾ ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਿ ਚਿਤਿ ਸੁਗ ॥
 ਲਕਾ ਬਾਗਾ ॥ ਆਸੁ ਨੀਰ ਬਹੁ ਕੀਚ ਮਚਾਈ ॥ ਤਨ ਮੁਖ ਮਾਹਿਵ ॥
 ਹਲ ਪਟਿਓ ਆਈ ॥ ਜਬ ਆਖੈ ਬੋਲ ਸੁਰਤ ਮਾਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਨ ॥
 ਕੁਰਨ ਕੁਰਗੁ ਹਰਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕੀਤਿ ਸੁਸੁਧ ਹਰੀ ॥
 ਇਨ ਪ੍ਰੇਮੈ ਬੁਗੀ ਬਲਾਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮਛਲੀ ਨੀਰ ਬਿਨੁ ਤਰਫ ਤਰਫ ॥
 ਤਰਫਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਖਰਾਏ ਝੋਰਾ ॥ ਦੇਹ ਅਭੁ ਮਾਨਸ ॥
 ਕਲਾਤਿ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਗਲ ਤਬੁ ਏਦੇ ਹੀ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੇ ਸਭ ਮਿ ॥
 ਦਿਓ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭ ਦਾਹਾ ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਤਹਾ ॥

ਅਵਰੁਨਰਹਾ॥ ਜਬਧੀਨੇਇਹੁਬਚਨਬਖਾਨਾ॥ ਦੇਹਦਰਸਨ
 ਇਸਸ੍ਰੀਭਗਵਨਾ॥ ਤਬਹਰਿਦਰਸਨਦੀਓਦਿਖਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਲੋ
 ਚਨਕੀਤਨਤ੍ਰਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਦਰਸ
 ਨਦੇਖਕੋਅਤਿਸੁਖਪਾਇਓਮੀਤਾ॥ ਮਾਨੋਮਿਰਤਕਮੁਖਪ
 ਰਿਓਅਮੀਮਹਾਰਸਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਧੀਨੇਅਨਿਨੀਗਸਿਚਤ
 ਰਾ॥ ਮੁਖਅੰਗਸਗਲਾਹਰੀਪਖਾਰਾ॥ ਲੇਪੀਤੰਬਰਮੁਖਕੋਪੋ
 ਚਾ॥ ਨੈਨਮਾਹਿਤਿਸਦਰਸਨਲੋਚਾ॥ ਅਨਪਾਗਸਿਰਊਪਰਿ
 ਧਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਨਰਾਇਣਕੇਵਲਹਰੀ॥ ਤੀਨਹੁਮਿਲਕਰਕੇਲਕ
 ਰਾਹੀ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਧੰਨਾਹਰੀਗੁਸਾਈ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਕਲਦਿ

ਵਸਕੀ ਕਾ ਕਰੀ ਨੈਨ ਪਰਸ ਪਾਰਿ ਜੋਗਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨਾਇ
 ਆਤਮਾ ਤੀਨ ਕੀ ਓਗ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁਰ ਸੂਰਾ ਅਸਤਾ ਚਲਗ
 ਇਓਗਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਲਕਨ ਮੈ ਕਛੁ ਕਹਿ ਓਗ ਪੁਨਿ ਹੋਇ ਹਰਿ
 ਅੰਤਰ ਬਿਆਨਾ ਏਸ ਭਯਦ ਦੇਖਹਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨਾ ਲੇਬ
 ਛੁਰੇ ਧੰਨਾ ਘਰਾ ਆਇਆ ਤਿਲੋਚਨਾ ਅਪਨੇ ਘਰੇ ਸਿਧਾਇ
 ਆਜਾ ਜਹ ਕਹਾਤਿ ਨ ਕੰਬੁ ਹਮਾਇ ਖਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮਤਿ ਨ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਅਪਮਾਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ਬਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
 ਨ ਹੀ ਅਉਰ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੈ ਕਛੁ ਬੁਝਿਅ
 ਨਿਰਖ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਚੇਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਧ੍ਰਿਗ ਸੋ ਜੀਵਨ

7
ਖੋਟਾ १॥ ਚੈ ॥ ਜੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਲੋਚਨ ਸੁਚਾ ॥ ਸੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ
ਹਰਿ ਜੀਲਾਗਾ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਘਰ ਇਕ ਨਾਰੀ ਰਹੈ ॥ ਬਿਨਾ ਦਹਦੁ
ਏ ਦੁਖ ਬਹੁ ਸਹੈ ॥ ਹੋਇ ਬਿਰਤੀ ਆਤਮਾਂ ਚਲਾ ਆਵਾ ॥ ਬਿਪ
ਤਿ ਆਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਮੈਤੁ ਮਰੇ ਘਰ ਦਹਲਕ ਮਾਵਉ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਉ ਸੇਈ ਮੈ ਪਾਵਉ ॥ ਨਾਹਨ ਕਰੈ ਨ ਭੋਜਨ ਮਾਂਗਉ
॥ ਮਨ ਮਲੀਨ ਦੇਖਉ ਠਭਾਗਉ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਆ ਤਿਲੋ
ਚਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਤੁਮ ਏਹ ਦੀਨ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਸਭਾ ਬਿਧ ਕਾਜ ਸ
ਵਰਈ ਰਾਖੁ ਨਾਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਤਿਲੋਚਨ ਸੇਘ
ਰ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਦਾ ਮੁਖ ਭਾਖਿਆ ॥

ਜੋਏਮਨਸਾਮਨਮਾਹਿਧਾਰੈ॥ ਸੋਪਹਿਲੇਹਰਿਕਾਜਸਵਾਰੈ॥
 ॥ ਨਿਸਬਾਸਰਸੇਵਾਮਹਿਰਹੈ॥ ਭੁਲੀਬੁਰੀਕਛੁਸੁਨੈਨਕਹੈ॥
 ਜੋਕਛੁਪਵੈਸੋਈਖਵੈ॥ ਬਸਨਕਰੈਤ੍ਰਿਆਬਕਜਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਆਸੋਚਕਰੈਮਨਅੰਤਰਾ॥ ਅਤ੍ਰਿਹਭੂਖਾਕੈਨਿਰੰਤਰਾ॥ ੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਛੁਟੈਪਛੁਟੈਪੀਸਈਦਲਹੈਦਾਲਸੁਭਾਇ॥ ਸਕ
 ਲਾਦਿਵਸਤਿਸਨਾਰਕਉਪਕਾਵਤਜਾਤਬਿਧਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥
 ਬਹੁਤਅਉਧਾਐਸੇਬੀਤਾਈ॥ ਨਹਕਿਸਸਿਓਤਿਸੁਬਾਤਚ
 ਲਾਈ॥ ਪੀਸਪਕਾਵਤਦਿਵਸਗਵਾਵੈ॥ ਟਹਲੀਆਮਤਭੂਖਾ
 ਰਹਿਜਾਵੈ॥ ਇਕਾਦਿਨਤ੍ਰਿਆਬਹੁਤਅਕੁਲਾਨੀ॥ ਲਾਈਅਟੇਰ

ਨਿਕਸਸਿਧਾਨੀ॥ ਜਾਇ ਪੋਰ ਸਨ ਕੋ ਭਈ ਠਾਢੀ॥ ਤਿਨ ਪੁਛੀ
ਬਤਤਾਹਿ ਸਿਉ ਗਾਢੀ॥ ਅਤ ਦੀਨ ਛੀਨ ਦੇਖੋ ਤਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਕਹੁ
ਕਾਰਨ ਲੋਚਤ ਮਨ ਮੋਰਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਛੁਟੀ ਕਾ ਭੂਖਾਟ ਹੁ
ਆਰਾਖਿ ਆਨਾ ਹਸੁ ਭਾਇ॥ ਪੀਸ ਪਕਾਵਤ ਖੁਵਾਵਤੇ ਏਹੁ
ਨਬਹੁ ਅਕੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਿਨ ਤਿਰੀਆਇ ਹਕਾਖੀਨ
ਬਹੀ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕਏਤ ਬਹੀ॥ ਨਗ ਅਉ ਪੂਰ
ਖਚਹੂੰ ਦਿਸ ਦੇਖੈ॥ ਵਹਸਿ ਆਮ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਤ ਨਹ ਪੇਖੈ॥ ਤ
ਬਹਿ ਤਿਲੋਚਨਾਇ ਹਕਰੀ ਸੰਭਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਨੇਏ ਹੁਚਲ ਭੁਏ
ਧਾਰਾ॥ ਜਬਹਿ ਤਿਲੋਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇਆ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਆ

ਏਏਕਸਬਦਬੁਝਾਇਆਹਰਖਸੇਗਭਗਤਨਹੀਧਾ
 ਰੈ॥ ਜਤਕਤਅਤਮਰੂਪਨਿਹਾਰੈ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਏਹਮਾ
 ਇਆਕਾਪ੍ਰਕਾਰਹੈਜੇਤਸਭਅਕਾਰਾਰੂਪਨਾਮਗੁਨਰਹਤ
 ਜੇਦੇਖਹੁਆਪਸੰਭਾਰਾ॥੧॥ ਰੈ॥ ਦੇਖਹੁਲੀਲਾਸ਼ੀਰਗਦਾ
 ਨਾਸਭਘਟਮੈਹੈਆਪਲੁਕਾਨਾ॥ ਜਿਦਹਿਮਈਚਪਾਨੀ
 ਦੁਰਰਹਾ॥ ਅਦਭੁਤਬਚਨਨਜਾਈਕਹਾ॥ ਰੂਖਨਰੇਮਦੁਰ
 ਯੋਜਿਮਜਾਈ॥ ਤੈਮਾਤਮਬਪੁਲੀਓਛਪਾਈ॥ ਜਿਨ
 ਗੁਰਗਿਆਨਪਰਾਪਤਿਹੁਆ॥ ਤਿਨਹਿਨਸੁਸੁਤਏਕਅਰ
 ਦੁਆ॥ ਸਭਭੂਤਆਪਕਉਦੇਖੈ॥ ਅਓਅਪਮਾਹਿਸਭਭੂ

॥१२॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਰਾ ਅਚਰਾ ਦਿਸਦ
ਮਨ ਜੋਆਹਿ ॥ ਅਤਮ ਤਤੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਐਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਅਵਗਾਧ
॥१॥ ਚੈ ॥ ਤਤਾਰਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਦੀਓ ਬਤਾਈ ॥ ਪੁਨਵਾਹੀ ਮਹਿ
ਰਹਿ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਨਿਸਚਲ ਮਾਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਭਈ ॥ ਬੁਧ ਬੋਧ
ਏਕੋਹੋ ਗਈ ॥ ਭਾਉ ਦੂਸਰਾ ਗਾਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਏਕੋ ਏਕਰ
ਹਿ ਬਿਸਭ ਛਾਇ ॥ ਰਾਗੁ ਦੁਏ ਪਤਿਹ ਪਰਤੇ ਭਾਗਾ ॥ ਸਮਤਾਰਿ
ਅਨਪਦਿਭੀ ਤਰਜਾਗਾ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵਨਾ ਤਿਸ ਤੇ ਗਈ ॥ ਸਗਲ
ਸਮਗੀ ਏਕੋ ਭਈ ॥१३॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਦਭੁਤ ਅਨਭਵ ਜਾਪਨ
ਨਕਿਅੋ ਕੋ ਕਰੈ ਬਨਾਇ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਗੁਨ ਰਹਤ ਤਿਨ ਆਪਨਾ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No.	521 (Part - 5)	Subject	Dharamsastra
Name of MSS	Prem Abadh (Parchi Namdev Ji Ki)		
Author			
Period		Folios	30
Script	Gurmukhi	Source	Prithi Pal Singh Jaura, Jalandhar
Missing Folios			

ਪ੍ਰਾਦਿਖਾਇ॥ ੧ ਸੋਰਠਾ॥ ਪੂਰਨਭਈਜੁਜਾਨਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕੀਜੋ ੨੦
ਕਥਾ॥ ਤਿਨਕੋਅਕਹਕਹਨਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਗਟਭਈ॥ ੨॥

੪

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਗੋਪਰਚੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥
ਚੰਪਈ॥ ਏਹੁਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੇਮਕਾਅਹੈ॥ ਸਭਪ੍ਰੀਤਨਦੀ
ਜਾਇਤਿਸਮਧਿਕੈ॥ ਸਭਘਟਭੀਤਰਪ੍ਰੇਮਰਹਾਈ॥ ਜਹਕੈ
ਪ੍ਰਵਹਤਾਕਉਬਲਜਾਈ॥ ਜਿਵਧਰਤਮਾਹਿਮਹੋਦਧਭਈ॥
ਜਹਫੂਟਬਹੈਸਭਕੋਵਰਸਾਈ॥ ਤਿਉਪ੍ਰੇਮਰਹਤਹੈਸਭਘਟ
ਮਾਹਿ॥ ਜਹਪ੍ਰਗਟਹੋਇਸੋਛੁਪਤੋਨਾਹਿ॥ ਨਾਮਦੇਵਘਟਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰ

ਗਾਸਾ॥ ਸਤੁ ਜਗਤਾ ਕਉ ਕਰੈ ਉਪਹਾਸਾ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਨੀਚ ਬਰ
 ਨੈ ਜਾਤ ਕੋ ਛੁਪਾਨਾ ਮਸੁ ਜਾਨਾ॥ ਉਪਜਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਉਰਾ ਹੋਆ॥ ਤਿਵ
 ਤਿਸ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਘਟ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗਾਇਆ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭੂਤ ਨੈ ਸੋ ਬਉਰਾਇਆ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤਿਨ ਸਕਲ ਬਿਸਾਰੈ॥ ਲੋ
 ਕ ਲਾਜ ਤਿਨ ਦੀਨੀ ਡਾਰੈ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਤਿਸ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਇ॥ ਅ
 ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੂੰ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਿਨ ਕੋ ਕੇਵਹੁ ਚੁਣੈ॥ ਸਭ ਘਟ
 ਮਾਹਿ ਵਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਗਣੈ॥ ਜੋ ਘਟ ਮਟਾਤਿ ਸਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਸਿਉ ਤਿਨ ਕੋ ਪਗ ਪਰੇ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਰੁਖਾ ਬਿਖ ਕੈ ਗਲ ਲ
 ਗੈ॥ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਇਆ॥ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਅਨ ਭੂਤ ਹੋਤਿ ਸਦੇਖ

ਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਦੋਇਪੂਟਨਮੈਸਿਰਦਹਰਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸੂ
 ਸਰਤਹੋਇਬਹੈ॥ ਸੋਪ੍ਰੀਤਮਾਅਪਮਾਹਿਬੀਚਰੈ॥ ਅੰਤਰਮੁਖਹੈ
 ਇਤਿਸਹਿਨਿਹਾਰੈ॥ ਵਹਮੂਰਤਜਉਦੋਇਨਾਦਿਖਾਈ॥ ਅਪਨੇ
 ਚਰਨਪਰਸਮਨਾਆਈ॥ ਜੋਦੇਖੈਤਿਸਮੁਖਚਿਤਰਹੈ॥ ਮਨਕੀ
 ਬਾਤਨਕਿਸਾਸਿਉਕਹੈ॥ ਨੈਨਨਓਰਦਹਰਹੈਨਿਹਾਰੀ॥ ਇਕਟ
 ਕਲਾਵੈਨੈਨਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਮਾਤਾਰਹੈਸੁਧ
 ਨਹੀਰਹੈਸਰੀਰਾ॥ ਕਹੋਚੈਨਤਿਹਕਿਉਪਰੈਜਿਹਘਟਪ੍ਰੇਮਸਮੀ
 ਰਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤਸੁਪਨਸਥਾਪਤਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਤਾਕਉਇ
 ਸਰੈਨਹੀ॥ ਕਬਹੂੰਪਾਗਮਾਥੇਪਰਰਾਖੈ॥ ਕਬਪਟਕਧਰਨਹਾਰਾ

ਕਰਭਾਖੈ ਨਗਰਲੇਗਤਿ ਸਸਗਰੇਭਾਈ॥ ਤਿਸਕੀਆਹਿਨੀਦ
 ਨਹੀਪਾਈ॥ ਤਾਹਿਰੁਦਨਜਗੁਸਗਰਾਰੋਈ॥ ਬੇਦਨਵਾਕੀਲਖੇਨ
 ਕੋਈ॥ ਜਹੀਓਰਵਹਾਨਿਕਸਾਸਿਧਾਵੈ॥ ਬਾਲਕਬਿਰਧਤਰਨਜੁ
 ਰਿਖਆਵੈ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਵਾਕੀਬੇਦਨਦੇਖਕੈਬਿਰਬਾਰੋਇਸਭ
 ਲੋਗਾ॥ ਸਭਪੁਰਨਹੈਪ੍ਰੀਤਮੋਤਾਹਿਨਕਰੈਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਨਗ
 ਰਲੋਗਸਭਕਹਹੈਜਾਏ॥ ਧ੍ਰਿਗਮਾਤਪਿਤਾਜਿਸੁਪ੍ਰਤਬਓਰਾਏ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਕੈਕਹੋਪੁਕਾਰਾ॥ ਯਸੁਤਕੈਕੀਜੈਉਪਚਾਰਾ॥ ਮਾਤਾਇ
 ਹੁਸਨਮਾਤਾਬਿਲਲਾਵੈ॥ ਦੇਨਕਾਮਨਬਹੁਤਕਰਾਵੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰ
 ਅਉਖਦਬਹੁਤੇਰਾ॥ ਕਰੈਖੁਵਾਵੈਤਿਸਹਿਘਨੇਰਾ॥ ਜੈਸੇਘੀਉਅ

ਗਨਿਆਹਿ ਪਰੈ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਿਕਾਈ ਕਰੈ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅ ੨੯
 ਉਪਧਮੰਤ੍ਰ ਨਮਾਨ ਹੀ ਬਿਰਹਾ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ॥ ਨਿਉ ਅੰਗੀਆ ਕੀ
 ਰੂਸ ਮਹਿ ਬਿਨ ਅਭਿਆਸ ਜਰਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜੇ ਉਪਚਾਰ ਤਿ
 ਸੋ ਕੋਈ ਕਰਾਵੈ॥ ਤਹ ਖੁਨ ਜ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਿਕਾਈ ਭਾਵੈ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਪਤਾ
 ਦੇ ਉਪਚਿਹਾਰੇ॥ ਤਾ ਕੀ ਔਖ ਧੋਕਾ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਪੁਨ ਵਹ ਨਿਕਸਵ
 ਆਰਕਾ ਗਇਓ॥ ਦਈ ਵਸੀ ਜੋ ਗਤੇ ਮੈ ਜੋ ਭਾਇਓ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਹ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਬਹਾ॥ ਸੋ ਅਤਮ ਕਲਾਨ ਜਾਤਨ ਸਹਾ॥ ਰੂਪ ਚੇਖ ਤੇ
 ਨਿਆਰਾ ਜੋਈ॥ ਝਿਗਣਾ ਮਤੀ ਤਕਹਾਵੈ ਜੋਈ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੂਪ
 ਨਰੇਖ ਨਰੰਗ ਕਛੁ ਤਿਹ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭੀਨ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਨ ਨ ਕਾ

ਜਿਸੇ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਬਨਾਇਆ ॥
ਸੁਨ ਮਰੂਪ ਧਰਤ ਪਾਹਿ ਆਇਆ ॥ ਤਾਜ ਕੁਲ ਹਿਸਿਰ ਪਰਧਰ
ਲੀਨੀ ॥ ਚਰਯੇ ਰੇ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸਬ ਜਕਮਾਨ ਮੈ ਢੈ ਚਮ
ਕਾਰੀ ॥ ਤਰਕਸਕ ਮਰਕਰਕ ਮਚੀਧਾਰੀ ॥ ਵਬਥਰਯੋਰਨਾਮਾ
ਲਲਕਾਰਾ ॥ ਪਕਰਾਇ ਗਾਰੋਪੇਦਾ ਸਿਰਧਾਰਾ ॥ ਨੈਨ ਜੋਰਨਾਮਾ
ਸਕਾਈ ॥ ਨਖ ਸਖ ਲੈ ਸਭ ਜੋਤਿ ਖਾਈ ॥੨॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਪੰਚਤਤ
ਕੇ ਦੇਹ ਧਰਤ ਤੁਕੇਤ ਤੁਲਕਾਨ ॥ ਤਿਸਾਇ ਬਾਦ੍ਰਿਸਟ ਸਿਉ ਦੇਖਈ
ਨਾਮਾਨਾ ਮਸੁਜਾਨਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਨਿਰਤਕਰਤ ਪਗਾ ਮਾਰੈ ਧਾਰੈ ॥ ਸ
ਭਯਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤੀ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਤਾਹੁ ਮੈ ਪੈਖੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗ

ਨਹੋਇਤਿਰਛੈਦੇਖੈ॥ ਸਕਲਰੇਮਨੈਨਹੋਇਆਏ॥ ਨਿਰਖਜੇ ੩੦
 ਭਾਹਰਿਨਹਿਆਪਾਏ॥ ਦੁਇਨੈਨਹੋਇਲਾਖਕਰੇਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗ
 ਨਹੋਇਤਤਨਿਹੋਰਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਰਖਵਹਅਤਨਿਰਖਾਈ॥ ਰੀਝੁ
 ਰੀਝੁਵਹਅਤਰੀਝਾਈ॥ ੮॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਹਰਿਜਨਭੇਦਨਕੇਰਹਾ
 ਲਖੀਕਲਾਅਵਗਾਹਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਹੋਦਧਬੈਰਕੈਪਾਇਓਰੂਪਅ
 ਥਾਹਾ॥ ੧॥ ਚੋ॥ ਅਤਿਹੀਕਲਇਕਉਪਜੀਬਾਨੀ॥ ਹਲੇਆਰਤਿਨ
 ਆਖਬਖਾਨੀ॥ ਖੁਸਬਬਹੀਤਿਨਆਖਸੁਨਾਈ॥ ਸਭਕੈਕਨਪ
 ਰੀਵਹਜਾਈ॥ ਜਹਾਜਹਾਨਆਪਗਕਉਧਰੈ॥ ਹਰਿਤਹਿਤਹਿਲਾ
 ਗਾਪੀਛੈਫਿਰੈ॥ ਅਤਿਰਬਾਹਾਰਿਸੰਗਸੰਗਾਤੀ॥ ਤਾਂਕੀਗਤਿਕਿਨੈ

ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੀ ਜੇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਹਿ ਸਿਉ ਲਵੈ ਨਾਮੋ ਜਿਉ ਜੇ ਦਰਸ
 ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵਈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਵਰਗਤ ਕਉ ਜਤ ਕਤ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਚੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਮੋ ਰੋਟੀ ਕੀਨੀ ॥ ਭਲੇ ਪਕਾਇ ਧਰ ਪਰਧਰ
 ਦੀਨੀ ॥ ਲੋਕ ਕਰਤ ਹਤੇ ਉਠ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਮਾ ਪੀਉ ਲੇ ਪਾਛੈ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ਬਿਨ ਉਕਰੈ ਅਤਿ ਆਤਰ ਹੋਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੈ
 ਸੋਈ ॥ ਚੁਖਾਖਾਨਾ ਆਹਿ ਨ ਭਲਾ ॥ ਪੀਉ ਚੋ ਪਰਖਾਵੈ ਬੀਠ ਲਾ ॥
 ਤਬ ਹਿਚਤੁ ਰਤੁ ਜਦ ਸੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਪੀਉ ਸਿਉ ਚੋ ਪਰਭੋਗ
 ਲਗਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਭ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੇ ਬਨੇ ਜੇ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਅਕਾਰਾ ਜਹਜਹਹਾਰਿ ਜਨ ਨਿਰਖਈ ਤਹਤ ਹਦਰ ਸਮੁਗਰਾ ॥
 ੧॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੈ ਮਨ ਮਗਨ ਨਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬਦਤ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਕੁਗਦਨਾ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਫਿਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ॥ ਜਹਜਹ ਕਉ ਵਹ
 ਚਲ ਜਾਤਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਹਰਿ ਆਇ
 ਦਰਸਾਇ ਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤੇ ਆਪ ਕਉ ਭੀ ਨ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਰੂਪ ਦ੍ਰੁਪ
 ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਜੇਈ ਸਰੂਪ ਨਾ ਮੇ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋਈ
 ਸਰੂਪ ਧਰਤਿ ਸੋਇ ਖਾਵੈ ॥ ੧੧॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹੋਇ ਸ
 ਬ ਦਕਉ ਗਾਵੈ ਰੁਚਉ ਪਜਾਇ ॥ ਸੇਤੁ ਮਕੈ ਮੈ ਕਹਤ ਹੋਨੀ ਕੀ
 ਭਾਂਤ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਆਉ ਕਲੀ ਦਰ ਕੇ ਸੋਗਾਵੈ ॥ ਕਰਾਮ

ਵਦਾਲੀਭੇਸਬੁਲਾਵੈ॥ ਅਗਮਾ ਅਗੋਚਰਾ ਮਲਖਾ ਅਪਾਰਾਸ
 ਭੁਭੁਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਨਾ ਅਧਾਰਾ ਹੋਇ ਕਲੀਦਰਤੁ ਹਚਲਿਆ ਆਇਆ॥
 ਅਬਦਾਲੀਭੇਸਤਿਨ ਆਇਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਾਨਉਨਿਕਟਕਨ
 ਉਜੇਭਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਪਿਰੀਅਲੇਬਾਲਾ ਅਪਾਰੀ॥ ਸਿਰਪਰਕੁਲਹ
 ਕੋਸੇਪਗਧਾਰਾ॥ ਰਮਤ੍ਰਪੇਸਾ ਅਉਚਮਕੀਜਚਾ॥ ੧੨॥ ਵੈ॥
 ਕਰਕਾਪੈਠੇਗਾਧਰੈਕਛੁਤਰਗਦਹਾਲੀਨਾ॥ ਭਲੈਭਲੈਜੁਕਪ
 ਤਪੈਜੁਨਜੁਨਸਬਦਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਹੀਭੋਗਸਬਦ
 ਕਾਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਦੇਇਦਰਸਤੁਹਸੁੰਨਸਮਾਇਆ॥ ਤਬ
 ਨਾਮੈਆਗੋਚਲਗਾਇਓ॥ ਨਗਰਏਕਾਆਇਓਠਾਦੂਭੁਇਓ॥

ਕਿਨੇਦੁਪਲੇਆਗੇਗਧਿਆਨਾਮੇਤਕੋਕਛੂਨਭਾਖਿਆ ॥ ੩੨ ॥
 ਤਹਾਦਿਵਾਲਾਬਿਪਪੁਜਾਰੀ ॥ ਪੂਜੇਠਕੁਰਤਹਾਰਚਧਾਰੀ ॥ ਨਾ
 ਮੇਪੂਜਾਸਰਧਾਰੀ ॥ ਕਹੋਬਿਪਤੁਨਹਿਅਧਕਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਏ
 ਹਰਾ ॥ ਜਬਾਬਿਪਨਾਮੈਸੇਕਹਿਓਨਾਮਾਮਨਸੁਕਰਾਇ ॥ ਜਾਇ
 ਦਿਵਾਲੇਕੋਪਛੈਠਾਂਫਾਰਹਿਓਸੁਭਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੋ ॥ ਜਹਜਹਪ੍ਰੇ
 ਮੀਮਨਸੁਕਚਾਵੈ ॥ ਤਹਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਾਮਤਿਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਜੇਕੋ
 ਈਹਰਿਜਨਹਿਦੁਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਰਿਬੁਧਹਰਿਧੂਰੀਮਲਾਵੈ ॥ ਜੇ
 ਕੋਜਨਕੋਆਇਦੁਖਾਵੈ ॥ ਸੋਈਅਧਮਨਰਕਕੋਪਾਵੈ ॥ ਤਬਠਕੁ
 ਰਮਨਕਰਨਾਅਈ ॥ ਮੇਸੇਵਕਾਅਨਦਰਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹਰਾ

12
 ਫਿਰ ਮੰਦਰ ਸਨ ਮੁਖ ਭਇਆ ਠਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰਤਮ
 ਪੁਜਾਇ ਕਰ ਪੀਵਾਇ ਚਿਦੁਧ ਮੁਰਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਕਰ ਪੈ ਪਾਨ ਹਰ
 ਕੀ ਚਿ ਬਿਖਾਨਾ ॥ ਰੰਕਾ ਬੰਕਾ ਦੁਇ ਭਗਤ ਸੁਯਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰ
 ਸਨ ਦੇਖੋ ਜਾਏ ॥ ਤੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ਆਏ ॥ ਉਨ ਕੋ ਦ
 ਰ ਸਨ ਦੁਰਲਭ ਆਹੀ ॥ ਨਰ ਦੇਹ ਪਾਇ ਉਨ ਦੇਖਿ ਉਚਾਹੀ ॥ ਜਿ
 ਉਪਾਰ ਸਏ ਹੋ ਕੋ ਕਚਨਾ ॥ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਾ ਬੀਰ ਛੁਰਿ ਧਾਰਨਾ ॥ ਤਿ
 ਉਦਰ ਸਨ ਉਨ ਕਾ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰੀ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਕਿਲਾਇ
 ਖਜਾਹੀ ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮੈ ਸਾਧ ਜਨ ਕ ਵਲ
 ਨ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਭਵਹਰੁ ਪਹੋਇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਮੈ ਤਿਨ ਲੇਤੁ ਸੁਖਾ

ਸੁ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਨਾਮ ਦੇਵ ਚਲਤ ਹੋਕੇ ਜਾਈ ॥ ਜਹਰੀ ਕਾਈ ਕਾ ३੩
 ਦੇ ਨੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਪਰਤਿ ਨ ਕੇ ਗਾਇਓ ॥ ਜਾਇਆ ਗਣ ਮਹਿ
 ਰਾਢਾ ਭਾਇਓ ॥ ਪੀਸਤ ਹਰ ਦਰਿਆ ਤਿਹ ਤੀਰਾ ॥ ਮਨ ਮਲੀਨ ਨੇ
 ਨ ਬਹੈ ਨੀਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਤਾ ਕਉ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਬੇਟੀ ਕਿਆ ਕ
 ਰਹਿ ਬਿਉਰਾ ॥ ਕਹਾਰੀ ਕਾਈ ਕਾ ਦੇ ਨੇ ਭਾਈ ॥ ਮੈ ਤਿਨ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਖਉ ਜਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਤਬ ਤਿਰਿਆ ਤਾ ਕੀ ਕਹਿਓ ਦੂ ਦੂ ਨ
 ਮ ਮਭੁੰਤਾ ॥ ਲਕਰੀ ਕਉ ਬਨ ਮੈ ਗਏ ਮੈ ਨਾਮੇ ਕੋ ਰਵਾਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚੈ ॥
 ਕਹੁ ਬੇਟੀ ਨਾਮੇ ਕਿਆ ਫੇਕਿਓ ॥ ਦੇਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਵਾਤ ਨ ਹੋਰਿ
 ॥ ਤਿਨ ਨਾਮੇ ਕਉ ਕਹਿਓ ਬੁਝਾਈ ॥ ਉਨ ਫਿਰਾਇਓ ਮੰਦਰ ਹਰਿ

ਪੀਠਸੁਜਾਈ॥ ਕਰਪੀਸਤਹਲਦਾਛਿਲਉਰੀਪਰੀ॥ ਕਹਨਾਮਾਵ
 ਹੋਕੋਸੋਹਰੀ॥ ਗੁਵਰਧਨੁਪਾਰਨਅੰਗੁਰੀਹਾਰੀ॥ ਸਤਰੀਪੀਠ
 ਗਿਰਵਰਜਬਧਾਰੀ॥ ਤੀਨਭਵਨਕੋਅਧਰਰਹਾਈ॥ ਮੰਦਰਫੇ
 ਰਤਕਿਉਪੀਠਸੁਜਾਈ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹਕ੍ਰਿਆਭਰਮਭੂ
 ਤਪੈਬਾਜੀਗਰਕੇਖੇਲੁ॥ ਬਾਲੀਤਹਿਬਿਚਾਰੀ॥ ਐਜੋਸਰੁਘ
 ਟਕਰਈਕੇਲੁ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਬਾਈਇਹਸੁਨਿਓਰੀਆਨਾ॥
 ਮਿਟਿਓਤਪਤਹੀਅਰਾਸੀਅਰਾਨਾ॥ ਤਬਨਾਮੇਕੇਚਰਨਲਗਾ
 ਨੀ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਭਈਬਾਰਹਬਾਨੀ॥ ਤਬਰੀਕਾਬੀਕਾਵੇਦੁ
 ਏਆਏ॥ ਤਿਨਚਰਨੀਨਾਮਾਪਰਿਓਜਾਏ॥ ਅੰਕਮਾਲਦੇਮਿ

ਲੇਸੁਜਾਨਾ॥ ਅਤਿਆਨੰਦਪਰਮਪਰਧਾਨਾ॥ ਕੁਸਲਛੇਮਕੀ ੩੪
 ਆਪੁਛੁਹਿਬਾਤਾ॥ ਜਿਨਜਗਾਮਾਤਮਰੂਪਪਛਤਾ॥ ੧੮॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਭਾਉਭਗਤਚਰਚਾਹਰੀਆਤਮਤਤੁਈਚਰਾ॥
 ਕਲਰੈਨਤਿਨਨੈਕੀਓਜੋਸੁਖਸਾਰਾਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਨਾਮੋ
 ਕੇਮਨਸਹਜੇਆਈ॥ ਏਹਕਰਤਮਜੂਰੀਬਹੁਦੁਖਪਾਈ॥
 ਕਰਨਾਸਿਉਹਾਰਿਓਰਨਿਹਾਰਾ॥ ਤਬਹੀਹਾਰਿਨੇਬਚਨਉਚਾ
 ਰਾ॥ ਮੈਉਨਕੈਬਹੁਤਕਛੁਦੀਆ॥ ਉਨਨੇਅੰਗੀਕਾਰਨਕੀ
 ਆ॥ ਕੋਈਦਿਨਰਹੁਦੇਖਤਮਾਸਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਹੈਪਰਮਾਇਲਾ
 ਸਾ॥ ਸਾਧਸੰਗੁਜਗਾਮਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਸੰਗਹੈਸਗਲਾਇ

ਕਾਰਾ॥੧੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਤਾ ਲੇਜਗਤ ਮਹਿ ਆਤਮ
 ਧਰਹਿ ਦੁਰਾਇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ ਲੀਕਰ ਉਤੁ ਮਖੋਲ ਪਰਮ ਪਦੁ
 ਪਾਇ॥੧੯॥ ਚੈ॥ ਭੁਰਭੁਏ ਉਠ ਬਨਹ ਸਿਧਾਰੇ॥ ਨਾਮ ਚਾਲਿਓ
 ਤਿਨ ਕੀ ਲੇਰੇ॥ ਸੋਰੀ ਕਾ ਬੀ ਕਾ ਬਤੋਗਿ॥ ਆਨੀ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮ
 ਅਵਰ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਅਜੁਰੀ ਕਰ ਜੋ ਪਰਮਾਹਿ ਲਿਖਾਵੈ॥ ਤਿਨ
 ਭਾਗ ਸਾਧ ਉਭੋ ਗਾਵੈ॥ ਚਤੁ ਸਟੁ ਗਾਨਿ ਜਉ ਦਰ ਪੋਖਾਹੀ॥
 ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੈ ਪੁਨ ਬਨ ਕੋ ਜਾਹੀ॥ ਸਬਰਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਜ ਪ੍ਰਧਨਾ॥
 ਕਰਹਾ ਟੀਬਾ ਸਨਖਾਨ ਅਰੁ ਪਾਨਾ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਾਸੀ
 ਉਪਰ ਬੀਜੁਰੀ ਪਰੈ ਅਚਨਕ ਆਇ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਠੀਕਰਾ ਸੀ

ਤਨਕੇਸੁਹਾਇ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਬਲਉਬਨਮੈਪਹੁਚੇਜਾਈ॥ ਤ
 ਬਲਉਹਰਿਤਹਦਇਆਜਨਾਈ॥ ਲਕਰੀਕਾਟੁਏਕਰੀਕਰੀ॥
 ਤੀਨਤਰੀਨੀਕੇਬੀਧਧਰੀ॥ ਕਹੇਨਾਮਾਇਨਲੇਹੁਉਠਾਈ॥ ਰਹਿ
 ਇਹਤੁਮਕੇਦਾਇਆਜਨਾਈ॥ ਸਾਧਕਹੈਹਮਰੇਕਿਹਕਾਂਮਾ॥
 ਕਰਅਪੁਨੇਚੁਨਲੈਹੋਨਾਮਾ॥ ਦੀਏਹਾਬਖਾਉਸਿਰੁਹਮਹਿਮੁਰ
 ਰਾਸਹੈਕੋਨਨਿਹੋਰਾਕਿਸਕਾਪਾਰਾ॥੨॥ ਦਹਰਾ॥ ਪਰਾਲਬ
 ਧਾਪਹਦੇਹਕੀਅੈਸੇਬਨੀਸੁਭਾਇ॥ ਤਾਤੇਨਾਮਾਸਹਜਹੀਕ
 ਰਮਿਯਨਤਹਬਿਹਖਾਇ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿਪੀਛੈਲਾਗਾਤਿਨਕੈ
 ਫਿਰੈ॥ ਜੋਮਨਕਰੈਸੋਈਕਰਧਰੈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕਰੈਕਛੁਨਹੀ॥

ਕਰਮਿਹਨਤਵੈਉਦਰਭਰਾਹੀ॥ ਭੀਖਨਮਾਂਗਧਿਦਨਨਲੇਹੀ॥
 ਕਰਮਿਹਨਤਖਾਇਅਰੁਹਰਿਪੰਥਦੇਈ॥ ਤਬਹਰਿਏਕਚਰਿ
 ਤਹੈਧਾਰਾ॥ ਬਹੁਤਦਰਬਤਿਨਘਰਮੈਡੁਗਾ॥ ਜਬਬਨਤੇਵਹ
 ਘਰਮੈਆਏ॥ ਅਨਧਨਘਰਮੈਬਹੁਤਦਿਖਾਏ॥ ੨੨॥ ਚੌ॥
 ਇਹਮਾਇਆਠਗਨੀਜਗਤੁਕੀਜਗਅੰਧਾਉਰਸੁਾਇ॥ ਜਿਨ
 ਅਪੁਨਾਆਪਪਛਾਨਿਆਤਿਨਨਮੈਰਸੁਹਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਕ
 ਹੈਰੰਕਾਇਸੁਦੇਹੁਸਿਝਾਇ॥ ਕਹੈਬੰਕਾਪ੍ਰਗਦਹੋਇਜਾਇ॥ ਨ
 ਮਾਕਹੈਧਰਮਾਹੀਛੁਪਾਵਹੁ॥ ਭੋਗਹੁਆਪਹਰਿਜਨਹੁਭੋਗ
 ਵਹੁ॥ ਸੁਨਨਮਾਹਮਰੈਕਿਹਕਾਮਾਹਮਰੇਧਨਪੈਹਰਿਕੋਨ

ਮਾਘਰਕਉਛਾਡਬਨਕਉਉਠਧਾਏ॥ ਤਹਾਉਕਛਪਰੀ ੩੬
 ਬਾਂਧਰਹਾਏ॥ ਦੇਖਚਲਿਤਨਾਮਾਛਕਰਹਾ॥ ਤਬਹਰਿਨਮੇ
 ਸਿਉਉਉਕਹਾ॥ ੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੀਛੈਲਗਾਮੈਫਿਰਉਸ॥
 ਧਾਅਉਸੀਤਸੁਨਾਉ॥ ਮਤੁਕਛੁਆਗਿਆਮਾਹਿਕਰਹਿਕ੍ਰਿਤ॥
 ਰਖਹੋਇਜਾਉ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਕੀਇਨਨੈਸੁਧਹੈਪਾਈ॥ ਕਛੁ
 ਆਸਾਮਨਸਮਜਨਹੀਆਈ॥ ਕੋਈਬਾਸਨਾਮਨਨਹੀਧਰੈ॥
 ਅਹੀਮਮਭਉਪਰਸਨਹੀਕਰੈ॥ ਜੇਈਸਭਕੀਅਤਮਜਾਨੈ॥
 ਭੇਦਭਾਉਜੋਮਨਨਹੀਅਨੈ॥ ਕਹੁਮੋਰੋਤਿਸਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥
 ਤਾਕੇਚਰਨਲਗਤਮਨਮੋਰਾ॥ ਤੀਨਭਵਨਮੋਰੈਆਧਾਰਾ॥

ਮੋਹਿਅਧਾਰਹੈਤਿਨਦਰਸਾਰ॥੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਮਾਕਹ
 ਣਨਆਵਈਅਦਭੁਤਬਸਿਓਖਿਆਲਾ॥ਸਭਕੋਮੋਕਉ
 ਚਾਹਈਮੈਚਾਹਉਸੰਤਰਵਲਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਹੋਇਓਇਆਨਾ
 ਮਾਉਠਚਲਾ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਪਰਪੂਰਨਕਲਾ॥ਪਗਪਗ
 ਨਿਰਤਕਰੈਵਹਜਾਈ॥ਸਭਘਟਆਤਮੁਦੇਦਿਖਾਈ॥ਨਮਾ
 ਬਹੁਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ਚਲਤਦਿਰਤਅਪੁਨੇਪਰਮ॥
 ਏਆ॥ਆਤਪਿਤਾਅਨੰਦਤਭਏ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸਭਕੋ
 ਈਕਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਬਾਨੀਉਪਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕਉਸਦਾਹੀਲ॥
 ਰਲਤੁਵੈ॥੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੋਨਧਿਆਨਬੋਲਤਚਲਤਨਿ

ਰਤਕਰਤਹੈਜਤਾਮੂਰਤਪ੍ਰੇਮੀਕੀਸਦਾਦੇਖਤਪ੍ਰੇਮਜਗਤਾ॥
 ੧॥ ਚੈ ॥ ਪਰਨਾਮੇਕੇਦੂਟੀਛਾਨਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਜਿਹਰਹੈਸੁਜਾ
 ਨਾ॥ ਅਤਿਦੀਨਤਿਨਕੋਈਬੰਧਨਦੇਵੈ॥ ਘਾਮੇਘਾਸਿਰਉਪਰ
 ਖੇਵੈ॥ ਨਾਮਾਪੂਤਸੇਬਡੇਖਦਾਉ॥ ਉਸਨਸੀਤਕੋਸਮਦਰਸਾਉ
 ॥ ਹਰਿਲਾਇਅਗਨਿਸੇਦੀਨਜਰਾਇ॥ ਖੜਕੰਨਬਾਂਸਮੂਵਿਲੇ
 ਆਇ॥ ਅਪਨੇਕਰਨੀਕੀਕਰਬਾਂਧੀ॥ ਘਾਮੇਘਤਰਤਿਸੈਨ
 ਆਂਧੀ॥ ੨੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੂਟੀਛਪਰੀਜਾਰਕੋਹਰਿਬੰਧਦੀਨੀਅ
 ਉਰਾਜੋਪ੍ਰੀਤਮਸਤਜਗਤਕਾਪ੍ਰੇਮੀਨਾਮੇਓਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਇਕ
 ਦਿਨਨਾਮਾਨਵਣਗਾਇਆ॥ ਕਰਾਇਸਨਾਨਮਗਨਸੇਭਉਅੰ

ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਸਿਉ ਸਬ ਦੁਇ ਚਾਰੈ ॥ ਹੋਇ ਗਦਗਦ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਹ ॥
 ਰੈ ॥ ਅਹੰ ਮਮ ਹਉ ਤੂ ਬਿਨਸਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹਿ ਉਸੁ ਜਾਨਾ ॥
 ਤਹਿ ਇਕ ਸਤੀ ਹੋਨ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਆਗਿਆ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀਲਿਆ ॥
 ਈ ॥ ਦੇਖਿ ਓਨਾ ਮਾਅਤਿ ਮਗਨ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤ ਕਰਤ ਰੁਗਵਾ
 ਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸੋ ਤਕੇ ਜਾਇ ਪਗ ਪਰੀਅੰਤ ਰੁਗਤ ਪ੍ਰਭਾ
 ਉ ॥ ਚਿਤ ਬਧ ਮਨੁ ਮੁਦਤ ਭਏ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਕੋ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਚੰ ॥ ਨਾ
 ਮੇ ਮਨ ਨਹੀ ਕਛੂ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਸੇਰ ਤੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤਿਸ
 ਬਾਣੀ ਕਉ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਸੁਹਾਗ ਵੰਤੀ ਅਉ ਕਹਿ ਬੁਲਾਈ
 ਸਾਧ ਬਚਨ ਨਾ ਫਿਰੈ ਫਿਰਾਉ ਉ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਮ

ਰਾਇਚਾ ਪਤੀ ਸੁਰਗਗਨ ਬਿਨ ਸਾਈ ਸਾਧਕੋ ਬਚਨ ਅਮਰ ੩੮
 ਪੈਥਾਈ ਜੇ ਕਛੁ ਸਾਧਕੋ ਸੋਹੈ ਹੈ। ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਬਸ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਹੋਈ। ੨੮। ਦੇਹਰਾ। ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਸਤਿ ਅਵਤੀ ਗਰਮੈ ਪਲੁਆ
 ਤਾਰਾ। ਯਾ ਮੁਖ ਕੋ ਬਲਿ ਹਾਰਨੇ ਜਿਨ ਸਿਉ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ। ੧।
 ਚੈ ॥ ਪੁਨਾਮਾਨ ਸਿਰੀਚਰਨ ਨਤਰ ਰਾਖੀ। ਤਬ ਨਾਮੇ ਸਿਉ ਹਰਿ ਅੰ
 ਤਰਤਾਖੀ। ਯਾ ਕੇ ਮੁਖ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਉਘਾਰੀ। ਕਾਨਕੇ ਐਠ ਜਗਾਇ
 ਉਠਾਰੀ। ਨਾਮੇ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਮੁਖ ਪੋਲਿਆ। ਐਠ ਤਕੰਨ ਸੁਹਰਿ
 ਹਰਿ ਬੋਲਿਆ। ਉਠ ਬੈਠਿਓ ਸਿਮਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਈ। ਸੋਨਾਮੇ ਕੇ
 ਪਗ ਪਰਿਓ ਜਾਈ। ਜੇ ਬੁਖਨ ਤਿਆਮਿ ਗਧਰੈ। ਸਭ ਨਾਮੇ ਕੇ

ਸਿਰਪਰਵਰੇ॥੨੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤੁਏ ਮਿਟਗਈਸ
 ਗਲੀਰੰਜਾ॥ ਸਭਹੀ ਮਨ ਮੁਦਤ ਭੁਏ ਜਿਉ ਸੂਰਭਿ ਦੈ ਸਰਕੰਜਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਵਕੈ ਘਰ ਮਹਿ ਰਹਾ॥ ਸਭ ਕਰਦਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁ
 ਲਾਹਾ॥ ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੋ ਸਿਖ ਕਹਾਇ ਚਿ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਨ ਕਛੁ ਦੂਕ ਜਨਾ
 ਏਥੇ॥ ਜਬ ਪ੍ਰੇਮ ਮੂਰਤ ਨਾਮੇ ਕੀ ਪਰਸੀ॥ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਸ ਅੰਗ
 ਨ ਦਰਸੀ॥ ਤੀਆ ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਰਹੇ ਚੇਰੇ॥ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿਤਿ ਨ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੇਰੇ॥ ਜੇ ਦੇਵ ਨਾਮ ਕਹਾਵਤ ਸੋਈ॥ ਜਗਾ ਬਿਖਾਤ ਕ
 ਰਤ ਸਭ ਕੋਈ॥੩੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪਹਿਲੇ ਜੈਰ ਬਨਾ ਮੁਤਿ ਸੁਸਭ
 ਕੋ ਕਹਤ ਬੁਲਾਇ॥ ਜਬ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤੇ ਜੈ ਭਈ ਜੇ ਦੇਵ ਕਹੈ ਸੁ

ਭਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਰਲਤਬਾਤਲੋਕਨਮਾਹਿਪਰੀ॥ ਪ੍ਰਸਿਧਭ ੩੯
 ਈਸੇਵਾਹੀਪਰੀ॥ ਸਾਹਸਲੇਮਜਬਹਸਨਪਾਈ॥ ਭਾਇਓ॥
 ਚਰਜਕਛੁਕਹਨਨਜਾਈ॥ ਜੈਦੇਵਤਿਨਨੈਲੀਓਹਕਾਰੀ॥ ਜੋ
 ਬੁਝਿਓਸੋਕਹਿਓਸੁਧਾਰੀ॥ ਗਾਇਓਪਵਾਰਜੀਉਫਿਰਮਾਇ
 ਓਨਾਮੇਮੈਕੂਜਗਤਦਿਖਾਇਓ॥ ਮੇਰੀਅਉਧਰਹਤਕਛੁ
 ਆਹੀ॥ ਤਾਤੇਹਉਅਬਭੋਗੀਵਾਹੀ॥ ੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪਰਾਬਖ
 ਧਕੈਜਗਤਬਸਜੇਤੇਸਰੀਰਅਕਾਰ॥ ਬਿਨੁਭੋਗੇਨਹੀਛੁਟੀ
 ਐਸਾਹਸਲੇਮਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸਾਹਸਲੇਮਪਰਗਊਰ
 ਹਾਈ॥ ਸੋਸੁਰਹੀਸੋਭਾਕਹੀਨਜਾਈ॥ ਸੋਤਕੈਅਤਿਰਹੇਪਾਅ॥

ਗੀ॥ ਨਿਸਾਦਿਨਤਾਕਉਰਹੋਨਿਹਾਰੀ॥ ਵਾਕੇਦੂਧਮਧੁਰਅਤਅਪ
 ॥ ਰਹਾਅਸਚਰਜਸੁਆਦੁਜਿਨਲਹਾ॥ ਮਧੁਰਖਾਂਡਮਧੁਮਿ
 ਸਰੀਜੋਈ॥ ਤਾਕੇਪਦੰਤਰਲਗੋਨਕੋਈ॥ ਘੈਕਰਪਾਨਸਾਹੁਰੀ
 ਸੁਾਈ॥ ਵਈਵਸੰਜੋਗਤੇਪ੍ਰਾਣਤਜਾਈ॥ ੩੨॥ ਤਿਸਕੋਮਰਨੈ
 ਦੁਖਭਾਇਆਸਾਹਸਲੇਮੇਚਿਤਾ॥ ਜਾਬਿਖਾਅਨਸੀਪ੍ਰੀਤਾਭਿ
 ਉਸੈਦੁਖਦਾਈਮਿਤਾ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਨਾਮੋਕੋਤਿਨਤਬਹਿਬੁਲਾਈ
 ਚ॥ ਭਲੀਭਾਂਤਤਿਸਕਹਿਸਮਝਾਈ॥ ਤੋਬਿਪਜੀਵਾਈ
 ਰਖਿਓਜੀਅਤਾਮਾ॥ ਅਬਗਊਜੀਵਾਈਦੇਹਿਮੁਝਨਾਮਾ॥
 ਏਹੁਗਊਮੋਕੋਹੋਪਿਆਰੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਕੀਰੀਤਤੇਭਲੀਬੀਚਾਰੀ॥

ਮੁਈਗਉਆਗੇਲੇਬੁਚੀ॥ਬਛੁਹਾਤਾਕਾਠਾਢਾਦੁਆਰੀ॥ਜੀਵ
 ਏਕਉਬਛੁਰੇਚੂਘਾਵਉ॥ਵੁਧਦੇਹਿਕੋਮੋਹੀਪੀਵਾਵਉ॥੩੩॥
 ਦੇਹਰਾ॥ਜਉਮੁਈਗਉਨਹੀਜੀਵਈਤੋਤੋਕੋਇਹਬਾਗਕਲਮਾ
 ਪਾਕਪੜਾਉਕੈਦੀਨੀਮਲਾਉਯਾਰਾ॥੧॥ਚੰ॥ਜਤੁਮੁਸਲਮ
 ਨਨਹੀਹੈਵੈ॥ਤੋਦੇਹਤਿਆਗਪ੍ਰਾਨਕੈਖੈਵੈ॥ਜੇਇਨਮੈਭਲੀਭੰ
 ਤਪਛੈਨੈ॥ਸੋਕਰਦੇਖਲਾਵੈਮੋਮਨਮਾਨੈ॥ਨਾਮਾਸਭਘਟਿ
 ਮਾਤਮੁਦੇਖੈ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਅੰਗਨਹੀਪੇਖੈ॥ਸੀਸਾਮਰਨਜੀਵਿ
 ਨਕਾਭੂਲਾ॥ਸਦਾਰਹੈਕਵਲਜਿਉਫੂਲਾ॥ਰਾਵਰੀਕੋਕੋਭੇਦਨ
 ਜਾਨੈ॥ਸਭਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੀਮਾਨੈ॥੩੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਨਾਮ

ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਈਮਨਸੈਕਰੈਬੀਚਾਰਾਜੇਪ੍ਰਭੁਤਵੈਸੇਕਰੈ
 ਹਰਿਕੇਖੇਲਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਚੌ॥ ਨਾਮਾਕਹੈਸਾਹਸਿਉਬਾਤਾਮੁ
 ਈਗਾਇਨਹੀਜੀਵੈਗਿਆਤਾਬੇਦਕਤੇਬਮਾਹਿਨਹੀਪੇਖਿ
 ਤਾਜੇਮੁਆਜੀਅਜੀਵਤਨਹੀਦੇਖਿਭਾਜੇਮੁਆਜੀਵਤਫਿ
 ਰਹੇਤਾਤੈਪੀਰਪੈਕੰਬਰਕਿਸੈਮਰਨਨਦੇਤਾਜੇਮੁਆਮੁਆ
 ਸੋਜਾਨਾਜੀਵਤਮਰਹੈਏਸੁਲਤਾਨਾਜੇਮਾਰੇਸੋਈਜੀਵਲੇ
 ਅਵਰਕਾਕਾਂਮਨਹੀਸਾਹਬਾਦੈ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੁਆਜੀਵ
 ਨਜੀਵਈਸੁਨੀਏਸਾਹਸਲੇਮਾਗੈਰਸਰੋਕਿਉਕਰਤਹੈਸਮਝੈ
 ਅਪਨਨੇਮੁ॥੧॥ ਚੌ॥ ਜੇਹਠਪਰਮਾਵੈਪਾਤਸਾਹਾਕੋਨਮਾਹਿ

ਬਨਾਮੇਨੇਐਸੀਕੀਨੀ॥ ਬਛੁਰਾਛੋਰਗਉਦੁਹਿਲੀਨੀ॥ ੩੫॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ਨਾਮੇਬਛੁਰਾਛੋਰਗਉਦੁਹੀ॥ ਅਤਪ੍ਰੇਮਸਿਉ॥ ਕਹ
 ਹੈਸਗਰਲੋਕਹਰਿਕਉਜਨਕੀਲਾਜਹੈ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜੈਸੈਕਾਰ
 ਜਗਤਮੈਭਉਆ॥ ਖਿਨਮਹਿਲੋਕਅਨੰਦਤਭਉਆ॥ ਮਨ
 ਮੁਦਤਨਾਮਾਪਰਿਆ॥ ਭਉਆ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਦੇਉਸੁਖਪਾਉਆ॥
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਵਕਛੁਤੁਮਜਾਨਿ॥ ਚਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮੀਹਾਥਾਬਿਕਾਨਿ
 ਚਾਪ੍ਰੇਮੀਭਗਤਜੈਆਹਿਪਿਆਰੇ॥ ਤਿਨਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਮਅਵ
 ਧਾਰੇ॥ ਸਭੁਪਦਮਹਿਹਰਿਕਰਤਕਲੇਲੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਿਉਭਗਤ
 ਨਕੈਪੀਛੈਰੋਲੇ॥ ੩੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਲੀਲਪ੍ਰੇਮਅਬਰਨਹੈਕਾਪੈ

ਬਰਨੀਜਾਇ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਸੁਪਾਵਈ ਜਿਉਰੀਗਾਰੁ ਕੁਖਾਇ॥
੧॥੪॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਗੇ ਪਰਚੀਜੈ ਦੇਵ ਕੀਚ
ਲੀ॥ ਚੈ ॥ ਅਬ ਜੈ ਦੇਵ ਕੀ ਸੁਨੁ ਧੁਕਹਾਨੀ॥ ਜਿਉ ਸੁਨਿਆ
ਤਿਉ ਆਖ ਬਖਾਨੀ॥ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਤਿਸ ਕੋ ਕੁਇਆ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਕੋ ਸੁਦਤਹਾ ਤਿਨ ਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਾਤਾ ਸਦਾਰ ਹੋ॥
ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਅਪਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹੈ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨੈ॥
ਆਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸਿਉ ਤਾ ਸਉ ਠਨੈ॥ ਅਪਿ ਤੇਭੀ ਨਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਜਾਤਾ॥ ਇਹੁ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਆ ਕਹੈ ਗਿਆਤਾ॥੧॥੫॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No.	521 (Part - 6)	Subject	Dharamsasthra
Name of MSS	Prem Abodh	(Paichi Tai dev Ji Ki)	
Author			
Period		Folios	38
Script	Gurmukhi	Source	Prithi Pal Singh Taula, Jalandhar
Missing Folios			

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਿੰਨ ਨਹੀਨ ਜਗ ਭਿੰਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਨਰਵਾਚ
 ਇਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕਾਪੈ ਵਰਨੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਨ ਜਤੋਟਕ
 ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਈਕਰਤ ਸੇਈ ਜਾਨਤਾ ਆਹੀ ॥ ਮਨਮਾਨ ਕਤਿ ਸ
 ਹੀ ਪਹਿ ਬੇਚਹੁ ॥ ਪਰ ਪੂਰਨ ਠਕੁਰ ਜਿਸ ਦੇਖਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧ
 ਚਿਤ ਸਬ ਹੀ ਡਾਰਹੁ ॥ ਦੇਹ ਸਹਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਤੁ ਸੁਪਾਏ ਪਰੈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਧ ਕਾਜ ਤੁਹਾਰੇ ਸਰੈ ॥ ਇਸ ਸੇ ਦੇ
 ਲਾਹਾ ਸਦੇ ਹੋਈ ॥ ਭਾਵੈ ਕਰ ਦੇਖੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬ
 ਨ ਜਤੋਟ ਨਹੀ ਜੇ ਕਰ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮਾਨ ਕਤਿ ਹਦੀ ਜੀਐ ਜੋ
 ਬਡ ਗਾਹ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਗਲਾ ਦੀਨਾ

ਸਿਰਸਾਏਉਨਪ੍ਰੀਤਮੁਲੀਨਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਤਿਨੇਪਾਇਆ
ਗਿਆਨੁਭਾਨਮੰਤਰਪ੍ਰਗਦਾਇਆਤੀਨਕੁਵਨਮਉਸਭਾਬਿ
ਸਬਾਰਾਪ੍ਰੇਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਮਜਾਇਨਿਹਾਰਾਗੀਤਗੋਇੰਦਬ
ਈਸੋਕਰੋਲੀਲਾਠਕੁਰਕੀਉਚਰੈਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਲੀ
ਲਾਜੋਕਰੀਪੁਰਖਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਨਾਰਾਇਣਹਰੀ॥੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥
ਜੋਜੋਲੀਲਾਪ੍ਰਭਕਰੀਮਨਤਨਪ੍ਰੇਮਉਪਜਾਇਸੋਸੋਜੋਦੇਵਪ੍ਰੇ
ਮਬਸਬਰਨੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਲੇਕਗਦਪੋਥੀਤਿ
ਨਕੀਨੀਕਲਮਦ੍ਵਤਪ੍ਰੇਮਸਿਉਲੀਨੀਜਬਹੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹ
ਬਹਾਵੈਅਉਪ੍ਰੇਮਅਛਰਹੋਇਰਸਨਾਅਵੈਲੋਪੋਥੀਤਪ

ਰਲਿਖਧੈਗੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹੋਇ ਤਾ ਕਉ ਪਰੋਗੋ ਪੀਹ ਰਿਜੀ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਮਾਇਆ ਬੇਦਾਇਆ ਸਭਾਰ ਬਮਹਿਗਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਭਗ
 ਵਤ ਮੇਹਿ ਕਹਿ ਚਿਜੈ ਦੁਜਾਨਾ ਸੇਜੈ ਦੇਵ ਨੇ ਕੀਓ ਬਖਾਨਾ ॥੪॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹੇਦਧ ਬਹੇਚ ਲੇਜਿ ਉਜਲ ਪ੍ਰਲੈ ਹੋਇ ॥
 ਰਾਧਾ ਅਉ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਖਾਨੇ ਸੋਇ ॥ ਚੌ ॥ ਉਠਿ
 ਪ੍ਰਾਤ ਹੀ ਪੋਬੀਲੀ ਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤਹਾਂ ਅਧ ਕਾਈ ਕੀਨੀ ॥ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿ
 ਸਨ ਕ੍ਰੀਤਾ ਅਨ ਸਾਰੀ ॥ ਸੋਈ ਬਰਨ ਅਸਦ ਪਦੀਧਾਰੀ ॥
 ਤੁਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੈਂ ਸੋ ਤਹ ਅਵੈ ॥ ਮਨੁ ਕਰੇ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਨੈ ॥
 ਰਾਧੇ ਜੀ ਸਿਉ ਬਿਨ ਤੀਕਰਈ ॥ ਕਾਮਾ ਅਗਨਿ ਮੋਹਿ ਛਾਤੀ ਜ

ਰਈ॥ ਜੇਚਰਨਕਮਲਮੋਹਿਰਦੇਧਾਰਹੁ॥ ਧਰਿਸਿਰਪਰਸਭ
 ਦਾਹਨਿਵਾਰਹੁ॥ ੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਬਾਨੀਉਮਗਮਨ
 ਸੁਕਾਚਿਉਲਖਸੰਜੋਗਾ॥ ਚਤੁਰਨਨਕੇਜੋਗਰਬਪ੍ਰਹਰੀਸੋਇ
 ਉਕਹਨਨਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜੇਠਕੁਰਤਿਭਵਣਕਉਰਹਈ॥ ਸੋ
 ਹੋਇਅਧੀਨਮੈਸੋਕਿਉਕਹਈ॥ ਜਿਨਜੁਰਪਤਿਕੋਮਰਦਿਉ
 ਮਾਨਾ॥ ਅਰੁਕਮਨਿਕੋਹਿਰਉਗੁਮਾਨੁ॥ ਕੰਸਕੇਸਾਜਿਨਧਰਨਪ
 ਛੁਰੇ॥ ਇਉਤਿਆਸਿਉਕਿਉਬੀਨਤੀਧਰੈ॥ ਜਿਨਬਾਲਾਮਦ
 ਸਥਾਰਾ॥ ਭਾਛਾਰਿਓ॥ ਕਟਦਸਾਸਨਨਬਾਨਨਮਾਰਿਉ॥ ਜੋਸਭ
 ਘਟਭੀਤਹੋਭੈਭੋਗਾ॥ ਤਿਆਮਾਨੁਕਿਆਹਰਨਨਜੋਗਾ॥ ੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸਭਾ ਬਿਸਕੋ ਮਰਦਨ ਸਕਲ ਕੋ ਮਾਨਾ ਸੇ
 ਤਿਆ ਸਿਉ ਉਕਰੇ ਕੇ ਉਬੁਤੀ ਐ ਮਨ ਅਗਿਆਨਾ ॥੧॥ ਚੈ
 ॥ ਤੁਕ ਕਉ ਫੇਰੇ ਐ ਰਬ ਨਾਵੈ ॥ ਤਹ ਅਛੁਰੁ ਕੋਈ ਅਉਰ ਨਾ
 ਵੈ ॥ ਬਿਬਾਘਟ ਕਲਉ ਮਨ ਭਰਾਇਓ ॥ ਤਹ ਪ੍ਰਭਾਉ ਐ ਰ
 ਨਹੀਆ ਉਓ ॥ ਵਹੀ ਪ੍ਰਭਾਉ ਅਰਬੁ ਤਹਾ ਬਨੈ ॥ ਬਹੁਤੀ ਗਨ
 ਤੀਤਾ ਪਰਗਨੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤਹਾ ਵਹੁ ਲਿਖਨ ਹਿਸਕੋ ॥ ਅਤਿ ਸੁਕ
 ਚਾਵੈ ਨੀਚੈ ਤਕੋ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਬਾਧਿ ਤਹਾ ਪਚਿਹਾਰੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਲੀ
 ਲਾ ਕੋ ਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜੋਰ ਅਛੁਰੁ ਹਉ ਬਨੈ ਨ
 ਅਉਰ ਬਨਾਇ ॥ ਜਿਉ ਚੰਮਕ ਸਨਮੁਖਾ ਫਿਰੈ ਲੋਹ ਸੇ ਤੁਕ ਐ ਸੇ

ਆਇ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਜੇ ਦੇਵ ਅਧਕ ਉਕਲਾਇਉ ॥ ਲੇਆਸਨ
ਸਰਤਾ ਦੁਗਆਇਉ ॥ ਕਰਾਇ ਜਨਨ ਜਪਤਪਮਨਦੀਓ ॥ ਓ
ਕਤੁ ਕਰਹੀ ਲਿਖਨ ਨਹੀ ਕੀਓ ॥ ਮਨੁ ਚਿਤ ਬੁਧਤੁ ਏਲਿਵਲੀਨਾ
॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੈਰੰਗ ਭੀਨਾ ॥ ਜੇ ਦੇਵ ਰੂਪਤ ਬਧਰਿਉ ਗੁਸਾਇ
॥ ਪਰਮਾਹਿ ਆਇ ਕੈ ਤਿਆ ਬੁਲਾਈ ॥ ਦਵਤ ਕਲਮ ਪੇਬੀਮੀ
ਗਲੀਨੀ ॥ ਸੋਈ ਤੁਕਤੰ ਪਰਲਿਖਦੀਨੀ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਪੇ
ਬੀ ਪਰਹਰਿ ਤੁਕਲਿਖੀ ਹਉਰਾ ਧੋਬਾ ਲਿਬ ਲਿਤੇਰਾ ॥ ਚਰਨਧਾ
ਰ ਸੀਰੀ ਕਰ ਉਛਾਤੀ ਜਰਤ ਜੁਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਕਲਿਖ
ਕੈ ਬਾਹਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਜੇ ਦੇਵ ਨਾਇਓ ਏਏ ਪਰਮਾਇਆ ਬਾਹ

ਰਪੋਈਪਰੀਦਿਖਾਈ॥ਤਬਤਿਰੀਆਕਉਪੂਛਿਓਜਾਈ॥ਇ ੪੬
 ਹਪੋਈਕਿਨਨੈਪੈਕਾਢੀ॥ਕਾਕਉਪੜਨਪ੍ਰੇਮਰਚਬਾਢੀ॥੩
 ਆਕਪੈਮੈਅਚਰਜੁਦੇਖਾ॥ਬਨਿਆਇਓਕੋਈਤੁਮਰੇਭੇਖਾ॥
 ਕਿਆਜਾਨੈਤੁਮਹੀਥੋਜੋਈ॥ਕੈਤੁਬੁਭੇਖਾਲਿਆਇਓਕੋਈ॥
 ੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਮੁਝਤੇਪੋਈਮਾਂਗਕੋਈਕਤੁਕਾਲਿਖੀਬਨਾਈ॥
 ਜੇਤੁਮਦੇਖੋਦਿਆਲਜੀਬੁਝਹੁਹਓਜੋਬੁਝਾਈ॥੧॥ਚੋ॥ਬਾ
 ਮਨਕੋਅਚਰਜਾਇਹੁਭਇਆ॥ਸੁਨਤਬਚਨਾਬਿਸਮੈਹੋਇ
 ਗਾਇਆ॥ਲੋਪੋਈਵਹੁਤੁਕਜੁਨਿਹਾਰੈ॥ਗੀਆਲਮੰਜਨਮ
 ਨਿਨੈਨਨਿਧਾਰੈ॥ਨੈਨਨਮੈਮਨੋਪੁਤਰੀਬਨੀ॥ਅਬਦਾਨ੍ਹਿਪਨੇ

ਪਾਇਓਧਨੀ ਜੇ ਦੇਵਨੇ ਉਹ ਕਲਾਪਛਾਨੀ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆ
ਰੇਆਇਲਿਖਾਨੀ ਤਿਹ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਬਾਢੀ ਆਸਾ ਰੇ ਮ
ਰੋਮ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨਿ ਪਦ ਉ
ਪਜੀ ਸਭ ਪਕਲ ਉਕੀਏ ਆਇ ਜੇ ਸੇ ਪਰਲੇ ਅਗਨਿ ਕੀ ਬਿਨੁ
ਅਗਨੀ ਨ ਦੁਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਚੈ ਜੋ ਜੋ ਅਛਰੁ ਤਹਾ ਸੁਹਾਈ ਤਿਸ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਭ ਦੇਹਾ ਦਿਖਾਈ ਪੈਚ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜਬ ਅੰਤਰਧਾਰੈ ਤੁ
ਹਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਇ ਨਿਹਚੈ ਉਚਨੀ ਚਾਇਤ ਉਤਜ ਬਦੇਖੈ ਥਿ
ਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੇ ਅਉਰ ਨ ਪੇਖੈ ਤਉ ਹੀਏ ਮੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੇ
ਤਿਸ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਖਾਵੈ ਵਹਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਸੁਨੀਆਤਿ ਆਹਿ

ਸੋਹੀਅਭੇਦਦੇਖਨਕੇਚਾਹੀ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੈਤੂਤੂਮੈਭੇਦਨਹਿਅ
 ਲਖਅਖੰਡਸੁਹਾਇ॥ਤੀਨਭਵਨਤਾਰੂਪਮੈਤੀਤਾਕਉਦਿਖਾ
 ਈ॥੧॥ ਚੈ॥ਉਮਾਗਿਓਮਦੇਹਸੁਧਗਈ॥ਅਨਬਧਚਿਤ
 ਥਕਤਤਹਤਈ॥ਸਿਥਲਭਏਦੇਹੀਕੇਅੰਗਾ॥ਅਨੇਸੀਨਪਤ
 ਕੈਰੰਗਾ॥ਰਸਨਹੁਰਹਾਗੀ॥ਤਬਥਾਨੀ॥ਪ੍ਰੇਮਭੂਤਨੇਬੁਧ
 ਬਓਰਾਨੀ॥ਬੀਦੇਹਕੇਵਲਮੁਕਤਿਮਨਪਾਈ॥ਅਸਾਮਨਸਾ
 ਤਿਹਸਗਲਹਿਰਾਈ॥ਦੇਹੀਦੇਹਕੇਭੇਦਨਰਹਾ॥ਪ੍ਰੇਮਸਮੁੰਦ
 ਮਹਿਜਲਹੋਏਬਹਾ॥੧੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੇਖਅਵਸਥਾਪੀਅ
 ਕੀਤਿਆਗਈਮੁਰਝਾਈ॥ਛਾਤੀਪੀਟੈਸਿਰਖੁਹੋਕਰਹਾਇ

ਹਾਇ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਪੀਆ ਕਉ ਦੇਖੜੀਆ ਧੀਰਨਧਰ
 ॥ ਸਿਰਿ ਕੋ ਖੋਹਿ ਹਬਾਰੀ ਕਰਾ ॥ ਛਾਤੀ ਪੀਟਤ ਦੀਨ ਸੁਜਾਇ ॥ ਮਾਨੇ
 ॥ ਬਿਰਹੈ ਜੋਗੀ ਮਦੁ ਬਾਧਿ ਭਿਆਇ ॥ ਦੇਉ ਨੈ ਨ ਦੇ ਘਟਾ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਮੁਸਲ ਧਾਰ ਜਿਉ ਬਰਖਾਲਾਈ ॥ ਮਸਤ ਕੁਫਰ ਦੀ ਭਿਤਿ ਨ ਬ
 ਲਾ ॥ ਰਕਤ ਫੂਟ ਬਹਿ ਚਲਿ ਉਪਨਲਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਆਰੀ
 ਪੀਆ ਸੀ ਗਬਈ ॥ ਬਿਰਹੈ ਕਰੇਗੀ ਹਾਸਲ ਮਾਗੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਚੈ ॥
 ॥ ਏਕ ਕੁਰਤਾ ॥ ਏਕ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ॥ ਤੀਏ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪਾ ॥ ਤਨੁ ਰੀਕ
 ਉਪ੍ਰੇਮ ਤਿਸ ਦੇਖਹੁ ਭਇਆ ॥ ਅਨੂਪ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ॥ ਜਨ ਬਹੀਤਿ ॥
 ਬਹੁ ਚੀਕੈ ਮਾਰੀ ॥ ਮਰੁ ਮਾਹੇ ਤਿਸ ਉਦਪੁਕਾਰੀ ॥ ਤਬ ਹਮਸ

ਏਜਰਸਤੁਆਏ ਨਾਰਪੁਰਖਬਹੁਰਮਸ਼ਾਏ ॥ ਤਿਹਨਗੀਕੈ ॥
 ਕਹਾਹਿਬੁਝਾਇ ॥ ਤਿਹਰੇਪੁਰਖਕੋਲਗੀਬਲਾਇ ॥ ਸ਼ਾਰਫੂਕ
 ਨੀਕਾਇਸਕਰੀਐ ॥ ਬਿਨਉਪਚਾਰਕੀਏਪਚਮਗੀਏ ॥ ਜਬਉ
 ਪਚਾਰਤੇਹੋਇਨਨੀਕਾ ॥ ਤਬਕੈਨਮਿਦਵੈਦੁਖਤਿਹਜੀਕਾ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤਨਾਰੀਸਿਉਕਰਿਪਕਰਬਹੁਬਿਧਕਹਿਓਬੁਝਾਇ ॥
 ॥ ਹਮਾਇਸਨੀਕਾਕਰਤੇਹੋਮਨਸੰਤੋਖਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਮੁਲ ॥
 ਪਾਏਓਏਜੇਤੇ ॥ ਸ਼ਾਰਫੂਕਪਚਾਰਤੇਤੇ ॥ ਸਕੁਪਚਿਹਾਰੇਪਰ
 ਹਿਜਿਧਾਰੇ ॥ ਤਹਾਂਤ੍ਰਿਆਪੁਰਖਦੁਇਰਹਾਬਿਚਾਰੇ ॥ ਬਿਰਹਮੀ
 ਧੇਰੀਪਰੇਪ੍ਰੇਮਫੁਹਾਰਾ ॥ ਉਪਜਿਉਗਿਆਨਮਿਦਿਓਨੀਧਿਅ ॥

॥ ३ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਨਗੀ ਯਹੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਹਰਿ ਹਰੀ ਮੁਰਾਰੀ ॥
 ॥ ਇਸ ਕੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸੀਸਾ ਭੁਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤਾਹਿ ਨਿਵਾਰਨ ਤੁਕਲਿਖ
 ਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਜਬ ਤਿਆਮੈ ਸੇਬੂ ਭਿਓ ਦਮੁ ਰਤਧ
 ਰਿਓ ਧਿਆਨਾ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਇਆ ਕੋਰੇ ਮੇਰੇ ਮਸੀਚ ਗਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਪੁਨਤਿ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀਆ ਪ੍ਰਿਥਾ ਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨ ਪਰਮਾ
 ਥਾ ਧਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੁਦੀਨ ਨ ਕੇਲਾ ਬਾ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ
 ਸਭ ਕੈ ਸਾਥ ॥ ਜੇ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ਪੈ ਬੀਮੰਗਲੀ ਨੀ ॥ ਸੀਸੇ ਨਿਵ
 ਰਨ ਤੁਕਲਿਖ ਦੀਨੀ ॥ ਸੇਈ ਦੇ ਦਰਸਨ ਸੀਤਾ ਪਨਿ ਵਾਰਹੁ ॥
 ਜੇ ਦੇਵ ਬਾਹ ਪਕਰ ਉਠਾਰਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਜਿਤ ਘਟ ਪ੍ਰੇਮ

ਪ੍ਰਕਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜਨਾ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਦਕਤੋ ਬਿਲ
 ਕਰਤ ਹਰਿ ਸਭ ਬਖਿਆਨਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮਤਾ ਹਿ ਮੈ ਦੇਖਿ
 ਮਾਯੇ ਦੇਵ ਕਾ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਭਿਓ ਖਾਯਾ ॥ ਅਭਿਯੋਗਿ ਆਕੇ ਦਰਸਦਿ
 ਖਾਇਆ ॥ ਬਾਹਿ ਪਕਰ ਜੇ ਦੇਉ ਉਠਾਇਆ ॥ ਨਰ ਪ੍ਰਭ ਦੇਉ
 ਮਗਨ ਨੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਜਾਨੇ ॥ ਦੇਉ ਮੂਰਤਿ ਇਕ
 ਸੀ ਵਹਿ ਦੇਖੋ ॥ ਤਾਮਹਿ ਭੇਦ ਭਾਉ ਨਹੀ ਪੈਖੋ ॥ ਭੇਦ ਭਾਉ ਜਿਉ ਹੋ
 ਇਦਿ ਖਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਤਿਸ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹ
 ਰਿ ਜੇ ਦੇਵ ਜੇ ਦੇਵ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੀ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮਨੋ ਭੁਖ ਨਹੀ ਮਕੈ ਕੀਏ
 ਏਕੈ ਸਾਚੈ ਫਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਤੀਸਾ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ਭਈ ॥ ਸਾਚਿ ਤਾ

ਵਹਿਜਾਉਨ ਕਹੀ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮਹਿ ਤਬਾਹਿ ਹੀ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਹਿ ਮੈ ਹਰਿ ਲਖ ਪਾਵਉ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਤਿਸਾ॥ ਮਾਖਸੁ ਨ ਵਉ॥ ਜੋ ਸ
 ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੋ ਕਲਧਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕੋ ਪ੍ਰਨਾਮ ਆਰਾ॥ ਸੋਈ ਦਰ
 ਸਨ ਦੇਖ ਨ ਚਾਉ॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਹਿ ਜੋਈ ਦਿਖਾਉ॥ ੧੮॥ ਦੇ॥
 ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਹਰਿ ਤਬੈ ਜੋਈ ਸਰੂਪ ਬਨਾਉ॥ ਨਾਰਪੁਰਖ ਦਿਖ
 ਲਾਉ॥ ਕੋਲੀ ਨੇ ਸੁਨ ਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਰੇ ਮਨ ਦੇਖ ਹੁਪ੍ਰੇ ਮਵਡ
 ਈ॥ ਜਿਨ ਸਾਧਨ ਬਿਨ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਈ॥ ਜੋ ਗੁਏ ਗਗਨ ਤਪਸਿ
 ਆਕੀਨੀ॥ ਨਹੀ ਦੇਹੀ ਕਟਹੁਤਾ ਸਨ ਦੀਨੀ॥ ਖੰਡ ਮੰਤ੍ਰਾ ਉਨ ਕ
 ਨ ਫਰਾਏ॥ ਨਹੀ ਚੇਲੇ ਜੋ ਰਨ ਰਸਿ ਝੇਵਾਏ॥ ਤਟਤੀ ਰਬ ਜਾਇ

ਤਹਾ ਅੰਗ ਨ ਬੀਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੀਆ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕੀ ਬਾਤ ਕਨਕਿ ਸੁਪਰੇ। ਉਮਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਸ ਬਊਰਾ ਕਰੈ। ਕਰ
 ਬਊਰਾ ਪੁਨ ਕਰੇ ਸਿਆਨਾ। ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਧਾਨਾ।
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰ
 ਰ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮਾਜ ਲਬ ਲਮਹੀ ਮਲ ਸੋਇ। ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰ
 ਖ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾ। ਇਹ ਜਗਹੈ ਤਾਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤਾ। ਪ੍ਰਕਿਰਤ
 ਕੈ ਬਸਹੈ ਇਕ ਰਮਕ ਮਾਏ। ਕਰਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਮਾਏ ਜਾਏ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਤਾ ਉਜ ਬਾਧ ਮਹਿ ਲਾਗੇ। ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਨੀਦ ਤੇ ਸੋਇਆ ਜਾਗੇ। ਜਾ
 ਗ ਪਰੈ ਤਿਸ ਨੀਦ ਨ ਮਾਏ। ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਉਜਾਏ। ਕ

ਹਨਿ ਸੁਨਨ ਕੀ ਜੋ ਬਿਧ ਨਹੀ ਦੇਖੇ ਹੂ ਤੇ ਮਨ ਪਤੀ ਆਈ ॥੩॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਾ ਦਾ ਬਿਕਾਇ ॥ ਜਉ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਿਰ ਪਾ ਕਰੇ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਉਮਗਾਇ ॥੧॥ ਚੌ ॥ ਰਵਿ
 ਦਾਸ ਰੋਨ ਸਖੇ ਪਤਿ ਸੋ ਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਛੁ ਐ ਰਨ ਦੇ ਤਾ ॥
 ਤਿਨ ਤਨ ਅਪਨਾ ਮਾਪਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਜਗ ਜਾਕਾ ਮਾਹਿ ਪ
 ਸਾਰਾ ॥ ਚਮਕ ਪਰਿਓ ਸੁਸੁਧਿ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮੋਹੇ
 ਦਧੋ ਗੋਤਾ ਖਾਇਓ ॥ ਕਬ ਬੂਝੈ ਕਬ ਉਪਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮੁੰਦ
 ਕੀ ਬਾਇਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨ ਦਰਸਨ ਤਿਸ ਨੀਦਨ ਪਰੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਪੇ
 ਮਾ ਅਗਨ ਮਹਿ ਜਰੇ ॥੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਰਹਿ ਆ

ਮਨਜਾਇਰਹਿਉਵਨੈਨਾਬੋਲਨਾਮਉਸਰਨਾਲਹੈਜਿਉਚੰਦ
 ਚਕੋਰਥੈਨਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਕਰਨੀਚੇਵਹਿਗਰਦਨਰਹੈ॥ ਸੀਤਉਸਨ
 ਸਭਸਿਰਪਰਸਹੈ॥ ਨਹੀਕਿਸਕੋਤਿਸੁਰਹਿਉਨਿਹੋਰਾ॥ ਲਗ
 ਤਪ੍ਰੇਮੁਸੋਹੋਗਾਇਉਬਉਰਾ॥ ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਉਕਹਿਜਾਵੈ॥ ਕ
 ਰਉਚੇਤਿਸੁਨਦਰਨਲਾਵੈ॥ ਕੋਈਖਾਕਾਅਨਸਿਰਭਾਰੈ॥ ਕੋ
 ਈਧਰਮਦਇਆਕਰਚੰਦਨਧਾਰੈ॥ ਇਹੁਈਰਾਕਛੁਮਨਨ
 ਹੀਆਨੈ॥ ਰਾਚਿਰਹਿਓਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਕਦੇਹਕਾਸਭਾਇੰਦ੍ਰੀਕੀਲੇਸਾਰਾ॥ ਸੋਜਾਇਰਾਚਿਓਨਿ
 ਜਪ੍ਰੀਤਮੈਕੋਕਰੇਦੇਹਸਮਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਅਰੇਪ੍ਰੇਮਤ੍ਰਿਬੁਰੀ

ਬਲਾਇ॥ ਜਿਹਤੁ ਰਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਨ ਰਹਾਇ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਜਾ ਦੇਹ
 ਨਿਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਪਾਹਿਤ ਨ ਜਾਰੀ॥ ਦੁਖ ਦਰ ਦੁਖ ਉਤਿ ਸੈਨ
 ਈ॥ ਅਪੈ॥ ਅਭੈ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਜਾਪੈ॥ ਜੇਗ ਬੈਰਾਗਾਰੀ॥ ਅ
 ਨ ਜੇਈ ਸੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰੂ ਪਹਚੇ ਲੇਈ ਸੈ॥ ਸਭ ਦੇਖੇ ਹਮ ਸੁਰ ਪਛਾ
 ਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਸਾਰਾ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬੀਜ ਅੰ
 ਗੁਰ ਜਗ ਸੀਸ ਸੋਚ ਨ ਕਾਇ॥ ਜਿਸ ਘਟ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਈ ਸੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੋਹੇ ਏ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਵਿਦਾਸ ਲਗਾਨਾ॥
 ਜਗਤ ਚਰਤੇ ਕੁਏ ਅਧਿਦਾਨਾ॥ ਬੈਠ ਬਜਾਗ ਪੀਆ ਸੋਗਾ ਚੈ
 ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਨ ਇਤ ਉਤ ਕਉ ਹਢੈ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਲੇਇ॥

ਜੋਦੋਇਨਹੀਇਉਹੀਗਢਦੋਇ॥ਉਚੇਕਰਨਹੀਨੈਨਪਸਾਰੇ॥ ਪੜ
 ਭਾਵੈਕਈਜਾਇਸਿਰਮਾਰੇ॥ਕਛੁਇਕਰਿ॥ਆਨਤਿਨਗੁਰਤੇ
 ਪਾਇਆ॥ਪੁਨਿਦੇਖਦਰਸਨੁਪ੍ਰੇਮਅਧਕਾਇਆ॥੨॥ਦੋ
 ॥ਕਹਾਹੋਤਗੁਰਗਿ॥ਆਨਤੇਜਉਪਟਪ੍ਰੇਮਨਹੋਇ॥ਪ੍ਰੇਮਤਏ
 ਪਟਹੋਤਹੈਜਬਨੈਨਲਖਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਚੈ॥ਕੇਈਏਕਪੁਰ
 ਬਤਹਆਇਆ॥ਗੀਗਾਨਵਣਸੰਗਸਿਧਾਇਆ॥ਏਕ
 ਸੰਗੀਨੇਪਨੀਰੀਢਾਈ॥ਬਾਂਧੀਦਮਰੀਤਿਨੈਦਿਵਈ॥ਸੋਦਮ
 ਰੀਪੁਨਤਿਸਕਦੀਨੀ॥ਸ਼੍ਰੀਗੀਗਾਜੀਕੀਭੇਦਤਿਸਕੀਨੀ॥ਇਉਕ
 ਹਉਤਿਸਕੈਸਮਝਾਈ॥ਗੀਗਾਕਉਇਹਲੇਦਿਖਰਾਈ॥ਜਬ

ਗੀਗਾਕਰੁਆਰੈਕਰੈ॥ਤਬਦੇਹਿਦਬਰੀਵਾਹੀਅਵਸਰੈ॥੮॥੨
ਹਰਾ॥ਜੇਦਮਰੀਵਨੇਦਈਪੁਨਵਾਹੀਕੋਦੀਨਾ॥ਸਹਜੇਸੁਭਾਇ
ਰਾਵੇਦਾਸਨੇਭੇਟਰੀਗਾਕੀਕੀਨਾ॥੧॥੨॥ਜਬਜਾਤੀਰੀਗਾਪ
ਰਗਾਇਆ॥ਜਾਇਤੀਰਬਪਰਠਾਢਾਭਾਇਆ॥ਤਿਨਰੀਗਾਜੀ
ਸਿਉਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ਇਹਭੇਟਤੁਮਾਰੀਰਵੇਦਾਸਨੇਦੀਨੀ॥ਬਾ
ਹਿਕਛਕਰਦੀਓਪਸਾਰੀ॥ਤਿਨਦਮਰੀਤਿਹਊਪਰਧਾਰੀ॥ਤਿ
ਹਹਥਿਕੰਝਣਲਾਲਜਜਾਏ॥ਧਰਪਰਿਗਿਰਿਓਲੀਓਓਠਏ॥
ਦੇਇਭੇਦਾਇਨਾਮਲਿਆਏ॥ਅਚਰਜਕਥਾਕਛਕਹੀਨਜਾਏ॥
੮॥੨॥੨॥ਗੀਗਾਤਿਸਕੰਝਣਦੀਓਜਰਿਓਜਰਾਇਅਨੁਪਾਨਿ

ਉਹਰਿਤੁਲਚਾਬਕੋਕੀਓਬਿਪਕੋਭੂਪਾ॥੧॥ਚੈ॥ਪਾਇਓਕੀ ੫੪
 ਫੁਣਤਿਨਨਉਨਿਧਪਾਈ॥ਕਿਸਹੂਸਿਉਨਹਿਬਤਚਲਾਈ॥
 ਲੇਆਇਓਅਪਨੇਘਰਤਾਂਈ॥ਧਰਗਖਿਓਤਿਨਗੁਹਜੇਥਾ
 ਈ॥ਤਾਕੀਤੀਆਪੀਆਕੋਕਹਈ॥ਘਰਹੋਤੇਧਨਕਿਉਭੂਖਾ
 ਰਹਈ॥ਕੀਫੁਣਵੇਚਕੈਦਾਂਮਕਰੀਜੈ॥ਅੰਨਬਸਫੁਲੇਸੁਖੀਰ
 ਹੀਜੈ॥ਸੇਲੇਕੀਫੁਣਜਵਾਹਰੀਦੇਖਾਇਆ॥ਵਹਤਿਸਦੇਖਾਇ
 ਸਮੇਹੋਇਆਇਆ॥੧੦॥ਦੇਹਗਾ॥ਜਾਇਕਹਿਉਕੁਟਵਾਰਕਉ
 ਜਵਾਹਰੀਲਾਗਕੋਕਾਨਾਏਕਕੀਫੁਣਚੋਰੀਕਾਣੀਏਠਾਢਾਮੇਹਿ
 ਦੁਕਾਨਾ॥੧॥ਚੈ॥ਕੋਟਵਾਰਤਾਕਉਝੁਲਾਇਆ॥ਕਹਕੀਫੁਣ

ਤੋ ਕਹਾਤੇ ਪਾਇਆ ਹਾਕਮ ਕੈ ਭਰਿ ਤਿਨ ਕਹਿ ਦੀਆ ਮੈਰੀ
 ਗਾਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕੁਣ ਲੀਆ ਰਵਿਦਾਸ ਮੇਹਿ ਦਮਰੀ ਇਕ ਦੀਨੀ
 ਕਰ ਸਰਪਾ ਭੇਟੀ ਗਾ ਕੀ ਨੀ ਮੈਰੀ ਗਾਨੇ ਬਾਹ ਪਸਾਰਾ ਦ
 ਮਰੀ ਲੀਨੀ ਵਿਚ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ਤਿਹ ਕਰਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕੁਣ ਗਿਰਿ
 ਓ ਮੈ ਪਾਇ ਇਨ ਮੁਲੈ ਸਿਰ ਪਰ ਪਰਿਓ ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹ
 ਗੀ ਗਾ ਕੀ ਬਖਸੀ ਸਹੈ ਮੈ ਕਉ ਦੀਓ ਇਨਾ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੇ ਪਾਇ ਉਨ ਹੀ ਚੋਰ ਕੋ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਕੁਟਵਾਰ ਮਨ
 ਮੈ ਸੀਆਈ ॥ ਪਾਹਿ ਕੈ ਸੇਜ ਚੁਯਾਨਿ ਓਜਾਈ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਭ
 ਗਤ ਅਰੁ ਕੀ ਕੁਣ ਦਾ ਲੋ ਲੋਆਇ ਓਤ ਬਨਿ ਕਟ ਭੂਪਾਲੋ ਭੂ

ਪਤਦੇਖਾਬਿਸਮਹੋਇਰਹਾ॥ ਅਚਰਜਬਾਤਕਛੁਜਾਤਨਕਹਾ ॥ ੫੫ ॥
 ॥ ਤਬਰਾਜਾਗਵਿਦਾਸਸਿਉਕਹਈ॥ ਸਾਚਕਹੋਇਹਕਿਉਕਰ
 ਅਹਈ॥ ਚਾਵਿਦਾਸਕਹੋਇਹਕੰਝਣਹੋਜਿਸਕਾ॥ ਸੋਈਨਿਆਉ
 ਕਰੈਗੀ॥ ਇਸਕਾ॥ ੧੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਾਮਨਮਾਧੀਕੋਪਕਰਹੁਕ
 ਮਕੀਓਕੁਟਵਾਰਾ॥ ਇਨਈਹਾਹੀਰਾਖੀਓਜੋਨਹੋਇਸਾਚਿਆਰਾ॥
 ੧॥ ਚੌ॥ ॥ ਤਬਰਾਵਿਦਾਸਕੀਓਹੈਬਖਾਨਾ॥ ਸੁਨਹੋਰਾਜਾਸੁਘਰਜੁ
 ਜਲਾ॥ ਰੀਗਾਜਲਈਆਵਹੁਭੂਪਏ॥ ਰੀਗਾਜਲਗੀਗਾਇਹੁਕਾ
 ਏ॥ ਲਪਦੀਰਘਕਾਭਰਮੁਤਿਆਗਹੁ॥ ਸਮਤਾਗੀਆਨਘਟਭੀ
 ਤਰਰਾਖਹੁ॥ ਸਭਘਟਭੀਤਰਬ੍ਰਹਮਹੀਏਕਾ॥ ਬਸਤਏਕਹੈਭਾਂਜ

ਨਾਮਨੇਕਾ॥ ਜਿਸਕਾਮਨਾਚਿਤਹੈ॥ ਅਤਚੰਗਾ॥ ਤਿਸਕੋਆਹਿਕ
 ਠਉਤੀਗੰਗਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਠੀਗਾਜਲੁਮੀਗਾਉਕੋਦੀਥਿਕ
 ਠਉਤੀਗੰਗਾ॥ ਤਬਤਾਸਿਉ॥ ਬਿਨਤੀਕਰੀਉਪਰਬਸਤੁਡਾਰਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਹੇਰੀਗਾਤੂਹਰਿਜਨਰਾਵੈ॥ ਰਾਜਤੀਰਥਤੇਕਉਬਤਲਾ
 ਵੈ॥ ਜਗਮੈਤੀਰਥਬਹੁਤਪ੍ਰਧਨਾ॥ ਕਲਜੁਗਮਹਿਨਹਿਤੇਹਿਸ
 ਮਾਨਾ॥ ਜਉਉਹਕੀਝਣਤੈਨੇਦੀਆ॥ ਨਹਿਚੁਰਾਉਉਨਕਹਤੇ
 ਲੀਆ॥ ਤਉਦੂਸਰਾਤੁਮਕਰਹੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਵਹੁਸੇਈ
 ॥ ਜਾਤੇਝਗਰਾਇਨਕਾਮਿਦੈ॥ ਤੇਹਿਦਾਉਆਤੇਪ੍ਰਾਨੀਛੁਟੇ॥ ੧੪॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਜਬਰਾਵਿਦਾਸਾਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ ਅਰੁਬਸਤੁਰੁਲੀਓਉਤ

ਰਿ॥ ਕੰਡੁ ਦੂਜਾ ਪਾਇਓਰਾ ਜਾਰਹਿ ਓਨਿ ਹਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਏ ਪੜ
 ਖਚਰਿਤਾ ਬਿਸਮੇਭਾਇਓਰਾ ਜਾ॥ ਇਹੁ ਭਗਤ ਪਰਪੂਰਨ ਕਾ
 ਜਾ॥ ਜਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪਰਚੈ ਪਾਇਆ॥ ਦੇ ਕੰਡੁ ਵੇਦਿ ਦਾ ਕਰਾਇ
 ਆ॥ ਇਹੁ ਬਾਤ ਸੁਭਨ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਰਾਵਿ ਦਾ ਸੈਸੁ ਭਜਗੁ ਪੁਜੈ
 ਆਈ॥ ਰਾਵਿ ਦਾ ਸੁਭਗਤ ਸਕਲ ਜਗੁ ਜਾਨੈ॥ ਚਾਰ ਬਰਨਤਾ
 ਕੀ ਮਾਨੈ॥ ਆਨੈ॥ ਜੋ ਕਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਵੈ॥ ਦੇ ਜਗੁ ਮਾਹਿਬ
 ਭੀ ਆਈ ਪਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਹਾਰਿਧੀ ਆਈ
 ਮੈ ਸੁਭ ਘਟ ਅੰਤਰ ਹੋਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਾਸਿ ਕੈ॥ ਤਿਨੁ ਹੋਇ ਸੁ
 ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਅਮੀਰਾ ਬਾਈ ਰਾਜ ਕੁਆਰੀ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਤ ਪਰ

ਮਾਧਿਤਕਾਰੀ॥ ਤਿਸ ਜਾਧ ਸੰਗ ਕੀ॥ ਏਛੁ ਹੋਈ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਸ
 ਚਾਲਿਆਈ॥ ਜੋਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਜਾਈ॥ ਤਿਸ ਪਕਰੇ॥ ਖੁਨ ਸੋਈ
 ਪੁਤ ਹਾ ਕੇ ਸਗਰੇ॥ ਜੁਓ ਚੰਮਾਰ ਦੀ॥ ਖਾਅ ਉਸ ਦੇਈ॥ ਦਿਨ ਨਾ
 ਮ ਕੋ ਹੋ ਕੇ ਲੇਈ॥ ਏਹੁ ਅਨੀਤ ਦੇਖ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਹੋਇ ਸਰਮੀ
 ਦੇ ਮਾਰਿ ਮਾਰਿ ਜਾਵਹਿ॥ ੧੬॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਭੁਗਤ ਭੁਗਵ
 ਨ ਕੇ ਪੁਜੈ ਸਾਲਾਗਿ ਰਾਮ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਮਹਿ ਨਿਸਰਹੈ ਸਭ ਬਿ
 ਧ ਪੁਰਨ ਕਾ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਜਬਾਈ ਪਨ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ਜਾਈ
 ਰਾਜਾ ਪਹਿ ਚੁਗਲੀ॥ ਖਾਈ॥ ਸਾਸ ਤਬੇ ਦੁਪੁਰਾਨ ਨ ਭਾਖੀ॥ ਏ
 ਹੁਕਾ ਹੂਕੈ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ॥ ਆਖੀ॥ ਸਾਲਾਗਿ ਰਾਮ ਪੁਜੈ ਰਵਿਦਾਸ॥

ਚਾਰ ਬਰਨ ਕੇ ਹੋਇ ਉਪਹਾਸਾ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸਾ ਅਨੀ ਤਜੇ ਹੋਈ ॥ ੫੦ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਦੇਸ ਸੁਖ ਦੇ ਸੈਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਅਨੀ ਤਚ ਲਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾ
 ਤਾ ਕੇ ਦੰਡੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਕੋਇ ਉਬੁਝੀ ਐ
 ਜੋ ਕੋ ਉਉਸ ਕੇ ਦੇਸਾ ਬੇਦ ਬਾਹਰ ਕਰਮ ਜੋ ਕਰੇ ਡੰਡੋ ਤੇ ਸੈਨ ਰੇ
 ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਗਵੇਦਾ ਸੁਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਬਾ ਬਿਪ
 ਬਰਨ ਸਭੇ ਜੁਰਿਆਇਆ ॥ ਰਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਬਾਤ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਾ
 ਕੁਰ ਪੂਜਾ ਤੁਝਾ ਕਿਨਾ ਸਿਖ ਲਾਈ ॥ ਬੇਦੁ ਬਾਹਰਿ ਚਲ ਜੋਚ
 ਲੇਹੈ ॥ ਡੰਡ ਲੀਏ ਪਗਤ ਹਾਂਨ ਧਰਿਹੈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਆਸੁ ਮ
 ਪੈ ਚਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭੀਨ ਭੀਨ ਅਚਾਰਾ ॥ ਇਤਰ ਜਾਤ ਮੈ ਜੋ ਕੋਈ

ਹੋਈ। ਕੁਲਕਰਮਧਰਮਕਰਸਭਕੋਈ॥੧੮॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਬ
 ਰਨਆਸ਼ਮਕੁਲਕਰਮਧਰਮਤੇਜੋਪਗਥਾਹਰਰਾਖਿ
 ਤਾਕਉਡੰਨਉਭੈਦੋਂਉਮਾਰਮਿਲਾਵਉਖਾਕਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਤਬ
 ਸਤਿਬਚਨਰਵਿਦਾਸਉਚਾਰਾ॥ ਹਰਿਭਗਤਮਾਹਿਸਭਕੋ
 ਧਿਕਾਰਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਿਭਜਿਨਹਰਿਤੇਪਾਇਆ॥ ਪੁਨਕੋਲਬ
 ਚਨਦੇਬਾਹਰਮਾਇਆ॥ ਜਗਤਜਾਇਹਰਿਭਗਤਕਮਾਉ
 ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਨਦੂਜਾਭਾਉ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਜਬਹਰਿਬਪੁ
 ਧਾਰਾ॥ ਤਬਸਭਕੋਪੂਜਨਕੋਆਧਿਕਾਰਾ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਜਉ
 ਪਾਥਰਾਆਹੀ॥ ਤਿਸਕਛੁਕਰੋਬਿਬਰਜਤਨਹੀ॥੧੯॥ ਵੇਹਰਾ

ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਸਭਕੋਧਰੈਇਨਮੈਬਡੋਬਬੇਕਾਬਿਸਦੁਸਾਇ ॥੫੮॥
 ਨਾਸਭਪੂਜਹੀਬਿਰਲੇਠਕੁਰਏਕਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ਮੰਤ੍ਰੀਕਾਅ
 ਸੁਰਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਨੇਤੁਹਾਉਓਬਾਤਚਲਾਈ॥ਹਰਿਕੋਨਿ
 ਆਉਹਰਿਹੀਤੇਹਈ॥ਹਰਿਬਿਨਅੰਰਨਜਨੈਕੋਈ॥ਲੇਸਾ
 ਲਾਰਿਰਾਮਸਭਸਰਤਾਡਾਰਉ॥ਅਪਨੇਠਕੁਰਸਭੈਹਕਾਰ
 ਉ॥ਜੇਪੂਜਾਕਾਅਧਕਾਰੀਹੋਈ॥ਤਾਪੈਆਇਪੂਜਾਵੈਸੋਈ॥
 ਜੇਕੋਪਾਥਕਪੂਜਾਲੇਰੇ॥ਤੇਜਗਮਾਹਿਨਪਾਥਰਬੇਰੇ॥੨੦॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਬਰਮਨਿਆਉਹਰਿਹੀਕਰੈਜੇਹਰਿਸੇਵਕਹੋਈ॥ਤਾ
 ਪੈਠਕੁਰਆਉਕੇਆਪਪੂਜਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ ਚੈ ॥ਇਹੁਭੂਪਤ

ਨੀਕੀਕਰਮਾਨੀ। ਰਵਿਦਾਸ ਨੈਉਤਮ ਕਰਜਾਨੀ। ਬਾਮਨਤਮ
 ਹਿਰਹੈਖਿਸਾਈ। ਭੂਪਤਸਿਉਤਿਨਕਛੁਨਬਸਾਈ। ਲੇਸਾ
 ਲਗਿਰਾਮਸਲਤਾਮ। ਹਿਰਾਰੇ। ਮਾਵਨਿਠਕੁਰਸਭੇਉਚਾ
 ਰੇ। ਭਾਉਭਗਤਹੈਵੈਤਾਂਮਾਵੈ। ਭਾਰਤਹੀਸਲਤਾਭੂਬਜਾਵ
 ਹਿ। ਅੰਯੇਸੇਹੀਸਭਜਾਇਭੂਬਾਈ। ਤਬਬਾਰੀਰਵਿਦਾਸਕੀ
 ਆਈ। ੨੧॥ ਦੇਹਰਾ। ਰਵਿਦਾਸਤੇਠਕੁਰਲੇਕਰਿਭਾਰਿਉ
 ਸਰਤਾਮਾਹਿ। ਮੁਰਗਾਈਜਿਉਤਰਫਿਰਿਓਬਾਮਨਦੇਖ
 ਖਿਸਾਈ। ੧॥ ਚੈ। ਮੁਰਗਾਈਜਿਉਜਲਮਹਿਫਿਰੇ। ਭਗ
 ਤਹੇਤਹਾਰਿਕੀਕਾਕਰੈ। ਸਿਮਾਮਕਵਲਜਿਉਦੇਇਦਿਖਾਈ।

ਮਾਨੋਅਖੀਅਨਪੁਤਲੀਸਿਆਮਸੁਹਾਣੀ। ਰਾਜਾਦੇਖਬਹੁ
 ਤਸੁਖਪਾਵੈ। ਬਾਮਨਸਗਰੇਆਧਿਕਪਿਸਾਵੈ। ਚੁਗਲਖੋਰ
 ਮੁਹਕਾਲਾਭਾਇਆ। ਰਾਵਿਦਾਸਭਗਤਕਾ। ਅਦਰਗਹਿਆ।
 ਜਬਰਾਵਿਦਾਸਭਗਤਬੁਲਾਇਆ। ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਦੀਰਤਤ
 ਬਾਮਾਇਆ। ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ। ਲੇਤੁਲਸੀਦਲਗਵਿਦਾਸਨੇ
 ਕਰਭਾਉਭਗਤਪ੍ਰਨਾਮਾ। ਧੂਪਦੀਪਨਈਵੇਦਸਿਉਪੁਜੈਸਾਭ
 ਗ੍ਰਾਮਾ। ੧॥ ਚੰ॥ ਜਬਬਾਮਨਵੈਅਧਕਪਿਸਾਵੈ। ਦੇਇਦਿਲ॥
 ਸਾਵਿਦਕਰਾਏ। ਭਾਉਭਗਤਜੋਕੋਈਕਰੈ। ਤਿਸਤੋਠਕੁਰ
 ਦੂਰਨਪਰੈ। ਰਾਵਿਦਾਸਭਗਤਕੋਕਰਪ੍ਰਨਾਮਾ। ਪੁਨਭੂਪਾਲ

ਆਉਓਨਿਜਧਾਮਾਗਵਿਦਾਸਭਗਤਅਪਨੈਘਰਆਇ
 ਆਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਾਉਨਜਾਇਛੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਮਗਨਧੂਲਤ
 ਸਦਰਹੈਸੇਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਲਹੈ॥੨੩॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਕਰਮਧਰਮਸਭਰਹਿਗਾਇਓਉਮਾਰਿਉਆਧਿਕਪਰੇਮੁ॥ਮ
 ਨਸਾਥਾਚਾਕਰਮਨਾਇਨਸਿਆਸਗਲਨੇਮਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਕਰ
 ਮਧਰਮਪੂਜਾਅਚਾਰਾ॥ਦੇਹਸਹਤਿਬਿਸਰਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥
 ਜਉਉਭਾਤੈਉਭਾਰਹੈ॥ਉਠਚਲੈਤਬਾਇਤਉਤਬਹੈ॥ਕਬ
 ਹੂੰਸੈਕਬਹੂੰਦਹਰੈ॥ਕਬਹੂਕਵਲਜਿਉਬਿਗਸਖੜੈ॥
 ਜਉਲੇਦੈਲੇਇਆਹੀਰਹੈ॥ਜੀਏਲੈਜਾਵਤਤਾਵਤਕਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮ

ਭੂਤਨੇਅਤਿਬਊਰਾਇਆ॥ ਤੁਕੋਕੋਨਕਰੈਉਪਾਇਆ॥ ੨੪ ॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹਜਿਹਪਟਬਹੈਮਨਬੁਧਚਿਤਅਹੰ
 ਕਾਰਾ॥ ਛਿਨਜੇਪਰਲੋਕਰਹੈਜਿਉਇਖਪਰਲੋਥਾਰਾ॥ ੨੫ ॥
 ਚੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਬੁਸਸਬਧਾਧਿਬਿਸਰਾਈ॥ ਈਸਰਗਈਜਗਕੀ
 ਚਤੁਰਾਈ॥ ਅਤਵਾਰੇਜਿਉਪ੍ਰਮਤਫਿਰੈ॥ ਅਚਲਾਬਿਚਲ
 ਬਾਨੀਉਚਰੈ॥ ਸਭੁਕੇਦੇਖਾਅਧਰਨਮਹਿਹਸੈ॥ ਜਨੈਸਭੁਪ
 ਟਪ੍ਰੀਤਮਬਸੈ॥ ਹੋਇਪਰੈਜਬਾਬਿਰਹੁਸਤਾਵੈ॥ ਦਰਸਨਪਿਆ
 ਸਕੈ॥ ਬਿਖਾਬੁਝਾਵੈ॥ ਤਬਲੋਕਕਰਤਬੇਮਨਬੁਝਾਈ॥ ਅਬਕ
 ਮਲਾਜਾਨਸਭੁਕੋਹਸਜਾਈ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੇਹਦ੍ਰਿਸਟਯਾਜ

ਗਤਕੀਪੂਜੈਬਾਹਰਿਭੇਸਾਪ੍ਰੇਮੀਕੋਸੋਈਲਖੋਜਿਹਘਟਪ੍ਰੇਮ
 ਦ੍ਰਵੇਸਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਬਾਹਰਜਗਮੋਫਿਰੈਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮ
 ਗਵਿਦਾਸਾਪਿਆਸਾ॥ ਬਾਹਰਬਹੁਬਿਧਬਾਦਬਖਾਨੈ॥ ਅੰਤਰ
 ਮੋਨੀਹੋਇਰਹੈਧੀਮਨੈ॥ ਬਾਹਰਦੰਦਮਚਾਵਨਹਾਰਾ॥ ਅੰਤ
 ਰਸੀਤਲਪਰਮਾਮਪਾਰਾ॥ ਇਕਦਿਨਮਨਬੁਧਾਚਿਤਬਕਗ
 ਈ॥ ਦੇਹਭੀਤਸੁਕਚਤਸੋਭੁਈ॥੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨ
 ਬਉਰਾਭਾਈ॥ ਅਜਗਕੀਰਹੀਨਰੀਤਾ॥ ਮਨਬੁਧਮੂਰਛਾਭਈਅ
 ਹੰਕਾਰਅਉਚੀਤਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਾਸਿਉਨੈਨਉਘਾਰੇ॥
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਅੰਤਰਿਦ੍ਰਿਸਦਨਿਹਾਰੈ॥ ਸੋਈਪ੍ਰੀਤਮਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥

੬

ਨਿਰੀਕਾਰ ਦੁਹਸਰ ਬਾਅਕਾਰੁ ਅਤਿ ਰਿਜੋਤ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ਤੀਨ ਕੁਦਨ ਮਹਿਤਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਸਖੇ ਪਤਿ ਮਹਿਜੋ ਰੂਪ ਦਿਖਾ
 ਇਆ ਪੁਨ ਸੇ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੇਈ ਸਰੂਪ ਫਿਰ
 ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨੦॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੁਇ ਭਿਰਵਿਦਾ ਸੋ ਜੋ ਮਗੋ ਸੋ ਲੇ
 ਹੁ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਕੁ ਲੇ ਸੁਖ ਭੋਗ ਕਰੇ ॥੧॥ ਚੌ ॥ ਰ
 ਵਿਦਾ ਸੋ ਕੇ ਦਾ ਕੁਰ ਕਹਿ ਓ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ॥ ਏਹ ਰਿਧਿ ਸਿਧ ਜੋ ਤਹਿ
 ਬਤਾਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅਬਨੀ ਕੋ ਸੁਨ ਲੀਜੋ ॥ ਜਾਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਜੋ ਪਤੀ
 ਜੋ ॥ ਜਿਹਾ ਅਸ ਬਾਨ ਤੂੰ ਪਗੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾਤ ਹਉ ਪ

ਜਾਵੈ॥ ਦਿਸਦਕੀਮੀਆਜੋਭਰਤਾਕੈ॥ ਸਭਤਰਕੰਚਨਕਰਸਾਕੈ॥
 ॥ ਬਚਨਸਿਧਤੇਰੇਸਭੁਹੋਵਹਿ॥ ਸਭੁਕੇਚਰਨਤੁਮਾਰੇਧੋਵਹਿ॥
 ਕਧ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਪਤਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਲਭਿਨਭਿਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾ
 ਜਾਜੋਮਾਰੋਸੋਦੇਤਹੈਸਗਲਸਵਰਸਮਾਜਾ॥ ੧॥ ਚੰ॥ ਰਵਿ
 ਦਾਸਕਹੈਹੋਪ੍ਰਨਾਪਿਅਾਰੇ॥ ਸਗਲਜਗਤਹੈਤੇਹਿਅਧਾਰੇ॥
 ਤੂੰਅਤਮਪ੍ਰਮਾਤਮਸੋਈ॥ ਤੁਮਤੇਭ੍ਰਿਨਨਹੀਕਢੁਕੋਈ॥ ਜੋ
 ਤੁਮਤੇਭ੍ਰਿਨਨਾਹੀਕਢੁਕੋਹੈ॥ ਭਰਮਭੂਤਨਾਅਸੁਰਸੇਅਹੈ॥
 ਅਬਰਵਿਦਾਸਅਭਿਜਗਸਾਰਾ॥ ਆਪਟਮਾਹਿਨਫੁਰਨੇਹਾ
 ਰਾ॥ ਕੋਮਾਰੋਕਾਕੋਤੁਮਦੇਹਾ॥ ਜਾਤੁਮਾਇਨੁਦੁਜਾਅਹਿਨਕੇ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part -7)

Subject Dharamsastra

Name of MSS Prem Abodh (Pauchi Meera Bai Ji Ki)

Author

Period

Folios 27

Script Gurmukhi

Source Prithi Pal Singh Jawa, Jalandhar

Missing Folios

ਹੁ॥੨੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮੀਪ੍ਰੀਤਮਰੂਪਦੁਇਦੋਨੋਗਏਬਿਲਾਇ ॥੬੨॥
 ਜੇਤਸਰੂਪੀਆਤਮਾਰਹਿਓਪ੍ਰੇਮਛਕਛਾਇ॥੧॥ ਸੇਰਠਾ॥
 ਭਾਖਸੁਨਾਇਓਪ੍ਰੇਮਜਿਉਰਵਿਦਾਸਘਟਉਪਜਿਓਜਓ
 ਸੁਨਕਰਿਪਕਰਿਓਨੇਮਾਮੈਸੇਹੀਤਮਭੀਮਿਲੈ॥੨॥੬॥
 ੧ ਓ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਗੈਪਰਚੀਮੀਰਾਬਾਈਕੀਚਲੀ॥
 ਚੈ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਕੀਸੁਨਹੁਕਹਾਨੀ॥ ਜਿਉਕਰਿਪ੍ਰੇਮਲੀਓ
 ਸੁਰਗਿ॥ ਆਨੀ॥ ਭਾਉਭਗਤਪ੍ਰੇਮਜਿਉਕਰੋ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵ
 ਅਉਰਨਧਰੋ॥ ਪੁਨਿਰਵਿਦਾਸਕੀਸੰਗਤਪਾਈ॥ ਤਾਚਰਨਕ

2
 ਮਲਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਲਗਾਈ॥ ਅਉਗਿਰਧਰਸਿਉਭੁਇਉਬਿਵਾ
 ਹਾ॥ ਜੋਰਾਜਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਜਗਮਾਹਾ॥ ਜੋਗਿਰਧਰਮੁਖਤੇਰਾਮੁ
 ਨਭਾਐ॥ ਤਿਸੁਪਸੁਜਾਨਪਗੁਜੇਜਨਰਾਐ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੀ
 ਉਧਰੇਜੇਦੇਹਤੇਤਿਨਮਹਿਉਤਮਦੇਹੀ॥ ਮਾਨੁਖਮਨਬਰਕਰ
 ਮਕਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪੇਹੀ॥੧॥ ਚੰ॥ ਜੋਗਿਰਧਰਗਿਰਧ
 ਰੁਹੀਬਨਾ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਬਨੀਓਹੁਬਨਾ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਪ੍ਰੇਮਕੀ
 ਮੂਰਤਾ॥ ਬਨੀਓਗਿਰਧਰਪ੍ਰੀਤਮਕੀਸੂਰਤਾ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਪ੍ਰੇਮੀ
 ਕਹੀਐ॥ ਵਹਗਿਰਧਰਪ੍ਰੀਤਮਹੀਲਹੀਐ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਭਗ
 ਤਕਮਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਾਗਿਰਧਰਨਹੀ॥ ਆਪਲਖਵੈ॥ ਮੀਰਾਬਾਈ

ਭਗਤ ਕੈਰੀਗਾ ॥ ਵਹਾਰਿ ਰਧਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਕਾ ਅੰਗ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਗ ਰਿਰਧਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰੂਪਾ ॥ ਸੋਇ ਅਲ
 ਖਸ ਕੈਨਹੀ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੋਗਿ ਰਧਰ
 ਭਗਵਾਨ ਸਰੂਪਾ ॥ ਦੁਰਿ ਰਹਿਓ ਧਰਬ ਪੁ ਅਨੂਪਾ ॥ ਮਨ ਮੈ ਅ
 ਗਨਾਹੀ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜਰੈ ॥ ਬਾਹਰ ਧੂਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀ ਪਰੈ ॥ ਅੰਤ
 ਰਾਮਾ ਪਾ ॥ ਮਾਪ ਪਛਾਨੈ ॥ ਬਚਰ ਕੋਈ ਨ ਤਿ ਸਕੈ ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤ
 ਰ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੋਈ ॥ ਬਾਹਰ ਮੁਗਧ ਲਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਅੰਤ
 ਤਿਭ ਵਟ ਜੇਤ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੀਸਾਰੀ ਕੋਛੁ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਅੰਤਰ ਪਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ ਪੂਰਨ ਜਗਤ ਦਿਖਾਇ ॥

ਬਾਹਰਜਗਤਕੀਰੀਤਸਭਕਿਉਕਰਿਜਗਪਤੀਆਇ॥੧॥੧॥
 ਅੰਤਰਜਿਉਕੀਤਿਉਸਭਜਾਨੈ॥ਬਾਹਰਅਹੰਮਮਸਭਕਛੁਮਾਨੈ॥
 ਅੰਤਰਿਯਹਦਹਕਛੁਨਾਏਆਪੈ॥ਬਾਹਰਿਮੈਤੂੰਯਹਦਹਿਬਾ
 ਪੈ॥ਅੰਤਰਿਅਕ੍ਰੀਅਜਾਮਬਨਾਸੀ॥ਬਾਹਰਕ੍ਰਿਆਕਰਤਅ
 ਭਿਆਸੀ॥ਅੰਤਰਿਕਲਾਅਨੂਪਏਰਜੈ॥ਬਾਹਰਿਮੋਹਮਾਇ
 ਆਸਭਛੁਜੈ॥ਅੰਤਰਿਮਹਾਮੋਹਦਧਾਰੀਆਨਾ॥ਬਾਹਰਿਲਹਰਿ
 ਨਦੇਵੈਜਾਨਾ॥੧॥੨॥੩॥ ਜੈਸੇਘਟਘਟਪਰਮਗੁਰਪ੍ਰਮਾਤਮ
 ਪੁਰਖਪੁਰਾਨਾ॥ਤੈਸੇਗਿਰਧਕਦੇਹਮੈਨਹੀਕੋਈਸਕੈਪਛੁਨਾ॥
 ੧॥੪॥ ਅੰਗਬਾਈਭਗਤਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਕਰੈਖੰਡੇਕੀਧਾਰ

॥ ਜੇ ਪੀਆ ਮਾਹਿ ਕਛੁ ਭਗਤ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਸੋ ਜਨ ਪੈ ॥ ੬੪ ॥
 ਖੈ ॥ ਮਨ ਜੈ ਮਾਤਿ ਮਾਤੁਰ ਸੀ ਹੋਇ ॥ ਮਤਾਇ ਹਰਾਮ ਬੀਜ ਮੁਖ ਬੇ
 ਹੋ ॥ ਜਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਸ ਤੇ ਸੁਨ ਪਾਵਉ ॥ ਵਾਰ ਵੇਰ ਸਰਬੀ ਸਲੂਟਾ
 ਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਬ ਬੈਠੇ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਹਾ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥
 ਪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਪਾਉ ਕੋਰ ਸਨ ਕਰੈ ਉਚਾਰਾਉ ॥
 ਰਾਬਾਈ ਧਨ ਸਕਲ ਤੰਪ ਹਿਡਾਰੇ ਵਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨਹਰੀ ਸਿ
 ਉਦਹਾ ਬਿਨ ਤੀਕਰਈ ॥ ਰੋਉਰੋਉ ਮੇਤਨ ਗਦ ਭਰਈ ॥ ਮੇਮੈ ਕਵ
 ਨਾਪਰਾਪ ਜਲਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਬੀਧਾਉ ॥ ਕਹਾਮੈ
 ਹੀਉ ਹਚਤੁ ਰਬ ਬੇਕੀ ॥ ਬਿਸਨ ਭਗਤਿ ਬਿਨ ਮੂਰਖ ਦੇਖੀ ॥ ਮ

6
 ਥਾਠੇ ਕੇ ਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਹਾ ਦੇਸਤੁ ਝੁਹਰੀ ਮੁਹਾਰੀ॥ ਅਬ ਕੇ
 ਬੋਏ ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੀ॥ ਆਉ ਬਾਝੁ ਨ ਭਈ ਕਿਉ ਜਨਮਾਤਿ ਨ ਮਾਰੀ॥
 ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਏਹੋ ਪਰੀਤ ਤੇ ਕੁਇ ਚ ਸੰਜੋਗਾ॥ ਮੇਰਿ ਕ
 ਰਮ ਹੀਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦੀਆ ਵਿਚ ਸੰਜੋਗਾ ਵਿਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਆਪਿ
 ਕਾਮੋ ਧਾਮੈ ਸੇਈ ਤਾਈ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਨ ਹੀਤਿ ਸਮੁਖ ਆਈ॥ ਨ
 ਹੀ ਮੀਰਾ ਬਾਈਤਿ ਸਸੰਗ ਕੀਨਾ॥ ਨਹਿ ਕਾਮੀ ਹੋਇ ਬਰਭਾਉ ਚੈ
 ਅਧੀਨਾ॥ ਪੁਰਖ ਸੰਗਤਿ ਸਾਥਿ ਰਹੁ ਸਤਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੀ ਦੇਹ ਨ ਕੋਈ
 ਨ ਪਾਵੈ॥ ਸਕਲ ਰੈਨ ਜਾਗਤ ਸੇਨਾਰੀ॥ ਮਤ ਸੁਪਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਉਚਾਰੀ॥ ੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੀਆ ਸੇਵੈ ਤੀਆ ਜਾਗਈ ਦੇਕਾਨਵਾ

ਮੁਖਕੀਓਗਾ ਮਤ ਸੁਪਨੇ ਬਰਗਾਏ ਕੋਰਾ ਮਕਹੈ ਪੀਆ ਮੋਗਾ ॥੬੫॥
 ੧॥ ਚੈ ॥ ਵਈ ਵਸੰਜੇ ਗਾਏ ਕੋਰੇ ਨ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੁਪਨੇ ਗਿਰਧਰ
 ਮੁਬਲਾਏ ॥ ਕਲੀਤ੍ਰਿਆ ਵਹੁਫੂਲਾ ਜਿਉ ਪਿਰੀ ॥ ਕੀਆ ਸੁ
 ਬਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਉਹਘਰੀ ॥ ਫੂਲ ਓਅੰਗੁ ਚਲੀ ਦਰਗਾਨੀ ॥ ਮਾਨੇ
 ਤਿਸਾਫਿਰ ਚਵੀਜੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮਾਤਿ ਏਓਗ ਤੇ ਜੋ ਦੁਖ ਪਾਇਆ
 ਸੁਨਹਾਰਿ ਨਾਮ ਸੇ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ॥ ਏਓਆ ॥ ਅਪਿ ਕਰਕਾਨ ਰਾਖ
 ਕੈ ਚੁੰਮੈ ॥ ਪੀਆ ਮੁਖ ਦੇਖ ਸਿਰਗਾਖਿ ਨ ਭੂਮੈ ॥੬੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਵਾਰਫੇਰਨੇ ਬਹੁਲੀ ਏਰਹੀ ਮੁਖਕੀਓਗ ਨਿਹਰਾ ॥ ਚੁੰਮੈ ਚਹੈ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਬਾਸਿਰੈ ਕੈ ਲਾਜ ਬੀਚਾਰਾ ॥੬੭॥ ਚੈ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੀਜ ਨ

ਬਜਾਏ ॥ ਬਿਪਾਅਤੀਤੁ ਅਥਿਤ ਬੁਲਾਏ ॥ ਟਾਂਡਾਂ ਮਾਲਾ ਜੇ ਹਰਨੁ
ਪਗ ॥ ਵਾਰਫੇਰ ਭਰਤਾ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਰਾ ॥ ਦੀਏ ਦਿਵਾਏ ਭੂਖਨ ਸ
ਕਿ ॥ ਚੀਰਦਾ ਮਨ ਹੀ ਘਰ ਮਹਿ ਧਰੇ ॥ ਸਭ ਸਰਬੀ ਸਜਬ ਦੀਓ
ਲੁਟਾਈ ॥ ਭੋਭਰਤੇ ਇਹ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਅਤਿ ਉਤਸਾਹ ਜੇ ਆ
ਰਿਪਿ ਆਰੀ ॥ ਤੁਝ ਘਾਰਿ ਹੈ ਕਛੁ ਮੰਗ ਲਚਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
ਕ੍ਰਿਆਪੀ ਆਸਿ ਉਐ ਸੇ ਕਹਿ ਚਿਹੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਮੈ ਤੁਝ
ਮੁਖ ਤੇ ਰੈਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਚਿਅ ਪਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਤਿ
ਰੀ ਆਇ ਹੁ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਬ ਗਿਰਧਰਾ ਬਿਸਮੇ ਹੋਇ ਆਈ ॥
ਮੈ ਮੁਖ ਤੇ ਅਬ ਨਿਕਸਿ ਚਿਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤ ਗਬਿਰਤ ਬਾਹਰ ਭਈ ॥

ਥਾਮਾਂ ਆਖ ਮੀਚ ਕਰਿ ਕੀਓ ਉਪਾਇ ਆਹੋਇ ਦਸਵੇਦੁ ਆ
 ਰਪਵਨਿ ਸਿਧਾਇ ਆਹਿ ਸਕੀ ਅਨਭੈ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ਕਹਾਬ
 ਰਨਤੁ ਤੁਆਖ ਬਖਾਨਉ ਜਬਾਤਿ ਗਿਆਹੁ ਹਕਲਾਪਛੁ ਨੀਪਿ
 ਆਪ੍ਰਾਨਗਏ ਕਿਆ ਕਰੋ ਮਜਾਨੀ ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ ਪਿਆਨਪ੍ਰ
 ਨਪੀਆਕਰਗਏ ਸੁੰਦੀ ਰਹਗਈ ਦੇਹਾ ਬਹੁਰ ਅਉਅਉ ਸਰਨ
 ਮਿਲੈ ਮੇਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਚੈ ਮੈ ਅਜਾਨਪੀਆ ਕੈ ਨਹਿ ਜਾ
 ਨਾ ਸੇ ਪੀਆ ਆਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਨਾ ਜਿਉ ਆਤਮ ਸਭ ਮਹਿ
 ਰਹਿਉ ਛੁਪਾਈ ਤਿਉ ਗਿਰਧਰ ਨੈਬਾਤ ਬਨਈ ਅਬਧਿਗੁਜੀ
 ਵਨਜਗ ਸੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਿ ਪਛੁਤਾਵਨਾ ਨਿਬੇਰਾ ਜਿਨ ਦੇਹਰ

ਤਨਪੀਕਲਾਜਲਈ॥ ਅਬਦੇਹਤਜੇਕਿਉਕਰਤਸਹਾਈ॥ ਜੇ
ਲਾਖਬਾਰਮੋਹਿਮਾਰਜੀਵਵੈ॥ ਤੈਉਹੁਤਰਤਾਹਾਬੁਨਆਵੈ॥ ੧੧
॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੈਭਾਗਵਡੇਤੇਪਾਇਆਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮਸੋਇ॥
ਜੈਮਸਤਕਿਤੇਕਿਆਰੀਗਏਬਹਿਕਰਮਕੋਰੇਇ॥ ੧੨॥ ਚੈ॥
ਜੈਗਿਰਧਰਨੇਐਸੀਕਰੀ॥ ਤਬਮੀਰਾਬਾਈਜਪੈਹਰਿਹਰੀ॥
ਘਰਮਹਿਜਾਇਦੇਲੀਏਕਿਵਰਾ॥ ਨਹਿਕਾਹੂਸਿਓਬਚਨਉਚ
ਰਾ॥ ਸਕਲਕੁਟੰਬਪੂਰਖਅਭਿਨਰੀ॥ ਦੇਹਗਿਰਧਰਕੀਲੇਸਿ
ਸਕਾਰੀ॥ ਬਾਈਕੋਜੇਤਾਸਮਝਵਹਿ॥ ਕਰਮਧਰਮਕੁਲਆ
ਇਬੁਝਵਹਿ॥ ਮਨਅਸਥਿਰਤੇਕਛੁਨਪੀਢੇ॥ ਤੁਤੇਤਿਨਕੈ

ਮੁਖਹੁਉਚੈ॥੧੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਮਨਚਿਤਬੁਧੈਰਾਨਪਲਪਲ ६
 ਕਨਜਿਉਨਾਲਗੈ॥ਜਿਉਮੂਰਤਕਾਠਪਖਾਨਦੇਹਿਗੇਹਿਸੁਧਨ
 ਰਹੀ॥੧੧॥ਚੈ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਅਉਚੇਰੀਚੇਗਾ॥ਜੁਰੀਅਏਪੁ
 ਨਵਾਹੀਬੇਰਾ॥ਤਿਸਬਾਈਕਉਆਖਬੁਝਾਵਹਿ॥ਬਹੁਤਭੰਤ
 ਕਰਿਮਨਹਾਇਲਿਆਵੈ॥ਜੇਨਰੀਕਾਆਹਿਅਚਰਾ॥ਰੇਵਨ
 ਪੀਟਨਜਗਾਇਉਹਾਰਾ॥ਅਰੁਜੇਸਤਵੰਤੀਕਹਿਲਾਵੈ॥ਪੀਅ
 ਸੰਗਾਅਪਨਾਆਪਜਰਵੈ॥ਸੋਤੇਮੈਨਹੀਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ਵੈ
 ਦਨਤੇਰੀਜਾਇਨਪਾਈ॥੧੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੀਉਸੀਰਿਅਰੁਪੀਅ
 ਕੇਏਕੈਰੁਉਓਅਲਨਾ॥ਜੇਸੁਧਹੋਇਸਰੀਰਕੀਤੋਕਛੁਕਰੇਬ

ਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮੋਹਿ ਦਧਤਿ ਸਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਹਰਿ ਅਨੇ
 ਕਤਿ ਸਮਾਹਿ ਉਠਹਿ ॥ ਅਬ ਦੇਖ ਚਲਿਤੁ ਪੀਆ ਕੋ ਬਿਰੁਭਾਉਰਿ
 ਹਿਮਾਜਿ ਉਪਟਮਹਿ ਸੋਬਧਗਾਉਰਿ ॥ ਏਵੀ ਸਕਲ ਸੁਨਹੇਉ
 ਗਈ ॥ ਸੁਧ ਦੇਹ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਹੀਰਹੀ ॥ ਦੀਪਕਾ ਚਿਤੁ ਜਿਉ ਮਨ ਤਿਸ
 ਭਉਆ ॥ ਬੁਧ ਬੇਕਤ ਹਕਛੁ ਨ ਹੀਰਹਿਆ ॥ ਕੂਤ ਕੁਟੀਬਾ ਮਹਿ
 ਚੇਰੀ ਚੇਰਾ ॥ ਕਹਿ ਪਾਓਹਾਰੇ ਵਹੀ ਬੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਇਕਾ
 ਸਨ ਧੈਠੀ ਰਹੈ ਅਢੇ ਲਾਅਟਲ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਮਾਨੇ ਕਾਗਦ ਪਗਲੀ
 ਖੀ ਮੂਰਤ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਅਰਧ ਰੈਨ ਲੋਉ ਉਤਿਸੁ
 ਬੀਤਾ ॥ ਤਬ ਉਕਲਾਨ ਜਗ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਅਭਿਦੁ ਮਾਰੇ ਠਾਢਾਉ

ਆਪਰਮਪੁਰਖੁ ਅਦੈ ਕਰਮਾਇਆ ਤਬ ਹਰਿ ਨੇ ਇਉ ਬਚ ॥੬੮॥
 ਨਉ ਚਾਰਾ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਖੋਲ ਕੀ ਵਾਹਾ ਜੇ ਦਰਸਨ ਮੁਨ ਜਨਨ
 ਹੀ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਅਬਗੀ ਝੁਕੈ ਤੁਝੈ ਦਿਖਾਵਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਬਚਨ ਪਰ
 ਮਤਿ ਸਲਾਗਾ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਤੇ ਮਨ ਵਹੁ ਜਾਗਾ ॥੧੫॥ ਸੋਰਠਾ
 ਹਰਿ ਕੋ ਬਚਨ ਜਿਉ ਭੰਨੀ ਆਹਿ ਮਾਲਾ ਤ੍ਰੀ ਅਕੋ ਪਰਤੀ
 ਕਿਰਤ ਪੁਲਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਹਿ ਹੋਇ ਬਾਹਿਰ ਲਿਖਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥
 ਉਪਜਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿ ਜਾਇ ਸਮਾਲਾ ਹੀ ਮੈ ਹੁਕ ਉਠੈ ਤੇ ਸਬਾਲਾ
 ਹਰਿ ਜਿਉ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਹਿਓ ਰੀਸਾਈ ਤੈਠ ਗਿ ਮੋਹਿ ਠਗਉ ਰੀ
 ਲਾਈ ਤੈਠੀ ਗਿਰਧਰ ਰੂਪ ਬਨਾਇਆ ਤੈਠੀ ਮੈ ਤੇ ਆਪ ਛਪਾ

ਇਆ ਜੋ ਲਕੁਰਸਮਏ ਲਕੁਰਾਈ॥ ਨਹੀ ਸੇਵਕ ਤੇ ਕਛੁਰ ਖੈਦੁਰਾ
 ਈ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਿ ਬਿਖਦੇ ਮਾਈ॥ ਤੋ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਹਾ ਬਸਾਈ॥ ੧੬॥ ਦੇ
 ਹਰਾ॥ ਤਬ ਤੁਮਹ ਮਸਿਉ ਕਪਟ ਕਰਿ ਹੀਰ ਲੀਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਅ
 ਬਕਿਅ ਕਾਟੇ ਹੀਏ ਪਰਿਅਏ ਲੋਨ ਲਗਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਚੈ॥ ਜੋ ਤੁਮਹ
 ਰਿਕਿਰਪਾ ਪਰਾਏ॥ ਦੀਨ ਦੇਖ ਮਨ ਦਾਇਆ ਜਨਾਏ॥ ਜੋ ਸੇਪ
 ਵਨ ਆਉ ਪਿਆ ਜਨਾਈ॥ ਫਿਰ ਤਿਏ ਤੇ ਸੇਪ ਟਮਹਿ ਪਾਈ॥
 ਜੋ ਸਰੂਪ ਧਰਿ ਕੀਓ ਅਕਾਜਾ॥ ਧਰ ਸੇਈ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਰਹੁ ਕਾਜਾ॥
 ਜੋ ਦਇਆ ਲੋਹੁ ਉਹੁ ਬੇਰੀ॥ ਤੋ ਕਰੋ ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਤੁਮਰੀ ਚੇਰੀ॥ ਜੋ
 ਰਿਧ ਰਬ ਪਧਰਹੁ ਗੋਸਾਈ॥ ਤਬ ਖੋਲਕਿ ਵਾਰਤ ਵਦਰਸਨ ਪਾਈ॥

੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੀਨਬੰਧਾਮਨਾਥਕੋਨਾਥਸਭਾਬਿਧਪੂਰਨਕਾਜ
 ਭਗਤਹੋਤਨਾਚੋਹਰਿਜਨਜਿਵੈਨਚਾਵੈਨਚਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਹਰਿ
 ਗਿਰਧਰਗੁਪਬਨਾਇਆ॥ ਖੋਲਕਿਵਾਰਇਉਆਖਸੁਨਾਇ
 ਆ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਖੋਲਕਿਵਾਰਾ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਾਸਿਰਚਰ
 ਨਨਧਾਰਾ॥ ਹਰਿਮੋਖਸਿਉਤਿਨਕੋਲੀਓਉਠਾਈ॥ ਅੰਕਮਾਲਦੇ
 ਰੇਖਾਬ੍ਰਹਮਾਈ॥ ਸੋਗਸੰਤਾਪਬਾਈਕੋਗਾਇਓ॥ ਪੂਰਖਪੂਰਤਨ
 ਤਿਨਨੈਲਹੀਓ॥ ਅਹੰਕਾਰਵਤਿਸੁਸਕਲਹਿਰਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਦੁਆ
 ਤਮਾਦਿਖਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੀਨਤਾਪਤੋਜਗਤਪਤਹੋਏਸਭ
 ਬਿਖਈਲੋਗਾਕੋਪ੍ਰੇਮਪਿਆਲਾਪੀ॥ ਕੈਭੋਗਤਾਮੀਮ੍ਰਤੋਕੇ॥ ੧॥

ਚੈ ॥ ਭੋਰਹੋਇਲਉਕੀਵਾਕਰੀ ॥ ਮਨੋਇਕਦੀਪਕਦੋਇਬਾਤੀਜ
 ਗੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਵਨਤਹਦੇਤਭੁਕੋਗੇ ॥ ਦੇਉਜੋਤਹੋਇਇਕਠਉਗੇ ॥
 ਕਦੁਇਤਹਕਹਨਕਹਾਨੀ ॥ ਸਾਰਿਆਸਾਰਿਬਿਧੋਕਹਿਰਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮਪ੍ਰਵਹਦੇਉਓਰਚਲੈ ॥ ਬਹੁਰਪ੍ਰੇਮਸਿਉਏਕਹੁਇਮਿਲੈ ॥ ਸੇ
 ਵਕਸੁਆਮੀਭਾਉਬਿਲਾਇਆ ॥ ਦੇਉਓਰਤੇਆਪਹਿਰਾਇ
 ਆ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਦਭੁਤਲੀਲਾਪ੍ਰੇਮਕੀਬਰਨੈਕਉਨਬ
 ਨਾਇ ॥ ਏਕਤਾਦਾਇਤਾਅਨੇਕਤਾਸਤੁਤਾਮਾਹਿਲਪਿਉਨਜਾਇ ॥
 ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਭੋਰਭੁਏਹਰਿਅੰਤਗਧੀਆਨਾ ॥ ਨਹਿਬਾਈਕੋਰਹਿਓਅਰ
 ਮਨਾ ॥ ਬਿਸਨਪਦੋਜੋਰਕੀਰਤਨਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਛੁਕੀਰਹੈਨਿਸਬਾਸਰੈ ॥

ਸਭੁਪਦਾਮਾਤਮਰੂਪਦਿਖਾਵੈ। ਚਾਰਬਰਨਕਉਪੂਜਪੂਜਾਵੈ।
 ਅਹਿਨਿਸਸਦਾਰਹੈਰੰਗਰਾਤੀ। ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਮਾਲਾਪੀਅਮਦਮਾ
 ਤੀ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਉਸਰਦਰਨੀਰਾਨਹੀਨਹੀਤਰਵਰਫਲਦੁ
 ਲਾ॥ ਬਿਨਾਪ੍ਰੇਮਨਰਦੇਹਤੇਬਿਧਨਾਰਚਿਹੈਭੂਲਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬ
 ਬਾਈਹੋਈਪੂਜਾਰੀ॥ ਲਾਜਕਾਨਕੁਲਸਗਲੀਡਾਰੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾ
 ਕੁਲਬੰਧਪਭਾਈ॥ ਨਿਰਲਜਦੇਖਾਤਿਨਖੁਨਸਬਢਾਈ॥ ਰੋਕਰ
 ਹੋਤਿਸਾਕਿਉਕਰਗਾਖਹਿ॥ ਧੀਅਜਾਨਕਛੁਕਹਿਨਹੀਸਾਕਹਿ॥
 ਏਕਾਦਿਨਏਕਾਅਤੀਤਬੈਰਾਗੀ॥ ਚਲਿਆਉਰਿਸੇਬਡੇਅਰਾ
 ਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਦੋਬ੍ਰਤਧਾਰੈ॥ ਕਪਾਇਸੁਭਉਤਿਸੁਪ੍ਰਗ

ਟਨਿਹਾਰੇ॥੨੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਧ੍ਰਿਗਜੀਵਨਹੋਜਗਤਮਹਿਕਪਟਿਕੁਗ
 ਤਜਿਨਧਰਾ॥ ਦਰਪਨਦੁਬਿਧਾਕੋਧਰੋਪਰਤਜੇਮੁਖਮੈਛਰਾ॥੧॥
 ਚੈ॥ ਬਾਹਰਜਪੁਤਪੁਸ਼ੀਜਮਨੇਮਾ॥ ਅੰਤਰਮਤਿਕੋਰੇਰਾਇਨਪ੍ਰੇਮ
 ਬਾਹਰਿਜੁਆਮੀਰੂਪਮਹੰਤਾ॥ ਅੰਤਰਆਗੀਆਨੀਮਦਮੰਤਾ॥
 ਬਾਹਰਿਪੰਡਿਤਮਹਾਸੁਯਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਹੋਰਨਾਬਾ
 ਹਰਿਕਥਾਕੀਰਤਨਕਰੈ॥ ਅੰਤਚਿਚਾਹਮਗਨਮਹਿਜਰੈ॥ ਬਾਹ
 ਰਧੋਤੀਟੀਕਾਮਾਲਾ॥ ਅਤਿਉਜਲਅੰਤਰਤਿਸੁਕਾਲਾ॥੨੨॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਬਾਹਰਜਪੁਤਪੁਕੀਰਤਨਾ॥ ਅੰਤਰਕਾਮਾਇਕਾਰਾ॥ ਜੋ
 ਕੀਚਨਕਹੁਕਿਉਦੁਰੈਜਿਹਤੀਤਰਕੁਰੈਬੰਗਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਅਸੀਅਤੀ

ਤਬਾਈ ਪਹਿਆਇਆ ਤੋ ਕੋਬਹੁ ਬਿਧ ਪੂਜ ਪੂਜਾਇਆ ਸੇਵੇ
 ਖਏ ਕਾਂਤਾ ਬਿਨੀਤੀ ਕਰੈ ਮੇ ਮਨ ਕਾਂ ਮਾ ਅਗਨ ਮਹਿ ਜਰੈ ਬਿਸਨ
 ਪਰੀਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਤਨ ਮਨ ਜਰਤੇ ਕੋ ਸੀਰਾ ਵਹੁ
 ਕਰਹੁ ਦਾਇਆ ਸਰਧਾ ਮੋਹਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਸਨਾ ਤੇ
 ਰਾਖਹੁ ਜੇ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੰਦਾ ਤਉ ਲਾਗੈ ਤਉ ਦੇਹਿ ਤਿਆਗ ਦੇਵ
 ਹੁਤੁ ਮਾਰੈ ॥੨੩॥ ਦੇਹ ਰਾਮ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਆਪ ਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀ
 ਭਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਦੇਹੀ ਅਗਨੀ ਜਾਗੀ ਮੈ ਕਰੈ ਕਿਰਮ ਪੁਆਰਾ ॥੧
 ॥ ਚੋ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਖੋਹ ਕਛੁ ਨਾਹਨ ਨੀਤਾ ਨਾਜੁ ਹੋਇ ਬੂਠੀ ਭ੍ਰਮ ਭੀ
 ਤਾ ਤਿਸੁ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਗਤ ਹੋ ਸਾਧਕਾ ਨਹਿ ਬਿਲਾ ਮਧਰਮ

ਕੀਬਾਧਕਾਮੀਰਾਬਾਈਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਤੇਹਿਮਨੇਰਬਹਰਿਪੂਰਨਹਾ
 ਰਾ॥ ਜੋਇਛਾਤੇਰੇਮਨਆਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਆਇਪੁਜਾਦਹਤਾਹੀ॥ ਹਰਖ
 ਖੀਖਾਦਹਮਰੇਨਹੀਰਾਈ॥ ਪੂਰਉਤੁਮਰੀਆਸਗੁਸਾਂਈ॥ ੨੪॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਜਬਕਪਟੀਤਿਹਤੇਉਠਿਓਮਨਤਨਅੰਤਰਚਾਉ॥ ਚਰਨਧਰ
 ਤਧਰਨੀਚਿਰਿਓਹਰਿਕੋਧਰਮਨਿਆਉ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਛੂਟੀਦੇਹਕੁਸਰ
 ਬਹਰਲਿਓ॥ ਜੁਬਾਪਰਕੁਮਤਨਕੋਗਲਿਓ॥ ਕਾਛਦਾਤੁਤਿਨਏ
 ਨਤੀਦਨੀ॥ ਹੇਮਾਤਾਮੈਭਾਇਓਆਗੀਆਨੀ॥ ਤੁਮਬਖਸੀਦਪਤ
 ਤਏਉਪਕਾਰਾ॥ ਦਇਆਵਿਸਟਮੋਹਚਿਰਨਿਹਾਰਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
 ਸੰਤਬਡਾਈ॥ ਬਹੁਕਰਣਤੇਦਇਆਜਨਾਈ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸੰ

ਤਕਹਾਵੈ ਬੁਝਤ ਅਧਮਤੀ ਰਲੇਲਾਵੈ ॥੨੫॥ ਦੇਹਗਾ ਕੁਲਿਅਨ
 ਸਿਉ ਭੁਲਾਕਰਨ ਜੇ ਜਗ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰਾ ਬੁਝਿਅਨਾ ਸਿਉ ਭੁਲਾਕਰ
 ਨ ਤੇਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨੬॥ ਏਹੀ ਆਦਿ ਸਦਾ ਸਿਉ ਤਾਤਨ ਹੇਰਾ ॥
 ਭਾਇਓ ਅਰਗਾਗੀ ਆਨੀ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਸੀਭਈ ਵਾਕੀ ਦੇਹਾ
 ਉਪਾਜਿ ਓਗੀ ਆਨ ਸ੍ਰੀ ਨਰਦ ਜੇਹਾ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨ ਜਿਹ ਪਦ ਪ੍ਰਭ
 ਸਾ ॥ ਮਿਦਗਾਈ ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਸਾਜਿ ਉਕੀਰਤ ਜਗ
 ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਫੈਲ ਗਈ ਅਨੇਨਿ ਸਉ ਜੀ ਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਿਉ
 ਛਪੈ ਛਪਾਈ ॥ ਜੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਕੀਰਤ ਗਾਈ ॥੨੭॥ ਦੇਹਗਾਰਾ
 ਏਸੁ ਏਸੁ ਮਨਖ ਪੇਕਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੇ

ਅਨੇਕਉਪਾਏ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਭੀਮਸੈਣੀਕਪੂਰਮੰਗਾਉਆ॥ ਜਲਿ
 ਮਿਸਰੀਘੋਲਤਾਂਅੰਤਰਪਾਉਆ॥ ਉਕਦਾਉਤੁਲਸੀਦਲਾਵਿ
 ਚਪਾਏ॥ ਕਨਿਕਕਚੋਲਾਭਾਰਿਤਿਸੁਲਿਆਏ॥ ਕਹਿਨਈਵੇਸਾਏ
 ਨੇਦੀਆ॥ ਭੁਭੁਜਿਉਮੀਰਬਾਈਪੀਆ॥ ਪ੍ਰੇਮਅਗਨਪੁਨਕੀਰ
 ਤਨਕਰੈ॥ ਰਾਣਾਐਰਕਚੋਲਾਭਰੈ॥ ਬਾਈਆਉਦੇਵੈਸੋਪੀਏ॥
 ਮਨੁਬਿਆਕੁਲਾਉਕਰਤੀਨਬੀਏ॥ ਰਾਣਾਬਿਸਮੈਰੋਉਪਿਸਾ
 ਉਉ॥ ਅਚਰਜਦੇਖਵਹਿਧਾਮਸਿਧਾਉਉ॥ ੨੭॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਜਾਕੈਭੀਤਰਗਿਆਨਤਾਕਉਬਖੁਕਹੁਕਿਆਕਰੈ॥ ਪਰੈਜੇਲੋ
 ਰੀਖਾਨਸੇਤੋਲੋਨਹੀਹੋਉਰਹੈ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਸਕਲਲੋਕਬਾਈਘਰ

ਆਵੈ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਆਧਿਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤੀਨ ਤਾਪ ਤੇ ਤਪੈ ਜੁ ੭੩
 ਕੋਈ ਤਕੇ ਦਰਸਨ ਸੀ ਅਰਾਹੇਈ ਜੇ ਇਛਾ ਕਰਤਿ ਹਪਰਿਆ ॥
 ਵੈ ਹਾਰਿ ਇਛਾ ਵਾਕੀ ਸਗਲ ਪੁਜਾਵੈ ਅਰਬੀ ਦੁਖੀ ਸਗਲ ॥
 ਸੀ ਜੋਈ ਭੂਹ ਗਏ ਚਿਨਰ ਹੋਨ ਕੋਈ ਭੂਹਾਰ ਬਰਨ ਕੀਪੁ
 ਜਾ ਕਰੈ ॥ ਭੂਹ ਅਜਰ ਰਾਣਾ ਕਿਉ ਕਰ ਜਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਣੇ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ਕੋ ਪਕਰ ਲੀਨੇ ਖੜਗ ਸੰਭਾਰਾ ਅਰਧ ਰੈਨ ਕੋ ਉਠ ਚਲਿ
 ਚਿਥਾਈ ਕਰਨ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪਰਬਾਈ ਕੋ ਜਾਇ ਜੁਰਾਨਾ ਅ
 ਚਰਜੁ ਦੇਖ ਭਾਇਆ ਪੈਰ ਨਾ ਬਾਈ ਪਰਮਾਹਿਕੀ ਰਤਨ ਗੁਨੈ ॥
 ਅੰਗਨ ਠਾਂਢਾ ਠਾਕੁ ਰਸੁ ਨੈ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਪਟੇ ਹੋਵੈ ਆਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ

ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਨ ਹਰਿ ਹੀ ਐ ਲਾਰੈ ॥ ਸਗਲ
 ਰੈ ਨ ਨਹੀ ਅੰਕੁਤਿ ਆਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਭੁਰ ਪਤੰਗ ਖਗ ਮਿ
 ਗ ਜਉ ਲਉ ਘਟ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਸਤ ਅੰਗ ਪੂਰਨ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਕੋ ਉਤਮ ਨੇਮਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਚਤੁਰਭੁਜ ਦਰਸਨ ਰਣੇ ਦੇਖਿਆ ॥ ਅ
 ਉਚਕ੍ਰਸਦ ਸੁਨਤਿ ਸੁਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਮੋਰ ਮੁਕਟ ਸੇਭਾ ਅਤ ਦੇ
 ਈ ॥ ਮਨੋਰੰਦ ਸੁਰਕੀ ਦੁਤਹਿ ਰਲੇ ਈ ॥ ਪੀਤੰਬਰ ਬਿਜੁਰੀ ਚਮ
 ਕਾਰਾ ॥ ਸਿਆਮ ਰੈਨ ਮਹਿ ਕੀਚਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਸਿਆਮ ਉਰਬ
 ਨ ਮਾਲ ਸੁਹਾਈ ॥ ਸੁਬਾਸ ਧਾਮ ਮਹਿ ਅਤਿ ਮਹਿਕਾਈ ॥ ਜਿਉ
 ਵਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਗਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਮਧੁਰ ਸੁਰ ਮੁਰਲੀ ਉਪਜਾਵੈ ॥

੩੦॥ ਸੇਰਲਾ॥ ਨਿਮਖਇਕਦਰਸਨਦੇਖਭੈਮਨਕਰਪੀਛੈਫਿਰਿ ੨੪
 ਚਾਲਖਿਓਨਤਾਕੇਭੇਦਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮੀਕੋਪਾਵਈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬ
 ਫਿਰਾਮਾਇਆਪੁਨਪਛੁਤਾਇਆ॥ ਕਹੇਮੈਦਰਸਨਠਕਰਪਾ॥
 ਏਆ॥ ਠਹਰਾਇਨਸਾਕਿਓਨਹਨੈਨਲਗਾਏ॥ ਦਰਸਨੀ
 ਕੋਸਾਕਿਓਨਪਾਏ॥ ਫਿਰਾਮਾਇਓਤਬਧਪਛੁਤਾਇਓ॥
 ਕੁਲਦ੍ਰਸਨਤਹਾਂਡਰਾਇਓ॥ ਭੈਕਰਿਡੇਵਢੀਬਾਰਿਨਹੀਸਕੈ॥
 ਜਬਹਿਸੁਦਰਸਨਤਿਸੁਵਲਤਕੈ॥ ਬਹੁਰਾਫਿਰੈਫਿਰਸਰਪਾ॥
 ਰੈ॥ ਕਪੁਭੈਤਿਸਕਾਕੰਨਨਿਵਰੈ॥ ੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਗਣਮਨਪਛੁ
 ਤਾਇਕੈਘਰਮਹਿਏਓਓਓਆਇ॥ ਸਕਲਰੈਨਭੈਭੀਤਰੈਤਕੈ

ਨੀਦਨ ਪਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਭੋਰਭਏਰਾਣੀ ਸੰਗ ਲੀਨੀ॥ ਜਾਇ ਬਾਇ
 ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਭੁਗਤ ਮੇਰੇ
 ਪੈ ਪਰਧਾਨ॥ ਹਰਿ ਅਰੁ ਤੈ ਮੈ ਨ ਹੀ ਭੇਦੁ॥ ਬਿੰਨ ਭਾਉ ਨ ਹੀ ਆ
 ਉ ਅਭੇਦਾ॥ ਹਮ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਅਵਾਰੀ॥ ਆਕਰੀ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਇਬਾਖੀ
 ਦਸ ਦਾਨ ਰਹੀ॥ ਅਬ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਉ ਹਮਾਰੇ ਨ ਹੀ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸੇਵਕ
 ਹਰਿ ਹੀ ਆਹੀ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੂੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਬਿਰਛ ਹਮ ਤੂੰ
 ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੇਹਾ॥ ਤੂੰ ਠਕੁਰ ਕੇ ਪੁਜਹੀ॥ ਅਬ ਹਮ ਪੁਜ ਹਿਰੇਹਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਆਤਮ ਪਤ ਕਉ ਹੋਇ ਅ
 ਧੀਨਾ॥ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਪਰਹਿ ਪਦਾਉ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹਰਿ ਕੀ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No.	521 (Part - 8)	Subject	Dharamsastra
Name of MSS	Prem Abadh	(Parchi Kaema Bai)	
Author			
Period		Folios	21
Script	Gurmukhi	Source	Prithi Pal Singh Jauja, Jalanda
Missing Folios			

ਰਤਨਗਾਏ॥ ਅਭੇਦਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਸਿਉਹਰਹਿਨਿਹਾਰੈ॥ ਸਭੁਪਦਾ॥ ੨੫
 ਤਮਰੂਪਬੀਚਾਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਮਨਛਕਿਆਰੈ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਨਿਰਖੈਜਹਤਹਬੈ॥ ਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕੈਨਬਖਾਨੈ॥ ਸਾਧਉਪ
 ਮਾਕੈਹਰਿਹੀਜਾਨੈ॥ ੩੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿਅਰੁਸਾਧਜੇਏਕਹੈਭੇ
 ਦਭਾਉਕਛੁਨਾਹਿ॥ ਉਨਦਰਜਨਦੇਖਹੁਨੈਨਭਰਹਰਿਨਿਹਾਰੈ
 ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਉਮੀਰਾਬਾਈਕੀਕਥਾਸੁਨਾਮੀਮ੍ਰਤਕੀਨੈ
 ਪਾਨਾ॥ ਤਿਉਕਰਮਾਬਾਈਕੀਕਥਾਅਗੈਸੁਨਉਜੁਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੨੫॥
 ੧॥ ਓਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ॥ ਆਗੈਪਰਚੀਕਰਮਾਬਾਈਕੀਚ

੨
੨੨ ॥ ਜਿਸਨਗਰੀਮੀਰਾਬਾਈਰਹੈ॥ ਉਦੇਪੁਰਨਾਮਸਭ
ਕੋਈਕਹੈ॥ ਤਹਾਹੀਉਪਜੀਕਰਮਾਬਾਈ॥ ਸੋਸੰਸਕਾਰਭਗਤਕਾ
ਲਿਆਈ॥ ਸੋਪ੍ਰੇਮਭਰੀਅਤਿਬਾਲੀਰਹੈ॥ ਮੀਰਾਬਾਈਪਹਿਜ
ਇਬਹੈ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤਿਸਜਾਤਗਵਾਰਾ॥ ਉਸਸਕਲਾਦਿਵਸਪ੍ਰੇ
ਲਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਜਬਤੁਈਜਦਾਨਤਿਸਆਪਸੰਭਾਰਾ॥ ਉਪਜਿ
ਚਪ੍ਰੇਮਤਿਸਸੰਦਰਬਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਨਿਤਉਠਤਿਹਰਲਜਾ
ਇਜਹਮੀਰਾਬਾਈਹਰਿਭਗਤਾ॥ ਨਹੀਦਰਸਨਦੇਖਾਅਪਾਇਲਰੀ
ਰਹੈ॥ ਤਿਸਲਾਲਸਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਦਈਵਸੰਜੋਗਤਿਸਭਾਉਚਾਓਆਹ
॥ ਸਾਸਤਬੇਦਕੋਜੋਹੈਗਾ॥ ਸੋਪੀਆਕੋਘਰਮਾਉਬਸੀ॥ ਪੀਆ

ਪਿਆਰੇ ਕੈਰੰਗਰਸੀ ਪੀਆ ਕੋ ਅਹਿਨਿ ਸਭਗਤ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਸੀ
 ਗਤ ਮਹਿ ਤਿਸੁ ਮਨ ਨਹਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਉਉ ਸਭ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਤਜਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖਖਾਈ ॥ ਬਿਖੇ ਬਾਸਨਾ ਅੰਧਗਤ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ
 ਭਜਨ ਨਾਮ ਦਾਰੇ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਮ ਦਾਰੀ
 ਐਉਹੁ ਅਉਸਰਾਉਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ਫਿਰ ਪਛੁਤਾਵਾਨ ਮਿਟੈ ਚੁਕੈ ਦਾਉ
 ਅਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸਸਕ ਉਸਮਝਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ
 ਕੋ ਭਜਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ
 ਆਠ ਉਜਾਮਾ ॥ ਸਗਲ ਕਾਜ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾ ਬੀਕਰੀ ਐ ॥ ਮਨਾ ਅਪਨਾਹ
 ਰਿਚਰੋਨ ਧਰੀ ਐ ॥ ਜਿਹ ਬਾਨਾਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਧੀਆਨਾ ॥ ਸਾਸਗ੍ਰਾਸ

५
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥
 ३३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ३॥

ਉ॥ ਤਿਸਗੁਰਜਨਕਰਪੂਜਹੀਅਹਿਨਿਸਭਗਤਪ੍ਰਭਾਉ॥੧॥
 ਚੈ॥ ਕਰਮਾਬਾਈਭਗਤਿਕਹਾਵੈ॥ ਆਪਜਪੈਹਰਿਉਨਹਿਜਪਾ
 ਵੈ॥ ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਕੈਰੰਗਰਤੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਜੈਸਦਾਦਿਨਰਾ
 ਤੀ॥ ਪੀਅਸਾਸਕੀਜੇਵਾਕਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਧੀਆਨੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਰੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿਕੀਟਲੈਜੇਈ॥ ਸਭਮਹਿਬ੍ਰਹਮਪਛਨੈਜੇ
 ਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਏਕਸਮਸਰਸਭਮਾਹੀ॥ ਜਿਕੁਭਿਉਪਛਨਤ
 ਆਹੀ॥੫॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਸਭਘਟਾਅਤਮਪੂਰਪ੍ਰਮਾਏਨਾਕੋ
 ਨਾਲਖੈ॥ ਕਹੁਕਿਸਤੇਹੈਦੂਰਜਾਂਸਭਕਿਛੁਆਪਹੀਬਨਰਹਿ
 ਚੈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਉਠਪ੍ਰਭਾਤਪੀਅਕਿਰਤਸਿਧਾਵੈ॥ ਸਾਸਕਹੁੰਜੇ

ਈਰਹਜਾਏ ਕਰਮਾਬਾਈ ਅੰਤਰਧਿਆਨਾ। ਇਕਟਕ ਲਾਗੀ
 ਰਹੈ ਸੁਜਾਨਾ। ਇਕਦਿਨ ਤਿਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰੀ। ਕਛੁ ਭੋਗ ਭੁ
 ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਮੁਰਾਰੀ। ਜਦ ਪਸ ਭੁਘਟੇ ਭੋਗੇ ਭੋਗ। ਤਦ ਪਸ ਰ
 ਧਾਹਿ ਪੂਰਨ ਜੋਗ। ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੁਰਤ ਸਰਬ ਧਾਰੀ। ਨਾਵਨਯੋ
 ਵਨ ਸਕਲਾ ਬਿਸਾਰੀ। ੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸਈ
 ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਅੰਨੇ ਮਾ॥ ਸਕਲਾ ਬਿਸਰਤ ਬਜਾਤ ਹੋਰਹੁ ਤ੍ਰੇਸ
 ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਉਠੀ ਜੁ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ। ਹਾਂਤੀ ਚਾਰ
 ਸ ਮਧਾ ਬਹੁ ਜਾਰੀ। ਦਧ ਕਉ ਕਾਢ ਬਿਲੇ ਵਨ ਲਾਰੀ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਭਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਸ ਪਾਰੀ। ਜਬ ਜਲ ਅਉਟਾਇਆ ਨ ਕਉ ਚ

॥ ਖਿਚਰੀ ਲੋਨ ਲੇਤ ਮੈ ਬਾਹਾ ॥ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ਜਬੀ ਖਚ ॥ ੨੮ ॥
 ਗੀ ਸੀਐ ॥ ਵਹਿਜਤ ਕਤਹਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗੀਐ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਖਿ
 ਚਰੀ ਮਾਖਨੁ ਬਹੁ ਡਾਰਾ ॥ ਭਰਿਓ ਮਲਾਈ ਦਹੀ ਛੰਨ ਬਸੁ ਭਾਰਾ ॥
 ॥੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬ ਬਾਈ ਸਰਧਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜੀਭੋਗ ਹੁਭੋਗ ॥
 ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਮਾਏ ਭੋਗ ਨਿਲਗੋਬ ਪਸਿਓ ਧਾਰ ਸੰਜੋਗ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਰੁਚਾ ਸਿਉ ਹਰਿ ਤਬ ਖਿਚਰੀ ਖਾਏ ॥ ਕਰਬੀ ਜਨ ਬਾਈ
 ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਚਾਰ ਨੈਨ ਏਕਟਕ ਜੇਵੈ ॥ ਬਹਿਸਿ ਮਾਮਾ ਅਧਰ
 ਨੈਨ ਨਕੋ ਮੋਹੈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸਮਝੈ ਬਾਈ ਭਾਈ ॥ ਤਕੈ ਨੈਨ ਨਹੀ
 ਭੋਨਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਮੈ ਤੈ ਮਾਹਿ ਬਿਆਪਕਾ ਭੀਨ ਭਵਨ

ਸਭੁਲੋਕਪ੍ਰਕਾਸਕਾ॥ ਮਗਮਾ॥ ਮਗੋਚਰਾ॥ ਮਲਖਾ॥ ਮਰੂਪਾ॥ ਬਪੁ
ਧਰਭੋਗਤਜੋਤਸਰੂਪਾ॥ ੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੰਚਤਤੁਕੋਦੇਹਨਹੀਨਹੀ
ਤੀਨਗੁਨਾਪ੍ਰਭਾਉ॥ ਜੋਤਿਭਵਣਜੋਤਾਬਿਰਾਜਤੀ॥ ਸੋਈਬਨਿ
ਚਬਨਾਉ॥ ੯॥ ਚੈ॥ ਪੰਚਤਤਤਿਹਨਹੀਭੇਸਾ॥ ਤੀਨਗੁਨਾਨਹੀ
ਪਰਵੇਸਾ॥ ਰੂਪਨਮਗੁਨਰਹਤਿ॥ ਅਪਾਰਾ॥ ਜੋਤਸਰੂਪਧਰਿਚ
ਆਕਾਰਾ॥ ਦਿਸਟਮੁਸਟੋਨੀਆਰਾ॥ ਜੋਈ॥ ਸਰੂਪਸਰਹੈਲਖੈ
ਨਹਿਕੋਈ॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਜੋਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਆਕਾਰਧਰੇ
ਬਾਈਕੋਰਾਸੀ॥ ਤਪਹਿਤਿਨਉਕਾਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ ਸੁਨਹੁਸੁਮ
ਮੀਚਤੁਰਪ੍ਰਬੀਨੀ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੀਨਭਵਨਬਪਧਾਰਕੋਸ

ਭਘਾਇਜੋਤਾਦਿਖਾਇ॥ ਰੂਪਨਾਮਗੁਨਭੀਤਰੇਕਾਹੋਰਹੇਛੁ
 ਪਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਹਰਿਅਵਭੁਤਬਚਨਉਚਰਾਸਭ
 ਕਛੁਦੇਖਹੁਮੋਹਿਪਸਾਰਾ॥ ਏਹਰੂਪਨਾਮਮੇਰੇਹੀਆਹੀ॥ ਮੇ
 ਤੇਭੰਨਾਨਕਛੁਨਹੀ॥ ਏਸਟਮਾਨਜੇਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ ਸ
 ਭਮੈਹੀਹੋਕਰਮਾਥਾਈ॥ ਰੂਪਨਾਮਗੁਨਨਾਮਪਸਾਰਾ॥ ਜੇ
 ਮੈਤੇਨਹੀਆਹਿਨਿਆਰਾ॥ ਜੈਮੈਤੇਕਛੁਨਿਆਰਾਹੋਈ॥ ਆ
 ਉਦਸਾਵੈਮੋਕਉਸੋਈ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਗੁਪਤਿਪ੍ਰਗਟਕਿਸ
 ਕੋਕਹੀਕਿਸਤੇਕਭਿਓਦੁਰਾਈ॥ ਮੁਹਿਬਿਨੁਦੁਸਰਨਾਹਿਕੋਐਸੇ
 ਥਾਨਓਬਨਾਈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪਾਇਪ੍ਰਸਾਦਿਚੁਲੀਹਰਿਕੀਨੀ॥

ਲਉਗਲਾਇਰੀਬਾਈਦੀਨੀ॥ਪੁਨਦੁਇਕਰਜੇਗਨਿਮਰਹੋਇ
 ਭਾਖੀ॥ਪ੍ਰਭਸਰਧਾਜੈਸੇ॥ਅਬਤੁਮਰਾਖੀ॥ਮੈਸੇਹੀਸਦਕਿਰ
 ਪਾਕਰੀਐ॥ਦਇਆਮਾਇਆਦਾਸੀਪਰਧਰੀਐ॥ਖਿਚਰੀ
 ਮਾਖਨਸਭਾਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਕਰਕਿਰਪਾਭੋਗਹੁਇਹੁਏਰਾ॥ਮੈ
 ਦਾਸੀਤੂਠਾਕਰਮੇਰਾ॥ਦੀਨਬੰਦਾਬਿਰਦੁਹਰਿਤੇਰਾ॥੧੧॥ਦੇ॥
 ਸਭਘਾਇਤੁੰਗੀਭੋਗਹੀਏਪ੍ਰਭਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਇਸੁਦਾਸੀ
 ਕੀਸਰਧਾਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਗੁਪਾਲ॥੧॥ਚੈ॥ਤੁਬਹਰਿ
 ਕੋਮਲਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਮੈਸਭਘਾਇਭੋਗਓਅਪਰਾਅਪਾਰ॥
 ਮੁਸੁਆਦਨਾਮਾਵੈਤਿਪਤਿਨਹੋਈ॥ਏਹੁਕਲਾਲਖੈਨਹੀਕੋਈ॥

ਜਲਦਾਲਿ ਤੁਲਸੀ ਕੁਸਮ ਕੀ ਸੰਦਲਾ ਸਰਧਾ ਕਰ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤੋ
 ਦਲਾ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਸਾਧ ਭੁਗਾਵੈ ਕੇਰੁ ਚ ਸਿਉ ਸਾਧ ਪ੍ਰੀ
 ਭੋਗੁ ਲਗਾਵੈ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਅਧਿਕਾਤਿ ਪਤਾਵੈ
 ਤਾਹੀ ਬੇਰਾ ॥੧੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਭ ਘਟੁ ਭੋਗੁ ਕੈ ਭੋਗ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿ
 ਪਤਿ ਨ ਹੋਤਾ ਸਰਧਾ ਸਿਉ ਜੋ ਦੇਇ ਮੁਝੁ ਸੇਖਾਇ ਭੂਖ ਕੈ ਖੇਤ
 ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਹਿ ਕਰ ਪੁਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਇਆ ਕਰ ਮਾਝਾਈ ਅ
 ਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਕਲਾ ਦਿਵਸ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾ ਕਰੇ ਕਾਜਾ ਅੰਤਰ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਰੇ ਸਮਾਜਾ ਰੈਨ ਭਈ ਸੁਖ ਸਿਉ ਪਰਸਵੈ ਪੀਆ
 ਪੀਆ ਰੇ ਸਹਜੇ ਰਵੈ ਰੈਨ ਰਹੈ ਜਬ ਘਟ ਕਾ ਚਾਰਾ ਕਰ ਖਿਚ

ਰੀਮਾਖਨਦੇਇਡਾਰਾਸੁਰਤਕਰੋਹਰਿਦਉਰਿਓਮਾਵੈਭੋਗਭੁ
 ਹਾਵੈਅਨਾਦਖਵਾਵੈ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਾਰਿਤਹਾਰੁਪ
 ਧਰਭੋਗੋਰਾਚਿਸਿਉਭੋਗਾਗਿਹਮਹਿਕੋਈਨਲਖੈਐਸੋਬਨਿ
 ਓਸੀਜੋਗੁ॥੧॥ਚੈ॥ਸੂਰਜੁਉਦੈਹੋਨਨਹੀਪਾਵੈਭੋਗੁਭੋਗਹਰਿ
 ਸੁੰਨਸਮਾਵੈਕਰਮਾਬਾਈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੀਛਕੀਰਹੈਵਹਨਿਸ
 ਦਿਸਨਗੀਤਕੇਪ੍ਰੇਮਰੀਗਿਓਮਨਵਾਕੇਔਰਰੀਗਕਈਚਰੈ
 ਨਤਕੇਸਭਅੰਗਪੂਰਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਾਭੇਦਭਾਵਨਹੀਕਿ
 ਸਾਸਿਉਧਾਰਾਪੰਚਤੀਨਾਪੋਬਨਾਮਾਉਓਪੁਨਵਹੀਮੇ
 ਆਪਦਰਾਉਓ॥੧੪॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਾਕੋਰੀਗਿਓਪ੍ਰੇਮਸਿਉਤਿ

ਆਨੈ ਨਰਕ ਤਪ੍ਰੇ ਮਮਦਮਾਤੋ ਅੰਤਰਿ ਫਿਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਘਾਤੋ ॥ ਪ
 ਲਪਲਮਾਹਿ ਕੀਰਤ ਨ ਕਰੈ ॥ ਪਲਕ ਏਕ ਨਹੀ ਈਰਥੀ ਪਰੈ ॥ ਸ
 ਕਲ ਅੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਭੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਰ ਸੁਤਿ ਸੁਹੀ ਜਨ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰ
 ਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਈ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਾਇਆ ਨਯੋ ਏਕਾਧਰਈ
 ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਧਿਆਤਾ ਧਿਆਨੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿ ਓਧੋ ਉਕਠਿ ਜਾਨੈ ਭੀ
 ਨਾ ॥ ਬਿਨਸਾਤਿ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਾਵਈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਪਰਾਛੀਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਸੋ ਅਤੀਤ ਬਾਈ ਪਰਗਹਿਓ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਲੋਕੀਰਤ
 ਨ ਭਉਓ ॥ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਅਤਿ ਮਗਨ ਨੀ ॥ ਰਖਿ ਚਿਰੈ ਨ ਤਿਨ ਦੀ
 ਚਿਨਜਾਨੀ ॥ ਚਾਰਜਾ ਮਨਿ ਸਕੈ ਬੀਤਾਏ ॥ ਕੀਰਤ ਨ ਕਰਤ ਅਰੋਣ

14
 ੨੯
 ਸੁਰੰਗ ਚਰੈ ਨਾਮ ਭਿਰਾਮ ਨਤਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਹਜਿ ਹੀ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ਦੇ
 ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪਰ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਆਵੈ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਕ
 ਰਿਤਾ ਹਿਰੀ ਬ੍ਰਾਵੈ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਅਰਬੀ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰ
 ਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭੂਖੇ ਅੰਨ ਪਿਆਸੇ ਪਾਨੀ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਕ ਸਿ
 ਦੇਇ ਬਿਨਾ ਨੀ ॥ ਰੈਨ ਬਸੇ ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਮਤ ਗਪ ਮਤ ਕੋਈ
 ਲਖ ਲੇਵੈ ॥ ਇਹੁ ਗੁਪਤ ਕਹਾਨੀ ਕਿਨੂ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੈ
 ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬੇਲਾਇ ਉਖੇਣੀ ਇਜਾਮੈ ਲਖੈ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਾਤਨ ਇਉ ਬਤਰਾਈ ॥ ਮੈ ਬੇਦਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥
 ਇਕਾ ਦੇ ਨਵਾ ਪਰਸਾਧੁ ਮਾਇਆ ॥ ਜਾਨ ਬੈਸਨੋ ਮਨ ਤਨ ਭਾਈ

ਦੇਆਏ॥ ਜਬ ਬਾਈ ਉਠਤ ਪਲੀਚਰੀ॥ ਕਰਖਿ ਚਰੀ ਤਿਨਲੀ
 ਚਿਉਤਾਰੀ॥ ਭਰਬਾਲੀ ਬਹੁਮਾ ਪੁਨਡਾਰਾ॥ ਭੋਗਿ ਉਠਾ ਕੁਠਾ
 ਪਰਮਪਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਭੁ ਦੇ
 ਖੀ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕੋਰੀਆਨਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਸੋਗਿ ਲਾਜ ਨਾਈ॥ ਤਬ ਪੂ
 ਛਿਉਤਿ ਸੁਕਰਮਾ ਬਾਈ॥ ਉਠ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨਮਜਨ ਕੀਨਾ॥ ਨਹੀ ਕਰ
 ਪਦੋਧੋਇ ਆਚਮਨੁ ਲੀਨਾ॥ ਨਹੀ ਗੰਡੀ ਤੈਨੀ ਕੋਧੋਈ॥ ਨਹੀ ਚੈ
 ਕਾ ਦੇਕੈ ਕਰੀ ਰਸੋਈ॥ ਅਤਿ ਅਪਾਵਿਤ੍ਰ ਹੋ ਕਰਮਾ ਬਾਈ॥ ਕਰਖਿ
 ਚਰੀ ਤੈ ਕੀ ਸੋਖਵਾਈ॥ ਤਬ ਬਾਈ ਨੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਭੋਗਤ ਹ

ਗਿਨਿਨਕਿਭਵਣਧਾਰਾ॥੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰਮਾਬਾਈਇਉਕਹਿ
 ਓਹਮਜਤਗਵਾਰਾਮਜਾਨਾ॥ ਠਕੁਰਾਮਤਬਖਸਿਦਹੈਮਨਨਹੈ
 ਧਰੈਗਿਲਨ॥੧॥ ਚੌ॥ ਤਬਾਮਤੀਤਮੁਖਾਮੰਗੁਰੀਡਾਰੀ॥ ਐ
 ਸੋਤੇਹਿਨਬੁਝੀਐਬਾਰੀ॥ ਜੇਠਕੁਰਹੈਪਤਿਤਉਧਾਰਨਾਤਿਪ
 ਤਿਤਕਰਮਨਹੀਸੇਵਕਕਾਰਨ॥ ਜੇਠਕੁਰਾਮਪਰਾਧਨਦੇਖੈ॥ ਤੋ
 ਸੇਵਕਾਮਾਪਮ੍ਰਿਜਾਦਾਪੇਖੈ॥ ਬੇਦਸਾਸੜਕਾਮਤੁਹੈਜੋਈ॥ ਹ
 ਰਿਨਿਜਮੁਖਭਾਖਸੁਨਾਇਓਸੇਈ॥ ਤਿਵਪੂਜਾਤਿਵਹੀਆਚਾ
 ਰਾ॥ ਕਰਕਰਮਾਬਾਈਤਿਉਸਭਸਾਰਾ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੂਤਸਿੰ
 ਮ੍ਰਤਕੋਮਤਲੀਏਸਭਾਬਿਧਕਹਿਓਸੁਧਾਰਾ॥ ਸੁਚਸੰਤਮਾਸਿਉ

ਪੂਜੀਐਂ ਹਰਿ ਕਉ ਸਰਧਾ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਸਾਧੂ ਕੀ
 ਓਪਿਆਨਾ ਸਤੁ ਸੁਚ ਸੰਜ ਮਥਾਈ ਜਨਾ ਜਬਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਹੂਰਤ ਥੀਆ ਤਬ ਬਾਈ ਉਠ ਦਾਤਨ ਕੀਆ ਕਰ ਮਜਨ ਤਿ
 ਨ ਚੈ ਕਾਪਾਇਆ ਕੋਰਾ ਬਾਸਨ ਚੁਲੈ ਚਰਾਇਆ ਕਰਾਖਿ ਚ
 ਰੀ ਪੁਨੀਦ ਹੀ ਬਿਲੋਇਆ ਮਾਖਨ ਕਾਫਤ ਦਿਨ ਤਿ ਸੁਹਾਇਆ
 ॥ ਦਾਇ ਪਟਕਾ ਪਕਿਅ ਲਨੈ ਮਾਰੀਆ ਤਿਅ ਕੁਲਾਇ ਪਰ
 ਸੀ ਬਾਲੀ ॥੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਨ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹੀ ਹਰਿ
 ਨ ਹੀ ਕਰੀ ਸੰਭਾਰਾ ਤੀਆ ਕੋ ਹੀ ਓਊਛ ਲੋਲਾਗੀ ਪਰਨ ਫੁਹਾਰ
 ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਦਾਇ ਨੈਨਾ ਬਹਿ ਚਲੇ ਪੁਨਾਰੇ ਜਬ ਰੋ ਕੈ ਤਬ ਛੁਟੈ ਫੁ

ਹਰਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਿ ਸੁ ਬਿਰਹੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਦੇਹ ਨ ਕਉ ਨਿਮ
 ਦਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਸਾਧਤੁ ਮਾਰੇ ਸਿਛਾ ਦੀਨੀ ॥
 ਜੇ ਮੈ ਕਰੀ ਤੋ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਕੋ ਨ ਅਪਰਾਧ ਜਨਾਈ ॥ ਹਰਿ
 ਧਾਵਤੁ ਮੈ ਜੋ ਸੁ ਅਪਾਇਓ ॥ ਅਪਨ ਦੁਖ ਸਭਾ ਮਾਇਸੁ ਨਾਈਓ ॥
 ॥੨੯॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਭੂਖਾ ਆਵਉ ਬਿਲਮ ਦੇਖ ਉਠਿ ਜਾ ॥
 ਉਛੁਧਾ ਮੰਦ ਅਬੋਹੇ ਏਕਾਈ ॥ ਕਿਉ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਖਾਉ ॥ ੧ ॥ ਚੈ
 ॥ ਤਬ ਬਾਈ ਉਠ ਚਰਨ ਨ ਪਰੀ ॥ ਅਬ ਖਿਮਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ
 ਰਹਰੀ ॥ ਹੋਇ ਦਿਅ ਲਾਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਭੋਗ ਲਈ ਸਭ ਖਿਚ
 ਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਖਿਚਰੀ ਖਾਈ ॥ ਅਧਿਕ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਦੇਨੈ ਨ ਜੇਨ

ਆਨੰਦ ਬਧਾਏ ॥ ਤਬ ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਗ ॥ ਬਿਨ ਉਕ
 ਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਤਨ ਤੇਗ ॥ ਜੋ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਸੋਈ ਹਉ ਕਰਉ ॥ ਜਾ
 ਤੇ ਤੁਮ ਤੇ ਦੂਰ ਨ ਪਰਉ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਬ ਹਾਰਿ ਤਤੁ ਹੀ ਆਨ
 ਕਰਮਾ ਬਾਈ ਕਉ ਕਹਿਓ ॥ ਤਨਿ ਅਹੁ ਰੀਹ ਅਭਿਮਾਨ ਸਹਜੈ
 ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੋ ਮਮ ਮੂਰਤ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਛੁ
 ਈ ਰਹੀ ॥ ਤਿਭ ਦੁਖ ਕੋ ਬਾਈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਕਛੁ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਮੇ ਤੇ ਭੀ
 ਨ ਨਹੀ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧਉ ਪਦੇ ਸੁਖਿ ਰਲਾ ਪੁਜੁ ਤੇਗ ॥ ਸਭਾਇ ਹੁ
 ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਮੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਜਾਨਤ ਪੈਏ ਹੁ ਬੇਕਾ ॥ ਮੈ ਤੂੰ ਤੂੰ ਮੈ ਸ
 ਤਏ ਹੁ ਏਕਾ ॥ ਅਬ ਮਗਨ ਰਹੁ ਅਪਨੇ ਪਦ ਮਾਹੀ ॥ ਕਛੁ ਸਰ

ਧਾਮਨਰਾਖਹੁਨਹੀ॥੨੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਹਰਿਤਤੁਗਿਆਨਬਤਾਇ
 ਜੀਵਕਾਤਿਵਤਿਜੁਖਾਪਿਆ॥ ਪੁਨਤਕੋਦੇਖਦਿਖਾਇਤਕੋਖ
 ਟਮਹਿਕਵਿਗਹਿਆ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਸਾਧੂਦਾਗ੍ਰਿਹਤੇਗਾਇਓ॥
 ਮਾਨੋਦਿਬਾਗਿਆਨਸੋਕਤਿਨਭੁਇਓ॥ ਮਾਰਗਮਹਿਵੈਚਲਿ
 ਓਜਵੈ॥ ਚੰਚਲਾਚਿਤਠੈਰਨਹੀਆਵੈ॥ ਮਨਉਨਾਬਿਗਨਸਾਧ
 ਜਬਦੇਖਿਆ॥ ਹਰਿਕੋਕੋਪਹੀਐਮੈਪੇਖਿਆ॥ ਇਹੁਬਿਉਹਾਰ
 ਮਨਹੀਨਿਆਨਾ॥ ਮੈਕਰਮਾਬਾਈਕਰੀਪੈਰਾਨਾ॥ ਸਾਧਦੁਖਾਏਮੈ
 ਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਸਰਨਪਰੇਹੋਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੨੪॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਸੋਸਾਧੂਫਿਰਆਇਓਕਰਮਾਬਾਈਪਾਸਾ॥ ਮਾਨੋਪ

ਰਸਪਰਸਕੇਭਾਇਉਲੋਹਾਰੰਚਨਰਾਸਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਸਾਧੂਨੇ
 ਦਰਸਨਪਾਇਓ॥ ਸਭਾਕਿਛੁਸਾਧੁਸਾਧੂਹੋਇਆਇਉ॥ ਸਾਧੁ
 ਇਉਸਾਧਨਨਹਿਰਹਿਉ॥ ਬਿਨੁਸਾਧਨਹੀਸਿਧਕਭਿਲਹਿਉ
 ॥ ਸਾਧਜਮਾਗਮਜਗਮਹਿਸਾਰੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਾਬਿਨਸੰਗਾਬਿਕਾ
 ਰਾਅੰਰਸੰਗਬੰਧਨਜਗਮਾਹੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਮੇਛੁਪਦੁਪਾਹੀ॥
 ਹਰਿਅਰੁਸਾਧਭੇਦਕਛੁਨਹੀ॥ ਹਰਿਹੈਸਾਧਸਾਧਹਰਿਆਹੀ॥੨
 ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦਰਸਨੁਪਰਸਨੁਸਾਧਕੇਦੁਰਲਭਹੋਇਹਲੇਗਾ॥
 ਸਾਧਸੰਗਾਦ੍ਰੜਨਾਵਹੈਭਵਜਲਤਾਰਨਜੇਗਾ॥੧॥ ਸੇਰਠਾ॥ ਭਾ
 ਉਤਗਤਭਗਵਾਨਜਿਉਕਰਮਾਧਾਈਨੈਕਰੀ॥ ਪੁਨਕਹਿਚਿਤ

A C Joshi Library
P U, Chandigarh

MSS No.	521 (Part-9)	Subject	Dharmasastra
Name of MSS	Prem Abodh (Paichi Pipe Ji Ki)		
Author			
Period		Folios	51
Script	Gurmukhi	Source	Prithi Pal Singh Jawa, Jalandhar
Missing Folios			

ਤੁਗਿਆਨਸੇਸਭਤਾਪਸੁਨਾਇਓ॥੧॥੮॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਗੋਪਰਚੀਪੀਪੋਜੀਕੀਚਲੀ॥ ਤੇ ॥ਪੀਪਾਪਰਮੇਸਰ
ਕਾਪਿਅਚਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਮਾਇਅਧਕਾਰਾ॥ਮਹਾਂਮਾਈਕੀ
ਪੂਜਾਕਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਧਿਆਨਤਾਹੂਕਾਧਰੈ॥ਕਰਇਸਨਨ
ਜਬਪੂਜਾਧਰੈ॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਵੇਦਸੁਧਾਰੈ॥ਤਬਹੀਦੇਵੀ
ਸੀਘਸੁਵਾਰਿ॥ਅਭਿਭਵੈਹੋਇਦਹੀਬਾਰ॥ਕਰਅਪਨੇਪੀ
ਪਾਤਿਲਕੁਲਗਵੈ॥ਫੂਲਨਹਾਰਗਰੇਪਹਿਰਾਵੈ॥੧॥ਦੇਹਰਾ॥
ਪ੍ਰੀਤਪਰਸਪਰਜਗਤਮੈਸਭਅੰਗਪੂਰਨਸੋਇ॥ਸੇਵਕਸੁ

ਅਮੀਜਗਤਇਹੁਭਾਗਵਡੇਤੋਹਉ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪੀਪਟਿਕਟੇਡੇ ੮੬
 ਕਾਰਾਜਾ॥ ਪਰਿਕੀਭੁਗਤਕਾਧਰੇਸਮਾਜਾ॥ ਜਹਜਹਸਾਧਉਕ
 ਉਸੁਨਪਾਵੈ॥ ਕਰਸਰਧਾਵਹੁਤਹਚਲਿਜਾਵੈ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਨ
 ਤਿਸਗਿਹਮੈਹੋਈ॥ ਅਧਿਕਸਨੇਹੀਸਕਤਕਾਸੋਈ॥ ਇਕਦਿ
 ਨਸਾਧਸਮਾਗਮਭਾਇਆ॥ ਉਦਿਉਭਾਗਤਿਨਕੀਨੀਮਇਅੰ॥
 ਤਹਾਂਸਕਤਕੀਚਰਚਹੋਈ॥ ਪੀਪੇਭਖਸੁਨਾਈਸੋਈ॥੨॥
 ਵੈ॥ ਦੇਵੀਤੇਸਭਪਾਈਅਹਿਉਤਮਭੋਗਅਪਰਾ॥ ਤਿਨਭੋਗਨ
 ਤੇਰੋਗੁਸਭਮਨਤਨਉਠਹਾਇਕਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਦੇਵੀਮੁਕਤਿਕਰ
 ਕਰੈਨਨੀਕਾ॥ ਜਿਸਮੁਕਤਿਹੋਈਤਿਸੁਖਖਹੋਈਨੀਕਾ॥ ਮੁਕਤਿ

ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰਾ ਨਿਰਭੇ ਪਦਵੀ ਅਪਰਾਪਾਰਾ ਸੋਈ
 ਮੁਕਤ ਹੋਹ ਰਿਜਨ ਪਾਸਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੇਲ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਪੀ
 ਪਾਇ ਹੁਸਨਿ ਬਿਸਮੇਭਾਇਓ ਅਤ ਅਕੁਲਾਇ ਬਚਨਾਇਉ
 ਕਹਿਉ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸਭ ਕੇਈ ਕਰੈ ਦੇਵੀ
 ਕੀਸੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਮੁਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੋ ਸਤੁ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇ
 ਵਾ ਸਕਤ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕੋ ਕਿਉ ਕਰ ਪਾਈ ਐਭੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਹਜ
 ਹਭੀਰਾ ਬਿਸਨ ਕੋ ਪਰੀ ਤਹਾਉ ਪਾਸਨਾ ਸਕਤ ਕੀ ਕਰੀ ॥ ਸਕਤ
 ਰੂਪ ਦੇਵੀ ਹੋਇਆਈ ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੀ ਕਰੀ ਸਹਾਈ ॥ ਉਹੁ ਬਾਤ
 ਅਬਹੀਸਨ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਮੁਕਤ ਨ ਕਰਈ ਉਹੁ ਮਤਾਆਈ ॥ ਤਥ

ਸਾਧਉਨੇਕਹਿਓਬੁਝਾਈ। ਦੇਵੀਯੀਕਉਤਮਪੂਛਉਜਾਈ॥ ਜੋ
 ਜੋਸਾਚੁਹੋਇਸੋਕਹੋ। ਤਾਂਤੇਭ੍ਰਮਨਤਮਰੀਰਹੋ॥ ੪॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਤੂੰਦੇਵੀਕਸੇਵਕਦੇਵੀਸੁਆਮੀਤੋਹਿ॥ ਅਥਵਾਹੀਕੋਪੂਛਲੇ
 ਕਰਹੁਨਹਮਾਸਿਉਰੋਹਿ॥ ੧॥ ਚੰ॥ ਗਨਤੇਤਾਰੇਨਿਸਭੁਪਈ
 ਤਾਈ॥ ਬਹੁਰਇਸਨਾਨਕੀਉਤਿਹਜਾਈ॥ ਅਤਿਆਤਰਹੋਇ
 ਮਾਤਏਲਾਈ॥ ਧ੍ਰੁਵਿਆਸੂਪਰਵਾਹਬਹਾਈ॥ ਦੇਵੀਆਇਕ੍ਰਿ
 ਪਾਬਹੁਕਰੀ॥ ਕਿਉਰੋਵਹੁਪੀਪਾਇਹੁਪਰੀ॥ ਜਿਨਕਿਨਹੀਨੇ
 ਤੁਝੈਦੁਖਾਇਆ॥ ਤਿਸੈਮਾਰਦੁਖਦੇਵੈਸਬਾਇਆ॥ ਅੰਮਰਿਥ
 ਸਿਧਜੋਚਾਹੀ॥ ਸੋਮੇਤੇਤੁਮਲੇਵਹੁਵਾਈ॥ ੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬਹੁਤ

ਪ੍ਰਕਰਕੈਪਾਵਈਸੁਰਪੁਰਕੇਸਮਾਜਾਜਉਚਾਹੁਮੈਦੇਤਹੇਸਗ
 ਲਾਸੁਰਗਕੇਰਾਜਾ॥੧॥ਚੈ॥ਐਰਜੇਈਮਨਇਛਾਹੋਈ॥ਅੰਗਲੇ
 ਹੁਮੇਹਤੇਤੁਮਸੇਈ॥ਤਬਹਾਬਜੇਰਪੀਪੇਨੇਭਾਖੀ॥ਮਨਕੀਬਿਰ
 ਥਾਤਿਨਜਭਆਖੀ॥ਇਹਮਾਤਾਮੇਕਉਜੇਦੇਵਹਿ॥ਕਿਆਜਗ
 ਮਾਹਿਜੇਫੇਰਨਪੀਲੇਵਹਿ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਪਛੁਤਾਵਾਰਹੈ॥ਸੇਕਛੁਦੇ
 ਵਹੁਜੇਅਸਾਖਿਰਹੈ॥ਬਿਨਸਜਾਇਸੇਦਾਤਿਨਹੋਈ॥ਜੇਦੇ
 ਇਛਿਰਲੇਇਨਦਾਤਾਸੇਈ॥੬॥ਦੇਹਗਾ॥ਮੁਕਤਪਦਾਰਥਦੇ
 ਮੁਝਜੋਤੁੰਭੁਈਦਿਆਲਾਜਨਮਮਰਨਜਾਤੇਮਿਟੈਟੂਟੈਕੁਮਕਾ
 ਜਾਲਾ॥੧॥ਚੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਤਸਾਚਤੁਹਿਕਹਿਹੈ॥ਤੇਤੇਸਾਚਦੁਰਾ

ਏਨਧਰਹਾਂ ਬਿਨਾਗਿਆਨਮੁਕਤਨਹੀਹੋਈ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਮਨਾ ੨੨
 ਵਹੁਕੇਈ॥ ਜੇਕਛੁਅਹੋਬ੍ਰਹਮਹੋਸੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਬਿਨਮੁ
 ਕਤਨਹੋਈ॥ ਸੋਤੋਕੋਮੇਦੇਉਬਤਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤੇਤਿਸਕਉਪਾ
 ਈ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸੇਵੈਜਾਇ॥ ਸੋਮੁਕਤਸਰੂਪਆਪਕਉ
 ਪਾਇ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਬਦੇਵੀਅੰਸੇਕਹਿਓਮਨਮਹਿਬਹੁਪਛੁ
 ਤਾਈ॥ ਤਬਹੀਬਿਦਾਤਿਨਕਰਦਈਮਨਬੈਰਾਗੁਜਨਾਈ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਪੂਜਾਚਰਚਾਬਿਸਰਤਬਗਈ॥ ਅਕਲਾਬਿਕਲਿਮਤਿ
 ਤਾਕੀਭਈ॥ ਉਪਰਨਫਰਗਰੇਮਹਿਛਾਰਾ॥ ਸਿਰਤਾਕਾਰਹਿਗ
 ਏਉਉਪਾਰਾ॥ ਜਿਨਸਾਧਹੁਤੇਸਾਛਿਆਲਈ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਮਕੇ

ਨਕਲਗਰਹੀ॥ ਰਾਜਕਾਜਤਿਨਸਗਠਾਇਸਾਰੇ॥ ਬਿਕਲਰੂਪੋ
 ਏਓਪਿਅਚੇ॥ ਖਾਨਪਾਨਤਿਸਕਾਸਭਰਹਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਹਘਟ
 ਤਾਕੇਬਹਾ॥੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਦੇਖਹੁਗੀਤਪਲਾਸਕੀਪਾਤਿਪਾਤਿਦੇ
 ਡਾਰਾ॥ ਮੁਖਕਾਟਾਕਰਜਗਤੁਮੈਦੇਖਲਾਲਕੀਧਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥
 ਮੀਏਮਹਤਮਉਰਸਿਆਨੇ॥ ਰਾਜੇਦੇਖਹੋਉਰਹੋਹੋਰਾਨੇ॥ ਸਾਧ
 ਕੋਬੁਲਾਇਲੇਆਏ॥ ਰਾਜੇਪਾਸਸੇਆਨਿਏਠਾਏ॥ ਰਾਜਾਰ
 ਚਨਤਿਨਕੇਠਹਿਰਹਾ॥ ਗਾਦਿਗਾਦਿਹੋਉਬਚਨਾਉਉਕਹਾ॥ ਮੈ
 ਇਨਰਾਂਡਨਠਾਗਿਭਿਭਾਈ॥ ਅਬਲੈਬਿਰਬੀਅਉਧਗਵਾਈ॥
 ਮੈਮੂਰਖਜਨਮਮੋਲਕਹਾਰਾ॥ ਗਈਅਉਧਕਉਨਦੇਵਨਹਾ॥

ਰਾ॥੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਨ ਸਰਪਨ ਸੈਖਾਇ॥ ਆਸਤੁ ਅੰਗਾ ਬਿਖਰਾ ॥
 ਈਧਾਇ॥ ਗਾਰੜ ਤੁਮਹਾਰਿ ਸਾਧਹਉ ਮੈਤੁ ਮਰੀ ਸਚਨਾਇ॥੧॥
 ਚੈ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਇਸੈ ਬਚਾਵਉ॥ ਬੂਰਤ ਅਧਮ ਕਰਿ ਤੀ
 ਰਲਗਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਰਹੈ ਭਾਰੀ॥ ਮਤੁ ਅਬਹੀ ਆਇ॥
 ਚਨਕ ਮਾਰੀ॥ ਜਬ ਗਾਲਿਫਾ ਸਜਮ ਕੀ ਆਇ ਪਰੇ॥ ਤਬ ਕਵ
 ਟੁਰੈ ਵੈਵਾ ਅਉ ਸਰੇ॥ ਕਫ ਬਾਇ ਪਿਤ ਕੈ ਠਕੈ ਰੋਕੈ॥ ਆਸਾ ਮਨ
 ਸਾਮ ਪਿਕਉ ਭਉ ਕੈ॥ ਇਸੁ ਜੀਵ ਅਨਾ ਬਕੇ ਤਬ ਕਉਨ ਸਾਖੀ॥
 ਜਬ ਬਾਸਨਾ ਫਾਹੀ ਗਰੇ ਮੋਢਾ ਸੀ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਹ ਅਉ ਸਰ
 ਅਬ ਛੁਲ੍ਹਾ ਤਹੈ ਮੋਹਿ ਭਰੇ ਸਾਨਾਹਿ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹਰਿ ਜ

ਨਪਕਰਹੁਬਾਹਾ॥੧॥ਚੈ॥ਜਬਉਨਮਮਰਗੁਰੁਕਾਪਇਆ॥ਤਬ
 ਸਾਧਉਨੇਸਬਦਸੁਨਾਇਆ॥ਜਉਤੂੰਮੁਕਤਿਕਉਬਾਢੁਤਆਹੀ॥ਤੈ
 ਬਿਨਗੁਰਗਿਆਨਮੁਕਤਿਕੋਨਹੀ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਤੁਮਦੇਇਬਤਾਈ
 ਤਕੀਜਰਨਪਰਹੁਤੁਮਜਾਈ॥ਜੇਆਗਿਆਕਰੈਜੇਈਤੁਮਕਰੀ॥
 ਹੁ॥ਸਿਰਕਾਸਰਫਾਜੀਅਨਧਰੀਅਹੁ॥ਹਨਲਾਤਲਾਜਕਉਤੁਰ
 ਉ॥ਆਨਾਪਮਾਨੁਦੇਉਨਿਰਦਾਰਉ॥੧੧॥ਦੇਹਗਾ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁ
 ਸਭਤੁਰਿਕੈਪਕਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਬਸਹਜਹੀਤੁ
 ਮਰੇਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਰਾਮਾਨੰਦਹੋਰਾਜਾ॥ਮੁਕਤਿਸ
 ਰੂਪਕੋਧਰੈਸਮਾਜਾ॥ਬੀਧਮੁਕਤਿਦੇਉਸਿਉਨਿਆਰਾ॥ਪਰਮਗੁ

ਪਤਿਨਾਪਬੀਚਰਾਸਭਜਗਤਕਉਬ੍ਰਹਮਦਿਖਾਵੈ॥ਜੇਉਸ
 ਮਿਲੈਸੋਬ੍ਰਹਮਹੋਇਅਵੈ॥ਦੁਤੀਆਭਉਸੁਪਨੇਨਹੀਦਰਸੈ॥ਨਿੰਦ
 ਚੰਦਮੂਰਤਸੋਪਰਸੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਰੂਪਾਬਿਰਾਜੈ॥ਜੇਕਛੁਕਰੈ
 ਸੋਈਉਸਛੁਜੈ॥੧੨॥ ਕਾਬਿਤੁ॥ਜੇਗਭੋਗਤਾਰਦੀਇਹਨਲਾਭ
 ਸਮਕੀਏਰੀਆਨਧਿਆਨਦੋਊਲੀਏਮਨਕੇਕਮੰਦਹੈ॥ਸੁਖਕੇਪ੍ਰ
 ਦੇਸਕਹਾਦੁਖਕੇਨਲੇਸਜਹਾਰਗੁਭਾਗਾਉਉਤਿਸਤੇਪੂਰਨਾ
 ਨੰਦਹੈ॥ਤੀਨਕੀਨਾਨਜਾਕੇਸੁਨਮਹਿਸਮਾਧਵਕੇਪ੍ਰੇਮਕੇਪ੍ਰਵਾ
 ਹਸਦਾਅਨਦਕੰਕੰਦਹੈ॥ਜੇਗੀਨਏਰਾਗੀਨਸੰਨਿਆਸੀਨਬ੍ਰਹਮ
 ਚਾਰੀਨਰਰੂਪਨਾਮਗੁਨਤੇਨਿਆਰਾਮਾਨੰਦਹੈ॥੧੩॥ ਚੌ॥ਜੇਸਤਿ

ਗੁਰਗਮਾਨੰਦਜੀਅੰਗੋਬਪੁਚੇਲੇਤਾਕੇਸੰਗਰਹੋ॥ ਵਹਿਗੁਨਅਭਿਮਾ
 ਨਨਮਨਮਹਿਗਹੋ॥ ਅਨਦਿਨਏਕਰਸਫੁਕਿਆਰਹੋ॥ ਪੂਜਾਅਰ
 ਚਾਈਦਨਾਕਰੋ॥ ਠਾਕੁਰਸੇਵਾਮਹਿਅਨਸਰੋ॥ ਜਗਮਹੇਛੈਤਿਸੁਖ
 ਹੋਵਹਿ॥ ਪਾਇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭੁਖੋਵਹਿ॥ ਦੁਰਲਭਦਰ
 ਸਨਹੋਤਿਸਕੇਰਾ॥ ਦੇਖਤਹੀਮਿਟਵੈਉਰਝੇਰਾ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਸਾਧਜੁਗਤਬੁਝਾਇਕੋਉਠਗਏਵਾਹੀਬਾਰਾ॥ ਉਨਬੀਰਾਹੋਇਕੋ
 ਏਰਹੁਵਸਸਿਰਮਹਿਤਾਹੀਛੁਰਾ॥ ੧੪॥ ਚੈ॥ ਜਬਪੀਪੋਸਿਰਪਈ
 ਛੁਰਾ॥ ਤਬਮਹਲਾਂਮਹਿਪਰਿਓਝੀਗਾਰਾ॥ ਪਾਇਗਾਮਹਿਘੋਰੇ
 ਸਭੁਰੋਵਹਿ॥ ਸੁਨਸੁਨਲੋਕਤਿਹਅਾਇਖਲੇਵਹਿ॥ ਜੇਦੇਖੈਸੋਰ

ਵਨਲਗੋ॥ ਯਾਇ॥ ਯਾਇ॥ ਕਰਘਾਰਿ॥ ਕਉ॥ ਭਾਗੋ॥ ਯਾਇ॥ ਕਠਾ॥ ਢੋਹੋ॥ ਯਾਇ॥
 ਲੋਗਾ॥ ਦੁਖਗਾ॥ ਜੇਕੋ॥ ਭਾਇ॥ ਓ॥ ਬਿ॥ ਓ॥ ਗਾ॥ ਘਰਿ॥ ਘਰਿ॥ ਮਾ॥ ਹਿ॥ ਦੁਖ॥ ਬ॥
 ਹੁ॥ ਭਾਇ॥ ਓ॥ ਰਾ॥ ਜੇਕਾ॥ ਦੁਖ॥ ਜਾ॥ ਇ॥ ਨ॥ ਸ॥ ਹਿ॥ ਓ॥ ॥ ੧੪॥ ਢੋਹਗਾ॥ ਢੋਹਾ॥
 ਗਾ॥ ਬੁਰੀ॥ ਬਲਾ॥ ਇ॥ ਹੋ॥ ਕੁਲ॥ ਤੇ॥ ਦੋ॥ ਯਾਇ॥ ਭਾਗਾ॥ ਧਾਰਾ॥ ਓ॥ ਜੋ॥ ਨ॥ ਓ॥ ਜਾ॥
 ਰੋ॥ ਕੋ॥ ਕੀ॥ ਓ॥ ਪੀ॥ ਪੇ॥ ਦੇ॥ ਸ॥ ਓ॥ ਜਾ॥ ਰਾ॥ ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ॥ ਜ॥ ਬ॥ ਰਾ॥ ਜੇ॥ ਪ॥ ਗੁ॥ ਬਾ॥ ਹਰਿ॥
 ਪਾ॥ ਯਾ॥ ਮਾ॥ ਸ॥ ਭੁ॥ ਰਾ॥ ਨੀ॥ ਵ॥ ਸੁ॥ ਤੁ॥ ਹ॥ ਜੁ॥ ਰਾ॥ ਮਾ॥ ਯਾ॥ ਮਾ॥ ਯਾ॥ ਕੋ॥ ਰੋ॥ ਦੁ॥ ਹਿ॥
 ਯਾ॥ ਕੀ॥ ਕਾ॥ ਮਾ॥ ਰਾ॥ ਹਿ॥ ਯਾ॥ ਕੀ॥ ਗਾ॥ ਯਾ॥ ਕੀ॥ ਰਿ॥ ਮਾ॥ ਬਾ॥ ਫ॥ ਰਾ॥ ਹਿ॥ ਨੈ॥
 ਨੀ॥ ਨੀ॥ ਰਾ॥ ਜੇ॥ ਓ॥ ਚ॥ ਲ॥ ਨ॥ ਪ੍ਰ॥ ਨ॥ ਰੋ॥ ਸ॥ ਭੁ॥ ਕੇ॥ ਬ॥ ਸ॥ ਝੋ॥ ਹੋ॥ ਯਾਇ॥ ਗੇ॥ ਯਾਇ॥ ਕਾਰੋ॥ ਕ॥
 ਪੈ॥ ਚੀ॥ ਰ॥ ਕ॥ ਪੈ॥ ਚੀ॥ ਰਿ॥ ਓ॥ ਪ॥ ਰਾ॥ ਲਾ॥ ਛੁ॥ ਟ॥ ਕੇ॥ ਕੇ॥ ਸ॥ ਸੀ॥ ਸ॥ ਭਾ॥ ਯਾਇ॥ ਓ॥ ਢਾ॥ ਲਾ॥

੬੧

ਸਭਹੂੰ ਮਲਕੈ ਰਾਜਾ ਘੋਬਿਓ ॥ ਮਨੋਚੰਦਰਾਹਿ ਕੇਤਨੋ ਹੋਰਿਓ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਰਾਜਾ ਪੂਰਨਾਇੰਦਾ ਜਿਉਰਾਹਿ ਕੇਤਨਿਉ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨੋਰਾਜ
 ਜੀਵਾ ਅਲਪ ਰਾਮ ਪੁਕਰ ਲੁਕੁਤ ਹਜਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪੂਨ ਸਭਹੂੰ ਐ
 ਨਤੀਠਨੀ ॥ ਹੋਰਾਜਾ ਹਉਤੁ ਮਰੀਰਾਨੀ ॥ ਜੇਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹਮ ਜੋਗਨ ਹੋ
 ਵਹਿ ॥ ਹਮ ਸਭਤੇ ਰੇ ਸੰਗਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਮੁੰਤੁ ਮੁੰਤਾ ਵਹਿ ਭਗਵੇ ਪਹਿ
 ਰੈ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਤ ਮਾਰਾ ਸੋਈ ਹਮ ਧਾਰਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਰਾਧ ਛੋਡ ਜੋਜ
 ਈ ॥ ਹਮ ਸਭਤੇ ਹਿ ਬਿਨਾ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਹੂੰ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇ
 ਜਾਵਹਾ ॥ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਸੁਖ ਕਉ ਪਾਵਹਾ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਮ ਕੈ
 ਕਉ ਛੋਡ ਜਾਤ ਹੋ ਕਾਹਮਾਰੇ ਫੇੜਾ ਜੈ ਸਾਈ ਜਹੁ ਜੇ ਲੁਣਹਾ

ਥੋਹਾਬਨਿਬੇਵਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਮੀਏਮਹਿਤੇਸਭਜੁਗਆਏ॥ ਸੂਤ ੬੨
 ਸਿੰਮਤਕੈਬਚਨਸੁਨਾਏ॥ ਸਭਪੀਤਿਤਸਭਹੀਹੋਗਿਆਤਾ॥ ਸਾ
 ਸਤਬੇਦਕੀਵੈਜਨੈਬਤਾ॥ ਰਾਜਾਸਿਉਤਿਨਾਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥ ਸੁ
 ਤਾਸਿੰਮ੍ਰਤਕੀਤਿਨਸਾਖਦੀਨੀ॥ ਰਾਜਾਜਨਕੁਰੀਅਨੀਤਾਏ॥
 ॥ ਰਾਜਜੇਗਜਿਨਦੇਊਕੀਆ॥ ਅੰਬਰੀਕਰਾਜਾਕੀਸਭਬਾਤਾ॥
 ਬਹੁਬਿਧਤਾਖਸੁਨਾਈਗਿਆਤਾ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮਘਰਧੁ
 ਜਜਦਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਕਥਾਜੁਧਿਸਦਗਆਧਿ॥ ਰਾਜਜੇਗਜੇਸੇ
 ਕੀਓਸਭਤਾਖਸੁਨਾਈਓਤਾਧਿ॥੧॥ ਚੈ॥ ਰਾਜਾਸਿਉਤਬਬਾ
 ਤਬਸੁਣਾਈ॥ ਹਮਸਭਤੇਰੇਸੰਗਚਲਾਈ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਤਮਸਿ

ਛਿਆਪਾਵਹੁਾਦੀਖਿਅਵਹੁਤੇਹਮੇਦਿਵਾਵਹੁਤੁਮਰੇਸੰਗਹੋ
ਵਹਿਓਧਾਰਾਤੋਹਿਪ੍ਰਤਾਪਹਮਪਾਵਹਿਧਾਰਾਤੁਮਰਨਮ
ਜਗਤਮਹਿਹੋਈਯੈਜੈਕਾਰਕਰੈਸਭੁਕੋਈਹਮਰੇਅਬ
ਸਰਧਾਅਤਿਬਾਢੀਤੁਮਰਾਸੰਗਨਕੋਓਛੁਡੀ॥੧੯॥੨॥
ਆਪਮੁਕਤਿਕੋਜਤਹਹੁਹਮਮੋਹਕੁਪਮਹਿਭੁਗਸਾਧਹੁ
ਕੀਉਹਰੀਤਨਹਿਮਨਮਹਿਲੇਹੁਈਚਾਰਾ॥੧॥੨॥ਤੁਬਰਾਜੇ
ਮਨਮੈਸੀਆਈਯੀਗਖਾਕਰਨੀਨਾਹਿਭੁਲਾਈਸਾਧਉ
ਪਦੇਸਦੇਬੰਧਨਕਾਏਸੁਭਮਾਰਗਚਲਤੇਕੋਨਹੀਹਾਏਹ
ਰਿਉਨਪਗਅਬਭਾਉਓਦਿਆਲਾਪੀਆਚਾਹੈਪ੍ਰਮਾਪਿ

ਆਲਾ ਤਬ ਤਿਨ ਸਿਉ ਤਿਨ ਕਾ ਹਿਓ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੁਮ ਚਲਿ
 ਸੰਗ ਹਮਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਹ ਤਿਆਸ ਭੁੱਖੇ ਪਕਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਇਨ
 ਕਉ ਛਾਡੁ ਹਮ ਪ੍ਰਤਾ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਾਰੀ ਕਉ ਸ
 ਮਝਾਇ ਕੈ ਛਾਡੁ ਚਲੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹੋ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਸੰਗ ਲੈ ਪੀ
 ਪੇ ਸੰਗ ਜੁਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਨਗਰ ਲੋਗ ਤਬ ਸਭ ਜੁਗ ਆਇ
 ਦੋਇ ਦੇ ਲਾਜਾਵੈ ਦਾਕਰਾਇ ॥ ਸਕਲਾਵੈ ਵਸ ਮਾਰਗ ਮਹਿ
 ਪਰੇ ॥ ਰੈਨ ਪਰੇ ਤੇ ਡੇਰਾ ਕਰੇ ॥ ਸਮਸਤਿ ਰੈਨ ਕੀਰਤਨ ਹੋਈ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਰ ਵਤ ਸੋਈ ॥ ਮੈ ਸੇਹੀ ਮਝ ਲੀਚਲਾਮ
 ਏ ॥ ਆਇ ਬਨਾਰ ਸਡੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੰਦ ਗੁਸਾਈ ਜਪਾ

ਕੀਨੀਖਬਰਜਾਇਕੋਤਹਾਂ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੀਪਾਰਜਾਅਇ
 ਆਬਹੁਭਾਈਤਿਹਸਾਬੀ॥ ਸਭਦੀਖਿਆਕੋਚਾਹਤੇਦਇ
 ਅਕਰਹੁਦਇਆਨਥਾ॥੧॥ ਚੰ॥ ਤਬਸ਼ੀਰਾਮਨੰਦਗੁਸਾਂ
 ਈ॥ ਬਾਤਭਲੀਤਿਸਾਖਪਠਾਈ॥ ਜੋਕੋਈਗੁਰਗੜ੍ਹਪ
 ਤਿਹੋਈ॥ ਤੁਮਕੋਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸੋਈ॥ ਜੋਸੁਰਾਜਾਇਗੜ੍ਹਕੋ
 ਤੋਰਉ॥ ਲੇਦੀਖਿਆਮਾਥਾਪਰਕੋਮੋਰਉ॥ ਜਹਾਂਦੇਹਕਾਨ
 ਹੀਕਾਂਮਾ॥ ਤਹਾਂਦਲਜੋਰਲਿਆਉਓਖਾਂਮਾ॥ ਜੋਕੋਈਸਿ
 ਰਕੋਸੰਗਲਿਆਵੇ॥ ਈਹਾਂਠੋਰਨਕਬਹੂਪਾਵੇ॥੨੧॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਰਾਜਮਾਹਿਜੋਜੋਗੁਹੈਮੂਰਖਕਹੀਐਸੋਈ॥ ਜੋਗਪਾਇਓ॥

ਵੇਕਛੁਕਰੈ ਤਾਹਿਨ ਬਰਜੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜੀਤੁ ਮਸਰਨ ਹਮ
 ਰੀਚਾਹਉ॥ ਏਕਾਏਕੀਹੋਇ ਨਿਬਾਹਉ॥ ਇਨਕੋਬਿਦਾਕਰ
 ਘਰਹਿ ਪਠਈਐ॥ ਆਪਕੋਊ ਦਿਨਈ ਪਾਰਹੀਐ॥ ਤੁਮਦੇ
 ਦੀਖਿਆਪੁਨ ਘਰਹਿ ਪਠਾਵਹਿ॥ ਹਮਭੀਬਹੁਰਉਹ ਚਾਲੇ
 ਆਵਹਿ॥ ਜਿਸਕੈ ਸਰਧਾ ਗੁਰਕੀਹੋਈ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਕਰਹੁ ਸ
 ਭਕੋਈ॥ ਅਤਿ ਜਾਗਿਆ ਸੀਹਮਾਤਿ ਸਜਾਨਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਹਮਪ
 ਰਬੋਧਹਿ ਜਉ ਮਨਮਾਨਹਿ॥੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਗੁਰਕੀਆਗੀਅ
 ਪਾਉਕੈ ਸਭੈ ਬਿਦਾਕਰਦੀਨਾ॥ ਏਕਾਏਕੀਹੋਇ ਕੈ ਗੁਰੂਦੁਆ
 ਰਾਲੀਨਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਇਹ ਬਿਰਤੰਤ ਗੁਸਾਈ ਪਾਇਓ॥ ਜਿਉਕ

ਤਿਉ ਸਭੁ ਆਖ ਸੁਨਾਇਓ ਤਹਾ ਬਿਪਾਅ ਤੀਤ ਕਾ ਸੀਕੇ ਜੋਈ ॥ ਵ
 ਦੇਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਕਰ ਸੋਈ ॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਨਵਰਾ ਰੂਰਾ ॥ ਦ
 ਬਗਾਇਓ ਤਹਾ ਪੀਪਾ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਸਮਾਚਾਰ ਪੀਪੇ ਕਾਲੀ ॥
 ॥ ਰੂਰ ਪਨਵਰਾ ਬਾਹਰ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਬੇਨਤੀ ਆਖ ਪਠ
 ਈ ॥ ਮੈਂ ਦੀਖਿ ਅਦੀਜੇ ਦੇ ਆਲਗੁ ਸਾਂਈ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇਹ ਰਾਹ
 ਮਾਨੰਦਾ ਮਨੰਦ ਮਾਹਿਕ ਹਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਪੀਪਾਇਤ
 ਰਤ ਹੋਤੈ ਕੁਐ ਪਰਹੋ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਜਬ ਭੀ ਤਰ ਰਾਮਾਨੰਦ ਉ
 ਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਬਾਹਰਿ ਪੀਪੇ ਸੁਵਨਾ ਅਉਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ
 ਕੁਐ ਕਉਧਾਇਓ ॥ ਕੂਦ ਪਰਿਓਤਿ ਨਾ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਇਓ ॥

ਤਬ ਰਾਮਾਨਤਹਾ ਚਾਇਸਾ ਵੈ॥ ਤਿਸ ਭਾਰਜੇ ਵਰੀ ਬਾਹ ਚਿਲਿਅ
 ਵੈ॥ ਸੋ ਪੀਪਾ ਚਰਨੀ ਪਰਿਭਾ ਆਈ॥ ਗੁਰ ਛਾਤੀ ਲਾਇ ਸਭ ਭਿ
 ਖਾਬੁ ਝਾਈ॥ ਲੇਆਇ ਓਅਪਨੇ ਪਾਰਿਤਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਾਮਾਨੰਦ ਗੁਸਾਂਈ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ਹੈ॥ ਅੰਬ ਭੇਬ ਬੇਕੀਆਹਿ॥ ਜਿਸ ਅਧਕਾਰੀ ਦੇਖਈ ਦੇਉ ਪਦੇ
 ਸਤਿਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਦੋ॥ ਪੀਪੇ ਮਾਹਿ ਬਡੇ ਏਰਾਗਾ॥ ਪੂਰਨ ਭਾਗ
 ਵਾਸ ਸਤਕ ਜਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤ ਕਾਰਹੈ ਅਧਕਾਰਾ॥ ਬਿਨ ਭ
 ਗਤ ਲਹਤ ਨਹੀ॥ ਰੀਆਨੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਭਗ
 ਤ ਕਮਾਵੈ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ਬਿਨ ਭਗਤਿ

ਰਿਆਨਨੀਪਾਈਐ॥ ਬਿਨਬੈਰਗਭਗਤਨੀਆਹੀਐ॥
 ਜਬਜਗਤਭਰਤੇਹੋਇਬੈਰਗੀ॥ ਤਬਪਾਵੈਰਿਆਨਭਗਤ
 ਅਨੁਰਾਗੀ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਬਿਨਬੈਰਗਨਭਗਤਹੋਭਗਤਬਿ
 ਨੁਹੋਇਨਗਿਆਨੁ॥ ਸੀਵੀਸਿਉਮੰਦਰਚਰੈਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਨ
 ਚੈ॥ ਤਬਪੀਪੇਕਉਯਕਿਭਗਤਦ੍ਰੁੜਾਈ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਤਿਨਦੀ
 ਨਬਤਾਈ॥ ਕਹਿਉਗੁਸਾਈਆਪਨੇਘਰਝਾਇ॥ ਹਰਿਸਾਧਸੇ
 ਵਹਮਨਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਜਬਸਾਧਾਕੀਸੇਵਕਰਹੈ॥ ਕਿਲੁਦਿਖਮ
 ਨਕੇਸਭਪਰਹਰਹੈ॥ ਅੰਤਹਕਰਨਜੁਧਤਬਹੋਈ॥ ਹਮਕੀਆ
 ਨਸੁਨਾਵੈਕੋਈ॥ ਤਬਹਮਉਹਾਹੀਚਲਾਵਹਿ॥ ਤਤੁਰਿਆ

ਨਮਾਉਂਤੋਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ॥੨੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਰੂਪਾਦਿ ੬੬
 ਪਾਇਕੈ ਮੁਕਤ ਕਰਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਭੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਿਉ ਦੇਖਈ
 ਸਭ ਜਗੁ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਲੇਦੀਖਿ ਮਾਪੀ ਪਾਪਾਰੀ
 ਮਾਉਂਮਾ॥ ਸਕਲ ਦੇਸ ਮਾਨੰਦ ਬਢਾਉਂਮਾ॥ ਮਨਮੁਦਤਿ
 ਭਾਉ ਓਸ ਭੁਪਰਵਾਰਾ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰਜਾ ਮੰਗਲ ਚਰਾ॥
 ਬਾਗੁ ਏਕੁ ਰਾਜੇ ਕਾਰਪੈ॥ ਸੁਰਗ ਸਮਾਨ ਸਭ ਕੇਈ ਕੋਪੈ॥ ਤਹ
 ਅਨੇਕ ਭੰਤ ਕੇ ਮਹਲ ਬਨਾਏ॥ ਸਾਧ ਸਮਾਗ ਮਕੋ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਖਾ
 ਏ॥ ਭੀਤ ਭੀਤ ਪਰਿ ਲਿਖਿ ਓਚਿ ਤੇਰੇ॥ ਰਾਸ ਮੰਡਲ ਮੈ ਸੰਤ ਬਸੇ
 ਰੇ॥੨੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਠੰਡੇ ਰਮੈ ਸੋਭਈ ਰਾਮੈ ਕ੍ਰੀੜ ਕਾਨ॥ ਸਾਧ ਸਮਾ

ਗਮਕੀਰਤਨਲੀਲਾਸ਼ੀਭਗਵਨ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ਸੋਈ ਮਲ ਸਭੁ ਅਨਉਤਰੀ॥ ਸਾਧਭਗਤ ਐਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ੬੭
 ਚਲ ਸਭੁ ਆਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ॥ ਸਾਧਉ ਕੋ ਕਛੁ ਇਛੁ ਨ
 ਹੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜਹਾਂਤ ਹਾਂਸਹ ਜਿ ਬਸਾਹੀ॥ ਭਉਰਾ ਲੋਭੀ ਬਾਸਭੁ ਮ
 ਵੈ॥ ਜਹਾਂਤੁ ਉਕੁਗਤਿ ਤਹਾਂ ਸੰਤ ਚਲਾਮਾਵੈ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਰਾ ੧੦
 ਰਿਜਨ ਭੂਖੇ ਭਉ ਕੇ ਭੋਜਨ ਭੂਖੇ ਨਾਹਿ॥ ਭੋਜਨ ਭੂਖੇ ਜੋ ਫਿਰੈ ਤੇ
 ਤੇਹ ਰਿਜਨ ਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜਬ ਰਾਮਾਨੰਦਾਇ ਹਸਭੁ ਜਨ ਪਾ
 ਈ॥ ਉਮਰਿ ਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀਆ ਧੀਕਾਈ॥ ਜਬ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਕੰਪਿਆ
 ਸਜਨਾਵੈ॥ ਤਬ ਸੁਆਂਤ ਬੂੰਦਾ ਮਕਾਸਤੇ ਮਾਵੈ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕ
 ਥੀਰ ਨਾਮਾ ਸੰਗਤੀਆ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਨੰਦ ਪੈਆਨਾ ਕੀਆ॥ ਚਲਿ

ਆਉਓ ਪੀਪਾ ਜਹਾ ਰਹਾ ਤਾਂ ਸਿਉ ਜਾਇ ਕਿਨੀ ਨੈਕ ਹਾਸਾ ਗੋਪ
 ਏ ਪੀਪਾ ਉਠਧਾਇਆ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਇਆ
 ॥੩॥ ਦੇਹ ਰਾਜ ਬਗਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਆ ਵਈ ਧੀਨ ਸੇਵਕ
 ਕੈ ਭਾਰੀਆ ਲਸੀਆ ਪਰਗੀ ਗਜਿ ਉਲੇਹੇ ਪਰਸਲਾਯਾ
 ॥੪॥ ਚੈ ਆਫਿਰ ਕਾਤ ਹੋਤ ਆਗੇ ਕੋ ਜਾਈ ਏ ਦਬਾਏ ਉਠ ਵਤੁ
 ਪਾਜਾਈ ਆਤਿ ਪਾਛੇ ਹੀ ਸਨਕੀ ਪਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਜ
 ਨ ਜਾਤਾ ਲੇ ਆਉਓ ਭਿਸ ਬਾਗੀ ਆਹਿ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਸਰ
 ਬ ਸੁਖ ਪਾਹਿ ਨਰੀ ਪੁਰਖ ਸਕਲ ਜੋ ਕੋਈ ਦਰਸਨ ਦੇਖਾ
 ਪਾਵੈ ਸੋਈ ਸਗਲ ਨਗਰ ਆਨੰਦ ਬਧਾਈ ਬਾਗ ਬਹਾਰ

ਮਾਨੋਚਾਲਿਆਈ॥੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਉ ਬਾਗ ਬਨ ਸਪਤਿ ੬੮
 ਧਰਤਰੀ ਮੇਘ ਪਰਤ ਸੁਹਾਈ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਚਰਨ ਤੇ ਨਗਰ
 ਸਤ ਪਰਫੁਲਤਾਇਖਾਈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਚਰਨ ਧੋਇ ਨੈਨ ਮਸ
 ਤ ਕਲਾਇਆ॥ ਚਰਨ ਮਤ ਲੋਕ ਰਮੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਮਗ
 ਨ ਕੁਝ ਭਿਖੁ ਮਮਦ ਮਾਤਾ॥ ਭੁਗਾਉ ਦੇਅਪਨਾਤਿ ਨ ਜਾਤਾ॥
 ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਬਿਧ ਠਨੈ॥ ਇਕਟ ਕਲਾ ਚਾਰੈ ਧੀ ਮਨੈ॥
 ਕਾਰਿ ਸੁਧਰ ਸੇਈ ਤਿਨ ਹਿ ਜਿਵਾਇਆ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਪਸਈ
 ਦਨ ਲਾਇਆ॥ ਕਹੇ ਆਜੁ ਬਡੁ ਭਾਗ ਮਚੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰ
 ਨ ਹਮਾਰੇ ਧਾਰੈ॥੩੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਕਲਾਇ ਵਸ ਸੇਵਾ ਕਰੀ

ਨਿਮਰਭੂਤਹੋਇਦਾਸਾਜੇਸੇਵੈਤਿਸੁਹੋਤਹੋਊਧੋਕਵਲਾਬਿਗਾਸ
 ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਭਈਰੋਨਚੰਦ੍ਰਪਰਕਾਸਾਪਚੋਏਕਹੋਇਬੈਠੇਪਾ
 ਸਾ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਗਿਅਨਕੀਚਰਚਾਭਈ॥ ਜੇਥੀਸੁਨੀਸੋਈ
 ਹਾਕਹੀ॥ ਪਹਿਲੇਰਾਮਾਨੰਦਾਬਿਨਾਨੀ॥ ਨਾਮੇਪ੍ਰਤਤਿਨਾਮਾਖਬ
 ਖਾਨੀ॥ ਏਕਾਅਤਮਕੇਹੋਪਸਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਜੇਦੀਜੈਸਾ
 ਰਾ॥ ਦੇਹੀਦੇਹਿਏਕਦੁਇਨਾਹੀ॥ ਏਕਮੇਵਅਦੁਤੀਕਹਾਹੀ॥ ੩੨॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਸਰਬਖੇਲਾਇਕਬ੍ਰਹਮਹੈਤਾਤੇਭੀਨਨਕੋਇ॥ ਰਾ
 ਮਾਨੰਦਮਾਨੰਦਮੈਏਕਾਅਤਮਜੋਇ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਨਾਮਾਕਹੋਏ
 ਸਾਤਿਗੁਰਪਿਅਾਰੇ॥ ਤੀਨਭੁਵਨਾਇਕਾਅਤਮਧਾਰੇ॥ ਜਿਓ

ਜਲਮਾਹਿ ਬੁਦਬੁਦੇਲਹਰੀ॥ ਤਿਉ ਤੀਨ ਭਵਨ ਮਾਹਿ ਮਾਤਮ
 ਫੁਰਹੀ॥ ਪੰਚਤਤੁਕੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਸੇ ਪੰਚਤਤੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਿ
 ਮਾਰਾ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਰੇ॥ ਕੰਚਨ ਤੇ ਦੁਹਿ ਨਾਹਿ ਨਿ
 ਮਾਰੇ॥ ਸਭੁ ਭਾਜਨ ਮਾਹਿ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਗਨੀ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਮਾਤਮ
 ਸੋਭਾ ਬਨੀ॥ ੩੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਭੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੂਪ ਹੈਰਾਉ ਰੀਕ ਕੇ
 ਨਾਹਿ॥ ਚਰਮ ਚਰਨਾ ਮਾਸ ਕਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੂਪਾ ਦੇਖਾਇ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਬਹੁਰ ਕਈ ਰੀਕੀ ਓ ਬਖਿਆਨਾ॥ ਸਭੁ ਪਾਇ ਪੂਰਨ ਪੈਭਗ
 ਦਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪੁਰਖ ਅਜੁ ਅਕੂੰਝੀ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ॥
 ਵਰਨ ਕੇਈ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਹਰੂਪਾ॥ ਸਭੁ ਮਕਾਰ ਤਿਨਯ॥

ਰਾਮਨੁ ਪਾਰੁਪਨਾਮ ਗੁਨ ਲੀਨ ਠਨੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਵਲ ਨਿਰਬ
 ਨੀ ॥ ਰੁਪਨਾਮ ਗੁਨ ਬਾਪ ਉਥਾ ਪੈ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ
 ਪੈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਤੇ ਹੋ ਮਕਾਸ ॥
 ਅਵਰੁ ਅਰਬੁ ਨਹੀ ਭਾਜਹੀ ਕਹਤ ਕਈ ਰਈ ਰਾਗ ॥ ੧੬ ॥ ਚੈ ॥ ਅ
 ਬਰਾਵੇ ਦਾਸ ਬਖਾਨੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸ ਸਭ ਕਿਛੁ ਅਤਮ ਰੁਪ ਦਿ
 ਖਾਈ ॥ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਉਮਨ ਬੁਧੋ ਜੋ ਹੈ ॥ ਸਭੈ ਸੁਭਾ ਉਜੋ ਇਨ
 ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਅਉ ਬਿਖੋ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਾਸਨ ਰੂਪੀ ਸਭ
 ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਰਾਜੁ ਪਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਦੇਹ ਅਵਸਥਾ ਹਾਲ
 ਬਿਹਾਲੁ ॥ ਸਭ ਸੁਪਨਾ ਸਾਦੇ ਹੋਇ ਖਾਈ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਬ

ਨਿਓਆਈ॥੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਨ ਹੀ ਕਛੁ ਮ੍ਰਿਗ ੧੦੦
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੀ ਕੁੰਤਾ॥ ਰਾਵਿ ਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਬੁਝੈ ਆਵੈ ਸਾਂ
 ਤਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਪੀਪੇ ਜਬ ਚਰਚਾਇ ਹਸੁਨੀ॥ ਤਬ ਪੀਪੇ ਕੀ ਸ
 ਹਜੇ ਬਨੀ॥ ਸੋ ਚਰਚਾ ਰਵਿ ਜਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਹੀ
 ਮੈ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਗਿਆਨ ਹੁਤਾ ਜਨ ਪਦ ਮਹਿ ਜਾਗਾ॥ ਅਗਿ
 ਅਨਤਿ ਮਰਤ ਹਾਤੇ ਭਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਿਸ ਭਾਇ
 ਆ॥ ਮਾਨੇ ਬਾਵਨ ਪਰਸਤੁ ਚੰਦਨ ਭਾਇਆ॥ ਹਿਮ ਮਉ ਬੁ
 ਦਬੁ ਦਾਫੂਟ ਸਮਾਨਾ॥ ਜਲੁ ਹਿਮਾ ਹਿ ਜਲੁ ਹੋਇ ਮਿਲਾਨਾ॥੩੭॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿ ਆਪੀਪੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ

ਭਜਗਆਪਦਿਖਾਵਈਮਿਟਗਈਬਾਦਬਿਬਾਦਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪੀ
 ਚਏਕਸੇਆਹਿਬਿਬੇਕਾ॥ ਤਿਨਦੇਹਪਾਂਚਅਤਮਹੈਏਕਾ॥ ਏ
 ਕਨੇਸਦਾਏਕੋਬੂਝਾ॥ ਤਿਨਏਕਏਕਸਗਲਜਗਸੂਝਾ॥ ਏਕੋ
 ਮਤਏਕੋਨਿਰਖਾਈ॥ ਵੈਪਾਂਚਏਕਸੇਹੀਆਹੀ॥ ਜਦਪਿਸਭ
 ਕਛੁਏਕਪਸਾਰਾ॥ ਤਦਪਿਬੁਧਿਬਬੇਕਹੈਨਿਆਰਾ॥ ਏਹਭੇ
 ਦਭਾਉਕਛੁਨਹੀ॥ ਤਿਗੁਣਅਤੀਤਏਹੁਪਾਂਚਹੁਆਹੀ॥ ੩੯॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਜੈਸੇਇੰਦ੍ਰੀਭਿਨੁਭਿਨੁਹੈਏਕੋਬੂਝੁਬੂਝਾਇ॥ ਤੇਸੇਪਾ
 ਚਹੁਪੁਰਖਕਾਏਕੋਬਨਿਓਬਨਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਕਉਕਲਓਹ
 ਬੀਤਾਇਆ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਲਭੁਧਓਦਾਸਕਰਾਇਆ॥ ਜਬਰਾ

ਈਆਨੇਇਹੁਸੁਨਪਾਈ॥ ਰਜਾਇਨਕੇਸੰਗਸਿਧਾਈ॥ ਏਕ ੧੦੧
 ਥਾਂਮਨਲੇਭੀਲੇਭਾਇਆ॥ ਤਿਸਕੋਲੇਭਾਯਕਦਿਖਾਇ
 ਆਜੈਰਾਜਾਕੋਤੂੰਕਿਵੈਰਾਖੈ॥ ਤਉਸਗਲੇਭੂਖਨਮੇਲਕਈ
 ਲਾਖੈ॥ ਏਕਗਾਂਉਜੋਤੂੰਚੁਨਿਲੇਹੀ॥ ਸੰਤਨਪ੍ਰਜੰਤਤੋਕਉਹ
 ਮਦੇਹੀ॥ ੩੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬਬਾਮਨਦੁਰਬੁਧਕਰੀਲੈ॥ ਆਇ
 ਓਬਿਖੁਉਹੀਬਾਰਾ॥ ਰਾਜਾਸਿਉਸੁਗਰਾਕੀਓ॥ ਮਤੁਪਗਾਬਾਹ
 ਰਿਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਦੋ॥ ਜਬਰਾਜਪਗੁਬਾਹਰਧਾਰਹੀ॥ ਤੇਲਰੀ
 ਸਭਬਿਰਹੁਸਿਉਮਾਰਹੀ॥ ਮੈਬਿਖੁਖਾਇਪ੍ਰਨਕੋਤਿਆਗਉ
 ਭੂਤਹੋਇਕੋਤਕਉਲਾਗਉ॥ ਜਾਣਿਨਦੇਉਬਉਰਕਰਤਾਰ

ਉ॥ ਅਤਿ ਪੈਰਾਨ ਕਰਤੇ ਕਉ ਮਾਰਉ॥ ਤਹੀ ਕਾਲ ਜੀਤਾ ਇਕਰਾਨੀ॥
 ਤਿਨ ਨੇ ਆਇਓ ਨਤੀ ਰਾਨੀ॥ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸੰਗ ਚਲਾਵ
 ਹੁ॥ ਮੋਕਉ ਈਹ ਛਾਡੁ ਨ ਜਾਵਉ॥ ੪੦॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਇਕ ਚਿਰ ਬਾ
 ਮਨ ਸੁਗਰਈ॥ ਇਕ ਚਿਰ ਤਿ॥ ਆਰੇ ਆਇ॥ ਪੀਪੇ ਮਨਾ ਬੀ॥ ਆਪੇ
 ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਲਾਸਾ ਦਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਜਬ ਰਾਜੇ ਕਾ ਪਿਆ
 ਨਾ ਭਉ ਆ॥ ਬਿਖੌਰੀ ਪਾਇ ਬਾਮਨ ਮਰਗਾਇ॥ ਆ॥ ਤਉ ਤਿਰੰ
 ਆਉਠ ਪੀਛੈ ਲਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰ ਜੁ ਪਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
 ਨੰਦ ਚਤੁਰ ਬਥੇ ਕੀ॥ ਜਾਨਤੁ ਹੈ ਚਿ॥ ਇਸ ਭੁਕੇ ਜੀਅ ਕੀ॥ ਲਾਤ ਮਾ
 ਰ ਬਾਮਨ ਜੀਵਾਇ॥ ਆ॥ ਤਉ ਤਿ॥ ਆਕੇ ਇਹ ਬਚਨ ਜੁਨਾਇ॥

॥ ਜਉ ਨਗਨ ਹੋਇ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਆਵੈ ॥ ਤੋ ਸਾਬਹ ਮਾਰੈ ਮਾਰਗ ਪਾ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਬਾਮਨ ਉਠ ਝਗਰਨ ਗਾਉ ਚਮੁਹਿ ਬੋਈ ਬਿ
 ਖਦੀਨਾ ॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਸੀਤਾ ਚਲੀ ਚਿਛਾਇ ਚੀਰ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਪੁਨ ਬਾਮਨ ਵਹੁ ਸੁਧ ਮਹਿ ਆਉ ਆ ॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਿਸ
 ਆਨਜਨ ਉਆ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਤਉ ਧਾਰਨਾ ॥ ਸਾਧ ਚ
 ਰਨ ਕਿਲਾਵੇਖ ਆਪਾ ਦਰਨਾ ॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿ ਲਿਖਤਾਰੀ ॥
 ਰਨ ਛੁਹਾਉ ਨਿਰਬਿਖ ਮਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮ
 ਗਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿ ਚਿਤਾ ਉਭਗਾ ਤਿਭਗ ਵਾਨਾ ॥ ਨਵਨੂਹ ਕੀ ਅਕਾਸ
 ਲਗਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਪੂਰਾ ਫਿਰ ਧਰ ਪਰਮਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮਜਨੁ

ਹੋਇ ਕੇ ਜਗਾਫਿਰਿ ਓਲੇਲਾ ਸਧੂ ਸੰਗਾ ਬਨ ਪੁਰ ਦੂਢ ਤੋਡੇ ਲਈ
 ਪ੍ਰੇਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਸੰਗਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਵੈਸਾਖ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਮਾਰਗ ਨਿਹਿਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤੁਹ ਪੀਏ ਏਕ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਨਿ
 ਮਰਭੂਤ ਹੋਇ ਆਧੀ ਨੀ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਵਨ ਸਕਲ ਪਦਮਾਰੀ
 ॥ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨ ਨਤ ਮਾਹਿ ਮਾਰੀ ॥ ਏਕ ਭਾਨਤ੍ਰਿ ਭਵਣ ਪ੍ਰਕਾਸੈ
 ॥ ਅਕਾਸ ਮੰਡਲੁ ਨੀ ਕੈ ਕਰ ਭਾਸੈ ॥ ਤਿਓ ਅਤਮ ਸਭ ਮਾਹਿ ਬਿ
 ਆਪਕਾ ॥ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨ ਕਹਾਤਿ ਸਜਾਪਕਾ ॥੬੩॥ ਦੇਹ ਰਾਅੰ
 ਤਰਜਾ ਮੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਭਾ ਬਿਧ ਪੁਰਨ ਕਾਂਮਾ ॥ ਪੀਪਾ ਤਹਾਂ ਪਠਾਇ
 ਆਜੇ ਪੁਰੀਦੁ ਆਰਕਾਨਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਪੁਰੀਦੁ ਆਰਕਾ ਜਾ ਦੇਰ

ਈ॥ ਤਹਿ ਕੇਲ ਕਰ ਤਹੈ ਕਵਰ ਕਨਾਈ॥ ਸਭਾ ਬਿਰਤੀ ਤੁਤ ਹੁਤੁ ਪਾ १੦੩
 ਵਹਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਵਹਿ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਲੇਖਿ ਰ
 ਪਰਧਾਰਿਆ॥ ਸੀਤਾ ਸਹਤਿ ਪਿਆਨ ਕਰਿਆ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਵ
 ਹਿ ਸਹਜੈ ਕਰੈ॥ ਅਹਨਿ ਸਾਧਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਧਰੈ॥ ਮਾਰਗ ਮ
 ਹਿ ਬਹੁਤਾ ਦਿਨ ਜਾਈ॥ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਨਿਪਾਸ ਰਹਾਈ॥
 ੪੪॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਪੂਰੀ ਦੁਆਰ ਕਾ ਸੁਤੁ ਗਸਰ ਜਹ ਚਰਨ ਕਵਲ
 ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥ ਚਲੇ ਭੀਰੀ ਭੀਰਾ ਬਾਸ ਕੇ ਹਰਿ ਬਿਲੇ ਲਗਾਵੈ ਸੇਵਾ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਧਨ ਪੀਆ ਮਾਰਗ ਪੈ ਜਾਈ॥ ਮਾਨੇ ਏਕ ਬਿਨ ਛੀ ਬਿਬਾਸੀਨ
 ਰਹਾਈ॥ ਘਾਮੇ ਘਾਸਿ ਰਉ ਪਰਸਹੈ॥ ਪ੍ਰਚਭੁਧ ਸਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਹੈ

ਇਹੋ ਕੇਉ ਅੰਨ ਕੇਉ ਪਾਨੀ ਦੇਈ ॥ ਕੇਉ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਮਨ ਹਥਿ
 ਲੇਈ ॥ ਜੇ ਅਧਿਕੀ ਪਾਸੇ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ॥ ਤਉ ਬਨ ਕੇ ਮ੍ਰਿਗ ਨੀਰਜਿ
 ਖਲਾਵਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਸੇ ਹੋਇ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੂਤਿ ਨ ਕੋ ਕਰੇ
 ਸਹਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਅੰਨ ਤਿਨ ਨ ਜੁਰੇ ਕੰਦਮੁਲ ਚੁਨਖ
 ਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਧੰਨ ਸੀ ਤੇਖ ਪੈਤਿ ਨ ਕਮੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਸੀ ਪਸਨ ਮੁਖ ਤਿਨ ਆਇਆ ॥ ਦੇਖਤੀਆ ਮਨ ਤ੍ਰਾਸੁ ਜਨਾ
 ਇਆ ॥ ਪੁਨਸ ਮਾਲ ਮਨ ਅਸ ਬਿਰੁਕੀਆ ॥ ਬੇਗ ਦਊਰ ਹਰਿ
 ਆਗਾ ਲੀਆ ॥ ਤੀਆ ਤਾਹਿ ਸਿਉ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਸੋ ਪੀਆ ਸੰਗ
 ਤ ਪੈਨ ਰਹਰੀ ॥ ਮੇਰੀਆ ਸਾਇਨ ਸਕਲ ਪੁਜਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਖਾਵਹੁ
 ਮੇਰਾ ਮੁਲਾਖਾਰੀ ਨ ਕਾਈ ॥

ਨਹੀਪੀਆਵਖਾਵੁਹੁ॥ ਏਸਕੀਆਸਗੋਈਦਪੁਜਾਵਹੁ॥ ਏਸੇਛਾ
 ਤਹਮਕੋਤੁਮਖਾਵਹੁ॥ ੪੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਆਸਾਗਤਿਨਰਦੇਹਧਰ
 ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮੈਸੋਇ॥ ਕੋਈਪ੍ਰੇਮੀਆਸਾਤੇਰਹਤਿਨੀਵਤਮਿ
 ਰਤਕੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਹਿਸਿੰਘਜੋਰੋਦੋਉਕਰਾ॥ ਪੁਨਮਾਥਾ
 ਕਨਿਪਰਧਰਾ॥ ਪੁਨਾਸਤਕੁਪੀਪੇਪਗਉਨਰਾਖਿਆ॥ ਕਾ
 ਛਜੀਭੁਪਗੁਤਾਕਾਚਾਇਆ॥ ਕਰਖੇਖਨਬਹੁਪੁਛਹਲਾਵੈ॥
 ਪਗੁਗਹਿਰਹਾਨਬਨਕਉਜਾਵੈ॥ ਪੀਪੇਮਾਲਾਗਲਹੁਨਿਕਾਰੀ॥
 ਹਰਿਕਉਮਰਪਸਿੰਘਗਲਤਾਰੀ॥ ਕੀਓਇਦਾਇਉਬਾਤਬੁਝਾ
 ਈ॥ ਕੁਖਮਕੁਖਸਮਾਝਕਰਿਖਾਈ॥ ੪੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚਨਨਪੀਪੇ



ਕੋਲਾਗਕੈਮਨਤਿਸੁਉਪਜਿਓਗਿਆਨਾਹੀਸਾਕਰਮਵਹੁਨਕੋਰੈਸਿ
 ਉਤਿਉਪੋਬੇਪ੍ਰਾਨਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਪੁਨਪੀਪਦੁਆਰਕਾਮਾਉਓਦ
 ਰਸਨਪ੍ਰਮਾਤਮਕਾਪਾਉਓਜੋਸੰਕਾਉਸਕੋਮਾਨਿਆਈ॥ ਕਿਸੁ
 ਪੁਛੈਕੋਦੋਉਚਕਾਈ॥ ਤਬਪੰਡੀਅਨਕੋਪੁਛਿਓਜਾਈ॥ ਕਹੰਦੁ
 ਆਰਕਾਜਹਾਂਜਾਂਦੋਰਾਈ॥ ਜਾਕੀਪ੍ਰਤਮਾਤਮਪੁਜਹੁਦੇਵਾ॥ ਤਿ
 ਸੈਜਾਉਬਿਨਵਹੁਕਰਸੇਵਾ॥ ਬਾਮਨਹਸੈਬਤਾਵਹਿਤਾਹਿ॥ ਦੁ
 ਆਰਕਾਹੈਮਹੇਦਧਮਾਹਿ॥੪੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪੀਪਾਮਨਾਅਨੰਦ
 ਕਰਦਧਮਾਹਿਕੂਦਿਆਜਾਉ॥ ਤਿਹਪਾਛੈਸੀਤਾਪਰੀਮਸਾਈ
 ਸ੍ਵਾਸਾਏਫਾਉ॥੧॥ ਚੌ॥ ਸੁਕੋਪਗਸਿਉਤਿਸਜਾਉਲਗਾ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਦਰਸਤਿ ਸਮਨ ਰਹੈ ਪਾਗਾ ॥ ਪਾਨੀ ਪਰਸਤ ਹਨ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ੧੦੫ ॥
 ਸਿਰ ਪਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਦਰਸਤਿ ਸਪਰੈ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਹੁ ਮਹਲਾ ਅਪ ॥
 ਰਾ ॥ ਜਰੇ ਜਗਉ ਗਵਿ ਕੋਟ ਉਜਿਆ ॥ ਦੂਰ ਹੁਤੇ ਵਹੁਨ ਦਰੀਅ ॥
 ਏ ॥ ਮਨ ਕੁਨਤ ਰਖਹੋ ਇਸੀ ਤਲਾਏ ॥ ਧੁਜਾਪਤਾ ਕਾ ਅਤਿ ਸੁਹ ॥
 ਏ ॥ ਮਹਿ ਕੇ ਕੰਦ ਸਰਵਿ ਮੰਡਿ ਪਛਾਏ ॥ ੪੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ
 ਮੰਦਰਿ ਅਨੂਪ ਗਿਆਨ ਭਾਂਨ ਜਿਉ ਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਾਂਤਾ ਅਉਤੇ ਜਸ
 ਰੂਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਰੇ ਤੇ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿ ਅਕੁਟਾਇ ਬਲ ਕੁ
 ਦ੍ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਰਬ ਅਪਨੇ ਕੋ ਬੰਗ ਮੰਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਲਉਰ
 ਬੁਝਾ ਮਾਰਥੀ ਲਿਆਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਸਿ ਹੋਇਆ ਰੋਧਾਵੈ ਸੋਰ

ਪਰਿਓਨਗਰਮਾਹਿਕਾਰੀ ਨਰਪੁਰਖਾਉਹੁਬਾਤਬਿਚਾਰੀਕੋ
 ਈਭਗਤਿਹਰਿਦਰਸਨਆਇਆ॥ ਤਿਸਦਰਸਪਿਆਸਹ
 ਰਿਪਿਆਦਾਧਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਬਲਭਦ੍ਰਾਐਰਬਸਦੇਵਾ॥ ਉਠ
 ਦਉਰੇਜਿਨਪਾਇਓਭੇਵਾ॥ ੫੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਮੂਰਖਲੋਕਨਜਾ
 ਨਈਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਰਭਾਉ॥ ਜੇਇਕਪਗੁਹਰਿਪੰਧਦੇਤਹੈ
 ਹਰਸਉਅਗੋਆਉ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਪੀਪਦਰਸਨਦੇਖਾਅਪਾਉ
 ਆ॥ ਦੌਰਚਰਨਪਰਮਾਬਲਾਇਆ॥ ਸੀਤਾਆਇਬਾਅਪ
 ਗਲਗੀ॥ ਅਸਤਕੁਚਰਨਧਰਤਅਨਾਰਗੀ॥ ਹਰਿਗੀਐਲ
 ਇਪੀਪਉਠਾਇਆ॥ ਮੁਖਪਗਾਝਰਰਖਪਰਥੈਠਾਇਆ॥

ਬਲਦੇਉਸੀਤਗੋਦਉਠਈ॥ ਦੇਪਗਚੂਮਰਥਪਰਬੈਠਈ॥ ੧੦੬
 ਪ੍ਰੇਮਕੀਲੀਲਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ਤਹਾਂਉਚਨੀਚਕਨਗੀਬੀਰਾ
 ਗਾ॥ ੫੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਅਨਿਉਤੁਰੇਸਰਬਰਜਹਾਂਰੁਕਮਨਕੋਧ॥
 ਮਾਦੇਖਪ੍ਰੇਮਕਮਲਾਛਕੀ॥ ਬਿਸਮਹੋਉਗਈਬਾਮਾ॥ ੧॥ ਚੋ
 ਐਸੋਠਕੁਰਹਰੀਮੁਰਾਰੀ॥ ਜੋਤੀਨਛਵਨਕੋਆਹਿਅਧਾਰੀ॥
 ਸਕਲਲੋਕਤਿਸਜਾਪਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਸਭਦੇਵੀਦੇਵਤਿਸੋਧਿ
 ਮਾਵੈ॥ ਜਾਕੀਮਾਉਮਾਤ੍ਰਿਰਵਣਛਾਇਆ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀਤਕੋ
 ਜੋਨਬਿਰਮਾਉਆ॥ ਸੋਭਗਤਤੁਹਾਉਪ੍ਰੇਮਾਧਿਕਾਰੀ॥ ਭਗ
 ਤਨਕੀ॥ ਤਿਨਸੇਦਾਧਾਰੀ॥ ਸਭਕੋਉਤਾਕੋਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨੈ॥ ਸੋਪ੍ਰੀ

ਮਧੇਮੀਵਹਿਮਾਨੈ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੋਠਕੁਰਤ੍ਰਿਹਲੋਕਕੋਸਭ
 ਕੋਆਪਕਰਿਕੀਨਾ॥ਸੋਆਗਿਆਕਾਰੀਤੁਗਤਕੋਅਹਿਨਿਸਰ
 ਪੈਅਧੀਨਾ॥੧॥ਚੌ॥ਜਬਦਰਸਨਪਰਸਨਪੀਪੋਕੀਆ॥ਤ
 ਨੁਮਨੁਗਲਤਤਾਜਮਾਹਿਬੀਆ॥ਸੁਧਨਰਹੀਜਗਤਬਿਉ
 ਹਾਰੂ॥ਮਨੁਹਾਰਿਓਮਨੋਹਾਰਿਖਰੋਸਿਧਾਰੂ॥ਜਬਮਦਰਪੈਠਿ
 ਓਤਬਬੁਧਆਖੀ॥ਕਛੁਤੁਮਭੇਟਨਹਰਿਕਉਗਾਖੀ॥ਤਬ
 ਉਨਹਾਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭਤੇਰੋਅਹੀ॥
 ਜਬਤੁਮਰੇਸਾਧੂਸਿਛਾਦੀਸੀ॥ਤਬਮਮਤਾਭੇਟਤੁਮਾਰੀਕੀਸੀ
 ॥੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮੇਰਾਹੈਕਛੁਨਹਿ॥

ਪੁਨਤੋਰੀਇਹਭੇਟਹੋਰਾਖਹੁਸਰਨੀਮਾਹਿ॥੧॥ਚੈ॥ਠਕੁਰਕ ੧੦੭
 ਹੀਪੀਪੇਸਿਉਬਾਤਾਤੂਭਗਤਨਮਾਹਿਹੋਬਡਾਗਿਆਤਾ॥ਜਿ
 ਨਨਹੀਭੇਦਭਾਉਮਨਹੋਈ॥ਸੋਇਹੁਬਿਉਹਾਰਕਰੈਸਭਕੇਈ
 ॥ਜਿਨਏਕਬਾਰਤਨਮਨਦੇਡਾਰਾ॥ਸੋਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ
 ॥ਬਾਹਪਕਰਿਆਸਨਬੈਠਾਰਾ॥ਅਤ੍ਰਿਸੁਖਪਾਇਆਅਪ
 ਰਅਪਚਾ॥ਜੋਸੰਸਾਮਨਮਾਹਿਕਛੁਰਹੀ॥ਸੋਗਲਾਤਿਭਈਛੁ
 ਰੈਨਹੀਭਹੀ॥੫੪॥ਦੇਹਰਾ॥ਸੋਲਹਸਹੰਸਠਕੁਰਾਨੀਆਜੁ
 ਰਆਈਹੋਇਪਾਤਿ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਪਗਪਚੈਪਰਦਛਨਾਕ
 ਰਜਾਤਿ॥੧॥ਚੈ॥ਇਹੁਮਾਇਆਠਕੁਰਕੀਜਾਪੈ॥ਜੋਆਨੀ

ਕਰਤਾ ਭਾਖਿਓ ਭਾਖਿਓ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤੀਨ ਭਵਨ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਖਿਨ
 ਹਿ ਕੋਟ ਕਲਪ ਬੀਤਾਵੈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਖਿਨ ਮੇ
 ਸ ਕਲਾ ਬਿਕਾਰ ਉਪਜਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਤਪਤਿ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਖਿ
 ਨ ਮਹਿ ਪਰਲੋਕ ਰਹਿਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਖਮ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ
 ਸਬੁਲਾ ॥ ਕੇਇਨ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਪਪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਾ
 ਏ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਜਤਿ ਹੈ ਮਾਗਿ ਮਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ ॥ ਹਰਿ
 ਦੇਰੀ ਨਗਰਿ ਜਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰਚੀ ਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੁ ॥ ਜੇ ਸੀਸੇ
 ਪੇ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੇ ਪੁਛੀ ਬੀਜੇਈ ॥ ਈਹ ਨਿਦਰ ਤੋਹੀ
 ਜੋਗਈ ॥ ਜੇ ਸਭ ਕਾ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਰੁਕਮਨ ਪੁਛੈ ਸ੍ਰੀਜ

ਦੋਰਾਇ। ਤੁਮਾਪਦਿਤੀ। ਤਰਰਹੈ ਸਮਾਇ। ਨਿਜ ਅਸਥਨ ਕਹਾ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਹੈ ਤੋਰਾ। ਤੁਕੇ ਸਮਝਰਹੈ ਮਨ ਮੇਰਾ। ਮਨ ਮਹਿ ਸਮਝਤ ਹੋਕੇ
 ਲਾਗਉ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਵਰਾ ਸਿਪਾਗਉ। ੫੬॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਸਰਬਾਇ। ਆਪ ਕਏ ਕਰ ਸਭੇ ਦਭਾਉ ਕਛੁ ਨਾਹਿ। ਚੀਟੀ ਬ੍ਰਹਮ०
 ਆਦਿ ਲੈ ਸਮਝ੍ਹ ਮਸਤ ਨਾ ਮਾਹਿ। ੧॥ ਚੈ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ
 ਜਿਨ ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ। ਤਕਉ ਦੁਤੀ। ਆਕਉ ਨ ਕਾਸਾ। ਸੇਈ ਜੋਈ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ। ਸੇਈ ਸਾਧੂ ਰਿ। ਅਨੁ ਜੋ ਸਾਰੇ। ਸੇ ਮਮ ਰੂਪ ਪੈਰੁ
 ਕਮਨ ਰਾਨੀ। ਇਹੁ ਗੁਹ ਜ ਕਹਾਨੀ। ਵਿਰਲੇ ਜਾਨੀ। ਤਮ ਹਿ ਨਿਜ
 ਅਸਥਾਨ ਹੋ ਚਰਾ। ਦ੍ਰਿਗਰਸਨਾ ਹੀ। ਆਚਰਨਾ ਬਿਚਾਰਿ। ਤ

ਹਾਂਸਾਤਕਮੋਰੇਪ੍ਰਕਾਸਮੋਮੈਸਾਧਮੈਸਾਧਨਦਾਸਾ॥੫੭॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਨਿਜਾਮਸਥਾਨਮੋਹਿਚਾਰਹਿਸਾਧਸਰੀਰੇਮਾਹਿਰਿਮੋਰੇਮ
 ਮਹਿਰਚਰਹਮੋਹਿਬਿਨੁਨਦਰਸਾਹਿ॥੫੮॥ ਚੜ੍ਹਾਅਸਥਾਨ
 ਪਰਤਛੁਦਿਖਾਉ॥ ਸਭੁਪਾਇਮਹਿਪਰਤਛੁਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ
 ਦ੍ਰਿਸਟਮੈਦ੍ਰੋਤਨਭਾਸਾ॥ ਜਗਤਸੁਪਨਮਹਿਬ੍ਰਹਮਾਇਲਾ
 ਸਾ॥ ਜਾਕੀਓਰਦਇਆਕਰਤਾਕਹਿ॥ ਆਪਸਮਾਨਤਾਹਿਕਰ
 ਸਾਕਹਿ॥ ਰਸਨਾਮਾਹਿਮੈਸਦਾਰਹਾਉ॥ ਮੈਹੀਸਭਕਛੁਕਰ
 ਉਕਰਾਉ॥ ਹੀਐਮਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸਸਰੂਪੀ॥ ਰਾਬਿਗਹਿਓਹਉਤ੍ਰਪ
 ਮਰੂਪੀ॥੫੯॥ ਦੇਹਰ॥ ਚਰਨਕਮਲਜੋਸਾਧਕੇਮਕਰੀਦ

ਸਿਉ ਭਰਪੂਰਾ ਮੈ ਮਧਕਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਹੋਤ ਨ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਗਾ ॥ ੧੦੬ ॥
 ੧॥ ਚੈ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਕਉ ਸੇਵੈ ਜੋ ਈ ॥ ਖਨ ਮਹਿ ਆਇ ਪ੍ਰ
 ਪਤ ਹੋਈ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਰਨ ਮਤ ਪਵੈ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਮਨ ਸੁ
 ਧਿ ਹੋਇ ॥ ਅਵੈ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਜੋ ਧਰੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਤੁਰਤੁ ਹੀ ਤਾਰਿ
 ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਜੋ ਰਖੈ ਮਾਥਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ
 ਸੋ ਹੋਇ ਸਨਾਥਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਚਰਨ ਸਾਧ ਅਉਧਾਰੈ ॥ ਕੇਟਤਿ ਰ
 ਥਵਾ ਧਰ ਪਰਿਵਾਰੈ ॥ ਪਦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਕੀ ਆਸ ਮੇ
 ਹਿ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਧਰ ਉਧਿਆਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬੀਲਾ ਸਕੈ ਕਾਰਨੇ ਨਾ
 ਨਗਰਿ ਚਿਓ ਧਾਨਾ ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨ ਮਨਿ ਕਪੂ ਕਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਾ

ਰੀ॥ ਪੀਧੇ ਭੁਗਾਏ ਹਰੀ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸਾਤੁ ਦਿਵਸ ਲਓ ਲੀਲਾ ਠਨੀ॥
 ਤਾਰੀ ਉਪਮਾ ਕਿਨੈ ਨ ਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਜਿਹ ਘਟਮਹਿ ਆਵੈ॥
 ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਾਉ ਬਿਲਾਵੈ॥ ਏਕੋ ਏਕਾਪਦ ਰਸਾਵੈ॥ ਭੋ
 ਦੁਤਾਵਤਿ ਹਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਜਬਾ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਰੀ॥
 ਆਦੀ ਨੀ॥ ਤਬ ਪੀਧੇ ਨੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਨੀ॥ ੬੦॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਰੋਮ ਹ
 ਰਖ ਮਨ ਗਾਇਗਾ ਦਿਭਾਉ ਓਨੈ ਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਪਰਗਾਧਿ ਕੈ ਕੋਹੈ॥ ਏਨ ਤੇ ਕਰ ਉਨ ਦੂਰ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਤੂਠ
 ਕਰ ਸੈਤੁ ਮਰੇ ਦਾਸਾ॥ ਮੋਹਿ ਧ੍ਰੀ ਹਾਰਾਖ ਹੁਚਰਨ ਪਾਸਾ॥ ਜੀ ਪੀਪਾ ਤੂ
 ਈ ਹਾਰਹਾਰੀ॥ ਤਉ ਸਕਲ ਲੋਕ ਐਸੇ ਤੁਮ ਕਹੈ॥ ਪੀਪਾ ਭੁਗਾਤਿ

ਚਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਵੈ ॥ ਜਹ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਸ੍ਰਵ
 ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮਾਸਿਉ ਸੋਈ ॥ ਜਹ ਵਹੁ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾਇ
 ਭਾਉ ਕਾਗਿਰਿ ਹਮੇਲਾ ਆਵੈ ॥ ਚਰਨ ਧੋਇ ਚਰਨ ਮਤ ਲੇਵੈ ॥
 ਬਿਤ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਸਾਧ ਹੁ ਸੇਵੈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਜਬ ਬਿਤ ਤੇ ਬਾਹ
 ਰਿ ਸੇਵਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੇ ਲੇਗਾ ॥ ਕਾਰਜ ਤਾ ਕੇ ਤਬ ਸਰੈ ਲੇਖੇ ਸ
 ਦਾਇ ਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਉ ਲੇਖੇ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕੇ ਲੇਖ ਨਹੀ ਆਗਿਆ ਨੀ ॥ ਲੇਖੇ ਮੈ ਹੋਇ ਹੁ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਨ
 ਲੇਖੇ ਕਉ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਗੁਣ ਤੀਇ ਸਕੈ ਮਹੈ ॥ ਤਉ ਲਉ
 ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬਹੈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮਾਇ ਸਘਟ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਤਬ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part -10)

Subject Dharamsastha

Name of MSS Prem Abodh (Pauchi Sain Bhagat Ji Ki)

Author

Period

Folios 15

Script Gurmukhi

Source Prithi Pal Singh Jaula, Jalandhar

Missing Folios

ਲੇਖਾ ਜਾਇ ਅਲੇਖੈ ਰਸੈ ॥ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਮਾਹਿ ਸੋ ਮਿਲ ਜਾਇ ॥
 ॥ ਜਿਨ ਲੇਖੈ ਕੀ ਸਭ ਬਾਤ ਚੁਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰ
 ਪਰ ਲੇਖੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਾਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੋ ਸਿਰ ਰਹੈ ਜਉ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਹਿ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸੈਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਬ ਪਾਈ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਤਿਸ ਕਉ ਇਹ ਮਤ ਆਈ ॥ ਇਹ ਜਗ ਸਗਲਾ ਬਿਖੈ
 ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਤਿਨ ਤੇ ਮਾਹਿ ਨਿਆਰਾ ॥ ਸਚਾ ਮਸਾਰੀ ਮ
 ਲੈ ਦੋਇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰਿ ਬਬੇ ਕਸੇ ਨਾਹਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਚਿੰਤਾ
 ਮਨ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਦੇਖ ਸਾਧ ਸੋ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ॥ ਜਉ ਲਉ ਇਹ ਚਿੰ
 ਤਾ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਤਉ ਲਉ ਇਸ ਕਉ ਚੈਨ ਨ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥

११२
 ਜਿਨਕੋਚਿਤਰਗੁਪੈਤਿਨੈਨਸੁਖਕੇਲੇਸਾ॥ਇਕਚਿਤਰਚਿਤਕਰ
 ਨਾਇਕਚਿਤਰਗਿਆਨਪ੍ਰੇਵੇਸਾ॥੧॥ਚੈ॥ਇਕਦਿਨਸਾਧੁਤਿਸੁ
 ਗ੍ਰਿਹਆਇਆ॥ਆਧਿਕਪ੍ਰੇਮਸਿਉਤਾਕਉਭਾਇਆ॥ਕਰਿ
 ਪੂਜਾਤਿਨਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਸੋਮਜਗੁਕਿਉਜਾਇਨਜਰੀ॥ਇਹੁ
 ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਹਿਜੇਦੀਸੈਸਾਰਾ॥ਤਿਹਕਉਨਸਾਰਿਕਿਆਆਹਿ
 ਅਸਾਰਾ॥ਹੇਪ੍ਰਭਮੇਕਉਦੇਇਬਤਾਈ॥ਆਹਿਨਿਸਮਨਮਹਿ
 ਚਿਤਕਹਾਈ॥ਜਉਸਾਹਅਸਾਰਕਉਮੈਸੁਨਪਾਵਉ॥ਛੇਡਅਸ
 ਰਸਾਰਚਿਤਲਾਵਉ॥੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਸਾਧਬਰੇਪਰਸੁਆਰਥੀ
 ਪਨਜਿਉਬਰਖਹਿਆਇ॥ਦਾਇਮਦਾਵੈਜੀਅਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਕੋਅਚਵਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸਾਧਮਹੇਜਪ੍ਰੇਮਬਥੇਕੀ॥ ਜਨਤਹੈ
ਵਹਿਸਭਕੇਜੀਅਕੀ॥ ਇਉਤਿਨਕੇਕਾਰੀਉਸਮਝਾਈ॥ ਬੀ
ਖੁਆਬਿਖੁਸਮਜਨਹੁਭਾਈ॥ ਤਿਸੈਤਿਆਗਕਰਮੀਮ੍ਰਿਤਪ
ਨਾ॥ ਛਿਮਾਅਦਜੋਧਰਮੁਬਖਿਆਨਾ॥ ਸਾਰਅਸਾਰਿਜਬਖੁ
ਭ੍ਰਿਚਰਹੈ॥ ਜਨਅਧਿਕਾਰੀਤੋਕੋਕਹੈ॥ ਰਾਜਾਜਨਕੋਕੇਮੁਨਾ॥
ਖੀ॥ ਤਾਕੀਉਨਨੈਦੀਨੀਸਾਖੀ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਬਦਸਪਰਸ
ਮੁਬਾਸਰਸਾਬਿਖੁਸਮਜਨਤਿਆਗੁ॥ ਛਿਮਾਸੀਤੋਖਅਗੁਜਿ
ਉਦਾਇਆਸਤਬੋਲਨਾਮੀਮ੍ਰਿਤਲਾਗੁ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸੈਨਕੋਹੈਇ
ਹਾਬਿਖਿਆਜੋਈ॥ ਸੋਕੈਸੇਤਜਸਕੈਸੁਕੇਈ॥ ਜੋਉਦੀਕੈਸੁ

ਦਰਖਾਇ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਾਨ ਕੈ ਅੰਤ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਜਉ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ਧਰੈ ਨ
 ਆਸਾ॥ ਤਉ ਇਹ ਮਨ ਮੈ ਕਰੋ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਮਨ ਮੈ ਆਸਾ ਤਜੀ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਤਨ ਕੇ ਸੰਜਮ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਈ॥ ਰਾਗ ਦੇਖਾ ਤਿਨ ਮਾਹਿ
 ਰਹਾਈ॥ ਤਿਹ ਤਜਿ ਜੋ ਬਿਖੁ ਤਜੀ ਨ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਦੇਹ ਗਾਜ
 ਬਲ ਉਮਨ ਮਹਿ ਕਾ ਮਨਾ ਤਬ ਲਗਾ ਦੇਖਾ ਅਰੁ ਗਾਹਾ॥ ਹੋਇ ਨਿ
 ਹਕਾ ਮਾ ਬਿਰਾਜੀ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਹੀ॥ ਮੈ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਪੁਤ ਕਲ
 ਤ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਜਗਤ ਆਚਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ
 ਸਗਲੀਜੇ ਆਹੀ॥ ਇਹ ਲੇਖ ਰਲੇ ਕੇ ਦੇਨੋ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਆਦਿ ਚੀਟੀ ਲੋਜੇ ਈ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਧਰੈ ਜੁ ਕੋਈ॥ ਲਖ ਪੁਦ

ਰਖੁ ਜੇ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ਸਭੁ ਅਸਾਰਿ ਹੋ ਸੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਹੋ ਨ ਹੀ ਪਰ
ਤਛਾ ਦਿਖਾਵੈ ਸੁਪਨ ਪਦਾਰਥ ਜਿਉ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਤ
ਤੁਆ ਤਮਾਨਿ ਰਮਲ ਸਾਰ ਹੈ ਸਭੁ ਘਾਟਿ ਜੇ ਤਪ੍ਰਕਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਸ
ਤਿਆ ਪਾਉ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਕ ਰੋਇ ਲਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਆਤਮਾਨਿ ਰਮ
ਲ ਸਾਗ ਬਿਰਾਜੈ ਸਭੁ ਘਾਟਿ ਪੁਰਨ ਛਾਇ ਤਿ ਸੁਛਾ ਜੈ ॥ ਘਟ
ਮਾਟਿ ਛੂਟਾ ਬਿਨਸ ਸਭੁ ਜਾਵੈ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਸਮਾਵੈ ॥
ਆਤਮਾ ਤਿਵੈ ਮੋਹ ਦਧ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਿਬਲ ਹਰੀ ਬੁਦਬੁਦਾ
ਉਪਜਾਈ ॥ ਜੀਅ ਤਰੰਗ ਉਠਹਤਾ ਸਾਗਰਾ ਸਾਰ ਸਭੁ ਪਾਅ
ਤਿਉ ਜੀਆਗਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰੀਤਾ ਤਮੋ ਮਿਲ ਜਾਵੈ ॥ ਤਜੈ ਸਭੁ ਪਾਅ

ਸਕਹਾਵੇ॥੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਲਤਾ ਸਤੋਤਾ ਕੋ ਜਗ ॥੧੧੪॥
 ਤਾ ਬਿਕਾਰਾ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਸਕਲ ਕਉ ਤਾ ਤੇ ਕਹੈ ਅਸਾਰਾ॥੧॥
 ਚੈ॥ ਸੋ ਰੂਪ ਨਾਮੁ ਤਾ ਤੇ ਨਹੀ ਨਿਆਰਾ॥ ਏਕਾ ਆਤਮ ਕਹੈ ਇਹੁ ਪ
 ਸਾਰਾ॥ ਜਬ ਸਾਧਨਾ ਇਹੁ ਬੁਧ ਬੁਝਈ॥ ਤਬ ਸੈ ਨਭਗਤ ਮਨ
 ਨਿਹਚਉ ਆਈ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਰਹਤਿ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਏਕਾ ਆਤਮ ਸ
 ਤਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਦੁਤੀ ਆਤਮ ਉਮਨ ਤੇ ਮਿਦਗਾਉ ਆਸਗਲ ਜਗ
 ਤ ਭਾਉ ਉਏ ਕਮਾਉ ਆਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸਿਉ ਅਤਿ ਰੁਚ ਮਨੈ॥ ਲਾ
 ਭ ਅਸਥਾਨ ਤਾਹਿ ਕੋ ਜਾਨੈ॥੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਜਗਤ ਕੋ
 ਜਾਨਿਆ ਸਕਲ ਅਸਾਰੀ॥ ਤਾਹਿ ਪਾਛੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮ

ਜਾਰਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਕਰੇ ਸਕਲਾ ਦਿਵਸ ਸਾਧਹੁ ਕੀਸੇਵਾ॥ ਸ
 ਭਘਾਇ ਪੂਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ਹੋਇ ਰੈ ਨਰਾਜਾ ਪਹਿਜਾਵੈ॥ ਚਕੁ
 ਰ ਰਾਜੇ ਕਾ ਕਹਿਲਾਵੈ॥ ਤਨੁ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰਲਭ ਦਿਅਧੀਨਾ॥ ਮਨੁ
 ਸਦਾ ਰਹੈ ਅਤੁ ਮਰਸ ਭੀਨਾ॥ ਤਨੁ ਤਿਸ ਜਾਇ ਰਾਜਾ ਕਉ ਸੇਵੈ॥
 ਮਨ ਨਹੀ ਬੀਓ ਦੂਸਰੇ ਦੇਵੈ॥ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਪਈ॥
 ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੁਸੈਨ ਸੁਹਾਈ॥੧॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ਸੋ ਸਾਧ ਜਨ ਤਿਹ ਕਰ ਕਰੈ ਬੀਓ ਹਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਸੁ ਮਮੈ ਵੈਰੈ
 ਮਨੋ ਸਰਵਾ ਜੇ ਉਬਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਧੂ ਭੁਗਤ ਗਿਆ
 ਨੀ॥ ਵਾਘਾਰਿਆ॥ ਇਰੈ ਨਗੁ ਦਰਾਨੀ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਬਹੁ ਬੀਧ ਨੀ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹੋਇ ਸੈ ਨਾਗਿਆਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਚਿ ਪੂਰਨ ਚਰਚਾ ॥
 ਗੀ ॥ ਸਕਲ ਰੈ ਨ ਤਿਨ ਬੈਠੀ ॥ ਠੀਆ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਚਿਤ ਬਕਤਿ
 ਹੋਇ ਗਈ ॥ ਸੇਵਾ ਭੂਪਤਿ ਭੂਲ ਸੁਗਈ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿਮਨ
 ਮਗਨ ਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਭੂਲਿ ਓਜਗਤਾ ਗਿਆਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਤਨੁ ਇੰਦ੍ਰੀਅ ਮਨੁ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਤਿਹ ਦਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਬ ਗਿ
 ਆਨ ਮਗਨਿ ਘਾਟਿ ਸੈ ਜਗੈ ਪਟ ਦਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ
 ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਾਰਿ ਸਿਉ ਗਚੈ ॥ ਆਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਰ ਜਤਿਨ ਕਾ ਚਿਰ
 ਨ੍ਰਿਬ ਪੈ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਾ ਜਸ ਦਾ
 ਰਤਾਫਿ ਰੈ ॥ ਜੋ ਜਨ ਹਾਰਿ ਕੀਸੇ ॥ ਵਾਲ ਚੈ ॥ ਹਰਿ ਸਹਾਇ ਤਿਸੁ ਕਾ

ਜਨਮਾਰੋਜੈ ਇਹੁ ਤਨ ਕੁਹਰਿ ਜੀਓਗਾ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਗਤੇ ਖੈਰ
 ਮਾਧਿ ਓਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੈਨ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਵਹੀਰੁਪ
 ਬੋਲਨ ਵਹੀ ਵਹੀ ਲਟਪਟੀ ਚਾਲਿ ॥ ਸੈਨ ਹੀ ਕੀ ਭਾਂਤ ਸਭ ਹੀ
 ਕਰਤ ਹੋਇ ਖਿਆਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਬਹੀ ਚਰਨ ਰਾਜੇ ਕੇ ਦਾਖੋ ॥ ਕਬਹੀ
 ਅੰਗੁਰੀ ਮਟਕਾ ਵਨ ਲਾਰੋ ॥ ਰਲੀ ਆਝੁ ਸੈ ਅਰੁ ਦਾਖੋ ਸੋਈ ॥ ਪੁ
 ਨਿਜੀ ਪਾਦਾ ਬੈਠਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਬ ਮੁਕੀਆ ਮਾਰੈ ਧੁਨਿ ਉਪਜਾਵੈ ॥
 ਮਾਨੇ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਸਭ ਅੰਗ ਨਿਪਾਰਿ ਕਰਕੇ ਮਲੀਖ
 ਮਾਰੋ ॥ ਲਗਤ ਜੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਕੋਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰਾਜਾਰੀ ਝੁਬਹੁ ਤਸੁ

ਖਪਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਮੁਕਾ ਮਿਠਾਈ ਕਹਨਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਗਾ॥ ੧੧੬
 ਬਹਾਥਿ ਧਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਭਗਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਸਿਆਮਾ ਕਰਿ ਕੁ०
 ਉਭਗਤਿ ਬੀਤਾਈ ਆਮਨੀ ਲੋਰੇ ਜਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਚੈ॥ ਜਬ ਹੀ
 ਸਮਾ ਅਰਹੈ ਦੈਆਉ ਆਮਾ ਆਇ ਅਗਨਿ ਜਲ ਕਉ ਅਉਟ ०
 ਇਆ ਪੁਨਰਾ ਜੇਨੇ ਆਗੀ ਆਕਰੀ॥ ਸੁਰੀ ਬਤੇਲ ਲਿਆਵਹੁ
 ਈਹੁ ਪਰੀ॥ ਚਰਨ ਨਿਸਿਉ ਦਾਤੇਲ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਉ ਸੇਰ ਅੰਗ ਮਾ
 ਹੀ ਪਚਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਰਾਜਾ ਕੀ ਆਗੀ ਆਆਈ॥ ਤੈ ਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਸੈਨ
 ਕਮਾਈ॥ ਆਨ ਤੇਲ ਮਰਦਨ ਕਰਨੇ ਲਾਗਾ॥ ਲਗਤ ਚਰਨ ਸੇਭ
 ਉਚਿ ਸਭਾਗਾ॥ ੧੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਿਨ ਪਰ ਸਿਆ

ਤਨਮਨਸੀ ਮਰਾਹੇਇ॥ ਮਨੋ ਪਾਰਸਲਾਗ ਕੈਲੋਹਾ ਕੰਚਨਹੋਇ
 ॥੧॥ ਚੈ॥ ਅਪਟੀਰੈ ਨਜਗਾਇਨੀ ਅਰੁਛਾਇਆ॥ ਦੇਖਾਇਮੁਕ
 ਰਹਰਿ ਸੈਨਜਿਧਾਇਆ॥ ਚਮਤਕਾਰੁ ਰਾਜੇ ਕੇਭੁਇਆ॥ ਚਰ
 ਨਪ੍ਰਤਾਪਾਤਿ ਮਚਮਿਟਗਾਇਆ॥ ਰਾਜੇਜਾਨਾਇਹੁਕਲਾਪਛਾਨੀ
 ॥ ਸੈਨਭਗਤਹੈਬਡੋਗਿਆਨੀ॥ ਤਾਕੇਚਰਨਛੂਹਤਮਨਮੇਰਾ॥
 ਨੀਰਮਲਹੋਇਓਹੋਇਹੁਬੇਰਾ॥ ਸੈਨਚਰਨਏਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥ ਰਿ
 ਦੈਪਕਿਜਪ੍ਰਗਾਸਾਰੀਆਨਉਚਾਰੈ॥ ੧੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਹਚਰਨ
 ਨਾਅਹਿਬਖੂਹਰੀਅਹਿਲਿਆਕੀਓਓਧਾਰਾ॥ ਤੇਈਚਰਨਪ
 ਰਿਸੈਨਧਾਰਿਮੋਮਨਕਾਇਓਬਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੂਰਤ

॥
 ਸੈਨਉਠਾਇਆ ਸਧਨਾ ਅਪਨੇ ਪਰਹਿ ਸਿਧਾਇਆ ਏਕੋ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਸਲਉ ਸੈਨਗਾਇਓ ਕਰਪ੍ਰਨਾ ਮਾਇ ਦਾਤ ਬਕਾਇਓ ਆਤਿ ਸੁ
 ਕਚਾਇ ਰਾਜਾ ਪਹਿਆਇਆ ਰਾਜ ਦੇਖ ਪਗ ਨਗੇ ਧਾਇਆ
 ਅਸਦੰਗ ਡੰਡ ਉਤਕਰਤਿ ਸਪਗ ਪਕਰੇ ਆਤਿ ਪੈਰ ਨਲੇਕਤ
 ਏਸਗੇ ਐਨਾ ਬਿਸਮਹਾਇ ਮਨ ਹੀਨਿ ਹਾਰੀ ਆਇ ਹਉਲਟੀ ਗੀ
 ਤਕਿ ਆਜਾਇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੈਨਾ ਮਨ ਭੈ ਤੇ ਜਾਨਿ
 ਆਹਾਰਿ ਕਛੁ ਕੀਓ ਖਿਆਲੁ ਅਬਰਾਜਾ ਭੂਪਤਿ ਭਉ ਚਿਦਰਸ
 ਨ ਦੇਖ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ੧੧੨ ॥ ਚੌ ॥ ਪੁਨਰਾਜਾ ਉਸਤਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ਦੀਨ ਹੋਇ
 ਕੈ ਬਚਨ ਉਚਰੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨ ਤੇ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਗਤ ਬਰੇ ਸੁ

ਰਗਿਆਨਾ ਜਬਹੀਚਰਨਮੋਹਿਰਿ ਦਧਾਰਾ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭਉ
 ਉਉਝਿਅਰਾ ਅਬਤਤੁ ਗਿਆਨ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਦੇਹ ਅਭ
 ਮਾਨ ਜਤੇ ਛੁਟ ਜਾਈ ਏਨ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮੈ ਕੀ ਓਖੁ ਆਰਾ
 ਤੁਮਾਇ ਨੁਕ ਉਨ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹਾਰਾ ॥੧੭॥ ਦੇਹ ਰਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ
 ਸਿਆਮਾ ਅਹਿ ਤੁਸਿ ਓਮਨ ਬੁਧਾਇ ਖੁਗਾਈ ਧਾਇ ਗਾਰੁ ਹੋਤੁ
 ਮਸਾਧ ਜਨਮੁ ਏਕ ਉਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥੧੮॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਸੇਨੇ ਬੀਰਤੀ
 ਤਜੁ ਨਾਇਆ ਮਮਾਗਿ ਹਰੈ ਨਸਾਧੁ ਬਾਅਇਆ ਮੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਮਹਿ ਗਹਿਓ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕਰਗਾਉ ਓ ਤੂ ਬਡ ਭਗੀ
 ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਿਨ ਬਿਨਸਾਧ ਨ ਲਹਿਓ ਸਿਧ ਸਮਾਜਾ ਅਬਤੁ

ਮਾਕਿਰਪਾਤੇਦਰਸਨਪਾਉ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਸੰਤਾਪਗਾਵਾਉ॥ ਤੂੰਗਾ
 ਜਾਮੈਸੇਵਕਤੇਰਾ॥ ਇਨਚਰਨੇਮਨਲਾਗਾਮੇਰਾ॥ ੧੮॥ ਦੇਹਰ
 ॥ ਸਭਸਈਆਂਹਾਪੀਆਕੀਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪੀਉ॥ ਤੂੰਬਰਤ
 ਗੀਜਗਤਮੈਤੁਮਹਾਰਿਸੇਵਕਈਉ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਸੋਨਰਾਜੇਕੀਉ
 ਸਤਾਤਿਕਰੈ॥ ਰਾਜਾਸੋਨਕੀਸੋਤਉਚਰੈ॥ ਦੁਹੰਓਰਤੇਕੀਥਤਨ
 ਹੋਈ॥ ਸੋਮੋਪਹਿਕਹੀਜਾਤਨਸੋਈ॥ ਜਬਆਧਿਕਪ੍ਰੇਮਰਾਜੇ
 ਮਾਹਿਪੇਖਾ॥ ਤਬਸੋਨਲਖਾਉਉਬਚਨਾਮਲੇਖਾ॥ ਹੋਰਾਜਾ
 ਅਪਨਾਆਪਈਚਾਰਹਾ॥ ਦੇਹੀਦੇਹਨਿਝਗਰਾਨਿਵਾਰਹਾ॥ ਦੁਖ
 ਸੁਖਹੈਦੇਹੀਕੇਸੰਗਾ॥ ਤੂੰਨਹੀਦੇਹਨਦੁਕਾਮੰਗਾ॥ ੧੯॥ ਦੇਹਰਾ॥

ਤੂੰ ਅਸੰਗ ਅਕਾਸ ਵਤ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਤਿਸੈ ਉਪਾਦਿ ਦੇਹੀ ਈਦੀ
 ਅੰਤ ਹਕਰ ਨਸੇ ਜਾਨੇ ਸਗਲੇ ਬਾਦਿ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤੂੰ ਨਹੀ ਈਦੀ ਬਿ
 ਖੈ ਬਿਕਾਰੀ॥ ਤੂੰ ਨਹੀ ਵਰਨਾ ਮਾਸ ਮਾਚਾਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਜੇਦੇ
 ਇਦਿ ਪਾਈ॥ ਸਬ ਦੁਆਇ ਜੇ ਸੁਨਿ ਚਿਜਾਈ॥ ਸੇ ਸਭੁ ਨ ਸਿਰਤ
 ਤੁਥੀ ਚਰੇ॥ ਤੇਹਿ ਬਿਨੁ ਭੂਠੇ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਤੂੰ ਅਰੁ ਪਰੁਪਸਰ
 ਬੰਗੀ॥ ਤੂੰ ਅਸੰਗ ਬਰਤਹਿ ਸਭੁ ਸੰਗੀ॥ ਹਰਿ ਅਰੁ ਸਾਧ ਜੇ ਆ
 ਹਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਤੇ ਬਿਨੁ ਮਾਨ ਨ ਦਰਸਾਨਿ ਹਾਰਾ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤੂੰ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਜੁ ਅਮਰੁ ਇਹ ਸਭੁ ਤੇਹਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਪਾਟਿਆ
 ਤਮਏ ਕਹੈ ਅਪਨਾ ਅਪੁਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਨ ਕਾ ਜਿਵੈ ਸੈਨੇ

ਵਿਖਿਆਨਾ॥ ਸੁਕਦੇਵਜਿਵੈਗਜੇਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਤਤੁਕਾਲਤਿਸੁਭ
 ਉਉਗਿਆਨਾ॥ ਸਭੁਪਾਟਿਪੂਰਨਮਾਤਮਜਾਨਾ॥ ਮਿਲਦੀਪ
 ਕਦੀਪਕਪਰਗਾਸਾ॥ ਅਗਿਆਨਪਤੰਗਖਿਨਮਾਹਿਬਿਨਸਾ॥
 ਗਿਆਨਗੁੰਨਪਾਟਿਉਦਿਓਆਇ॥ ਅਗਿਆਨਤਿਮਰਤਹੀ
 ਗਾਇਓਬਿਠਾਇ॥ ਸਗਲਸਰੂਪਮਾਤਮਈਚਾਰੇ॥ ਅਪਤੇਭਿ
 ਨਨਮਨਮਹਿਧਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਹਾਜਿਅਵਸਥਾਤਿਨਲ
 ਹੀਰਾਜੇਗਕੇਸੀਗਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਾਨੰਦਧਾਇਓਮਿਟਗਇਕ
 ਥਾਪ੍ਰਸੀਗਾ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਅਬਸੈਨੇਕੀਕਥਾਕੇਪੂਰਨਭਉਓਪ੍ਰਭਾ
 ਇ॥ ਆਗੈਸਧਨੇਭਗਤੁਕੀਪਰਚੀਸੁਨੇਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ੧੦॥

੧ ਚ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਗੈ ਪ੍ਰਚੀ ਸਧਨੇ ਭਗਤ ਜੀ
ਕੀ॥ ਚੰ ॥ ਅਬ ਸਧਨੇ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹਾਈ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁਨਵ
ਹਿ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ਮਨ ਏਕ ਗਰਬਾ ਸੁਨੀ ਜੇ॥ ਇਹੁ ਅਮੀ ਮ
ਹਾਰ ਸਪੇ ਮਾਸਿ ਉਪੀ ਜੇ॥ ਸਾਰ ਜੋਗ ਕਾਫਲੁ ਹੋ ਜੋਈ॥ ਇਸੁ
ਨਿਐ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਤ ਬਾਢੈ॥ ਕ
ਟੇ ਭਰਮੁ ਮੋਹਿ ਤੇ ਕਾਢੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੋਇ ਅਧਕਾਈ॥
ਮੁਨਤ ਸਾਂਤ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਜੋਰਥਾ॥ ਬਕਰ ਕਸਈ
ਜਾਤੁ ਸਧਨ ਜੀ ਕਉ ਆਖਹੀ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਾਤੁ ਨ ਪਾਤੁ ਹਰਿ
ਕੀ ਜਾਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤ॥ ੧॥ ਚੰ ॥ ਤਿਸੁ ਸੀਸ ਕਾਰ ਪੂਰਬ ਕਾ ਆ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No.	521 (Part - II)	Subject	Dharamsastra
Name of MSS	Prem Abodh (Pauchi Sadhne Bhagat Ji Ki)		
Author			
Period	Folios	29	
Script	Aumukhi		
Missing Folios	Source	Pithi Pal Singh Jaura, Talandhar	

ਹਾਸਾਧਸੇਵਾਤੇਲਏਸੁਲਾਹਾਪਰਤੇਸੁਖੀਰਹੈਸੁਸਧਨਾ॥
 ਕਾਮੇਤਿਸਕੈਕੁਲਕੇਕਰਮਸੁਕਰਨਾ॥ਸਦਾਰਹੈਵਹੁਸਾਧਹੁਮਾ
 ਹੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾਮਹਿਤਤੁਫੁਰਆਈ॥ਸਾਧਾਕੋਜੇਸੇਵਤਰਹੈ
 ਪਖਨਲਵਚਰਸਾਗਰਤਰੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਤਕੀਚਨਹੋਇਲੇ
 ਹਾ॥ਤਿਵਸਾਧਸੰਗਮਿਲਾਮਾਤਮਹੋਹਾ॥੨॥ਵੇਹਰਾ॥ਮੋਹਕੀ
 ਫਾਸੀਜਗਤਗਰਿਚਉਰਾਸੀਲਖਭਰਮਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਕਾਤੇ
 ਕਰੀਵਿਰਲੇਕਾਵਹਿਰਿਸਰਨਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਅਰਧਰੇਨਸਾਧੁਇ
 ਕਾਮਾਇਆ॥ਸਧਨੇਸੇਵਾਮਹਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਪਰ
 ਮਾਸਗਹਿਓਨੀਭਾਈ॥ਜੇਵਾਕੇਕਰਮਿਧਖਵਾਈ॥ਸੋਪਤੋਮ

ਜਕੇਕਟਨਲਾਗਾ॥ ਅਜਿਦੇਖਦਰਸਤਬਹਸਿਕਰਭਾਗਾ॥ ਸ
 ਧਨਾਬਿਸਮੇਹੋਇਰਹਾਇਆ॥ ਬਕਤਰਹਾਕਛੁਸਮਸੁਨਪਾ
 ਈਆ॥ ਤਬਸਧਨੇਅਜਸਿਉਬਹਾਬਿਧਕਹਾ॥ ਸੋਅਜਜਤੀ
 ਸੁੰਦਰਆਹਾ॥ ੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਧਨਾਅਜਸਿਉਪੂਛਈਅਚ
 ਰਜਬਭਾਦਿਖਾਈ॥ ਦੁਖਦੇਤੇਤੂੰਹਸਤਿਹੈਕਾਰਨਕੋਨਬਤ
 ਈ॥ ੧॥ ਚੋ॥ ਸੋਅਜਿਬਤਲਾਵਨਨਹੀਕਰੈ॥ ਸਧਨਾਤਕੀ
 ਪੈਰੀਪੈਰੈ॥ ਤੂੰਹਰਿਜਨਸਭਤੇਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ ਅਪ੍ਰਧਾਛੀਆ
 ਕਰਿਦੇਇਬਤਾਈ॥ ਜੋਤੁਮਰੀਇਛਾਸੋਕਰੈ॥ ਜੋਸਾਕਰੈਤੇਸਫ
 ਲੁਤਰਹਾ॥ ਇਸਜਗਮਹਿਬਿਉਹਾਰਬਨਿਓਏ॥ ਜਿਨਜੋਈਜਿ

੧੨

ਤੇ ਸੋਈ ਲੁਨਿ ਚਿਹੈ ॥੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੈਗਲ ਤੇਰਾ ਕਾਇਆ ਦੇਬ ॥੧੨੧॥
 ਦਲਾ ਛੂਟਨ ਆਸਾ ॥ ਨਏ ਸਿਰ ਸੇ ਦਾ ਕਰੈ ਮੁਝ ਤੋ ਤੇ ਆਵਤ ਹਾ
 ਸਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਸਧਨੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਉ ਆਇਆ ॥ ਕਾਪੀ ਦੇਹ
 ਅਤਿ ਝਾਸ ਜਨਾਇਆ ॥ ਜੇ ਅਪ੍ਰਧ ਅਜਿ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਸਗਰਿ
 ॥ ਸੇ ਬਖਸਾਇ ਸਾਧ ਪਗ ਪਕਰੇ ॥ ਸਤੁ ਚਾਲਿ ਤੁਜੇ ਹਰਹਿ ਦੇ
 ਖਾਇਆ ॥ ਜੇ ਸਧਨੇ ਸਾਧ ਪਹਿ ਆਇ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਸਰਨ ਸਰ
 ਨ ਕਰ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖੇ ॥ ਤਿਸੁ ਤੁਗਿਆਨ ਸਾਧੂ ਅਬ ਆਖੇ ॥ ਹਰ
 ਕੇ ਪਾਵਨ ਕਾਰਾ ਹਜੇ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਥ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਿ ਚਿਸੁ ਗੀਤਾਮ ॥
 ਹੀ ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਗੀਤਾ ਸਾਰ ਅਪਾਰ ਜੇ ਸਧਨੇ ਦੀ ਤਿਬਤਾਇ ॥

ਜੇਈਹਾਮੈਕਹਿਤਹੋਸੁਨੀਐਮਨਚਿਤਲਾਇ॥੧॥ਚੌ॥ਪਾਂਚਜੇਗਸ
 ਤੁਜੁਗਤਬਤਾਵੈ॥ਮਾਰਗਤਿਸਕੈਪਾਂਚੇਬਤਲਾਵੈ॥ਜੇਕਉਉਨ
 ਮਾਰਗਮਾਵੈ॥ਹਰਿਕੋਆਪਮਾਹਿਜੋਪਾਵੈ॥ਹਰਿਮਰਮਾਪਮ
 ਹਿਭੇਦਨਰਹੇ॥ਅਭੇਦਦਿਸਟਸੋਆਪਾਲਹੈ॥ਅਪਨਾਅਪੁਤਿ
 ਸਦੇਉਦਿਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਜਾਕੋਹੋਇਸਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਮਾਰਗਕੋਉਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਆਗੂਕੋਸੇਮਗਜਾਵੈ॥੬॥ਦੇਯਾ
 ॥ਬਹੁਤਘਾਟਏਕੈਨਦੀਪਾਰਉਤਰਬੋਸਾਰਿ॥ਜੇਉਤਰੇਜਿਹ
 ਘਾਟਤੇਹੋਉਰਹੇਸੋਪਾਰਿ॥੧॥ਚੌ॥ਕਰਮਜੇਗਕਾਕੀਆਬ
 ਖਿਆਨਾ॥ਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਉਤੁਮਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥ਬਰਨਾਮਾ

ਮਕੇਧਰਮਜੇਕਰਮਾ॥ ਕੁਲਕਰਮਾਮਚਾਰਅਨਿਸਾਰੀਧਰਮਾ॥ ੧੨੨
 ਸਤੁਕਛੁਕਰੈਅਰਪੈਭਗਵਾਨਾ॥ ਫਲਮਹਿਮਨਨਹੀਦੇਵੈਜਾਨਾ॥
 ਬਿਸਨਪ੍ਰੀਤਸਤੁਕਰਮਨਕਰੈ॥ ਫਲਕੀਬਾਸਨਮਨਨਹੀਧ
 ਰੈ॥ ਅਸਤੁਕਰਮਨਕਾਕਰੈਤਿਆਗੁ॥ ਜੈਮਸਤਕੁਹੈਵੈਤਿਸ
 ਕੈਭਾਗੁ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਸਤੁਕਰਮਮਨੁਦੇਵੈਨਹੀਕਰਮਨਰ
 ਪੈਜੁਲਾਗਾ॥ ਫਲਕੀਉਛਾਨਕਰੈਬਿਸਨਪ੍ਰੀਤਅਨਰਾਗੀ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਉਹੁਸਰੀਰਪ੍ਰਲਭਾਦਿਅਧੀਨਾ॥ ਤੀਨਗੁਨਕਾਰ
 ਰਚੇਓਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਤੀਨਗੁਨਾਪ੍ਰਭਾਉਅਨੰਤਾ॥ ਸਮੈਸਮੈਓਹੁ
 ਆਉਬਰਤੰਤਾ॥ ਸਹਜਸੁਭਾਉਦੇਹਤੇਹੋਈ॥ ਸੁਭਾਅਸੁਭ

ਕਰਮਜੋਕੇਈ॥ਤਿਸਕਾਫਲੁਦਖਸੁਖਜੇਆਹਿ॥ਤਾਕੀਤਾਵ
 ਨਾਮਨਹਿਨਚਾਹਿ॥ਕਰਮਕਰਤਨਿਹਕਰਮੁਹੈਸੇਈ॥ਜੇਸਭਕ
 ਰਮਨਹਾਰਿਅਰਪਤਿਹੋਈ॥੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਪ੍ਰਲਥਾਦਿਕੋਭੋਗ
 ਕੇਸਹਜੇਹੀਛੁਟਜਾਇ॥ਆਗੈ॥ਆਸਾਨਕਰੈਹੋਇਨਿਰਾਸੁਕ
 ਆਇ॥੧॥੧॥੧॥ਨਿਰਾਸਾਸਕਰਮਜੋਕਰੈ॥ਕਿਸੁਕਰਮਕਾ
 ਸੰਗੁਨਧਰੈ॥ਬਿਸਨਪ੍ਰੀਤਹਿਰਦੈਅਵਧਾਰੈ॥ਸੇਈਪ੍ਰੀਤਪੁਨ
 ਵਕੇਤਾਰੈ॥ਆਪਨਾਧਰਮੁਨੀਕੈਪਹਿਚਾਨੈ॥ਬਰਨਿ॥ਆਸੁਕਾ
 ਮਤਿਸਭਠਾਨੈ॥ਅਪਨੇਧਰਮਕਉਨਹੀਤਿਆਗੈ॥ਪਰਧਰਮੁ
 ਸੁਨਤਿਛੁਨਿਤਿਸੈਨਲਗੈ॥ਬੇਦਾਬਿਹਤਸੁਭਕਰਮੁਕਮਾਵੈ॥

ਰਹੈ ਸੰਗ ਅਸੰਗ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸਰੀਰ ਕ੍ਰਿਆ ਕੋ ਜੋ १੨੩
 ਕਰਮ ਅਵਸਾਤਿ ਸੇ ਤੇ ਹੋਤੁ ਹੋ ॥ ਤਿਨੈ ਨ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੋ ਕੋ ਸੇ
 ਹਰਿ ਅਰਪੀਐ ॥੧॥ ਚੰ ॥ ਸਧਨ ਕਹੇ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਾਅਰੇ ॥ ਸਭ
 ਕਰਮ ਅਰਪੀਐ ਹਰੇ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਜੋ ਹੋ ਉਗੀਅਤ ॥
 ॥ ਸੋ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਅਰਪੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜੇ ਦੋਸ ਕਰਮ ਪ੍ਰਾ ਲਭੁ ਦਿਕ
 ਰਾਵੈ ॥ ਵਹਿ ਕੋ ਸੇ ਹਰਿ ਅਰਪਿ ਚਿਜਾਵੈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਦਾਇ ਉਹ ॥
 ॥ ਸੁਖੋ ਪਤਿ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਅਚਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹਰਿ ਕੋ ਅਰਪੇ
 ਜਾਹੀ ॥ ਜੁਗਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ਸੇ ਮੋਹਿ ਪਾਹੀ ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੁਮ
 ਨੁਧਨੁ ਪੂਜੀ ਸਾਹਕੀ ਵਰਤੇ ਸਗਲ ਜਗਨੁ ॥ ਹਾਨ ਲਾਭ ਸਭ

ਤਿਸੀਕਾਸਧਨਤੂ ਮਨਮਾਨਾ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜੋ ਕਰਮ ਜੋਗਾਇਹੁ ਕਰਮ
 ਕਮਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਮਲੀਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆਵੈ॥ ਆਤਮ ਨਿਰਮ
 ਲੁ॥ ਅਤਿਉਜੀਆਰਾ॥ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਪਟਲ ਤਿਨ ਪਾਰਾ॥
 ਜਬ ਕਰਮ ਜੋਗਾ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਅਪ
 ਦਰਸਾਈ॥ ਹਾਰਿ ਮਰਮਾਪ ਮਹਿ ਬੇਦ ਨ ਰਹੈ॥ ਸਕਲ ਜੁਗਤਿ
 ਆਪਿ ਸਿਉ ਚਪੈ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਸਿਉ ਜੋਗਾ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਭ ਕੁ
 ਛ ਏਕਾ ਅਪਦਰਸਾਵੈ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰਮ ਜੋਗਾਰੀ ਆਤਮਾ
 ਪੁਰਖੁ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਗੀਤਾ ਮਹਿ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਉ ਕਹਿਉ
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਅਸਟਾਂਗ ਜੋਗਾ ਕਾਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾਨੀ

ਕੈਸੁਨੀਐਮਨਚਿਤਧਾਰਾਸੰਜਮਨੇਮਾਮਾਸਨਕੁਲੇਜਾਧੋ॥੫੮॥੧੨੪॥
 ਆਮਨਰਭੀਮਗਾਧੋ॥੫੯॥ਅਗਰਸਿਉਸੰਜਮਕਰੈ॥ਪਿਆਸਧਾਰਨਾਮਨ
 ਮੋਧੈ॥ਕਰਮਸਤੇਮਨਚਿਤਬਿਲਾਇ॥ਬੁਧਾਮਹੀਕਾਰਤਹਿਨਾਹਿ
 ਰਹਾਇ॥ਅਹੰਮਮਦਨਉਕਉਪੈਵੈ॥ਜਗਤਿਭਰਤੇਵਹਿਨਿਸਾਦਿ
 ਨੁਸੈਵੈ॥੧੩॥ਦੇਹਰਾ॥ਤੀਨਾਮਵਸਬਾਦੇਹਕੀਜਾਨਕਰੇਬੈਰਗੁ
 ਾਚਉਥੇਪਦਮਹਿਬਿਲਮਕੇਪ੍ਰਮਾਤਮਰਹੇਲਾਗਾ॥੧੪॥ਚੈ॥ਅ
 ਦਹੀਉਂਦੀਜਦੁਮਨੁਕਰੈ॥ਜਾਤੁਚੰਚਲਤਾਨਹੀਧਰੈ॥ਜੋਉਂਦੀ
 ਬੀਖਆਕਉਧਾਵੈ॥ਤੋਤਹੰਤੇਫੇਰਲਿਆਵੈ॥ਅਨਸਕਤਸਿ
 ਉਕਰੈ॥ਬਿਉਹਾਰਾ॥ਗਾਗੁਦੇਖਨਹੀਮਨਮਹਿਧਾਰਾ॥ਆਹਾਰਬਿ

ਉਹਰਾਅਾਦਿਜੋਕਰਮਾ॥ ਕਰੇਜੁਗਤਮਿਉਧਰੇਨਸਰਮਾ॥ ਚਰਉ
 ਰਾਮੰਤਹਕਰਨਕਉਸਾਧੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਸਬਦਮਿਉਬਾਧੇ॥
 ੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਇਤਹੀਸੰਜਮਜੋਗਕਉਮਾਹਿਨਿਸਕਰੇਮਾਭਿਅੰ
 ਸਾ॥ ਪਟਹੀਅਤਮਪਾਵਹੀਸਤਿਗੁਰਬਾਕਈਸਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰਬਾਇਬਾਧੇਅਸਬਾਨਾ॥ ਸਮਭੂਮੋਹੈਪਰਧਾਨਾ॥ ਕੁਸਾ
 ਰਾਰਬਸਤਰਕਉਡਾਰੈ॥ ਤਿਹਉਪਰਮ੍ਰਿਗਾਨੀਧਾਰੈ॥ ਆਸਨੁ
 ਬੰਧਕੈਸਰਲਰਹਾਈ॥ ਸਿਰਗ੍ਰੀਵਕਉਸਹਿਤੁਲਾਈ॥ ਮਨਕਉ
 ਚੰਚਲਹੋਨਨਦੇਵੈ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਤਨਰਿਦਮੈਜੇਵੈ॥ ਨਸਾਅਗ
 ਦ੍ਰਿਸਟਲਗਾਵੈ॥ ਇਕਟਕਮਾਤਮਕਉਦਰਸਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਚੈ॥

ਜਬਦਿ ਰੂਤਾਪਾਏ ਜੋਗਮਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬਸ
 ਹਜੇ ਜੇਉ ਮੁਕਰਮਹਿ ਆਤਮ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੋਸੰਜ
 ਮਉਪਰਹੈ ਕਹਾ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਲੇਖਨ ਮਹਿ ਗਹਾ ॥ ਦੁਇ ਨੈਨ ਕੇ ਏਕ
 ਟਕਲਾਏ ॥ ਏਬ ਭਉਹ ਕੇ ਬੀਚ ਨਿਰਖਾਏ ॥ ਚਿਅੰਏ ਕਾ ਅਛ
 ਰਉਚਰੇ ॥ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਉਹੁ ਕਲਬੀ ਚਰੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪੁਰਖ
 ਕਾ ਧਰੇ ਧਿਆਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਚਲਾਏ ਉਰਧਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ਮੈਸੀ ਜੁਗ
 ਤ ਕਾਰਿ ਦੇਹਿ ਤਜਾਈ ॥ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮ ਜਾਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਿਉ ਮਿਲੈ ਜੇ ਉਹੁ ਜੁਗਤ ਕਮਾਇ ॥
 ਸੋ ਪਾਤੰਜਲ ਮੈ ਕਹਿਓ ਨੀਕੇ ਭਾਂਤ ਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਉਂਦੀ ਜੀ

ਤਾਇਹਸੰਜਮਕਰੋ॥ਉਲਟਮਪਾਨਪ੍ਰਾਨਸੰਚਰੋ॥ਅਰਧਉਰ
 ਧਨਹੀਪਵਨਾਜਾਵੇ॥ਪਛਮਵਟਨਗਰਸੁਧਾਮਾਵੇ॥ਮੇਰਤੰਤ
 ਕੀਵਿਖਮੀਵਦਾ॥ਤਿਤੁਚਰਿਮਨੁਆਉਤਰੇਪਾਟਾ॥ਜਾਇਕਿਥੇ
 ਈਕਰੋਈਸਨਨਾ॥ਹੋਇਨਿਰਮਲਤਬਗਗਨਿਸਮਾਨਾ॥ਤੁਹਾਂ
 ਨੀਰੰਕਾਰਜੇਤਾ॥ਅਸਥਾਨਾ॥ਜਲਮਾਹਿਜਲੁਜਿਉਜਾਇਸਮਾਨਾ॥
 ॥੧੬॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਿਉਰੀਗਾਤੇਜਲਾਬਿਛੁਰਕੈ॥ਪਟਉਪਾਧਕ
 ਉਧਾਰਿ॥ਪੁਨਰੀਗਾ॥ਮਿਲਰੀਗਾ॥ਤਈਕੋਤਿਸੁਕਰੋਨਿਵਾਰਾ॥੧॥
 ਚੋ॥ਅਬਬੁਧਜੇਗਕਸੁਨਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਪੁਰਖਪਰਕਿਰ
 ਤਬਨਿਓਈਉਹਾਰਾ॥ਸਾਂਖਸਾਰਮਾਤਿਤਿਸਹਿਕਹਤਹੋ॥ਬੇਦਾਂ

ਤੀਨਿ ਜਮਤਾਇ ਹੁਲਹਤਿ ਹੋ ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਜੋਤ ਸਰੂਪੀ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਵੈਸਟ ਮੁਸਟ ਤੇਰ ਹੋ ॥ ਅਰੂਪੀ ॥ ਸਕਲ ਦੇਹ ਮੈ ਵਹਿਓ ਕਦੇ ਹੋ ॥
 ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਜਮ ਮਰਮ ਭੋਹੀ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨਾਇ ਕਰਾਂਟਾਈ ॥
 ਰਾਜੈ ॥ ਏਕੈ ਜੋਤ ਸਰਬ ਘਟਿ ਛਾਜੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਪ੍ਰੋਮ ਪ੍ਰ
 ਮਾਤਮ ਮਜਮ ਮਰਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਹਰੂਪਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤਾਈ ॥
 ਰਾਜਈ ਸਭ ਘਟ ਸਾਰਾ ਅਰੂਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਤਿ
 ਕੁਏ ਉਪਾਈ ॥ ਅਸਾਰ ਕਹਤਿ ਹੋ ॥ ਤ੍ਰਿਮਨ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰੀਤ ਉਪਾਈ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗਾ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਹੋ ॥ ਉਆਈ ॥ ਸਾਤ ਕ
 ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸੇ ਹੋ ॥ ਤੀਨ ਕੀਰਚਨਾਇ ਹਸਤ ਮਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਭੂਤ

ਤਾਮਸਤੇਰਏ॥ ਅਕਾਸਾਮਾਦਿਭੂਮਭੂਮਾਨਿਰਮਏ॥ ਦੇਵਬਾਇ
 ਅਗਨਿਅਪਿਭੂਮਸੁਜਾਨਾ॥ ਏਕਏਕਤੇਉਪਜੇਜਾਨਾ॥ ੧੮॥
 ਦੇਹਰਾ॥ ਅਕਾਸਪਵਨਅਗਨਿਜਲਾਪ੍ਰਥਵੀਤਿਨਕੇਤਤ
 ਪਛਾਨਾ॥ ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਬਾਸਹਿਕ੍ਰਿਮਤੇਤਿਨਕੇਜ
 ਨਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਏਕਸੇਤਾਅਕਾਸਤੇਰਏ॥ ਬਚਨਸਬਦਬਿਖੈਤਿ
 ਸਕੀਕਹੈ॥ ਪਾਨਅਰੁਤੁਚਾਬਾਇਉਪਜਨੇ॥ ਗ੍ਰਹਨਿਸਪਰਸ
 ਬਿਖੈਤਿਸਕੇਪਹਿਚਨੇ॥ ਉਪਸਤਾਜਿਹਵਾਦਾਉਜਲਤੇਰਏ
 ॥ ਆਨੰਦਾਬਿਖੈਰਸਤਿਸਕੀਜੇਈ॥ ਗੁਣਾਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਥਵੀਤੇ
 ਰਏ॥ ਬਿਸਰਾਗੀਰੀਧਾਬਿਖੈਤਿਸੇਕੀਲਯੈ॥ ੧੯॥ ਦੇਹਰਾ॥

ਸਾਂਤਕਗੁਣਤੇਦੇਵਤਾਉਪਜੇਕਹਤਹੈਬੇਦਾ॥ਜੇਉਂਦੀਜੀਤਮ ੧੨੦
 ਧੀਨਹੈਬਰਨਸੁਨਾਵਤਭੇਦਾ॥੧॥ਚੈ॥ਸੋੜਦੇਵਾਦ੍ਰਿਗਪੈਭਈ
 ॥੬॥ਕੋਅਗਨਿਦੇਵਬਤਲਾਈ॥ਤੁਚਾਕਾਦੇਵਬੁਧਹੈਜਨਾਧਾ
 ਨਕੋਉਂਦ੍ਰਦੇਵਹੈਮਾਨਾ॥੭॥ਕੋਦੇਵਬੁਧਹੈਜੀਅਤਾ॥
 ਪਾਦਪਾਰਿਕ੍ਰਦੇਵਤਾਜਾਤਾ॥ਜਿਹਵਾਕਾਦੇਵਤਾ
 ਬਰਨੁਕਹਾਂਈ॥੮॥ਲਿਖ੍ਰਦੇਵਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਈ॥
 ਅਸ਼ਨੀਕੁਮਾਰਦੇਵਤਾਪ੍ਰਾਨਾ॥ਗੁਦਾਕਾਦੇਵਤਾ
 ਜਮਕੇਜਾਨਾ॥੯॥ਦਿ॥॥ਅੰਤਹਕਰਨਰਾਜਸਭੇਉ
 ਪਜੇਮਨਬੁਧਾਚਿਤਾਅਹੰਕਾਰਾਉਂਦਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹਾਂ

ਦੇਉ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਵ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਇਨ ਸਭ ਨੇ ਕਰ ਦੇਹ ਬਨ
 ਈ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਕਰ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਉਅੰਨਿ
 ਤਾ ॥ ਸਮੈ ਸਮੈ ਵਹਿ ਆਇ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ॥
 ਤਿਮਨਾ ਪਾਂਚ ਦੁਸਟ ਹਹਿ ਏਹੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਖੁਧੀਆ ਪਿਆਸ
 ਜੋ ਕਾਮ ਰੁਮੋਹ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਖਟ ਉਰਮੀ ਓਹੁ ॥ ਆਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ਮਨ ਇਰਿਗ ॥ ਆਨ ਮਨੰਦਾ ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਕਹੈ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਹੈ ਵੰਦਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਉਹ ਦੇਹ ਮੈ ਵਰਤੈ ॥ ਆਇ ॥ ਸਭ
 ਨਾ ਸਭੂ ਠਾਮ ਸਾਰਿਹੈ ਸੁਪਨ ਪਦਾਰਥ ਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜ
 ਰਸੂ ਤੇ ਕਉ ਸੂਠਾ ਜਨੈ ॥ ਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਿਉ ਮਨ ਮਨੈ ॥ ਜਬ

ਸ੍ਰੁਠਤਿਅਗਸਾਹੁਚੰਗਰਤਾ॥ ਸਾਚਹੋਉਸਚੁਮਾਹਿ॥ ੧੨੮
 ਸਮਾਤਾ॥ ਆਦਮਤਿਮਧੁਹੈਸਾਚਾ॥ ਜਨਮਮਰਨਸਿਉਦੇਹੋ
 ਕਾਚਾ॥ ਜੋਜਨਮਮਰਨਕੇਦੇਹਥਨਾਈ॥ ਦੇਹੀਤਿਸਮੈਉਪਜਸ
 ਮਾਈ॥ ਜਿਸੁਜਿਸੁਬਪਕੀਬਾਸਨਾਕਰੈ॥ ਦੇਹਥਸਤ੍ਰਤਿਅ
 ਗਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੋਉਸ੍ਰੁਠਾਜਾਨਕਰਸਦਾਰ
 ਹੈ॥ ਅਸੰਕਾਸੇਪ੍ਰਮਾਤਮਾਮਿਲਰਹੈ॥ ਆਮੈਕੋਉਨਸੰਕਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥
 ਅਬਭਗਤਜੋਗਕਾਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਾਉ॥ ਜਾਸਸੁਨਤਮਨਉਪਜੈ
 ਚਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਭਗਤਕਰਹਾਚਿਤਲਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਸੰਜਮੁਦੇਉ
 ਬਤਾਉ॥ ਤਿਅਗਸਮਸ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਜੋਕਰੈ॥ ਜਿਉਹਰਿਕੋਧੈ

ਮਾਨਹੀਏਧਰੈ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੇ ਆਖਿ ਬਖਾਨਾ॥ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਤੁ
 ਮਸਨਹੁ ਮੁਜਾਨਾ॥ ਜੇ ਸੁਨ ਕਰਾਇਹੁ ਜੇ ਗਾ ਕਮਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ
 ਆਪਾ ਦਰਸਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੰਜਮ ਸਿਉਗੋਈ ਦਭਜੈ ਪਾ
 ਵੈ ਪਦਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਜਹਤਹ ਆਪਾ ਦਿਖਾਵਈ ਰਹੇ ਨ ਕੋਈ ਆਨਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਲੋਕੁ ਲਾਜ ਕੁਲ ਕਾਨ ਬਡਾਈ॥ ਪਰਨਿੰਦਾਉ ਸਤਤਿ ਦੁਸ
 ਦਮਿਤਾਈ॥ ਭੁੰਭੁ ਮਭਿਮਾਨ ਮਮਤਾ ਪਸਾਰਾ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਸਹਤਿ
 ਦਸਤ ਜਹਾਈ ਕਾਰਾ॥ ਅਬਾ ਮਮਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਸੁਨਾਈ॥ ਏਨ
 ਕਉ ਸਮਕਰ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਭੁ ਅਰੁ ਹਨਾ॥ ਸੀਤਉ
 ਸਨਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਜਸੁ ਅਪਜਸੁ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਕੋਈ॥ ਏਹ ਭੀ

ਦਸਸਮਜਨਤਜੇਈ॥੨੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਦਾਇਆਧਰਮੁਧੀਰਜੁ
 ਏਰਾਗਸੇਵਾਸਾਤਿਬਬੇਕਾ॥ਅਹੀਸਾਸੇਚਕੇਮਲਉਚਰਨਦ
 ਸਗਹਰਾਖੁਦੇਕਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਾਇਹੁਜੁਗਤਜੇਗਕੀਪਾਵੈ॥
 ਤਬਾਮਹਿਨਿਸਚਰਨਨਚਿਤਲਾਵੈ॥ਪੁਨਹਰਿਮੂਰਤਹਿਰਦੈਧਾ
 ਰੈ॥ਸਦਹੀਏਕਾਦ੍ਰੁਸਦਨਿਹਾਰੈ॥ਜਿਉਸੁਰਤਿਪਾਨਿਹਾਰਕਲਸ
 ਕੇਮਾਹੀ॥ਮਾਰਗਜਾਤੀਬਾਤਕਰਾਹੀ॥ਨੈਨਸੈਨਬਿਸਨੀ॥ਸਿਉ
 ਕਰੈ॥ਸੁਰਤਿਅਡੋਲਕਲਸਮੈਧਰੈ॥ਨਉਦਰਕੀਕਲਾਤਮ
 ਲੇਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਧਿਆਨਰਖੇਮਨੁਮਾਰੀ॥੨੫॥ ਵੇ॥
 ਆਤਮਰੂਪਾਨਿਰਾਰੀ॥ਐਸਦਾਹੀਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਤਾਂਕੀਸਤਿ

ਆਪਾਇਕੈਸਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਹਰਿਕੋਸਭਾ
 ਟਮਾਹੀਬੀਚਾਰੇ॥ਹਰਿਆਤਮਰੂਪਸਭਠੰਗਨਿਹਾਰੇ॥ਜੇਵ
 ਡਿਆਈਭਗਤਨਗਾਈ॥ਕਤੇਕੀਰਤਨਅਤਿਪ੍ਰੇਮਲਗਾ
 ਈ॥ਨਿਰਤਕਰੇਹਚਿਨਾਮਾਧਿਆਈ॥ਮਹਾਂਅਨੰਦਉਚੇਸਰ
 ਗਾਵੈ॥ਜੇਕਛੁਹੋਵਤਪੈਜਗਮਾਹੀ॥ਸਭਾਮਾਰੀਆਹਰਿਕੀ
 ਵਰਤਾਹੀ॥ਤਾਮੈਰਾਜੀਸਦਾਇਹਰਹੈ॥ਮਨਮਣੀਨਾਸਿਓਕ
 ਬਹੁੰਨਬਹੈ॥੨੬॥ਦੇਹਰਾ॥ਭਗਤਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਹੈਤੁਮਦੇਵਹੁ
 ਤਤੁਬਤਾਇ॥ਜਬਾਮਾਰੀਅਤੇਮਨਾਦਿਰੈਤਬਅੰਤਰਹੋਇ
 ਜਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਭਗਤਕਰਤਹੈਸਭਕੇਭਾਈ॥ਭਗਤਪ੍ਰਭਾਉ

ਕਿਸੁ ਹਾਖਨ ਆਈ ਜਗਤੋ ਨਿ ਆਰਾਹ ਰਿਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਜਗਸਿ १੩੦
 ਉਬਰਾ ਭਲਾ ਸਭ ਠਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜਗਤੁ ਪਖੇਲੀ ਪੁਲਾਰੀ ॥ ਆਪੇ
 ਸਭ ਕਛੁ ਖਨਿ ਚਿ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ਅਲਪ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਿਉ ਕਰੈ
 ॥ ਘਹੁ ਵੈਰ ਘਹੁ ਰਘੁ ॥ ਹਿਉ ਧਰੋ ॥ ਜੈ ਸਾਈ ਜੋ ਤੈ ਸਾਲੁ ਏ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਾਧ ਸਭ ਭਏ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਸਭ ਘਾਇ ਹਾਰੈ
 ਜਾਨ ਕੈ ਸਭ ਕਹੈ ਵੈਦਾ ਸੁ ॥ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭਾਉ ਨਿਉ ਪਾਵਈ ਹਰਿ
 ਘਾਇ ਹੀ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਅਬਾਰੀ ਅਨ ਜੇਗ ਕੈ ਸੁਨੇ ॥
 ਨੁਲਾਇ ॥ ਜਿਤ ਸੁਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੁਸੀਤ ਲਾਇ ॥ ਨਹੀ ਕਰਮੁ ਨ
 ਹੀਚ ਜਾ ਅਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾਨ ਦੁਰੈ ਜਗ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਜਗ ਜਗਦੀ

ਸਏਕਹੀਭਾਸੈਏਕਮੇਵਅਦੁਤੀਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਸਰਬਖੇਲਾਇਕਬ੍ਰਹਮ
 ਮਨੋਜਨਾ। ਬੇਦਨਮਾਹਿਰਿਕੀਤਿਬਖਨਾ। ਮੈਤੂਤਹਾਜਗਤਨ
 ਹੀਕੋਈ। ਅਪੋਆਪਆਪਹੈਸੋਈ॥੮॥ ਦੇਹਗਾ। ਜਿਉਮਈ
 ਕੇਪ੍ਰਕਾਰਸਭਕੰਚਨਭੂਖਨਨਿਆਇ। ਤਿਉਅਰੂਪਹੀਰੂਪਸਭ
 ਆਪੇਬਾਨਿਓਆਇ॥੯॥ ਸੁਲਨਾ। ਬੇਰੰਗਨੇਰੰਗਅਨੇਕਕੀਏ
 ਕਹੂੰਕਲਾਹੈਕਹੂੰਪੀਲਾਹੈ। ਵਹੀਏਕਹੀਹੈਤੈਭੇਦਾਬਿਨਾਧਰੈਭੇਦ
 ਅਨੇਕਸੋਲੀਲਾਹੈ। ਯਹਪੁਰਖਪ੍ਰਕਿਰਤਕੇਖੇਲੁਧਰਿਓਬੇਸੰਗ
 ਹੀਸੰਗਸੰਗੀਲਾਹੈ। ਸੁਧਬੁਧਸਿਉਆਪੁਬੀਚਾਰੀ। ਐਜੀਬੇਰੰ
 ਗਹੀਰੰਗਰੰਗੀਲੀਹੈ॥੧੦॥ ਦੇਹਗਾ। ਅਤਮਏਕਅਦੁਤੀਹੈਰਹਿ

ਤੇਏਦੜੈਜਨਾ ਘਾਇਨੁਦੁਜਾਜਨਹੁਅਹੀਅਰੀਮਾਨਪ੍ਰਮਾਨ॥
 ॥ ਸੂਲਨਾ ॥ ਕਹੂੰਚੇਰਾਮਉਜਗਬਿਕਚ ਬਨਉਪਕਾਰੀਪੈਕਹੂੰਦੋ
 ਹੀਹੈਕਹੂੰਜੋਗਾਮਉਜਗਸਮਾਇਧਰੇਕਹੂੰਮੋਹਨਹੈਕਹੂੰਮੋਹੀਹੈ
 ॥ ਇਹਲਖੁਚੈਰਾਸੀਖੇਲਤੇਰਾਕਛੁਤੇਹਿਬਿਨਾਕਹੂੰਸੋਹੀਹੈ॥ ਜਿਨੇ
 ॥ ਗਿਆਨਕੇਨੈਨਉਪਾੜਦੇਖਾਤਿਨਦੇਖਾਸਭਕੋਓਹੀਹੈ॥ ੩॥ ਦੇ
 ॥ ਜਿਉਕੰਚਨਭੂਖਨਭਾਇਓਬਨਿਓਰੂਪਾਅਪਾਰਾਤਿਉਦਾਰੀ
 ਕੰਚਨਤਾਬਿਖੈਕਿਛੁਪਟਤਹੇਤੀਘਾਟ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਹੀਸਧਨੇ
 ਇਹਜੁਧਪਾਈ॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਕਰਤਿਸਲਿਵਲਾਈ॥ ਪੰਚਜੋਗ
 ਲੈਮਨਮੈਧਾਰਾਸੋਤੋਕਉਮੈਕਹਿਓਬੀਚਾਰਾਸੋਸਹਜਸੁਭਾ

ਇਕਰਮਹੋਇਆਵੈ॥ ਰਹੈਅਸੰਗਕਰਮਜੋਗਕਮਾਵੈ॥ ਹੋਈਅਨਕੈ
 ਤਿਸੁਨਿਗੁਰੁਰਹੈ॥ ਅਸਦੰਗਜੋਗਸੇਸਹਜੇਲਹੈ॥ ਸਾਰਅਸਾਰਬ
 ਬੇਕਜੋਜਾਨੈ॥ ਕਰਬੁਧਜੋਗਸਾਰਮਨਮਾਨੈ॥ ੩੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਕਛੁ
 ਵਰਤੈਜਗਤਮੈਹਰਿਕਰਨਕਰਾਵਨਜਾਨਾ॥ ਤਾਹੀਮਾਹਿਪ੍ਰਸੰਨਰ
 ਹੋਇਉਪਾਇਉਭਗਤਗਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਚੰ॥ ਸਧਨਾਮਹਿਨਿਸਮਤ
 ਫਿਰੈ॥ ਰਾਗੁਦੇਖਨਹੀਮਨਮੈਧਰੈ॥ ਭਾਉਭਗਤਹਿਰਦੈਮੈਲਿਆਵੈ
 ॥ ਜੋਗਬਿਸਨਪਦਪ੍ਰੇਮਸਿਉਗਾਵੈ॥ ਨਾਦਹਿਦੁਖੈਨਾਕਿਸੈਦੁਖਾਵੈ॥ ਸੁ
 ਖਸਰੂਪਹੋਇਐਧਬੀਤਾਵੈ॥ ਭਗਤਭਗਤਤਿਸੁਜਗਤਬਖਾਨੈ॥ ਪ੍ਰ
 ਨਾਅਰਚਾਬੰਦਨਠਨੈ॥ ਸੁਖਰੂਪੀਸੁਖਦਾਈਸਾਧਾ॥ ਤਿਨਕੋਮਤੁਹੈ

ਅਗਮਮਗਾਧ॥੩੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚਰਚਾਪਿਆਰੇਪੀਅਕੀਠੀਕ ੧੩੨
 ਠਕਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸ੍ਰਵਨਕੋਰਸਨਾਨਹੀਨਹਿਰਸਨਾਕੋਸ੍ਰੋਤਾ॥੧॥ ਚੈ॥
 ਸਧਨਾਪ੍ਰੇਮਮਦਪੀਛਕਗਾਇਆ॥ ਸਕਲਲੋਕਮੈਪ੍ਰਗਟਭਉਆ॥
 ॥ਪਤਸਾਹਬਾਤਸੁਨਿਪਾਈ॥ ਸਧਨਾਜੀਕੋਲੀਓਬੁਲਾਈ॥ ਬਹੁ
 ਆਦਰਕਰਾਫਿਗਬੈਠਾਇਆ॥ ਪੁਨਰਕਤਪੀਤਕਰਨੈਨਦਿਖਾ
 ਈਆ॥ ਤੂੰਤਾਹਰਿਕਾਭਗਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਤਬਛੋਰੁਹਕਰਾਮਾਤਦਿਖਾ
 ਵੈ॥ ਸਧਨਾਸਭਘਾਇਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰੈ॥ ਹਰਖਸੋਗਨਹੀਮਨਮਹਿ
 ਧਰੈ॥੩੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਨਹੀਧਰਹੀਗਾਇਓਦੁਤੀਆ
 ਭਾਉਬਿਲਾਇ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਰੂਪਾਬਿਚਾਰਕੋਗਹਿਓਦੁਹੀਉਰਜਾਇ॥

ਨਿਆਏ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਤਨ ਪਹਰਤਿ ਆਏ ਜੋ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰਿਕ ਮਕਰ १੩੩
 ਤਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਸਤਿ ਆਪਾਇ ਫਿਰਤਹੈ ਰਾਜ ਮਜੂਰ ਲਗਿ ਸੇ
 ਚਿਣਲੀਆ ਈਟਮਾਦੀ ਸਿਉ ਪਗਛਿਨ ਕੀਆ ॥੩੫॥ ਵੇ ॥
 ਸਗਲ ਅੰਗ ਜਬਦਪਿਆਗਰਦਨ ਲੋਤਿ ਸੁਜਾਇ ॥ ਬਾਕਿ
 ਲਾਸਾਇ ਕਸਬ ਦੁਕਰ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸਿਉ ਉਠਿ ਰਿਗਾਇ ॥੩੬॥ ਚੈ ॥ ਕਾਂ
 ਪੀਧਰਨ ਬੁਰਜ ਫੁਟਗਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਮਜੂਰ ਕੂਦਤ ਬਪਾਇਆ ॥
 ਸਧਨ ਤਹਾਂ ਠਾਂਢਾਹੈ ਰਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਰੀ ਸਹਾਇ ਸਭ ਲੋਕ ਨਕਹਾ ॥
 ਮਾਦੀ ਈਟਾ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ਪਰੀ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਗ ਸਾਪਰਸੁ ਨਹੀ ਕਰੀ ॥
 ਭੂਪਤ ਜਬਾਇ ਹੁਪਰੇ ਪਾਇਆ ॥ ਹੋਇ ਅਧੀਨ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਇ ॥

ਆ ਦੋਖੋ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਦੁਇ ਆਈ ॥ ਆ ਦਿਜੁ ਗਾਈ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰ
 ਖਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੈ ਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੈ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਜ
 ਹਾਨਾ ਜੋ ਨਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਧਿਆਵਈ ਹਰਿ ਤਿ ਸੁਭ ਜੋ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਸਧੇ ਨੇ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਅਬ ਪੁਕਨ ਭਈ ਜੁ ਜਾਨਾ ਪੁਨ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਰੀ
 ਕਥਾ ਕਉ ਸੁਣਤ ਹੋਇ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਗੇ ਪਰਚੀ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਰੀ ਚਲੀ ॥ ਚੈ ॥ ਅਬ ਬਾਲਾ ਮੀ
 ਕਰੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉ ॥ ਗੁਨ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ਭਾਖੀ ਝਾਉ ॥ ਸੁਪਚਰਿ
 ਹਜਨ ਮੁਤਾਹਿ ਕਾ ਭਉ ਆ ॥ ਕੁਲ ਕਰਮ ਛੇਡੁ ਅਸੀਨ ਮਗਲਾਈ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No.	521 (Part -12)	Subject	Dharamsastra
Name of MSS	Prem Abodh (Parchi Balmiki Ji Ki)		
Author			
Period		Folio	19
Script	Gurmukhi	Source	Prithi Pal Singh Jauha, Jalandhar
Missing Folios			

ਆਤਮਕੇ ਕੀ ਹਉਇ ਕਨਾਰੀ ਆਹੀ ॥ ਪਤਿ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਚਰਨਿ ਬਾਹੀ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਇਕ ਬੇਟੀ ਇਕ ਬੇਟਾ ਰਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਛੁ ਜਾਤਨ ਕਰੈ ॥ ਇਕ ਆ
 ਤਮ ਨੇ ਮੈ ਏਵੀ ਤੀ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਸੀਲ ਸਤਵੀ ਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਹ ਕਾ ॥ ਬਾਲ ਮੀ ਕਮ ਗੁਮਾਰ ਈ ਪੈ ॥ ਡੋਬੈ ਏ ਜਾਇ ॥ ਧਰਮ ਸਮਧ
 ਰਮਨ ਬ੍ਰਹਮ ਈ ਅਹਿਨਿ ਸਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰਮ
 ਜੋ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਤੇ ਅਧਮਨ ਰਕਮਾਹਿ ਪਰੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰਮ ਤਉ ਲ
 ਓਇ ਹੁਕਰੈ ॥ ਜਉ ਲਉ ਸਾਧ ਜੰਗੁ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ ਜਬ ਸਾਧ ਜੰਗ ਮੈ ਏ
 ਨੇ ਜਾਇ ॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਕੀ ਸਭ ਸੁਧ ਪਾਇ ॥ ਅਧਰਮ ਤਜੇ ਧਰ
 ਮ ਮਗੁ ਲਾਚੈ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਤੇ ਜੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਪ

ਰਮੀਹੋਇਆਵੈ॥ ਪਾਪਕਰਮਾਛਿਨਮਾਹਿਗਵਏ॥ ੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਉ
 ਤਿਲਕਉਛੂਲਤਰਵਰਕਉਚੰਦਨਲੋਹੋਕੋਪਾਰਸਸੰਗਾ॥ ਤਿਉਬੀ
 ਖਈਕੋਸਾਧਸਮਾਗਮਕਾਟੋਕੋਟਿਕਲੰਕਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਇਕਦਿਨਜਾ
 ਇਪ੍ਰਭਾਤਮਗਰੋਕਾ॥ ਮਿਲੈਸਗਨਲਹੋਉਤਮਲੇਕਾ॥ ਤੁਹਾਦੁਇ
 ਸਾਧਆਏਵੀਚਾਰੀ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਤਿਨੇਨਿਹਾਰੀ॥ ਮਾਤ੍ਰਤਿ
 ਨਕੀਖੋਲਨਲਗਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਾਗੁਤਿਸਜਾਠਾ॥ ਸਾਧਕਪ
 ਹਿਸਨਪ੍ਰਨੀਪਆਰੋ॥ ਕਵਨਕਰਮਤੁਮਨੇਅਵਧਾਰੋ॥ ਹਰਿਕਭਏ
 ਤੁਮਮਨਨਹੀਆਵੈ॥ ਕਹੇਪਰਹਾਰੀਸਾਧਦੁਖਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਏ
 ਕਉਦਰਕੇਕਾਰਣੇਕਰਤਾਉਹੁਕਉਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਧਰਮਗਾਇਤਰ

ਰਤਨਹਿਲੇ ਬੇਦੀਗਾਮਾਰਾ॥੧॥ਚੈ॥ਤਬਬਾਲਮੀਕਨੇਬਚ ੧੩੫
 ਨਉਚਾਰਾ॥ਅਪਨੇਉਦਰਕੈਉਹਕਰਮਨਧਾਰਾ॥ਗਿਹਤਿਆ
 ਬੇਦਾਬੇਦੀਰਹੈ॥ਮਾਤਾਬਿਰਧਤਿਸੁਸੇਵਾਕਰੋ॥ਉਤਬਿਓਹਾਰਾ॥
 ਹਾਰਮੁਹਿਦੇਵੈ॥ਤਿਨਕੀਉਦਰਪੂਰਨਹੋਏ॥ਅਪਕਰਮਕਰੈਕੁੰਦੀ
 ਬਕੇਕਾਰਨਾ॥ਜੇਨਹਿਸਰੀਕਤੁਹਿਦੂਖਾਨਿਦਾਰਨਾ॥ਧਕਹਿ
 ਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਸਕੇਫਲਕਉਤੂੰਹੀਪਾਏ॥੪॥ਜੋਰਠਾਮੂਰ
 ਖਲੇਗਾਮਾਰੀ॥ਅਨਭਲਾਬੁਰਾਨਹੀਬੂਝਈ॥ਬੇਟਖਾਉਨਿਦਾਨ
 ਜੇਤਨਕਾਰਨਪਰਧਨਹਿਰਹਿ॥੧॥ਚੈ॥ਜਬਬਾਲਮੀਕਨੇਉਹ
 ਸੁਧਪਾਈ॥ਤਬਸਾਧਹੁਸਿਉਬਾਤਜਨਾਈ॥ਮੇਜਾਨਉਉਤੁਧਨ

ਜੇ ਪਾਹੀ ਸਭ ਸਰੀਕਾਇ ਨ ਪਾਪ ਨ ਮਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਤੇ ਮੈ ਉਥਿ
 ਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਰ ਮੁਕੀਆ ਸੇ ਫਲ ਉਰਧਾਇਆ ਜੀਤ
 ਮਰੀ ਮੈ ਆਗਿਆ ਪਾਓਇ ਹਬਤ ਬੁਧ ਕੁਟਿਬ ਕੋ ਆਗਿਆ ਤੁਮ
 ਬਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤ ਈਹ ਹੋ ਗਠਾਏ ਮੈ ਆਵਉ ਬੁਧ ਬਚਨ ਜੋ ਗਾਏ
 ੫॥ ਦੇਹਰਾ ਸਾਧ ਬਸਤੁ ਸਭ ਦੇਹ ਹੋ ਬਾਲ ਮੀਕ ਨ ਹੀ ਲੀਤਾ ਬੁਧ
 ਬਪੂ ਛਨੇ ਉਠ ਚਲਿਓ ਮਨ ਤਿਸੁ ਆਤਿ ਭੈ ਭੀਤਾ ੧॥ ਚੈ ਸਾਧਤ
 ਹਾਥੈ ਠੇਰ ਪੈਤਾ ਈ ਬਾਲ ਮੀਕ ਜਾਇ ਤੀ ਆਬੁ ਲਾਈ ਤੂੰ ਮੇਰੀ
 ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਅਨੇ ਕਜ ਤਨ ਕਰ ਉਤੁ ਹਿ ਕੇਰੀ ਇਹ ਅਪਕਰ
 ਮਕਰ ਜੋ ਮੈਲਿ ਆਵਉ ਸਭ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਅਨਰਧਾਵਉ ਜਬ

ਧਰਮਗਾਇਤ੍ਰਿ ਹੁਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਤੂੰ ਭੀ ਸਰੀਕ ਹੋਇ ਲੇਖਾ ਦੇਵੈ ॥ ੩੬ ॥
 ਆਕਹਿ ਓਹਿ ਹੁਲਨ ਭੂਲਾ ਜੇ ਦੁਖ ਦੇਇ ਸੋਈ ਸਹੈ ਸੁਲਾ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਮੈ ਤੁਮ ਹਰਿ ਲਕੁ ਲਾਈ ਆਜਿ ਦਕਿ ਵਕਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤੁਮ ਕਰ ਓਪੀ ਅਸੋ ਆਪ ਹੀ ਭੋਗ ਹੁਜਾਇ ॥ ੩੯ ॥
 ਬਹੁਰ ਜਾਇ ਤਾਤਿ ~~ਜ~~ ਕਬੂਝੈ ਤੇ ਪਰ ਬਡੇ ਭਰੇ ਸਾਸੁ ਝੈ ॥ ੪੦ ॥
 ਅਤੁ ਮਤੁ ਆਹਿ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਹਿਨ ਮਿਤ ਮੈ ਕਰਮਾਇ ਹੁਧਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥
 ਤਕਰਮ ਜੋਇ ਹਫਲ ਦੇਹੀ ਹੋਇ ਸਰੀਕ ਤੂੰ ਭੀ ਫਲ ਲੇਹੀ ॥ ੪੨ ॥
 ਕਹੈ ਸੁਨ ਪਿਤਾ ਸੁਜਾਨਾ ਜੇ ਪਾਪ ਕਰੈ ਸੋ ਭੋਗੈ ਨਿਦਾਨਾ ਜੇ ਕਰ ਕਰੈ
 ਸੋਈ ਕਰ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਾ ਆਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥

ਜੈਸੇ ਅੰਧਲੀ ਗਾਇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਹੁ ਸੀਸਾਰਾ ਵਹਿ ਚਮਕਾ ਚਾਏ ਮੋਹਿ
 ਬਸਾਇਹੁ ਪਰਹਤਿ ਪਾਪਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁਰ ਮਾਤ ਸਿਉ ਬਾ
 ਤ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਨਨੀ ਮੋਹਿ ਕਦ ਨ ਛੁਡਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ਅਵ
 ਸਥਾ ਦੁਖ ਲੇ ਪਾਲਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਸੁਖ ਦੀਆ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਲਿਆ ॥
 ਅਬ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਮੈ ਤੁਝੁ ਸੇਵਉ ॥ ਤੇਹੀ ਨ ਮਿਤ ਲੇ ਕਨ ਦੁਖ ਦੇ
 ਉ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਬ ਲੇਖਾ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਆਇ ਵੰਡਾਵਹੁ ਦੁਖ ਤੂੰ ਕੋ
 ਈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਕੋ ਨੈਨ ਆਸੁ ਵਹੀ ॥ ਇਕ ਘਟ ਕਾਲ ਉਰੇ ਵਤਰਹੀ ॥
 ੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਮੁਰਖ ਮਨੁ ਤਾਰੁ ਜਗਤੁ ਜਿਰਲੇ ਵੈ ਪੈਰ ਉਲਾਇ ॥ ਜਬ
 ਸਰਤਾ ਤੁਬ ਏਲ ਗੋਗਹੈ ਸਿਵ ਲੇ ਜਾਇ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਨ ਵਹੁ ਮਾਤ ਕੀਰ

ਨੇਪਾਵੈ॥ ਅਉਸਤਾਅਪਨੇਕਉਸਮਸ੍ਰਵੈ॥ ਦਸਮਾਸਰਾਖਉਦਰਤੂੰ १੩੦
 ਜਾਇਆ॥ ਹਰਿਸਾਖੀਜੇਮੈਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਮੋਹਿਅਭਲਾਪਾਇਹੋ
 ਪੂਤਾ॥ ਤੂੰਹਰਿਭਗਤਕਰਿਹੋਇਪੁਨੀਤਾ॥ ਆਪਤਰਹਿਅਰੁਮੋਕਉ
 ਤਰਹਿ॥ ਨਹੀਪਾਪਕਰਮਕਰਮੋਕਉਮਾਰਹਿ॥ ਜੇਪਾਪਕਰੇਪਤ
 ਰੀਦੁਖਦੇਵੈ॥ ਸੇਕੋਟਕਲਪਲੈਨਰਕਹਿਸੇਵੈ॥ ੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਪ
 ਕਰਮਜੇਕੋਕਰੇਸੇਪੂਤਕਪੂਤਾਅਜਾਇ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਤਿਹਜ
 ਗਤਮਾਰਿਕਉਬਾਝਨਹੋਵੈਮਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਦੋਖੋਜਗਾਬਿਉਭਰ
 ਬਨਿਓਹੋ॥ ਸੇਮੋਪੈਨਹੀਜਾਇਗਨਿਓਹੋ॥ ਫਉਜਦਾਰਸਿਰਦਾਰ
 ਅਮੀਨ॥ ਜੇਕਰੇਅਮਲੁਸੋਹੋਇਪ੍ਰਥੀਨ॥ ਮਰਦਕਸਾਈਕਾਕਰਹਿ

ਕਰਿ

ਬਿਉਹਾਰਾ ਮਨੁ ਖਰੁ ਧਰਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰਾ ਸਭ ਬਨੀਏ ਪਟ ਤੇਲ
 ਟਹਾਰੇ ਗਾਹਕ ਲੂਦਹਿ ਛਲ ਬਲ ਧਾਰੇ ਸੇਈ ਸਰਾਫੁ ਕਹਾਵੈ ਮੀ
 ਤਾ ਸਭੈ ਕਮਾਵੈ ਸਕਲ ਅਨੀਤਾ ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ ਸੂਠ ਸਾਰ ਸੇਬੈ
 ਲਕੈ ਸਭ ਕੇ ਕਰੈ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਪ ਨ ਪੋਟ ਉਠਾਵਹੀ ਤੀਆ ਸੁਤ ਪੋ
 ਖਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ਜਬ ਬਾਲ ਮੀ ਕਕਉ ਮਾਤ ਜੁਨਾਇਆ ਪੂਛ
 ਨ ਸੁਤਨ ਅੰਸਰ ਪਾਇਆ ਉਠ ਦਉ ਰਿਓ ਸਾਧਨ ਪਹਿਗਾਇਓ
 ਗਾਹਿ ਤਿਨ ਚਰਨ ਨ ਕੋਰਹਿ ਚਿਰ ਦੁਨ ਕਰੇ ਅਉ ਅਤਿ ਬਿਲਲਈ
 ਘੋਬੈ ਮਾਖਨ ਤੂਲ ਸੋਖਾਈ ਇਹ ਬਿਖਲ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮੀਠਲ ਗਾਨੋ
 ਅਬ ਵਕੀ ਅਉ ਖਧਤੁ ਮਕਰ ਜਨੋ ਮੈ ਵਰੁ ਪਾਪੀ ਵਰੁ ਪਾਪਕ

ਮਾਇਆ ਤੁਮ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇਆ ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ੧੩੮
 ਜਿਉ ਸੁਆਸਿ ਮਲ ਜੇਵ ਕੇ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਉ ਭਗ
 ਸਗਲਾ ਗ੍ਰਿਹ ਹਿਤ ਦੁਹਿ ਜਗ ਧੋਖਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਿਹ ਕੁਇ ਬ
 ਹਿਤ ਜਨ ਮਗਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਦੇਹੀ ਕੇ ਕਾਮਨ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਜੀ
 ਅਕੋ ਪਰਹੈ ਅਤਿ ਤਾਰੀ ॥ ਆਇ ਕੁਠਰ ਸਿਰ ਮਹਿ ਜਮ ਮਾਰੀ ॥ ਤ
 ਬ ਕਉਨ ਛੁਡਾਵੈ ਜੀਅ ਦੀ ਚਾਰਹੁ ॥ ਕਹੇਹ ਰਿਸਿ ਉਹੇ ਤਨ ਧਾਰਹੁ ॥
 ਆਖੀ ਦੇਖ ਅੰਧੇਰੀ ਡਾਰਹੁ ॥ ਜਾਨ ਬੂਝ ਉਲਟੇ ਮਗੁ ਚਲਹੁ ॥ ਸੁ
 ਨਤ ਸਬ ਦੁਈ ਗਹੈ ਉਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਮਗੁ ਛੁਡ ਪਾਪ ਮਗੁ ਧਾਵੈ ॥੧੨॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਜੇਨ ਰਹਿ ਮਗੁ ਛੁਡ ਕੇ ਪਰਤਹੈ ॥ ਅਉਝੁ ਝੁਪਾਟਾ ਲਖ

ਚਉਰਾਸੀ ਭਰਮ ਈਸ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ ਨ ਕੀਸਾਟ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਬਾਲਮੀਕ
 ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਾਧ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਉਨ ਮੋਨ ਰਾ
 ॥ ਇਨਾਇ ਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਪਦਮ ਆਸਨ ਬੈਠਨ ਸਿਖਲਾ
 ॥ ਇਆ ॥ ਧਿਆਨ ਧਾਰਨ ਦੀਈ ਬਤਾਏ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਨਾਏ ॥ ਸਾਧਾ ਸਿਛਾ ਦੇ ਮਾਰਗ ਪਰੇ ॥ ਇਨ ਆਸਨ ਬੰਧਾਇਆ
 ਨ ਕੋ ਧਰੇ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਿਰਦੇ ਮੁਰਤਿ ਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪਰ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਜਾ
 ਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕੀ ਸ੍ਵਾਸ ਕਰ ਹਿਰਦੇ ਧਾਰਿ ਓਧਿਆਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਇਕ ਆਸਨ ਬੈਠੇ ਐਧਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਬਾਰ ਬਰਸ ਦੂਤ ਜਮ

ਆਈ॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵਕਾਫਿਰ ਅਹੀ॥ ਬਧੀ ਦੁਭਪਰਾਓ ॥੧੩੯॥
 ਨਤਰੁਈ॥ ਬਹੁਰ ਸਾਧ ਵਹੀ ਪੰਥ ਆਏ॥ ਤਹਾ ਆਇ ਉਹ ਬਾਤ ਚ
 ਲਾਏ॥ ਉਕ ਬਟ ਪਾਗਾਈ ਹਾਮਿ ਲਾ॥ ਤਿਸ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਗਿਆਨ
 ਕੀ ਕਲਾ॥ ਜਬ ਪਗੁਲ ਰਾਇ ਆਮਾਟੀ ਸੁਰਿਗਈ॥ ਦੇਹ ਸਾਧ ਕੀ
 ਨਦਰੀ ਪਈ॥੧੪॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਜਾਏ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿ ਓਸੁਨ ਬਾਲ
 ਮੀਕ ਗਹੇ ਪਾਇ॥ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਜਗ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੂਪ
 ਦਿਖਾਇ॥੧੫॥ ਚੋ॥ ਸਰੁ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇਖੈ॥ ਬਿਨ ਪ੍ਰਮਾ
 ਤਮ ਅੰਗਨ ਪੇਖੈ॥ ਜੇਨ ਮਰੂਪ ਏਕ ਹਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮ
 ਰੂਪ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਭਾਉ ਦੂਜ ਰਾਗਾਇ॥ ਆਇ ਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਗਾਇ

ਏਦੋਇਨਦਿਖਈ॥ ਜੇਨਰਾਇਣੁ ਬਨਿਓਆਪਾ॥ ਮਾਨਕੀਟਕੂੰਗ
 ਕੀਭਾਂਤਾ॥ ਕੀਟਕੂੰਗਦਾਇਜਿਨਸਕਹਾਈ॥ ਆਇਮੰਤਏਹਹਰਿ
 ਆਹੀ॥੧੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਏਹਮਹਾਤਮਗੁਰਾਕੇਸਕਉਸਤਿਗੁਰਦੀ
 ਆਬਤਾਇ॥ ਸ਼ੀਰੀਤਮਹਿਸਕਲਹੈਦਸਮਾਮਸਦਮਧਿਆ
 ਏ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪੁਨਸਾਧਹਕਉਘਾਰਿਲੇਆਇਆ॥ ਮਾਤਾਤ੍ਰਿਮਾ
 ਅਨੰਦਬਧਾਇਆ॥ ਕੁਭਿਭਗਤਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਕਰੀ॥ ਕੋਸਲ
 ਉਜਾਇਵਿਦਾਇਗੀਧਰੀ॥ ਕਰਿਪੂਨਮਾਵਿਦਾਹੋਇਆਇਆ॥
 ਘਰਮਹਿਰਹਈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ ਧਰਮਕੀਕਿਰਤਕਰਮ
 ਉਧਬੀਤਾਵੈ॥ ਹਰਖਸੋਗਨਾਹੀਮਨਲਿਆਵੈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ

ਸਰੂਪਾਇਰਾਜੋ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਉਸਛੁ ਜੋ ॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈਂ ਸਾਧ ਜਨ ਰਹਤ ਹੈ ਜਗਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਆਪਛੁ
 ਪਾਏ ਵਰਤਈ ਤਿਨੇ ਲਖ ਤੋ ਕਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਚੰ ॥ ਤਹ ਰਾਜੇ ਜੁਧਿਸ
 ਟਰ ਜਗੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਰਿਖ ਅਉ ਬਿਪ ਅਨੇਕ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਦੇ
 ਸ ਦੇ ਸ ਤੇ ਸੁਭ ਜੁਗ ਆਏ ॥ ਅਧਿ ਤੁ ਅਭਿਆਗਤਿ ਅਤੀਤੁ ਸ
 ਬਾਏ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਲੇਖੀ ਜੋਈ ॥ ਕਿਸੂ ਦੇ ਸ ਮੈਰਹਿ ਤਿਨੇ ਕਈ ॥
 ਤਹਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਆਏ ॥ ਚਰਨ ਪਾਇ ਨ ਕੀਟਹ ਲਕਮਾਏ ॥
 ਭੂਰਭੋਜਨ ਬਹੁ ਦਛੁ ਨ ਦੀਨੀ ॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਕਰ ਸੇਵਕੀਨੀ ॥੧
 ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਲਖ ਕਰੇ ਹੀ ਪਰਚੀ ਮੈ ਜਗੁ ਸਾਂਗ ਉਪਾਗਨ ਹੋਇ

ਸਾਂਗੁਉਪਾਗੁਤਬਜਾਨੀਐਜਬਸਬਦਮਨਾਹਦੁਹਉ॥੧॥ਚੈ॥ਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਿਉਬਿਨਤੀਕਰੀ॥ਇਹੁਕਿਆਭਉਓਪ੍ਰੀਤਮਨਰ
 ਹਰੀ॥ਤਬਹਰਿਕਹਿਓਜਾਧੇਸਟਰਗਾਜਾ॥ਸਬਦਮਨਾਹਦਉ
 ਉਨਹੀਬਾਜਾ॥ਕੋਈਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਾਧਨਆਇਆ॥ਜਗ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਨਮੁਖਨਹੀਪਾਇਆ॥ਜਬਜਗਤਾਗਸਾਧਮੁਖ
 ਪਾਈ॥ਤਬਘੋਰਮਨਾਹਦਸਬਦਬਜਾਈ॥੧੮॥ਦੇਹਰਾਜੇ
 ਕੁਨਕਾਮੁਖਪਵਈਅਤਮਦਰਸੀਸਾਧਾ॥ਅਸੀਖਗੁਨਹੋਈ
 ਸੋਫਲੈਮਨਾਹਦਬਜੈਅਗਾਧਾ॥੧॥ਚੈ॥ਰਾਜਾਹਰਿਸਿਉਬਿ
 ਨਤੀਕਰੈ॥ਸੋਸਾਧੂਹਮਨਜਰਨਪਰੈ॥ਜੇਹਮਕੈਤੁਮਦੇਹੁਬਤਾ

੧੮

ਈ॥ ਕਰਿਆ ਦਰਹਮ ਤਿਸ ਕਉ ਲਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਈਸਾ ਪੂ
 ਨਿਕਟ ਬਤਾਇਆ॥ ਵਹੀਨ ਗਰਮ ਹਿਗੁ ਪਤਿ ਰਹਾਇਆ॥ ਬਾ
 ਲਮੀ ਕੁਨਾ ਮੁਸੁਪ ਚਕਹਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਭ ਜਗੁ॥ ਆਤਮ ਰੂਪਾਇ
 ਖਾਵੈ॥ ੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜੇ ਤਿਸਾਰੀ ਹਜਾਇ ਕਰ ਭੰਡ ਉਤ ਦੀ
 ਰਾਖ ਕੀਨਾ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅਮਰ ਪਛਨ ਕੈਆਇ॥ ਭਾਇਓ ਅਧੀਨਾ॥ ੧
 ॥ ਚੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗਾਹਿ ਕਰ ਕਰਣੀਨਾ॥ ਲੇਆਇਓ ਰਿਗ੍ਰਹ
 ਇਅਧੀਨਾ॥ ਚਰਨ ਧੋਇ ਦੁਇ ਕਰ ਧੋਵਾਏ॥ ਆਸਨ ਡਾਰਤਾ ਪ
 ਰ ਬੈਠਾਏ॥ ਦੂਪ ਤੀਥਾ ਲਪਰੇ ਸਾਲਿਆਈ॥ ਛਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਭਖਾਇਆਈ॥ ਕਰ ਬੀਜ ਨਲੀਏ ਡੋਲਾਵੈ॥ ਰਾਜੇ ਭਾਉ ਭਗਤ

ਬਹੁਤਾਵੈ ਬਾਲਮੀਕ ਸਤੁ ਪਾਕਰ ਲਾਵੈ। ਬੋਗ ਲਗਾਵੈ ਹਰੀਥੀ
 ਆਵੈ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੇਈ ਗ੍ਰਾਸ ਮੁਖ ਪਾਵਈ ਸਬ ਦੁਅਲ ਹੁਦੁ
 ਹੋਇ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਧੁਨ ਬਾਜਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਸੁਨੀ ਐ ਜੋਇ॥ ੧॥
 ਤੇ ॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧੁ ਪਾਰਿ ਆਇਆ॥ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ
 ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਜਨਾਇਆ॥ ਅਮੋਘ ਸਬਦ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ਪਿਆਰੇ॥
 ਕਾਰਨ ਕਉ ਨ ਨਹੀ ਜਾਇ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਤਬ ਭਕੁ ਗਇ ਹਥਾਤ ਬੁ
 ਝਾਈ॥ ਕਾਹੂੰ ਕੈ ਮਨ ਸੰਕਾ ਆਈ॥ ਨ ਤਰਯੋਰ ਸਬਦ ਪੁਰਾ
 ਤਾ॥ ਸੀਤ ਸੀਤ ਪਰਨਾਦ ਬਜਾਤਾ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਮੈ ਸੰਕਨ ਧਰੀ॥
 ਹਰਿ ਕਹੈ ਦ੍ਰੁਪਤਿ ਸੁਤਾ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ

ਕੈਕਰਮਮਾਹਿਜਿਨਜਿਨਸੰਕਾਕੀਨਾ॥ ਤਿਨਅਪਨਕਾਜਇ ੧੪੨
 ਗਾਰਿਆਭਗਤਿਪ੍ਰਭਾਉਨਚੀਨਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਤਬਹਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲ
 ਈਬੁਲਾਇ॥ ਤਿਨਮਨਕੀਇਰਥਾਦਈਬਤਾਇ॥ ਜਬਸਤ
 ਈਜਨਉਨਲੀਇਮਿਲਾਈ॥ ਤਬਮੇਰੇਮਨਮੈਸੀਆਈ॥ ਮ
 ਧੁਰਸਲੇਨਾਸੁਦਥਾਜੇਈ॥ ਇਨਜਾਤਸੁਭਾਇਤੇਲੀਅਨ
 ਕੋਈ॥ ਹਰਿਭਗਤਾਕੀਜਾਤਨਪਾਤਿ॥ ਜੇਜਾਤਖਾਤਬੁਝੈਅਗਿ
 ਆਤਾ॥ ਹਰਿਕੀਜਾਤਹੈਹਰਿਜਨਭਾਈ॥ ਤਿਨਬਰਨਨਾਅਸੁਮ
 ਅਹੰਮਮਕਾਈ॥੨੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਰੂਪੀਸਾਧਜਨਬਾ
 ਲਮੀਕਕੀਕੁੰਤਾ॥ ਜਗਮਹਿਇਚਰਹਿਅਨੰਦਾਸਿਉਰੰਕਨਗ

ਜਲਨਤਾ ॥੧॥ ਦੋ ॥ ਅਬਾਲਮੀਕ ਅੰਸੋਤਤੁਰਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਕੀ
 ਉਪਮਾ ਹਰੀਬਖਾਨੀ ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਭੇਦਨਹੀਆਵੈ ॥ ਹਰਿਜਨਕੀ
 ਸੋਤਾਹਰਿਜਨਪਾਵੈ ॥ ਜੈਸੇਚੋਰਚੋਰਕੋਜਾਨੈ ॥ ਤੈਸੇਸਾਧਸਾਧਪ
 ਹਿਚਾਨੈ ॥ ਸਾਧਭਗਤਜੇਸੰਤਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿਤਿਨਨੀਮਤਆ
 ਕਾਰਕਉਧਾਰੈ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਸਰੈਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੇਵਿਰਲਾਗੁਰ
 ਮੁਖਬੁਝਨਹਾਰਾ ॥੨੩॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕੇਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਬੁਝਈ
 ਹਰਿਸੰਤਜਨਪ੍ਰਭਉ ॥ ਆਪੇਹਰਿਰੂਪਬਨਾਇਕੋਸਾਧੂਸੰਤਕ
 ਹਉ ॥੧॥ ਦੋ ॥ ਅਬਾਲਮੀਕਕੀਕਥਾਕੋਪੂਰਨਭਉਓਪ੍ਰਸੰ
 ਗਾ ॥ ਪੁਨਅਉਰਕਥਾਕੋਸੁਨਨਕਉਹਰਿਪਹਿਸਰਧਾਮੰਗਾ ॥੧॥

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part -13)

Subject Dharamsastra

Name of MSS Prem Abodh (Paichī Surhdayī Ki)

Author

Period

Folios 30

Script Gurmukhī

Source Prithī Pal Singh Jauha, Jalandhar

Missing Folios

੧੨॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਰੋਪਰਚੀ ੧੪੩

ਸੁਕਦੇਵਨੀਕੀਚਲੀ॥ ਚੈ ॥ ਸੁਕਦੇਵਰਾਜਾਜਨਕਰਿ
ਆਨੀ॥ ਦੁਹਭਗਤਾਮਿਲਗੇਸਟਠਨੀ॥ ਜਿਉਸੁਨਿਓਤਿਓਕ
ਹਉਸੁਨਾਈ॥ ਹਿਤੁਚਿਤੁਦੇਕਰਸੁਨੀਏਭਾਈ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰ
ਜਿਸਫਲਕਉਪਾਵੈ॥ ਸੋਫਲਪਾਵੈਸਭਤੀਰਥੁਨਾਵੈ॥ ਪੁਰਪ
ਪ੍ਰਦਛਨਤੇਜੋਫਲਹੋਈ॥ ਐਸਕਥਾਸੁਨੇਤੇਸਭਲਹੈਸੋਈ॥
ਭਗਤਪ੍ਰਭਾਉਰਿਦਾਅੰਤਰਿਬਾਢੈ॥ ਦੁਸਟਸੁਭਾਉਸਭਮਨਤੇ
ਕਾਢੈ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿਭਗਤਜਨਕੀਬਾਰਤਾਸਰਪਾਸਿਉਸੁ
ਨਮੀਤਾ॥ ਮਨਕੀਚੰਚਲਤਾਮਿਦੈਹੋਇਉਕਗਰਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥

ਸੁਕਦੇਵ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਭਇਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰ ਜਿ ਉਤਿ ਸੁਕੀਨੀ
 ਮਾਇਆ ॥ ਏਦਪੁਰਨ ਨ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹਮਾਰਾ
 ਕ੍ਰਮ ਭਉਲ ਬਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਨਿ ਚਿਤਿ ਉਭਾ ਪਾਕਰੀ ॥ ਦਇਆਲ
 ਭਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰਨ ਰਹਰੀ ॥ ਰਿਖ ਨਾਰਦਾ ਗੀਰਜਾ ਸੰਬਾਦਾ ॥ ਇਕ
 ਦਿਨ ਭਉ ਚਿਉ ਪਾਜਿ ਓਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ਰਿਖ ਪਾਰਬਤੀ ਕਉ ਪੁ
 ਛੀ ਬਾਤਾ ॥ ਰੁੰਡ ਮਾਲ ਹਰਿਗਾਰਿ ਕਿਆ ਗਿਆਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਇਹ ਰੁੰਡ ਮਾਲ ਜੋ ਹਰਿਗਰੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭਗ ਜੁਹਾਇ ॥ ਤੂਰੀ ਗੀਰਜਾ
 ਕ ਛੂਨ ਜਾਨਹੀ ਹਰਿਕਉ ਰਾਖੀ ਉਰਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਗੀਰਜਾ
 ਕਹੈ ਮੈ ਇਹ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਤੁਮ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਰਿਖ ਆਖ ਬਖਾ

ਨਉ॥ ਰਿਖੁ ਨ ਰਦਤ ਬਭੇਦ ਬਤਾਇਆ॥ ਗੁਰਜ ਬਚਨ ਤਿਨ १੪੪
 ਆਖੁ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਦੇਹ ਤਿ॥ ਆਗਤ ਜਜਾਈ॥ ਤਬ ਸਿ
 ਰਤੁ ਝਲੇ ਰੰਡ ਮਾਲ ਕਰਾਈ॥ ਬਿਨਾਗੀ ਆਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਜੋ
 ਦਹਿ॥ ਫਿਰਾਫਿਰ ਜਨ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਹੋਵਹਿ॥ ੩॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਭਗ
 ਤਾਗੀ ਆਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਏ ਦਕਹਾਤਿ ਬਖਿਆਨਾ॥ ਪਾਰਬਤੀ
 ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਹੋਇ ਕੈ ਨੀਕੀ ਭਾਂਤ ਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗੀ ਆਨ ਹਰਿ ਨੀਕੈ ਜਾਨੈ॥ ਅਪਨਾ ਆਪ ਤਿਭਵਨ ਕਉ ਮਾਨੈ॥
 ਜਉ ਕਰਕਿ ਰਪਾਵੈ ਤੁਝੈ ਬਤਾਵੈ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਮਨ ਮਹਿ ਨਿਸਚੈ ਲਿਖ
 ਵੈ॥ ਛੇਨ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਮਹਾਮਾਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਦੁਖਾਇ

ਲਾਈ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਕੋ ਜਾਨਾ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਤਿਸ ਸਹਜ
 ਬੀਲਨਾ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਦੁਖ ਭਾਰਾ॥ ਸੋ ਜਗ ਕੋ ਬਨਿਓ
 ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਗੁਨ ਕਰਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀਅ
 ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਜਿਉ ਸਭ ਭੁਖਨ ਹੋਮ ਮੈ॥ ਤਿਉ ਤਤਾ ਅਤਮ ਸਾਰਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਇਵ ਰਿਖ ਕਹਿ ਕੋ॥ ਮਾਰਗ ਲਾਗਾ॥ ਪਾਰ ਬਤੀ ਮਨੁ
 ਮਾਨਾ ਮਨ ਰਬਾ॥ ਭਰਤਾ ਜਿਉ ਤਿਨ ਹੋਇ॥ ਅਧੀਨੀ॥ ਦਾਇਕ
 ਰਜੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਨੀ॥ ਇਹ ਰੰਡ ਮਾਲ ਜੁ ਤੈ ਗਰ ਪਾਈ॥ ਕਾਟਿਕ
 ਦਿਮ ਮੂਡ ਬਲਈ॥ ਜੇ ਤੇ ਰੰਡ ਮਾਲ ਮੈ ਪਾਏ॥ ਧਰਏ ਤੇ ਜਨਮ
 ਮੈ ਮੂਡ ਕਟਾਏ॥ ਤੈ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀ ਮਾਨੀ॥ ਦਾਇਆ ਨ ਕੀਨੀ॥ ਦੇ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਗੀਆਨਤੈਮੁਕਤਿਨਕੀਨੀ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਤੁਮਨਗਰਬ ੧੪੫
 ਸਤੁਹੈਸੁਆਮੀਦੇਮੰਤਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਉਹਚੇਰੀਪਰਦਾਉ
 ਆਨਰਾਖੇਲਖਤਹੋਕਉਨਾਥਿਕਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ਤਬਤਾਸਿਉ
 ਕੋਮਲਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਤੁਮਪ੍ਰਿਅਮੁਕਤਿਸਰੂਪਾਨੀਹਰਾ॥
 ਤੀਨਕਲਤੁਮਬੰਧਨਨਾਹੀ॥ਤੁਮਆਪਾਰੀਨੋਮਨਹੀਮਾਹੀ॥
 ਤੋਕੋਕਨਹੀਬੂਝੁਬੂਝਾਉਛਾਬੰਧਨਮਾਹਿਤੋਕੋਰਹਿਰਾਉ
 ਛਾਰਿਖਨਰਦਮੋਹਿਦੀਰਿਬਤਾਈ॥ਮੇਰੇਭੀਇਹਮਨਮਾਹਿ
 ਆਈ॥ਦੁੈਤਭਉਮੇਰੇਮਨਭਾਜਾਦੇਹਾਅਭਿਮਾਨਨਮਨਤੇਨ
 ਸਾ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਬਲਗਦੇਹਾਅਭਿਮਾਨਹੈਤਬਲਗਦੁੈਤ॥

ਭਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਹੋਵਤ ਸਭ ਕੇ ਨਾਸਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਧੁਨ
 ਪਾਰਬਤੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ॥ ਸਿਵ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਬਦੁ ਉਚਰੇ ॥ ਗੀਰ
 ਜਾ ਸਦਾ ਧਨ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ॥ ਸੁਰਤ ਅਡੋਲ ਸੁਦਨ ਮੈ ਪੈਠੀ ॥ ਤਿਨ
 ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਹੁ ਭਗਤ ਕਮਾਈ ॥ ਕਿ ਸੂਚੁ ਕਸੂਆ ਜੋ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਭਾ
 ਰਗ ਤਿਨ ਪੀਛੇ ਰਾਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥੨॥
 ਦੇਹ ਰਾਗਿ ਰਚ ਕਮਖ ਜਿਉ ਠਨ ਕਾਲ ਰੋਜ ਰੋਜੇ ਤਪਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਪਾਹਨ ਜਿਉ ਪਰਪੂਰਨ ਸਿਖ ਜੋ ਸਨਮੁਖ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਹਰਿ
 ਧਰਾਇਆਨ ਮਧਰ ਧਾਰਿ ਭਰਾ ॥ ਇਕ ਘਟ ਕਾਲ ਉਅੰਨੰਦ ਕਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤੋਤ ਕਉ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਪਰਪੂਰ

ਨਸਾਰਾ॥ ਤਿਹਧੁਨਸੁਨਿਪਾਰਬਤੀਉਘਲਾਨੀ॥ ਅੰਤਰਤੇਰੇ ੧੪੬
 ਇਸੁਗਤਿਲਗਾਨੀ॥ ਕਰਸਰਧਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਭਿਪਾਨਾ॥ ਦੰਪਤ
 ਨੈਨਹਮਰਸੁਪਛਾਨਾ॥ ਹਰਿਪੂਰਨਕਰਿਨੈਨਉਘਾਰੇ॥ ਦੇਖੀ
 ਤਹਉਘਲਾਨੀਨਾਰੇ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਉਬਾਤੀਬਿਨਸਨੇਹ
 ਕੀਜੋਤਨਤਾਹਿਜਗਾਇ॥ ਤੇਉਬਿਨਭਗਤਭਗਵਾਨਕੀਗੀ
 ਆਨਨਪਲੈਪਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਅਸਤੋਤ੍ਰਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤਜੋਬਾਨੀ॥
 ਸਿਵਧਰਾਧਿਆਨਜੋਆਖਬਖਾਨੀ॥ ਕਾਰਿਭਾਖਾਈਯਾਲਿਖ
 ਰਾਖਾ॥ ਭਾਵਅਰਬੁਸੁਦੈਹੀਭਾਖਾ॥ ਪੜ੍ਹਹੁਸੁਨਹੁਕਿਰਤਾਰਬਹੇ
 ਦਹੁ॥ ਵਰਲਭਜਨਮੁਖਿਅਰਬੁਨਖੇਦਹੁ॥ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤਕਭਿਜੋਨਹੀ

ਪਾਵੈ। ਭਾਖਾ ਕਉ ਵਹੁ ਮਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ। ਭਾਵ ਅਰ ਬਨੀ ਕੋਈ
 ਚਾਰੈ। ਮਨ ਕਾਰਿ ਅਵਗਾਹਨੁ ਦੈ ਤਕੈ ਡਰੈ। ੮॥ ਜੋਰਠਾ॥ ਸਭ ਕਿ
 ਛ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਆਹਿ ਤਹਿ ਬਿਨ ਨਹੀ ਦੂਸਰੈ। ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ ਹਿਮ
 ਗਤਿ ਸਨ ਕੈ ਬਾਰ ਜਿਉ। ੧॥ ਚੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕਾਮਾ ਹੀ। ਜਹ ਭੇ
 ਦ ਭਾਉ ਨਾ ਹੀ। ਭਾਉ ਦੂਸਰਾ ਨਾਨਾ ਹੀ। ਅਜੇ ਚ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨ ਹੀ
 ਸਿਵ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮੀਤਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਆ ਦਸ ਅਦਿਤਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਰਿਖ ਸਭ ਕਹਾਈ। ਜੋ ਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਈ। ਸਭ ਦਿਵਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮੀਤਾ। ਅਰਧ ਉਰਧ ਬ੍ਰਹਮ ਨੀਤਾ। ਅਰੂਪ ਰੂਪ ਜੋਈ। ਸਭੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਜੋਈ। ਤਤੁ ਤੀਤਰਾ ਅਉ ਬਾਹਰਿ। ਤਤੁ ਬਾਤਨ ਅਉ ਜਾਹਰਾ।

ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਧਾਰਾ ॥ ਤੁਈ ਲੋਕ ਜੋ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਿਹ ਕਲੀਕ ਨਿ
 ਤ ਆਹੀ ॥ ਬਿਖੈ ਥਾ ਕਰੀ ਜੋ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜ ਅਮਰ ਅਲਖ ਜੋਈ ॥
 ਤੇ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਆਪਹੀ ਕੋ ਜਨੈ ॥ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਹਮ ਮਨੈ ॥ ਸੋ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਹੋਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਸਨ ਮਹੇ ਸੋ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹ ਰਾਗ ॥ ਪਰ ਪੂਰਨ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇ ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਹਿਨ ਕੋ
 ਈ ॥ ਜਿਉ ਭੂਖਨ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਏ ਕੋ ਕੀਚਨ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਚੌ ॥ ਜਬ
 ਸੁਕਦੇਵ ਗਿਆਨ ਸੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਮਤ ਕਾਰ ਭੀ ਤਰਹ ਆਇਆ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਰਤ ਅੰਤਰ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਅਹਿਨਿਸ
 ਈ ਚਾਰੀ ॥ ਕੇਟਕਾਲ ਮੈ ਦੇਹ ਤਿਆਗਾ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸੁ

ਮਨਰਹੈ ਪਾਗਾ ਏਦਾ ਬਿਆਸ ਕੀ ਨਰੀਆਇ ॥ ਜਾਇ ਬਾਸਿ ਓਤਿ
 ਗਰਭੇ ਮਾਧਿ ॥ ਤਹ ਬਾਰ ਬਰਸ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਚੇ ਕੀਨਿ
 ਕਟੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਆਇ ਕੈ ਸੁਕ ਦੇਵਸੇ
 ਏਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੈ ਕਰ ਕਿਰਪਾ
 ਬਾਰਿ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਦੇਵਤੀਆ ਮਿਲਾ ਮਾਗੀਆ ਕਰੀ
 ਤਬ ਜਗਾ ਆਵਨ ਕੀ ਮਨ ਜਾਧਰੀ ॥ ਬਾਰਨਿ ਕਸਬ ਨ ਕਉ ਉਠ
 ਚਲਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਰੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਏਦਾ ਬਿਆਸ ਤਿਸੁ
 ਪੀਛੈ ਪਰਾ ॥ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਸਿਉ ਭਰਾ ॥ ਕਹੇ ਪੂਤ ਤੂੰ ਬਨ ਮਾਹਿ
 ਜਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਗਿਆਨਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਹੁ ਪਰਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਏਦਾ ਪੜਾਇ ਤੁਮ

ਪੰਡਿਕਰਹਿ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗ ਬਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਰੈ ॥ ਮੁਖ ਕਉ ਫੇਰਨ ਤਿਸ १੪੮
ਵਲ ਕੀਨਾ ॥ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਉਤਰਦੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਕਾਕੇ
ਮਾਏ ਅਰੁ ਬਾਪ ਪੈ ਕਾ ਕੇ ਸੁਤ ਹੀਆ ॥ ਹਿਕਰ ਮਬੰਧਨ ਜਗ ਬੰਧੀ
ਆਰੀਆ ਨ ਸਿਉ ਕਟਤ ਨ ਤਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਚੈ ॥ ਅਪਛਰਾ ਤਹਾ ਸਰੋਵ
ਰਮਾ ਹੀ ॥ ਨਗਨ ਹੋਇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾ ਹੀ ॥ ਸੁਕ ਦੇ ਵਜਾਇ ਤਿਨ ਸੀਕ
ਨ ਕਰਾ ॥ ਦੇਖਾ ਬਿਆਸ ਸਭ ਚੀਰਤ ਨ ਪਰਾ ॥ ਜਬਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਅਗੋਚ
ਰ ਸੁਕ ਦੇ ਵਗਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਪਿਛੋਂ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨ
ਅਪਛਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤੁਮ ਜੁਵਨ ਦੇਖਨ ਹੀ ਲਾਜ ਕਰਾ
ਹੀ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਰਧ ਤੇ ਪਰਦਾ ਕੀਨਾ ॥ ਇਹ ਕਿਆ ਬੂਝੀ ਕਹੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥

੧੩॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨਾ ਤਿਨਕ ਉਸਤੁ ਜਗ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ
 ॥ ਮੈ ਤੂੰ ਦੇਤਾ ਅਭਿਮਾਨ ਮੂਰਤ ਸੈਨ ਪਰੇ ਹਰੇ ॥ ੧॥ ਚੈ ॥ ਅਪਛਰਾ ਕਹਿ
 ਓਓ ਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ॥ ਸਤੁ ਜਗ ਕਉ ਵਹੁ ਅਤਮ ਜਾਨੀ ॥ ਆ
 ਪਾਤੋ ਕੋਈ ਕਹਾ ਦੁਰਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤੀਨ ਭਵਨ ਆਪਾ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁ
 ਮੈ ਬੁਝੁ ਕਰਤੇ ਨੇਦੀਨੀ ॥ ਸੋਨੀ ਕੇ ਕਰਿ ਬੁਝੁ ਪ੍ਰਦੀਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ਆਸ
 ਅਪਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਬਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜਬ ਪੁ
 ਰਨਾਗੀਆਨ ਸੁਕਦੇਵ ਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਮਨ ਮੈ ਐਸਾ
 ਆਇਆ ॥ ੧੪॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਗੀਆਨ ਜੋ ਪੂਰਨ ਉ
 ਤਮ ਰਾਜਿ ॥ ਸੋਨਿ ਹਚੈ ਮਨੁ ਏਹਿ ਰਹਿ ਓਓ ਪੁਨ ਪੁਛੈ ਬੇਦਾਈ ਆਸ ॥

੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਸੁਕਦੇਵ ਆਇ ਚੀਪਤਾ ਪਾਸਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਇਓ ੧੪੯
 ਬੇਦਾ ਬਿਆਸਾ ਸੁਕਦੇਵ ਨੇ ਤਬ ਪੁਛੀ ਬਾਤਾ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਚਰਿਆ
 ਯੋਗੀ ਆਤਾ॥ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਜੇ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਉਚਨੀਚਾਇ ਹੁਲਖਿਓ
 ਨਜਾਈ॥ ਏਕ ਗੁਰੂ ਏਕ ਸਿਖ ਕਹਾਵੈ॥ ਏਕ ਭਾਉ ਭਗਤ ਕਰਹਰਿ
 ਕਉ ਧਿਆਵੈ॥ ਕੋਈ ਨਿਰਭੈ ਕੋ ਭੈ ਮੈਰਹੈ॥ ਇਹ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕਹੈ ਕਿ
 ਆਮਯੋ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਉਤਪਤ ਪਰਲੇਖੇ ਲਇ ਹੁਜੇਈ ਸੈ ਨਾਨਾ
 ਭਾਂਤ॥ ਸੋਨੀ ਕੈ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ॥ ਐਜੇ ਤਮਨ ਮਹਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਤਬ ਬੇਦਾ ਬਿਆਸ ਨੇ ਕੀਓ ਬਖਿਆਨਾ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਹਿ
 ਭਗਵਾਨਾ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਹੋਇ ਹਿ ਸਸਰੂਪਾ॥ ਸਨਕਾਦਿ ਕਪੂਤਿਕ

ਹਿਓ ਅਨੂਪਾ ਮਨਜਾ ਬਾਚਾ ਕਹਿਓ ਸਮਝਾਇਆ ਏਕਾਦਸਮਾ
 ਹਿਤੁ ਦਿਸੇ ਧਿਆਇਆ ਬਾਸਿਸਟ ਰਿਖ ਬਰਜੋਤੁ ਇਓ ਸ਼ੀਰਮ
 ਚੰਦ ਸਿਉ ਐਸੇ ਕਹਿਓ ਚਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਪਰਪੰਚੁ ਬਖਾਨਾ ਜੋਸੁ
 ਕਦੇ ਵਤੈ ਨੀਕੈ ਜਨਾ ॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਏਕਾਮਾਤਮ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾਇ
 ਹਮਿ ਦਕੰ ਚਨ ਕੀ ਭੰਤਾ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨੁ ਏਕਹੈ ਜਿਉ ਸਿਆਹੀ ਹੀ
 ਐਪਾਤਾ ॥੧॥ ਚੋ ॥ ਏਕਾਮਾਤਮ ਜੋ ਆਹਿ ਪਸਾਰਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕ
 ਰਮ ਜੋ ਧਾਰਾ ਬੇਦ ਕਹਤ ਹੈ ਏਹ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਸੋ ਨੀਕੈ ਹੈ ਤੁਮੈ ਬੀਚਰੀ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਨਾਮ ਅਨੂਪਾ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਧਾਰਾ ਅਨੂਪਾ
 ਨਹਿ ਉਚਨੀ ਚਕੋ ਉਤਤੁ ਬੀਚਰੈ ॥ ਅਤਤੁ ਬੀਚਰਨ ਤਤੁ ਨਿਹਾਰੈ ॥

ਤਤੁਅਤਤੁਏਕੇਹੋਸੋਈ॥ ਬਿਨੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਅਵਰੁਨਕੇਈ॥੧੭॥੧੫੦
 ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਉਕੰਚਨਭੂਖਨਭਾਇਆਮ੍ਰਿਦਾਬਿਕਾਰਕਉਧਾਰਾ॥
 ਤਿਉਪ੍ਰਮਾਤਮਾਅਜਮਾਮਰਧਾਰਿਓਇਹਾਬਿਸਬਾਰਾ॥੧੮॥
 ਜਬਬੇਦਾਬਿਆਜਮੈਸੇਬਖਿਆਨਾ॥ ਕਰਿਸੁਕਦੇਵਾਮ੍ਰਿਤ
 ਜੇਦਪਾਨਾ॥ ਕਹਿਓਬਚਨਪੁਨਪਿਤਾਸੁਜਨਹੀ॥ ਹਮਭੀਐਸਾਮ
 ਨਮਹਿਜਨਹੀ॥ ਉਹੀਮਹਾਦੇਵਗਿਰਜਾਸਿਉਭਾਖਾ॥ ਸੋਈਮਨ
 ਨਿਸਚੈਕਰਰਾਖਾ॥ ਕਛੁਬਜੇਖਤੁਮਕਹਿਓਨਗਿਆਤਾ॥ ਸੋਈਕ
 ਹਿਓਜੇਹਮਨੇਜਤਾ॥ ਵੇਸੇਖਸੁਨਨਕੀਸਰਧਾਰਾਖਉ॥ ਅਤਿਅ
 ਧੀਨਹੋਏਤੋਜੋਭਾਖਉ॥੧੯॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਪੂਰਨਗਿਆਨਪਰਪੂਰਨ

ਬੁਢੇ ਜੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗੁ ਸੇਰਾ ਜਾਨ ਕਾ ਬਿਦੇ ਹੀ ਗਿਆ ਮਾਤਾ ਸਰਧਾ
 ਪੂਰਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਰਾਜਾ ਨ ਕਰੀ ਜੋਤਾ ਸੁਨੀ ॥ ਕਰਸ
 ਰਧਾਤੁ ਹਾਅ ਇਓ ਮੁਨੀ ॥ ਦਲਿਅਾ ਇਓ ਜਹਰਾ ਜਦੁ ਮਾਰਾ ॥
 ਓਰੀਆ ਸਿਓ ਤਿਨ ਕਰੀ ਜੁਹਾਰਾ ॥ ਸੁਕਦੇਵਾ ਮਾਪਨ ਨਾਮ ਬਤਾਇ
 ਮਾ ॥ ਬੇਦ ਬੇਦ ਮਾਸ ਰਿਖ ਕੋ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ਮਾਮ ਹਾਰਾ ਜਾ ਸਿਓ ਮੈ
 ਰਾਕਾ ਮਾ ॥ ਤੀਤਰਖ ਬਰਕਰਹੁ ਅਕੁਰਾ ਮਾ ॥ ਤਿਨਤੁਹਾ ਜਾਇ
 ਕਰਿਤਾ ਪਸਨਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਕਾਤਿਉ ਬਿਰਤੀ ਤੁਜਨਾਇਆ ॥
 ੧੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਬੋ ਪਉਰੀ ਐਭੀ ਪਾਮਾ ਸੁਕਦੇਵ ਪਕੇਦੁ ਮਾਰਾ ॥
 ਭੂਪਤ ਮਨਾਚੰਤੁ ਭਈ ॥ ਇਨ ਕਉਨ ਕਾਜ ਪਗਧਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥

ਹਪਰਪੂਰਨਗਿਆਨੀਅਹੋ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਇਸਸਭਕੋਈਕੋ
 ਆਗਿਆਨਇਗਿਆਨਭਗਤਭਗਵਾਨ॥ਸਭਮਹਿਤਤੁਫੁਰ
 ਕਪੈਜੁਜਾਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਗਿਆਨਤਿਨਮਨਾਮਪਮਾਨਾ॥ਸਮਸ
 ਰਿਜਾਨੈਤੇਪਰਧਾਨਾ॥ਅਪਮਾਨਕਸਭਿਦੀਰਾਜਬਿਚਾਰੀ॥ਪਭਿ
 ਰੀਏਭਿਕਨਾਦ੍ਰਿਸਟਨਿਹਾਰੀ॥ਤਿਨਾ॥ਇੰਜਬਾਬਦੀਭਿਰਿਖਤ
 ਈ॥ਆਜੁਸਮਾਨਹੀਦਿਆਲਗੁਸਾਈ॥੨੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਜਿਨ
 ਕੋਸਮਤਾਭਾਉਹੋਤਿਨੋਨਮਾਨਾਮਪਮਾਨਾ॥ਚਿਤਕਭਿਚੰਚਲਨ
 ਕਰਸਕੋਜਿਭਿਮੇਰਬਾਭਿਬਲਿਵਾਨਾ॥੧॥ਚੈ॥ਜਬਹਿਜਬਾਬ
 ਪਭਿਰੀਏਆਨਾ॥ਤਬਭਿਠਨਗਰਕੋਗਇਭਿਸੁਜਾਨਾ॥ਬੁਈਪ੍ਰਤ

ਪੁਨਤਹਾਚਲਿਆਇਆ॥ ਪਉਰੀਏਸਿਉਬਿਰਤਾਂਤੁਸੁਨਾਇਆ॥
 ਮੁਝਤੋਤੋਕਛੁਨਹਿਸੁਆਉ॥ ਇਕਬਾਤਬੁਝਕੈਉਠਸਿਧਾਉ
 "ਕਰਕਿਰਪਾਮਹਾਰਾਜਾਪਾਸਾ॥ ਜਾਇਕਰੇਹਮਰੀਅਰਦਾਸਾ॥
 ਤਿਨਤਹਾਜਾਇਅਰਜਪਹੁਚਾਈ॥ ਦਾਇਤਿਨਵਾਰਪੁਕਾਰਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜੇਜਬਾਬਨਕਛੁਦੀਓਟਲਾਕਰਗਹਿ
 ਆਸੋਇ॥ ਸੁਕਦੇਵਇਹਾਬਿਧਪਾਇਕੈਅਨਮਲੀਨਨਹੀਹੋ
 ਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਬਹੁਰਦਿਨਤੀਜਰੇਜਾਇਰਜਦੁਆਰੇ॥ ਆਇਓ
 ਉਰੀਏਸਿਉਬਿਨਤੀਧਾਰੇ॥ ਪੁਨਪਉਰੀਆਭੀਤਰਜਾਵੈ॥ ਰਾ
 ਜਾਪਹਿਦਹੁਟੇਰਸੁਨਵੈ॥ ਸੇਰਾਜਾਤਿਸਓਰਨਤਾਕੈ॥ ਵਹੁਅਧਿ

ਕਦੀ ਠਈ ਕਚਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ॥ ਆਇ ਸੁਕ ਦੇਵ ਜੋ ਬਿਰਤੀ ਤੁਸਨਾ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਏਆ ॥ ਤੁੰਬਤੁ ਪਾਪੀ ਕੋਈ ॥ ਆਇਆ ॥ ਤੇਹਿ ਅਰਦਾਸ ਰਾਜ ॥
 ਨਹੀ ਸੁਨੈ ॥ ਪਉਰੀਆ ਕਹਿ ਕਹਿ ਆਥਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਾਂ
 ਰਾਜਾ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ਦਿਆਲਾ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਕਰ
 ਕੋਈ ਆਵਈ ਪੂਰੇ ਵਹੀ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਆਸ ਕਰਿ ਏਹੀ ॥
 ਆਵੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਵਾਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਕੋ ਬਿ
 ਭਿਹਾਰਾ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ਆਤਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਚ
 ਰ ਚਾਹਰ ਹਰੀ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਸੋ ਚਲਿ ਆਇ
 ਆਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਸਵਰਾ ॥ ਬਡੇ ਗਿਆ

ਨੀਇਸਲਾਬਿਚਰਾ॥ਹਰਿਗੋਦੀਓਅਪਰਾਮਪਾਰਾ॥੨੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਮਹਾਰਾਜਾਪੂਰਨਗਿਆਨਹੈਜਿਉਸਫਲਕਸਤਸੰਗ
 ਾਦੁਖੀਅਨਦੁਖੀਸੁਖੀਅਨਸੁਖੀਸੁਖਸੰਗਰਹੈਅਸੰਗਾ॥੧॥ਚੌ
 ॥ਅਤਅਰਬੀਜਗਿਆਨੀਆਵਹਿਰਾਜਦੁਆਰਨਹੀਥਿਰ
 ਥੇਜਾਵੈ॥ਨਹੀਜਾਨੈਤੁਝਕਹਾਪਰੇਜਨਾਜੇਰਾਜਬਚਨਨਹੀਧਰੇ
 ਸ੍ਰਵਨਨਾਤੂੰਬੂਝੀਅਤਿਕੋਈਪਾਪੀਅਹਾਪਾਪਪਰੇਜਨਾਨਮ
 ਹਿਚਹੈ॥ਤੁਧਸਰਧਾਕਛੁਭਲੀਨਜਾਪਤਾਅਨਮੇਰਾਹੈਤੁਤੇਕਾਂਪ
 ਤਾਮੇਰੈਬਾਰੀਨਹੀਹੋਈ॥ਭਲਾਬੁਰਾਅਨੇਕੁਵੈਸੋਈ॥੨੪॥ਦੋ
 ਹਰਾ॥ਅਹੋਕੈਰਾਜਾਜਾਤਹੈਕੋਈਪਲਕਹੈਬਾਰਾਜਉਬਿਨਤੀ

ਕਰਨੀਹੋਤੁਇਮਗਮਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸਿਰੀਸੁਕ ੧੫੩
 ਦੇਵਹੈਬਰੇਗਿਆਨੀ॥ ਅਪਮਾਨਕਸਉਟੀਮਨਹਿਨਆਨੀ॥ ਮ
 ਨਾਮਪਮਾਨਦਉਸਮਜਾਨੈ॥ ਇਖਮਭਾਉਨਹੀਮਨਮਾਹਿਆ
 ਨੈ॥ ਜਬਰਾਜਾਮਹੈਵੈਤਉਓਸਦਾਰਾ॥ ਤਬਲੇਤੁਲਸੀਦਲਕ
 ਰੀਪੁਕਾਰਾ॥ ਇਕਬਾਤਬੂਝਲੇਹੁਆਹਿਪਰੇਜਨਾ॥ ਕਰਕਿਰਪਾਸੇ
 ਸੁਨੀਐਸੁਦਨਨਾ॥ ਸੁਨਿਰਾਜੇਤਿਨਕਛੂਨਭਾਖੀ॥ ਜਬਪਲਾਦਿ
 ਓਤਬਾਛਿਰਤਿਨਆਖੀ॥ ੨੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਪਮਾਨਕਸਉਟੀਪ
 ਰਕਾਸਿਓਕਰਿਕਰਿਮੇਰਸਮਾਨਾ॥ ਸੁਕਦੇਵਹਿਤਤੁਗਿਆਨਨਿਧ
 ਰਾਈਤੁਲਨਹੀਜਲਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਰਾਜਾਮਹਿਲਾਮਹਿਗਾਉਓ॥

ਪੁਨਤਿਨਜਾਇਪਉਰੀਮੈਕਹਿਓਏਕਥਾਤਿਤੂੰਬਿਸਨਪਰੀਤਾ
 ਪੁਨਰਜਾਸਿਉਕਹੋਮੇਰੇਮੀਤਾਪਉਰੀਆਜਾਇਰਾਜਪਹਿਕ
 ਪੈਸੁਕਦੇਵਮੁਨਦੁਆਰੇਪਹਿਅਹੋਸੁਨਤਬਚਨੁਗਜਾਓਰ
 ਧਾਇਓਨਗੋਪਾਉਦਉਰਿਓਆਇਓਅਸਟਾਂਗਤ੍ਰਿਤੁਓਤ
 ਕਾਰਿਚਰਨੀਗਹਾਤਿਨਉਪਰਮਾਥਾਧਰਗਹਾ॥੨੬॥ਸੋਰ
 ਠਾਅਸਤਕਜਾਗਿਓਭਾਗੁਹਰਿਜਨਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀਸਭ
 ਪਾਪਨਭਉਓਤਿਆਗੁਦਰਸਪਰਸਹਰਿਸਾਧਕੈ॥੧॥ਚੈਸਾਗਿ
 ਮਾਥਾਸੁਕਦੇਵਉਠਾਇਆਅੰਕਮਾਲਦੇਬਹੁਸੁਖਪਾਇਆ
 ਰਾਜਾਕਰਗਾਹਿਭੀਤਰਲਿਆਇਓਚਿਤ੍ਰਸਾਲਮਹਿਜਾਇਓ

ਠਾਇਓ। ਬੀਜਨ ਕਰ ਲੈ ਪਵਨ ਦੁਲਾਵੈ। ਭਾਉ ਭਗਤ ਕਰਿਆ
 ਨ ਬਢਾਵੈ। ਸੁਕ ਦੇਵ ਕਹੇ ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੇਹੁ ਉਠ ਜਾਉ।
 ਹੀ ਬੇਰੀ। ਰਾਜਾ ਨਿਰਖ ਮੁਖਵਾਂ ਕਾਰਹਾ। ਮਨ ਮਾਹਿਮਾ ਨਿਰਖੁ
 ਨ ਲਗਾ। ੨੭॥ ਦੇਹਰਾ। ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਮਾਨ ਮਪਮਾਨ ਦੇਹ
 ਧਰਮ ਕਹੇ ਬੇਦਾ। ਜਿਨ ਅਪਨਾ ਮਾਪ ਪਛਾਨਿ। ਅਤੇ ਇਕ ਰਸਰ
 ਹੋ ਅਭੇਦਾ। ੧॥ ਚੈ॥ ਜਨ ਕ ਕਹੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ। ਤੁਮਾ ਅਜ
 ਹਮਾਰੇ ਅਥਿਤਾ ਬਿਨਨੀ। ਕਰ ਭੋਜਨ ਜੋ ਪ੍ਰਫੁੱਟਿ ਪਿਆਰੇ। ਜਥੇ
 ਮਾਤਿ ਸਿਉ ਹਮ ਕਹਾਹਿ ਬੀਚਾਰੇ। ਚਿਤ ਸਾਲ ਮਹਿ ਭੋਰਦੀਆ।
 ਮਲਹੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਪ੍ਰੀਛੁਲੀਆ। ਜਿਉ ਮਾਨ ਮਪਮਾਨ ਦੇਉ ਜਮ ਦੇ

ਖੋ॥ ਤਿਉ ਮਨਉਂਦੀ ਕਉ ਨਿਗ੍ਰਹ ਪੇਖੈ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਾ ਮਨ
 ਉੱਜੋ ਬਨਾ ਸੁਕਦੇਵ ਬਿਕਟ ਬੈਠਾਈ ਵਿਨਉਤਨ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਕਾ ਮਨ ਭਰਿ ਭਰਿ ਲੇਚਲੀ ਸੀ॥ ਆਲੇ ਤੇ ਲਾ ਅਪਾਰਾ॥ ਮਾਨੋ ਗੋਪੀ
 ਕਿਸਨ ਕੋ ਆਈ ਕਰਨ ਜੁਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਕੁਚ ਕਰੈ ਰਸਿ ਉਮਰਦ
 ਨ ਕਰਹਿ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਸੁਰਿ ਨ ਦਹਿ ਭਰਹਿ॥ ਕਰ ਮਰਦਨ ਜਲ ਉ
 ਸਨ ਨਵਾਇਆ॥ ਮਨ ਚੰਦਨ ਨਹੀ ਭਾਇਉ ਭਿਪਿਆਰੇ॥ ਪੰਚ ਬਾ
 ਨ ਨਹੀ ਨੈਨ ਉਪਾਰੇ॥ ਸੁਵਨ ਨਾਦ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਬਾਸਨਾ ਨਾਸ
 ਨ ਲੀਨੇ ਜਾਸਾ॥ ਈਜਨਾ ਅਨੇਕ ਰਸੇਈ ਕੀਨੀ॥ ਖਾਦੇ ਮੀਠੇ ਬ
 ਹੁਲੇ ਨਸਲੇ ਨੀ॥ ੨੯॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਈਜਨਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀਸੁ

ਕਦੇ ਵਰਗਾਇਆ। ਰਸਨਾ ਪਾਇ। ਬਿਕਾਰ ਨਹਿ ਕਾਹੂ ਜਿਉਰ १੫੫
 ਚਕਰੀ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਇਹੁ ਜਿਤੁ
 ਈਝੀ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥ ਮਨ ਇਸ ਕਾ ਨਿਰਕੇ ਵਲ ਅਹਈ॥ ਮ०
 ਨ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਸਰ ਹਈ॥ ਚੰਦ ਲਾਚਿਤ ਨ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ॥
 ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਕੀ ਰਾਸ
 ਬਿਰਾਜੈ॥ ਸਭ ਅੰਕ ਪੂਰਨ ਮੂਰਤ ਛਾਜੈ॥ ਨਹੀ ਸੀਸੇ ਇਸ ਦੇ
 ਇਦਿਖਾਈ॥ ਮਨ ਮਟੀ ਨ ਇਸ ਨ ਦਰਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਸੇਰ ਲਾਪੁ
 ਰਨ ਗਿਆਨ ਸੁਰਗਿਆਨ ਸੁਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਮਨ ਜਾਪਈ॥ ਕਿਆ ਸੰ
 ਸੇਕੇ ਬਖਾਨ ਅਚਰ ਜਹ ਮੈ ਦਿਖਾਵਈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪੁਨਰਾਜੇ ਇ

ਕੰਤ ਬੁਲਾਇ ਲੇ ਸੁਕ ਦੇ ਵਹਿ ਬੈਠਿ ਜਾਇ ॥ ਰਾਜਾ ਕਹੈ ਕਿਉ
 ਆਰੀਆ ਕਰੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਕਰਤੁ ਸਾਚਾ ਰੁਤਰੀ ਐ ॥ ਤ
 ਬ ਸੁਕ ਦੇ ਵਸੇ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਜੇ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਤੇ ਪੁਛੀ ਆਹੀ ॥
 ਦੇ ਹੀ ਦੇ ਹਦੁ ਇਦੀ ਸਾਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੇ ਹਮ ਸਾਰ ਦੇ ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੇ
 ॥ ਆਤਮਾ ਏ ਕਦੁ ਤੀਕਿਆ ਕਹਾਵੈ ॥ ਇਹ ਨਾ ਭਾਂਤ ਕਹੁ ਕਿਆ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇ ਹਰਾ ॥ ਜੋ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਏ ਕਰ ਸਾ ਆਤਮਾ
 ਤਿਹ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਤਉ ਬੇਦ ਭਾਉ ਕਹੁ ਕਹਾਵੈ ਖਾਵੈ ਉਪ
 ਜੇ ਉਪ ਜਿ ਬਿਨ ਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਦੇ ॥ ਰਾਜੇ ਜਨ ਕਕਹਿ ਭਿਖਰਧਨ
 ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੀ ਤਿਬੀਖਾ ਆਨਾ ॥ ਜਸੁ ਜਸੁ ਜਸੁ ਆਇ

ਨਸੁ ਅੰਤਹਿ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ਮਧਦੀ ਸਤਹੈ ਸਹੀਐ ਇਹੁ ਬਿਕਲੁ ॥੧੫॥
 ਪਾਇਉ ਹਰਜੁ ਆਰਥਾ ਜਿਉ ਭੂਖਨ ਕੰਚਨ ਘਾਇ ਘਾਇ ॥
 ਰਥਾ ਪ੍ਰਗਿਆਨ ਮਨ ਮਧੇ ਆਨਾ ਹਰਿ ਬੇਦਾ ਮਹਿ ਕੀਓ ਬੀਖ
 ਆਨਾ ਏਕ ਮੇਵ ਅਦੁਤੀ ਆਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕ ਨਾ ਸਤ ਕੰਚਨ
 ਭਰਮਾ ॥੩੨॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿੰਘਿ ਮ੍ਰਤਕੀ ਸਾਖ ਦੇਇ ਸੁਕਦੇ
 ਵਹਿ ਕਹਿ ਓ ਬੁਝਾਇ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਿਤ ਕਿਤੇ ਬਾਨ ਕਿਹਹਿ
 ਉਬਨਾਇ ॥੧॥ ਚੌ ॥ ਜਿਵੇ ਏਕੋ ਕੰਚਨ ਭੂਖਨ ਸਰੋ ਮ੍ਰਿਦਭੀਤ
 ਰਆਇ ਬਿਕਾਰ ਜੋ ਧਾਰੇ ਏਕ ਸੂਤ ਕੇ ਚੀਰ ਮਨੇ ਕਾਮਭੇ
 ਦਾਇ ਸਟ ਸੂਤ ਹੈ ਏਕਾ ਏਕ ਮੋਮ ਲਖ ਮੁਰਤਿ ਬਨੇ ॥ ਭੀਨ

ਬਿੰਨਾ ਮਾਤਿ ਸਗਲੇ ਫਿਰ ਗਲਿ ਏਕੋ ਜੋ ਮਹੈ ਸੋਈ ॥ ਦ੍ਰੋਤ ਭਾਵਤ
 ਹਰਹ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭੇਦ ਭਾਵਤ ਹ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪਸਰਿ ਓਪਸਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਚਿਦੇਵ ਪੰਚ ਭੂਤ ਨਹੈ ਚਿ
 ਦੇਵਤੀ ਨੋ ਭਵਨ ॥ ਬਾਸਿ ਸਟ ਸੋ ਕਰਤ ਬਖਾਨ ਮੈ ਤੂੰ ਸਭ ਰੇਤ ਨਖ
 ਰਖਾ ॥ ਚੈ ॥ ਹੋ ਸੁਕ ਦੇਵ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਦੇਹੀ ਦੇਹ ਇਕ ਆਤ
 ਮ ਆਪੀ ॥ ਇਕ ਆਤਮ ਕਾ ਪੈਏ ਹੁਪਸਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਜੇ ਦੀ
 ਸੈ ਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁੰਤ ਜੇ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਆਤਮ
 ਬਨਿ ਓਖਾਈ ॥ ਧਿਆਤਾ ਪੋਇ ਧਿਆਨ ਜੇ ਧਾਰਾ ॥ ਇਹ ਸਭ
 ਦੀ ਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥ ਠੀ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਗੇਇ ਇਕ ਆਪੀ ॥

ਬਿਨਪ੍ਰਮਾਤਮਦੂਸਰਨਾਹੀ॥ ੩੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸੁਧਿਬੁਧਚੇਤੀ ੧੫੭
 ਨਤੂੰਇਹਜਭਤੇਹਿਪਸਾਰਾ॥ ਏਕੋਹੰਬਹੁਸਾਮਜਬਮਨਮਹਿ
 ਕਾਰਿਓਚਿਰਾ॥ ੧॥ ਚੰ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕਦੇਵਅਧੁਰਬਿਹਸਾਏ॥ ਗਦ
 ਗਦਹੋਇਕਰਬਚਨਸੁਨਾਏ॥ ਜੇਤੁਮਕਹੀਸੋਹਮਭੀਜਨੈ॥ ਸੋ
 ਦੇਤੁਮਤਿਮੇਰੇਮਨਮਾਨੈ॥ ਸਿਵਭੀਅੰਸੇਕਹਿਓਬੀਖਾਮਾਨਾ॥
 ਜੇਪਾਰਬਤੀਪ੍ਰਤਿਆਖਬਖਾਨਾ॥ ਬੇਦਾਇਆਸਜੇਈਭਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ਤੁਮਭੀਸੋਈਬੁਝੁਬੁਝੁਈ॥ ਅਬਨਿਹਚਲਮਤਿਮੇ
 ਰੀਹੋਭਈ॥ ਅਤਿਵੇਸੇਖਹੈਏਹਸਹੀ॥ ੩੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਾਧਜ
 ਨਾਮਤਿਏਕੋਹੋਜਗਕੇਮਤੇਅਨੇਕਾ॥ ਜਗਅਨਕਮਤੀਭਰਮਾਈ

ਮੇਰੂਟੈਗੁਰਮਤਿਏਕ॥੧॥ ਦੇ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕਦੇਵਬੀਚਾਰਕੈਗੁਰਮਤ
 ਏਕਾ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਸੁਕਦੇਵਬੀਚਾਰਕੈਉਠਿਗਇਉਵਾਹੀ
 ਬਾਰਾ॥ ਅਬਬਧਿਕਜੀਕੀਕਥਾਕੈਸੁਨੀਅੰਸਰਧਾਧਾਰਾ॥੨॥
 ੧੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਗੇਪਰਚੀਬਧਿਕਜੀਕੀ
 ਚਲੀ॥ ਚੈ॥ ਅਬਬਧਕਕਾਸੁਨਪੁਇਤੁਹਾਜਾ॥ ਜਿਸਸੁ
 ਨਿਅੰਮਨਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਨਾਮਲੇਦੀਆਤਿਸੈਬਖਾਤਿ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿਤੇਮੈਸੁਨਿਆਤਾ॥ ਓਸਕੇਗ੍ਰਹਇਕਨਹੀਰਹੈ॥ ਮਹਾਸੁ
 ਸੀਲਸਭਕੇਈਕਹੈ॥ ਏਕਕੂਕਰੀਰਹੈਸੁਜਾਨੀ॥ ਬਾਸਲੇਦੁਤਪ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part - 14)

Subject Dhamasastra

Name of MSS Prem Abadh (Parchi Badhak Ji Ki)

Author

Period

Folios 16

Script Gurmukhi

Source Prithi Pal Singh Jauja, Jalandhar

Missing Folios

ਛੀਗਹਿਆਨੀ॥ ਜਾਲੀਧੁਨੀਆਲੀਏਫਿਰੋ॥ ਪੰਛੀਅਨਕੋਲੀ ੧੫੮
 ਤਖੇਦਹੀਕਰੋ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬਨਕੇਪੰਛੀਪਕਰਕੋਏਚੇਈ
 ਚਬਜਾਗਾ॥ ਪਰਦਾਇਪੀਖੀਮਨਪਵਨਤਿਨੈਨਗਹੈਗਦਰ
 ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਗੀਹਕੇਪੰਛੀਜੇਗਹਿਪਾਵੈ॥ ਅਵਰਪੰਛੀਕੀਅ
 ਸਚੁਕਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਬੁਧਨਹੀਆਵੈ॥ ਜਿਸੁਸ
 ਧਸੰਗਤਿਸੁਲਾਭੁਬਤਾਵੈ॥ ਜਤਿਸਾਧਸੰਗਕਹੋਇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥
 ਪਰਕੇਛੁਕੇਜਾਇਬਿਦੇਸਾ॥ ਮਨਅਰੁਪਵਨਗਹਨਿਨਹੀ
 ਦੁਰਲਭਾ॥ ਵਿਸਵਾਸਕੀਏਹਰਿਗਹਿਨਾਸੁਰਲਭਾ॥ ਹੋਕਿਆ
 ਜੇਬਿਸਵਾਸੁਨਪਾਈਐ॥ ਪੂਰਨਗਿਆਨਬਿਸਵਾਸੁਬਤਾਈ

ਐ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸੁਨੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਤਹੈ ਮੀਤਾ ਜ
 ਉਮਨ ਬਿਸਵ ਸਨਹੀ ਦੁਹਤ ਨ ਕ੍ਰਮ ਕੀਤੀਤਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਇਕ ਦਿ
 ਨ ਲੇ ਦੀਆ ਬਨਿ ਬਨਿ ਧਾਇ ਭਾ ਕੋ ਪੰਛੀ ਤਿਸ ਹਾਥ ਨ ਆਇ
 ਭਾਤ ਹਾਤ ਪਸੀ ਇਕਤ ਪਸਿਆ ਕਰੈ॥ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਨ ਧੋਇ
 ਕਾਧਰੈ॥ ਸੁਹਛਾ ਅਸਥਾਨ ਕੁ ਸੋ ਕੋਧਾਰੈ॥ ਤਾਂ ਉਪਰ ਬਸਤਰ ਲੇ
 ਤੁਰੈ॥ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਤਾਰਾ ਮਾਸ ਨ ਕੋ ਬਾਧੈ॥ ਸਰਲ ਰਾਖੈ ਸਿਰ ਗੀਵ
 ਕਾਧੈ॥ ਨਾਸਾ ਅਗੁ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਵੈ॥ ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਉਤ
 ਉਤ ਧਾਵੈ॥੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਐਸੇ ਜੋਗ ਕੇ ਸਾਧਈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਧਰੇ
 ਧਿਆਨਾ ਦੇਖਿ ਚਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਨ॥੧॥

ਚੈ ॥ ਜਬਹਿਲੇਦੀਆਰਚਿਪਚਿਹਾਰਿਓ ॥ ਕੋਪੰਛੀਤਿਸਹਾਬਨ ॥
 ਧਾਰਿਓ ॥ ਤਿਸਤਪਸੀਕੀਮੰਨਤਕਰੀ ॥ ਜਉਸਿਕਾਰਪਾਦਹੁਇ
 ਹਘਰੀ ॥ ਅਰਧਭੇਟਤਪਸੀਕੀਕਰੀ ॥ ਆਧੋਕੋਲੇਘਰਮੈਧਰੀ ॥
 ਸੁਖਸੁਖੀਜਾਇਜਾਣੀਰੋਪੀ ॥ ਜਾਇਪਛਾਵੈਭਉਓਓਅਲੇਪੀ ॥
 ਸਤਪਰੇਵਾਤਿਸੁਮਹਿਪਰੇ ॥ ਖੈਚਦਾਮਲੇਦੀਐਪਕਰੇ ॥ ੪ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਪਸੀਪਾਸਲਿਆਇਆਬਿਨਉਕਰੇਕਰਜੇਰਾ ॥ ਆ
 ਧੋਆਧਕਰਲੀਜੀਐਜਿਉਮਨਮਾਨੇਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਤਪਸੀਮ
 ਨਮਹਿਕਰਣਾਕਰੈ ॥ ਵਾਤਨਤਾਕਨਬਾਤਉਚਰੈ ॥ ਬਧਕਤਾਕੀ
 ਪੈਰੀਪਰੈ ॥ ਬਚਨਉਚਰੈਧੀਰਨਧਰੈ ॥ ਜੰਮਖਤੇਤੂੰਬਾਤਨਕਰ

ਹਾਇਨਕੋਡਰਹਮਮਾਰਗਪਰਹਾਜਉਹਿਸਾਭੇਮਨਤੁਹਿਡਰੋ॥
 ਸੁਧਾਰਲੇਦੀਆਆਗੈਧਰੈ॥੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਮਭੂਖੇਹੀਪਰਗੇ
 ਤੇਕਉਦੇਇਸਰਾਪਾਕੋਨਕਾਮਤੇਹਿਆਵਈਰਸਨਾਜਪਹਿਜੁ
 ਜਾਪ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਉਤੁੰਹਮਰੀਸਿਖਪੁਜਾਵਹਿ॥ ਤੁੰਗੁਰੂਹਮਸਿ
 ਖਕਹਾਵਹਿ॥ ਤੂੰਕਉਦਲਗੀਰਜੇਮੁਖਹੁਨਬੋਲਹਿ॥ ਕਹੇਨੈਨ
 ਨਇਤਉਤਡੋਲਹਿ॥ ਕਿਆਪਰਸੀਨੇਖਟਪਟਕਰੀ॥ ਕੋਗਠਵੀ
 ਖੋਈਜਹਾਥੀਧਰੀ॥ ਕੋਧਨੁਤੈਜੁਮੈਮਹਿਹਾਰਿਓ॥ ਕੋਘਰਕੀਕਲ
 ਹਤੇਜੋਗਤੈਧਾਰਿਓ॥ ਮੋਘਰਨਾਰਕੂਕਰੀਧੁਨਹੀ॥ ਜੋਚਾਹੇਲੇਹੁਸ
 ਭਤੁਮਹੀ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਾਲੀਧਨਹੀਕੂਕਰੀਨਾਰੀਸੁੰਦਰਭੂਲਾ॥

ਜੇਚਾਹੋਤੈਸਭਦੇਵਹੁਤਮਮੁਖਤੈਬੋਲਹੁਦਿਆਲਾ॥੧॥ਚੈ॥ਤ ੧੬੦
 ਬਤਪਸੀਅਤਹੀਅਕੁਲਨਾ॥ਮਨਮਾਹਿਉਪਜਿਓਤਿਸੈਗਿ
 ਅਨਾ॥ਬਧਿਕਸਿਉਤਿਨਬਾਤਬਖਾਨੀ॥ਏਹਪੰਛੀਨਹੀਮੇਅਨ
 ਮਾਨੀ॥ਉਹਜੋਪੰਛੀਮੇਰੇਹੈਕਾਮਾ॥ਸੋਮੁਹਿਅਨਦੇਹਾਅਭਿਰਾਮ
 ॥ਇਨਕਉਛੋਰਬਿਡਾਰਉਡਾਵਹੁ॥ਪੰਛੀਮੇਹਿਤਾਵਤੁਮਾਲਿ
 ਆਵਹੁ॥ਮਨਮਾਹਿਤਪਸੀਇਹੋਈਚਾਰੈ॥ਹਰਿਦੁਹੁਭਾਂਤਮਮ
 ਕਾਜਸਵਰੈ॥੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਾਚਿਹਨਅੰਗ
 ਸੋਭਤਾਸਿਆਮਾ॥ਐਸੇਸੋਹਿਲਿਆਇਦੇਹਿਪਾਈ॥ਐਪੂਰੇਕਾਮਾ॥
 ੧॥ਚੈ॥ਜਬਤਪਸੀਨਿਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਤਬਹਿਲੇਦੀਏਹਿਰਦੇ

ਧਾਰਾ ਵਹ ਸਾਤਿ ਪੰਖੀ ਅਨਕਉ ਤਾਹਿ ਉਤ੍ਰਾਇਆ ਕਰ ਬਿਸ੍ਵਾਸ
 ਉਠ ਬਨਹਿ ਸਿਧਾਇਆ ਠਉਰ ਠਉਰ ਜਾਲੀ ਜਾਇ ਰੋਕੈ ਵਹੁ
 ਪੰਛੀ ਨਹੀ ਨੈਨ ਅਲੋਕੈ ਪੰਛੀ ਐਰ ਪਰੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕੋ ਤਬ
 ਹੀ ਦੇਹਿ ਉਤ੍ਰਾਇ ਬਨਿ ਬਨਿ ਮਾਹਿ ਤਿਸ ਰੋਪਤ ਫਿਰੈ ਵਹੁ ਪੰਛੀ
 ਕਹੁੰਦਰ ਨ ਪਰੈ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਰਾ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਤਿਸੁ ਕੀ ਗਈ ਨ ਚ
 ਤਾਇ ਤਉ ਤਜਾਇ ਮਨੇ ਮੂਰਤ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਸਭਾ ਅੰਗਰ ਹੀ ਸਮਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਤਿਸੁ ਬਾਧਿ ਕਨਾਰੀ ਸਭ ਬਨ ਦੂਢ ਤਸੇ ਬ
 ਹੁ ਗਈ ਦਈ ਵਸੀ ਜੋ ਗਭੇ ਆਨ ਮਿਲਾਈ ਖਨ ਪਾਨ ਵਹੁ ਤਿਸ
 ਕਉ ਏਆਈ ਲੇਦੀ ਆਖਨ ਪਾਨ ਨਹੀ ਕਰੇ ਬਿਰਥਾ ਨਹੀ

ਪਾਸਉਚਰੈ॥ ਜਉਲਉਦੁਪਛੀਨਹੀਪਵਉ॥ ਪਾਨੀਅੰਨਮੁਖ १੬੧
 ਭਰਨਲਿਆਵਹੁ॥ ਯੁਗਜੀਵਣਹੈਜਗਮੈਮੇਰਾ॥ ਜਉਤਪਸੀ
 ਕਾਸਿਰਰਹੈਨਿਹਰਾ॥ ੯॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਬਲਗਪਛੀਹਾਥਨਆ
 ਵਈਪਤਿਹਿਤਕਾਰੀਨਰਾ॥ ਤਬਲਗਮੁਝਕਉਸੁਖਨਹੀਤੁੰਉ
 ਠਘਰਹਿਸਿਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਤਬਤ੍ਰੀਆਪੀਆਕਉਸਮਝਵੈ
 ਸੋਪਛੀਤੇਹਿਹਾਥਨਆਵੈ॥ ਆਖਨਦੇਖਿਓਕਨਨਸੁਨਿਓ॥ ਕਿ
 ਨਹੂੰਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨਕੁਨਿਓ॥ ਕਿਨਹੂੰਦੇਸਾਬਿਦੇਸੈਮਾਹੀ॥ ਐਸੇ
 ਪਛੀਦੇਖਿਓਨਾਹੀ॥ ਕਿਨੈਠਗਤੁਝੈਠਗਉਰੀਲਾਈ॥ ਤੂੰਵਕੀਬ
 ਤੈਗਾਉਓਬਉਗਈ॥ ਸਾਂਝਪਰੀਉਠਘਰਹਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਮਤਬ

ਨਸਹਿ ਮਿਰਗੁ ਰੋਨਿ ਪਾਇ ਜਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਉ ਹਰਿ ਤੁਮਕ
 ਉਬੁਧ ਦਈ ਤਉ ਇਹ ਤਜਹੁ ਖਿਆਲੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਤੁ ਏਫਿਰਿ
 ਆਇ ਕੋ ਰੋਪੁ ਉਈਹ ਜਾਣਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚੋਤ ਬਲੇ ਦੀਏ ਕੋ ਪਕਰਾਈ
 ਆਤਾਈ ॥ ਇਹ ਮੋਕਉ ਸਮਝਾਵਨ ਆਈ ॥ ਉਠ ਪਰਜਾਇ
 ਨਹੀ ਤੁਹਿ ਮਾਰਉ ॥ ਏਕੁ ਹਰੀ ਸਿਰ ਤੁਹਿ ਫਾਰਉ ॥ ਸੇਭੈ ਭੀ ਤਉ
 ਪਰਕਉ ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਧਿ ਕਤਹਾਰਹਿ ਆਨਿ ਰਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ
 ਬਉਰਾ ਸੋਹੈ ਗਾਇਕਾ ॥ ਸਕਲ ਰੋਨ ਸੋਚਤਹੀ ਗਹਿਓ ॥ ਭੋਰ ਭਉ
 ਤਰਤਰਤਰ ਜਾਵੈ ॥ ਕਰਉ ਚਾਮਿ ਕਨ ਦਰਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਰਾ
 ਜਉ ਪੰਛੀ ਗਾਹਿ ਪਾਵਉ ਤਪਸੀ ਕੋ ਦੇਉ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮਹਿ ਜੀਵਨ

ਜਗਤ ਮੈਂ ਹੋਇ ਹੈ ਰਿਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਸਾਂਝੁ ਹੋਨ ਪਾਰਿ ॥ ੧੬੨ ॥
 ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਹਰਹ ਪੁਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸ੍ਰਿਉ ਬਿਨੈ ਕ
 ਰੈ ਕਰ ਜੈ ਰੈ ॥ ਆਥਾ ਪਦਕ ਧਰਨ ਸੇਫੈ ॥ ਰੋਇ ਉਠੈ ਐ ਮਤ ਬਿ
 ਲਲਾਈ ॥ ਆਸੁਟ ਪਕਟ ਪਕ ਧਰ ਪਾਈ ॥ ਕਾਂਢ ਛੁਰਾ ਗਰਦ
 ਨ ਲੇਰਾਖਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਨ ਕੀ ਕਾਰਿ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਪਿਛੈ
 ਰੂਪ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸੰਖਰ ਕ੍ਰਗ ਦਾ ਪਦ ਮਾਇਖਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਹਰਿਖਗ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਕੇ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਨ ਰਾਗਾ ॥
 ਮਨੇ ਮਖੀ ਮਨ ਮੰਜਨ ਪਰਿਓ ਘੋਰੇ ਮਲ ਮਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥
 ਜੋ ਪਛੀ ਉਤ ਉਤ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾਲੀ ਮਹਿ ਨਹੀ ਮਾਨਫ ਸਾਵੈ ॥ ਇ

ਤੇ ਉਥੇ ਉਤੇਜਾਇਐਠੇ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਉਬਧਕਕਰਿਪੈਠੇ॥
 ਤਿਸਕੋਪੀਛੈਲਗਾਢਿਰੈ॥ ਤਿਸਕੀਪੈਰੀਫਿਰਫਿਰਪਵੈ॥ ਅਤਿ
 ਆਤਰਵੈਧੀਰਨਧਰੈ॥ ਰਿਦੈਅਧੀਨਬੇਨਤੀਕਰੈ॥ ਤਿਨਪੰਛੀ
 ਬਹੁਕੀਓਹਲਾਕਾ॥ ਮਰਨਲਗਾਬਾਧਿਕਾਅਤਿਥਾਕਾ॥ ੧੩
 ॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਹਜਹਹਾਰਿਖਗਧਾਦਈਤਹਤਹਕਉਦੁਹਧਾਇ
 ॥ ਗਿਰਤੇਪਰਤੇਅੰਗਤਿਸੁਲੇਹੂਬਾਹਿਓਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਧਰੀ
 ਦੇਹਨਮਨੁਤਿਸੁਹਾਰੈ॥ ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਵੈਤਿਸੈਨਿਹਾਰੈ॥ ਜਹਾ
 ਜਹਾਹਰਿਖਗਚਾਲਿਆਢਿਰੈ॥ ਤਹਤਹਰੁਰੁਰੁਮਾਥਾਧ
 ਰੈ॥ ਖਗਚੰਮਕਿਜਿਉਫੇਰੇਲੇਇ॥ ਏਹਲੇਹਾਜਿਉਮਾਥਾਦੇ

ਇਸ ਬਬੁਹਾਰਿਆ ਦੇਖਿ ਭਗਸਾਂਈ। ਤਬ ਜਾਲੀ ਮਹਿ १੬੩
 ਆਇ ਪਰਿ ਭਗਈ। ਖੈਰਦਾਂ ਮਲੇ ਦੀ ਐ ਰਾਗ। ਪਕਾਰਿ ਭਿਰ
 ਰਿਖਗੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰ। ੧੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿਖਗੁ ਕਾਰਿ ਤਿਸ
 ਆਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਾਇਆ ਬਿਗਾਸੁ। ਮਾਨੇ ਤਨੁ ਤਿਸ ਫਿਰ
 ਭਾਇ ਭਲੇ ਜੇ ਬਨ ਪਰਗਾਸ। ੧॥ ਚੈ॥ ਹਰਿਖਗੁ ਲਾਇ ਭਿਮ
 ਤਾਨੀ ਪਾਇ ਭਿ। ਸਿਰ ਕੈ ਸਾਏ ਤਿਸ ਕਰ ਆਇ ਭਿ। ਪਾਉ ਪਕ
 ਰ ਪਾਛੈ ਲਟਕਾਇ ਭਿ। ਜਹਾ ਵਹੁਤ ਪਸੀਤ ਹਾਂ ਲੇ ਆਇ ਭਿ। ਤ
 ਪਸੀਦੁ ਰਹੁ ਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੈ। ਬਾਧਿ ਕਾ ਅਨਿ ਭਿ ਹਰੀ ਮੁਰਾਰੈ। ਭਿ
 ਦ ਭਿ ਰਿਭਿ ਜਾਇ ਚਰਨ ਲਗਾਨਾ। ਸਿਰ ਪਰਗਾਖ ਕੈ ਪਾਰਿ ਮੈ॥

ਨਾ। ਦੋਉ ਚਰਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਹਾਇਕਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੈ ਮਧਨਾਇ
 ਕਾ॥੧੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਗੁਰਗਾਈ ਦੋਉ ਪ੍ਰਭਾ ਕੈ ਲਾਗ ਉਪਾ
 ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗਾਈ ਦਈਆ ਦਿਖਾਇ
 ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਚਤੁਰਤੁਜ ਰੂਪ ਬਨਾਇਆ॥ ਮੋਰਮੁਕਤ
 ਬਨ ਮਾਲ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਮੰਦਮੁਸਕਾਇ ਅਧਰ ਬਿਹਸਾਈ॥
 ਮਨ ਹਿਰਲੇਵੈ ਕੁਦਰ ਕਨਾਈ॥ ਦੋਉ ਬਾਹ ਦੁਹਗਾਰ ਮੈ ਪਾਵੈ॥ ਕ
 ਰ ਸਿਉ ਦਾਬ ਹੀਏ ਮੈਲਾਵੈ॥ ਚਾਰਨੈ ਨ ਏ ਕੋਹੋਇ ਜਾਈ॥ ਇਹ
 ਅਦਭੁਤ ਲੀਲਾ ਹਰੀਗੁਸਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਵੈਜੀ ਅਮੈ
 ਜਾਨੈ॥ ਮੋਹੂ ਸਿਉ ਹਰਿ ਕੋ ਮਨ ਮਾਨੈ॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਅਦਿਭੁਤ ਲੀ

ਲਾਲ ਲਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਰਚੀ ਜੁਭਾਇ ॥ ਮਾਨੇ ਮੂਰਤ ਕੰਜ ਕੀ ॥ ੧੬੪ ॥
 ਚਹਾਇ ਸਦੇ ਉਦਿ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਾਂਝੇ ਹੋਨ ਪਰਮ ॥
 ਈ ॥ ਤਉ ਦਿਨ ਹਾਰਿ ਦੀਓ ਬਧਾਈ ॥ ਉਠਤ ਪਸੀਕੰਦ ਮੂਲ
 ਲਿਅਾਇਆ ॥ ਬਸਤਰਾਰਨ ਈਵੇਦ ਪਰਾਇਆ ॥ ਇਕ
 ਕਰਕਰ ਹਰਿ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕ ਕਰਤ ਪਸੀਓ ਰਚ ਲਾਵੈ ॥
 ਦੁਇ ਕਰ ਸਿਉ ਬਾਧਿਕ ਮੁਖ ਭਾਰੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਕਾਭੂ ਖਾਤਿ ਮੈ
 ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਖਾਇ ਖਦੁਇ ਗਿਆਨ ਉਪਚਾਰੈ ॥ ਭਰਮ ਦੇ
 ਪੂਕਾ ਕਾਢਾ ਬਿਭਾਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਜਿਉ ਸਨਕਾਦਿ ਕਾਸਿ
 ਉਕਹਿਓ ਜਿਉ ਅਰਜਨ ਸਿਉ ਜੁਧ ਮਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨ ਹ
 ਰਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਉ ਭਾਖੀ ਤਾਹੀ ਠਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਮਨ ਬਚਦਿ

ਸਦਕੀ ਬੈਥੈ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਅਉਏ ਫ੍ਰੀ ਸਭ ਗਏ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਮੈ ਹੀ ਹੋ
 ਮੈ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਾਸ ਤਾਨ ਹੁਤੁ ਮਭਾਈ ॥ ਮੈਆ
 ਤਮ ਸਭ ਭੂਤ ਨਾਮੰਤਰੀ ॥ ਜੇਤਾ ਅਕਾਰ ਜੀ ਅਸਭ ਜੰਤਰੀ ॥
 ਹਉ ਭੂਤ ਨਾਮਾਇ ਮਾਧਿ ਹਉ ਅੰਤਾ ॥ ਤੇਹਿ ਏਕ ਹਉ ਆਹਿ
 ਅਨੰਤਾ ॥ ਸਭ ਮੇਤੇ ਉਪ ਜੈ ਮੇਆ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਦ ਬਿ
 ਕਾਰ ਫੁਟੀ ਮਲ ਜਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨ ਬ
 ਤਾਇ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਦੇਸਾਂਤਿ ॥ ਪੁਨ ਵਹੁਰੂ ਪਸੰ ਕੋ ਚਿਓ ਕੁਕਾ
 ਅੰਗ ਨਭਾਂਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਚੈ ॥ ਜਬ ਤਪਸੀ ਬਾਧਿ ਕਾਇ ਹਗਤਿ ਪਾ
 ਏ ॥ ਧਿਆਤਾ ਧਿਆਨ ਧੇਇ ਹਿਰਾਈ ॥ ਗਿਆਤਾ ਗਿਆਨ
 ਗੋਇਉ ਠਿਗਾਏ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਤੇ ਪਰਲੈ ਭਏ ॥ ਬਿਨਾ ਮਾਤਮ

A. C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part - 15) Subject Dharma Sastra
Name of MSS Prem Abodh (Parchi Dham Bhagat Ji Ki)
Author
Period Folios 30
Script Gurmukhi Source Prithi Pal Singh Jauja, Talwara
Missing Folios

ਤਿਹਕਛੁਨਦਿਖਾਈ॥ ਸਭਘਟਆਤਮਰੂਪਲਖਾਈ॥ ਜੀ ੧੬੫
 ਵਨਮੁਕਤਿਅਵਸਥਾਛਾਜੈ॥ ਬਿਦੇਹਕੇਵਨਕਉਲੀਏਬਿ
 ਰਾਜੈ॥ ਤਿਨਕੀਉਪਮਾਕਹਣਨਾਮੈ॥ ਬਚਨਅਗੋਚਰੁਸ
 ਦਾਸੁਹਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਤਮਰੂਪਾਬਿਰਾਜਈਸਾਧ
 ਸੰਤਾਇਹਲੋਕ॥ ਤਿਨਕੀਦਸਾਸੇਪਾਵਈਜੋਤਿਨਸਿਓਕਰੈ
 ਸੰਜੋਗੁ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿਬਾਧਿਕਤਪਸੀਕੀਕਥਾਪੁਗਨਤ
 ਈਦਿਆਲਾ॥ ਅਬਧੂਹਭਗਤਜਿਉਹਰਿਮਿਲਿਓਤਿਵਸ
 ਨਿਹੋਹੁਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੧੯॥

੧ ਓਸਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਗੋ ।
 ਪਰਚੀਧੂਹਭਗਤਜੀਕੀਚਲੀ॥ ਚੰ ॥ ਅਬਧੂਹਭਗਤ

ਕੀਪਰਚੀਆਈ॥ ਜਾਕੈਸੁਨਿਐਭਗਤਿਬਛਾਈ॥ ਬੇਦਬਿ
 ਆਸਕੀਓਬਖਿਆਨਾ॥ ਇਸਨਪੁਰਾਨਮਾਹਿਪਰਧਾਨਾ॥
 ਜਿਵਸੁਨਿਓਤਿਵਤੁਏਸੁਨਾਈ॥ ਜਬਾਮਤਿਸਿਉਆਖਬ
 ਝਾਈ॥ ਸੰਭੂਮਨਕੈਕੁਲਉਪਜਾਨਾ॥ ਉਤਾਨਪਾਦਿਰਾਜਾਸੁ
 ਰਾਗਿਆਨਾ॥ ਤਾਕੋਰਿਹਦੁਇਨਾਰੀਰਹੈ॥ ਸੁਨੀਤਸੁਰਚਨਾਮੁ
 ਤਿਸੁਕਹੈ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਤਾਹਿਸੁਨੀਤਕੇਧੂਹਸੁਤਜੰਦਰ
 ਤੁਰਸਰੂਪਾ॥ ਰਾਜਾਤਿਸੁਬਹੁਚਾਹਈਬਡੇਪਦਾਰਬਪੁਤਾ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਸੁਨੀਤਾਬਿਰਧਕਰੂਪਾਨਰੀ॥ ਤਾਤੇਰਾਜੇਮਨਹਾਇਸਾਰੀ
 ਸੁਰਚਮਤਿਸੰਦਰਮਹਾਂਬਿਰਛਨਾ॥ ਕਾਮਕੇਲਕੋਆਗਰ
 ਲਛਨਾ॥ ਤਾਤੇਰਾਜੇਕਓਵਹੁਭਾਵੈ॥ ਰਾਜਾਬਾਸਿਤਿਸੁਅੰਧ

ਧੀਤਵੈ॥ ਨਗੀਵਸਪੁਰਖਜੋਕੋਈ॥ ਪੁਰਖੁਨਹਿਨਰਹੈਸੋਈ॥ ੧੬੬
 ॥ ਪ੍ਰਿਗਵਹੁਪੁਰਖੁਨਰਹਿਤਲਾਵੈ॥ ਕਾਮਕੈਬਸਿਤਿਸਹਾਬ
 ਥਿਕਾਵੈ॥ ੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਾਡਮਾਸਮੁੜਕੋਭਾਂਜਨਤਿਹਸਿਉ
 ਮਨਚਿਤਲਾਇ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥਖੋਵਈਅਧਿਬ੍ਰਹਮਨਕਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਪੰਚਬਰਖਕੋਧੂਹਸਬਾਲਕਾਮਤੇਈਕੋਉਰ
 ਕੋਸਾਲਕਾ॥ ਰਾਜਕੀਵਹਗੋਦਮਹਿਥੈਠਾ॥ ਮਾਨੋਇੰਦਪੁਨਦ
 ਧਮੈਪੈਲਾ॥ ਤਹਆਈਮਤੇਈਵਾਕੀ॥ ਬਚਨਕੋਦਰਸੁਨਵੈਤ
 ਕੀ॥ ਅਰੇਧੂਹਕਿਉਈਹਾਅਭਾਈਆ॥ ਕਾਹੇਰਾਜੋਗੋਦਥੈਠਾਇ
 ਆ॥ ਸੁਨੀਤਕੋਪੁਤਛੁਟਨ੍ਹਜੋਨਰੀ॥ ਭੂਪਤਗੋਦਕੋਨਹਿਅਧਿ
 ਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਅਪਨਾਭਾਰਨਬ੍ਰਹਮਈਬਡਬਾਇਏ

ਏਜਾਇ॥ ਮਾਨਮਹਤਵਡਿਆਈ॥ ਮਾਮਾਵੈਸਭੈਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ
 ਅਰੇਧੂਹਤੁਸ੍ਰੁਯੇਇਅਧਕਾਰਾ॥ ਜੇਮੇਰੀਕੁਖਮਾਹਿਲੇਅਉਤਰ॥
 ॥ ਸੁਨੀਤਕੈਸੁਤਹਥਿਰਾਜਨਆਵੈ॥ ਮੋਕੁਖਤੇਹੋਇਸੁਰਾਜਕਮਾ
 ਵੈ॥ ਜਬਬਹੁਭਾਂਤਆਖੈਦਿਖਲਾਈ॥ ਧੂਹਦੁਇਨੈਨਨੀਰਕੁਰਿ
 ਮਾਹੀ॥ ਬਚਨਕਠੋਰਸੂਰਸਰਮਾਨਾ॥ ਜਾਇਕਰੇਜਾਕੀਓਨਿਸਾ
 ਨਾ॥ ਕੁਧਰਫੂਟਪਾਨੀਹੋਇਗਾਇਆ॥ ਨੈਨਦੁਆਰੇਨਿਕਸਤਭਉ
 ਆ॥ ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੋਰਘਾਇਸੁਰਮਿਦਤਹੋਬਚਨਕੋਘਾਉਇ
 ਕਾਰਾ॥ ਜਉਲਉਜੀਵੈਬਹੁਤਾਅਉਥਾਅਉਖਧੋਹਤਿਨਕਾਰਾ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਦੀਓਉਠਾਇਮਾਤਾਪਹਿਜਾਏ॥ ਰੋਮਪਲਕਅਧਰਫੁਕ
 ਏ॥ ਕੁਦਨਕਰੈਮੁਖਬਾਤਨਆਵੈ॥ ਮਾਤਾਦੇਖਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵੈ॥

ਕਹੈ ਮਾਤਾ ਤੁਝ ਕਿਨੈ ਦੁਖਾਇਆ ਮੁਖ ਸਿਰਚੁ ਮਛੁਤੀ ਸਿਉ ਲਇ ॥ ੧੬੭ ॥
 ਆਪੂ ਹਲੇਹਤੁ ਕੋਰੇ ਕਹੈ ਇਆਨਾ ਮਤੇਈ ਕੋ ਕਹਿਓ ਸੁਭੇ ਬਖਾ
 ਨਾ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਤਿਨ ਬਿਰਥਾ ਆਖੀ ॥ ਜਿਉ ਕੀਤਿ ਉਸ ਭੁਸੁ
 ਤ ਸਿਉ ਭਾਖੀ ॥ ਪਾ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ਰੇ ਸੁਤ ਕੋਈ ਬਾਸਨਾ ਤੁਝ ਲੇਆਈ
 ਇਸੇ ਠੇਗਾ ॥ ਬਿਨ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਵਨ ਕੀ ਅਦੁਰ ਹੋਤ ਨਹੀ ਤੋਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਬਾਸਨਾ ਰਾਜ ਪਰ ਆਇਉ ਪਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਭੁਗਤ
 ਨ ਪਾਈ ਐਉ ਚਾਅ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤੋਭਗਤਿ ਨ ਕਰੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿ
 ਵਲਾਈ ॥ ਨਹੀ ਤਨੁ ਮੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਗਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ
 ਆਹਿ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਦੁਹਿ ਲੋਗਨ ਆਦੁਰ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਮਾਨ ਮਹਿ
 ਤ ਦੁਤਿ ਆਈ ਚਾਹਉ ॥ ਤੋਹ ਰਿਚਰਨੀ ਚਿਤ ਅਪਨ ਲਾਵਉ ॥

ਮਾਤਾਉਪਦੇਸਧੂਹਚਿਤਾਆਇਆਹੋਇਦ੍ਰਿੜਤਬੈਰਾਗੁਜ
 ਨਾਇਆ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਧੂਹਕਹਤਿਹੈਮਾਇਸਿਉਮੈਹਰਿਭਗ
 ਤਿਕਰੇਉ॥ ਜੋਪਦਵੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆਮੈਦਹੀਕਉਲੇਉ॥੧॥
 ਚੈ॥ ਕਹਿਮਾਤਾਕੋਗ੍ਰਿਹਕਉਤਿਮਾਰਾ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਿ
 ਉਮਨੁਮਨੁਰਾਗਾ॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਾਗਮਾਹਿਮਾਇਆ॥ ਤ
 ਹਸਪਤਰਿਖਾਕੇਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਕੁਸਾਕੀਕਿਵੀਆਆ
 ਸਨੁਧਾਰੇ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਕਾਂਧੇਪਰਤੁਰੇ॥ ਤਿਨਸਿਉਤਿਨਨੈਉ
 ਨਤੀਕਰੀ॥ ਮੈਤੁਮਰੀਸਰਨਗਤਧਰੀ॥ ਜੋਪੂਛਿਓਸੋਤਖਸੁ
 ਨਾਇਉ॥ ਪੁਨਮੈਸੇਅਪਨਨਾਮਬਤਾਇਉ॥੭॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਭਰਿਖਉਸਮਸ੍ਰਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮਪਾਰਾ॥ ਜੋਚਹੈਸੇ

ਪਾਵੋ ਬਾਲਕ ਬਿਲਮਨਧਾਰਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਰੀਚਕੀ ॥੬੮॥
 ਤਬ ਖਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਆਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕੇ
 ਧਿਆਵੈ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਛਿਨ ਮੈ ਪਾਇ ॥
 ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਕਲ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਜਪ ਕਿੰਨ ਰਹੀ ਧ੍ਰੁਵ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਧਰ
 ਕੀ ਧੀ ਆਇ ਪਦਵੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਦਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋ ਇਨ ਜਾਵੈ ॥ ਸਰ
 ਧਾਰਕ ਜੋ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤਾ ਤਕਾਲ ਬਾਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੨॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵਈ ਪਰਮ ਅਹਿ ਨਿਸਹਿਰ ਦੋਧਿ
 ਆਨਾ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਜੋ ਲਹੈ ਕਰੇ ਮਰੀਚੁ ਬਖਾਨਾ ॥੧॥ ਚੈ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਖ ਧ੍ਰੁਹਕ ਉਸਮ ਸੁਣਵੈ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਬਤਲਾ

ਹੈ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖ ਨ ਹੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਉ ਕਹੈ ਸ
 ਕੁ ਕੋਈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਦੁਰਲਭ ਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਜੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ
 ਵਡਿ ਭਾਗੀਆ ਹੀ॥ ਭਗਵੰਤੋ ਜਿ ਸਮਸਤ ਕੀ ਜਾਗੇ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤਿ ਭਾਉ ਅਨਿਰਾਗੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ਅਪਾਰ॥ ਜੋ ਭ
 ਗਤਿ ਕਰੇ ਜੋਈ ਜਨੈ ਸਾਰ॥ ੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਾਉ ਅਰੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁ ਉਤਮ ਜਗ ਮਾਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਖਇ ਉਭਾਖਈ ਹਰਿ ਭ
 ਗਤ ਕਰੇ ਪਰਧਾਨਾ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਅੰਗਾਰਾ ^{ਨਿ}ਖਿਉ ਉਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰੇ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਸਤ ਹਰਿ ਨੈਧਾਰਾ॥
 ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਮਾਹਿ ਜੋ ਰਖਵਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਸਤੁ ਹਰਿ ਤੇ ਪਵੈ ਸ਼ੇਰਾ॥

ਸੰਤਾਪਹਾਰਿਜਾਪੁਗਵਾਏ। ਹਰਿਕੋਭਜਨਅਖਦੁਖਾਬਿਰੁਠ ॥੬੯॥
 ਨਾ। ਹਰਿਕੋਭਜਨਹੈਸੁਖਕੋਕਾਰਨ। ਹਰਿਕੋਭਜਨਸਿਉਨਿਗਮ
 ਲਹੁਜੈ। ਹਰਿਕਾਭਜਨਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ॥੧੦॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿ
 ਭਜਾਏਲਖਨਧਾਰੀਐ। ਇਹਐਸਗਇਹਬਚਾ। ਮਨਬਾਛਤਫ
 ਲਪਾਈਐ। ਅੰਗਰਾਕਹੈਬੀਚਚਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਪੁਲਸਤਰਿਖਹਰ
 ਕੇਗੁਨਗਾਵੈ। ਧੂਹਪ੍ਰਤਿਨੀਕੇਭਾਖਸੁਨਾਵੈ। ਅਰਧਨਾਮਮੁਖ
 ਹਰਿਜਬਆਇਆ। ਗ੍ਰਾਹਗ੍ਰਸਿਓਗਜੁਜਾਇਛੁਡਾਇਆ॥
 ਸੁਦਾਮਾਤਨਕਤੰਦਲਲੇਆਇਓ। ਕੰਦਨਮਹਿਲਹਰਿਤਿਸੈਬ
 ਨਾਇਓ। ਪਤਾਪ੍ਰਹਿਲਦਹਿਤਸੁਦਿਖਾਰੀ। ਹਰਿਨਗਸਿੰਘਬ

ਪ੍ਰਧਸਿਲੀਓਉਬਾਰੀ॥ਗਨਕਾਪਤਿਤਹਰਿਭਗਤਕਮਾਈ॥ਸੋਚ
 ਵਿਬਿਬਨਥੈਕੁੰਠਸਿਧਾਈ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਜੋਹਰਿਕੋਸੇਵਈ
 ਹਰਿਤਿਸਕਰੇਸਹਾਈ॥ਬਾਲਕਾਬਿਰਧਨਬੁਝਈਹਰਿਤਿਸਕ
 ਰੇਸਹਾਈ॥੧੨॥ ਚੌ॥ਕ੍ਰਿਤਰਿਖਬਹੁਰਧੂਕਉਸਮਸ੍ਰਾਈ॥ਹਰਿ
 ਦੀਨਬੰਧਹੈਸਭਸੁਖਦਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨੁਤਕਮਲਉਪਜਾਨਾ॥ਤਿ
 ਨਨਾਤਕਮਲਕਾਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨਾ॥ਮਹਾਂਦੇਵਾਇਕਟਕਾਧੀ॥ਮਾਨਲਾ
 ਈ॥ਅਤਮਰੂਪਸਭਮਹਿਨਿਰਖਾਈ॥ਸਭਦੇਵੀਦੇਵਹਰਿਤਿਸੇ
 ਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅਲਖਨਿਰੰਜਨਅਪਰਾਪਾਰਾ॥ਤਿਸਕੀਸਰਨ
 ਧੂਹਜਬਆਵਹਿ॥ਮਨਇਛੇਫਲਤਬਤ੍ਰਿਪਵਹਿ॥੧੨॥ ਦੇਹਰਾ॥

ਧੂਹ ਬਿਲ ਮੁਨ ਕੀ ਜੀ ਐਭ ਜੀ ਐਸੀ ਭਗਵਨਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਤੂੰ ਹੈ १੦੦
 ਈਹੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕਹਿ ਓਮ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁਲਹ ਰਿਖ ਅਬ ਧੂਹ ਕੇ ਕ
 ਹੈ ॥ ਜਾਤੇ ਮਨ ਮੈ ਸੰਕਨ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਹੈ ਮਹਾ ਚਤੁਰ ਬਥੇ ਕੀ ॥ ਜਾਨਤ
 ਹੈ ਵਹੈ ਸਭ ਕੇ ਜੀ ਅਕੀ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਗਵਿ ਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਹੋਤ ਨ
 ਨਿ ਆਰੇ ਅਰਧਾ ਛਿਨ ਈ ॥ ਵਾਕੀ ਜੋਤ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੋ ॥ ਸਭ ਘ
 ਇਭੀ ਤਰਹ ਰਿਹਾ ਰਿਭਾ ਸੋ ॥ ਵਾਬਿਨੁ ਅਉਰ ਦੂਸਰਾ ਕਹੈ ॥ ਸਰ
 ਬ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕੋ ਸੋ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਹਰਿ ਹੀਰ
 ਵਾ ਵਾਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹਿਤ ਪੁਲਹਿਤਿ ਸੁਭ ਜਨ ਕਹਿ
 ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਬਾਸਿ ਸਟ ਰਿਖ ਬਰਜੋ ਗੀਆ

ਨਿਆਹੀ ਧੂਹ ਸਿਉ ਆਖ ਜੁਨਾ ਵੈਤਾਹੀ ॥ ਜਗਤ ਸਕਲ ਹੋ ਬਿਖੈ
 ॥ ਬਿਕਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਭਜਨ ਆਹਿ ਤਤਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਭਜੈ ਤਿਸੁ ਦਰ
 ਸਾਇਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਰੈ ਜੇ ਈਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਭਜੈ ਸੇ ਜਨਮ ਸਵੈਰੈ
 ॥ ਆਪਤ ਰੈ ਅਉਸ ਗਲੇ ਤਾਰੈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਤਿਸ ਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਦ
 ਰਸਨ ਦੇਖਤ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਖ ॥ ਬਾਸਿ ਸਟਕ ਹੋ ਹਰਿ ਭ
 ਜਨ ਤੇ ਤਿਸਨ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਹੋਵੈ ਪੂਰਨ ਕਾਮਨਾ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟ ਅਲੋਕੀ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ ॥ ਰਿਖ ਕਹਿ ਕਰਿ ਉਠ ਮਾਰਗ ਲਾਕੇ ॥ ਪੁਨਨ
 ਰਦ ਧੂਹ ਮਿਲਿ ਆਸ ਭਾਗੇ ॥ ਕਰਿ ਪੂਨਾ ਮੁਪਦ ਛਨ ਦੀਨੀ ॥ ਤਿ
 ਹ ਪਾਛੈ ਹੀਨ ਤੀਕੀਨੀ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਕ ਉਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਿਤ ਸੰ

ਜਮ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਧਿਆਈ ॥ ਕੋ ਨ ਜਾ ਪਰ ਜਨਾ ਸਿਉ ਜਾ ਪਉ ॥ ਕ ੧੦੧
 ਵਨਾ ਧਿਆਨ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਬਾਧਉ ॥ ਆਸਨ ਕੋ ਨ ਧਾਰ ਕਰ ਬੈਠਉ
 ॥ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕੇ ਭੀ ਤਰ ਪੈਠਉ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹ ਰਾਜੇਈ ਜੁਗਤਿ ਬ
 ਤਾ ਵੇਹੋ ਕਹਉ ਸੁਮਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਹਰਿ ਦ
 ਰਸਾ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਨਾਰਦ ਨੇ ਇਹ ਜੁਗਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸੁ
 ਨ ਤੇ ਹੀ ਮਨ ਨਿਹਚੈ ਆਈ ॥ ਜੇਈ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤਿ ਹੋਈ ॥ ਭਵੈ
 ਗੁਣ ਭਾਵੈ ਬਨ ਕੋਈ ॥ ਨਹਿ ਉਪਾਧ ਅਸੀ ਕਬੀਰ ਚੈ ॥ ਤਹਾ ਜਾ
 ਏ ॥ ਆਸਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ ਜੇ ਆਸਨ ਤਿਸ ਕੋ ਸੁਹਾਈ ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਂਧ
 ਚੇਤਨਾ ਹਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਸਭਾ ਈਦ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਚੰਚਲੁ

ਇਨ੍ਹਿਤਉਤਫਿਰੈ॥੧੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਬ ਮਨਤਨ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਰਹੇ
 ਹਿਰਦੇ ਧੋਧੀਆਨਾ॥ ਪੁਨ ਮਨ ਕਉ ਚੰਚਲ ਨ ਕਰੈ ਦੇਇਨ ਕਾਹੂ ਜਾ
 ਨਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਚੰਚਲ ਹੋਇ ਸਿਧਾਵੈ॥ ਤਉ ਵਹੁ ਚਿਤ ਕੋ ਫੇਰ
 ਲਿਆਵੈ॥ ਜਬ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸੁ ਪਾਗੈ॥ ਜਿਉ ਮਨ ਮ
 ਧਮਾਖੀਤਾ ਹਿਨਤਿਆ ਕੋ॥ ਜੀਪ ਦੇਉ ਕਦਲੀ ਕੇ ਬੰਤਾ॥ ਸਿਆ
 ਮ ਸੁੰਦਰ ਵਹੁ ਲਾਲ ਤ੍ਰਿਭੰਗਾ॥ ਸਥਲ ਮਾਹਿ ਅਨੁਪ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਤਿ
 ਸਉ ਪਮਾ ਕੋ ਕਉਨ ਛੁਜੈ॥੧੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕੰਠ ਨ ਭਉਰੂ ਉਦਰ ਚਾਰ
 ਭੁਜ ਹਰਿ ਸੁਹਾਇ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਮ ਸਰਨਾ ਹਿਕੋ ਕਿਸਉ ਪਮਾ ਦੇਉ
 ਬਤਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਕਨਕ ਕੰਡਲ ਬਨ ਮਾਲ ਸੁਹਾਈ॥ ਬਿਹਸਤਾ॥

ਧਰਨੈ ਨ ਨਿਰਖਾਈ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦ ਮਾਧਿ ਗਜੈ ਚਾਰੈ १੦੨
 ਕਰ ਆਖ ਧਸਿ ਉਛੁ ਜੈ॥ ਮੋਰ ਮੁਕਟ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾਗਜਾ ਕੋਟ ਸੂਰ
 ਮਾਨੋ ਕੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਨਖਾ ਸਿਖ ਲਉ॥ ਇਕ ਬਨ ਤਬ ਨਾਈ॥
 ਇਕਟ ਕਰਹੈ ਧਿਆਨ ਲਗਾਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਸੂਰਤ ਬੀਚਾਰੈ॥
 ਦਾਇਕ ਰਜੋ ਰਮਿ ਉਚਾਰੈ॥ ੧੮॥ ਦੇਹ ਰਾ॥ ਉਨ ਮੋਭਗਵਤੇ
 ਵਾਸ ਦੇਵਾ ਇਹ ਜਪੈ ਜੁਰ ਸਨਾਯਾ॥ ਆਧਿ ਕਪ੍ਰੇ ਮਤੁ ਮਦੇਖ
 ਕੈ ਹਰਿ ਆਇਕ ਰੋਮਿ ਲਾਪਾ॥ ੧੯॥ ਚੈ॥ ਧੂਹ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਮਿਤ
 ਸੁਨ ਪਾਇਆ॥ ਕਰਨ ਮਸਕਾਰ ਤਹ ਤੇ ਉਠਾਇਆ॥ ਚਲਤ
 ਫਿਰਤ ਮਧ ਬਨ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਮਥੁਰਾ ਪੁਰੀ ਨਾਮ ਤਿਹ ਪਾਇ

ਆਤਮਿ ਅਤਿਨਿਰਮਲੁ ਜਮਨੀ ਰਾਇ ਸਨਾਨ ਪਾਨ ਕਰਗ
 ਹਿਰਗੰਭੀ ਰਾਭਗਤਿ ਤਪਸਿ ਆਤਮਾ ਹਿਠਨੀ ਮਨ ਉਤਸਪ
 ਭਉ ਉਸਰਗਿ ਆਨੀ ਸਭਾਉਂਦੀ ਕਾਉਨ ਮਨ ਕੀ ਆਜਿਉ
 ਕੁਰਮ ਅੰਗ ਸੰਕੋਚ ਤਥੀ ਆ ॥੧੯॥ ਦੇਹ ਰਾਮ ਅਰਧ ਬਾਮ
 ਪਗਧਰਨ ਪਰਦਾ ਹਨ ਕੁਖਤਰ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਅੰਤਰਿ ਹੀ
 ਏ ਮਹਿ ਅਵਧਾਰ ਧਰਿ ਭਿਪਰਬੀਨਾ ॥੧॥ ਚੋਰ ਸਨਾਤਨ ਪਾਯੋ
 ਸੋਭਾਈ ਰੋਲਤ ਰਸਨਾ ਨਹਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਿਤ੍ਰ ਪ
 ਖਨ ਕੋ ਨਹਿ ਭੂਲਾਈ ॥ ਤਿਉ ਉਂਦੀ ਸਭ ਬੰਧਰ ਹਾਈ ॥ ਆਨੇ
 ਰਸੋਇ ਸਥਿਰ ਥਾਉ ਭਿਅਚਲ ਸਰੀਰ ਸੁਤਾ ਕਾ ਭਉ ਭਿਅਨ

ਮਨਸਾਹੀਆਹਿਮਾਏਗਰਿਓਆਦਿਭੁਤਜੋਗਧੂਹਨੇਕਰਿ
 ਓਬਾਲਮਵਸਬਾਇਹਮਤਪਾਈਸਤਗੁਰਤਾਕਉਭਏ
 ਸਹਾਈ॥੨੦॥ਦੇਹਰਾ॥ਬਾਲਜੁਧਾਅਰੁਬਿਰਧਕਹਿਜੋ
 ਹਰਿਹੋਇਸਹਾਇਪੂਰਨਪਰਮਬੀਚਾਰਕੋਆਪਨਲਏਮਿ
 ਲਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਬਹੁਤਕਾਲੁਇਉਤਪਕੈਧਾਰਾਕਾਂਪੀਧਰ
 ਨਧੂਹਤਪੁਭਾਰਾਜਬਾਅੰਗੂਠਦਛਨਪਗੁਰਪਿਓਲੀਅ०
 ਉਠਾਇਪਗੁਬਾਮਸੰਕੋਚਿਓਭੂਮਰਪੁਭਾਰਤੇਬਹੁਅਕੁਲ०
 ਨੀਓਛਲਮਹੇਦਧਉਮਾਗਿਓਪਾਨੀਸਤਦੇਵੀਦੇਵਕਿੰਨ
 ਰਗੀਧੂਧਾਅਤਿਭੈਭੀਤਭਏਤੇਸਰਬਾਸਭਮਿਲਕਰਸੁਰ

ਪਤਿਪਹਿਆਏ॥ ਇੰਦ੍ਰਪਹਿਲੇਬਹੁਦੁਖਪਾਏ॥ ੨੧॥ ਦੇਹਰਾਸਭਨੇ
 ਮਿਲਮਸਲਤਕਰੀਕਰੀਐਕੋਨਉਪਾਇ॥ ਜਾਤੇਤਪਸਿਆਧੂਕੀ
 ਦਲਵਹੀਛਿਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਮਾਇਆਮਹਾਮਾਈਦੈਤਬੁਲਾਇ॥
 ਧੂਹਕੈਆਸ਼ਮਦੀਏਪਠਾਇ॥ ਤਿਹਸੁਨੀਤਕੋਰੂਪਬਨਾਇਓ॥ ਧੂ
 ਹਕੈਅਗ੍ਰਭਾਗਹੋਇਆਇਓ॥ ਰੁਦਨਕੀਓਮਾਇਬਾਤਬਖਾਨੀ॥
 ਮੈਤੁਝਦੂਢਤਭਈਹੋਰਾਨੀ॥ ਤੇਤਨੁਦਰਬਲਦੇਖਦੁਖਪਾਵਓ॥
 ਤੋਹਿਬਿਨਾਅਬਹੀਮਰਜਾਵਓ॥ ਧਿਆਨਕਓਛੋਰਚਲਹੁ॥
 ਰਜਾਵੈ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁਮਹਾਰਾਜਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾਪੁਤ੍ਰਭ
 ਲਾਜੋਆਖੀਐਜੋਮਾਤੀਪਤਾਕੋਸੇਦਾ॥ ਮਾਤੀਪਤਾਕੋਤੀਆਗਿਆ॥

ਤੁਝ ਕਿਨੈ ਬਤਾਈ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਬਹੁ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥੧੨੪॥
 ਕੋਈ ਬਨ ਮਹਿ ਆਇ ਦੇਤ ਤੁਝ ਮਚੈ॥ ਪੁਨ ਬਹੁ ਦੇਤ ਤਹ ਜਾਂਵੈ ਆਇ॥
 ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਤਿਨ ਲੀ ਆ ਬਨ ਏ॥ ਬਹੁ ਬਹੁ ਦਾਂਤ ਭੋਆਨ ਕਦਾਵੈ॥
 ਕੋਨ ਆਹਿ ਜੋ ਤਨੈ ਨਿਹਾਰੈ॥ ਸਭ ਨ ਕਰੈ ਮੈ ਸਸਤ ਪਾਰੈ॥ ਮਾਰ ਮਾ
 ਰ ਕਰਿ ਸਭੇ ਪੁਕਾਰੈ॥ ਦਊਰੇ ਫਿਰਤ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੀ ਜਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਉ
 ਚੈ ਵਹੁ ਸਬਦੁ ਕਰਾਹੀ॥੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਧੂਹਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਮਤ ਜੋ ਲਈ
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਤੇ ਮਾਂਗਾ॥ ਸੋ ਅਚਲ ਚਲਾਉ ਭਿਨ ਚਲੇ ਭਰੇ ਨ ਸਿ
 ਪਰ ਸਾਂਗਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਸਭੇ ਦੇਤ ਤਹ ਕਹਿ ਪਾਚਿ ਹਾਰੈ॥ ਧੂਹਨੇ ਨੈ ਕਨ
 ਨੈ ਨ ਉਘਾਰੈ॥ ਸਭ ਉਠ ਗਏ ਸੁਰ ਪਤਿ ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਸਭ ਹੂੰ ਕੈ ਮਨ

ਬਫਿਰਤੁ ਸਾਖੀ ਰਸਮੁੰਦੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਲਸਾਈ ॥ ਤੁਹਾਇ ਨ ਜਾ
 ਇ ਪੁਕਾਰ ਲਗਾਈ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਵੀਏ ਭੋਗ ਭੋਗਾਈ ॥ ਸਭੁ ਪੁ
 ਕਰ ਪੂਹ ਲੇਤਾ ਛਿਨਈ ॥ ਵਾਕਾਤੁ ਪੁਤੁ ਮਦਾਰ ਹੁਨ ਬਾ ॥ ਹਮ ਸ
 ਭਨ ਕਉ ਕਰਉ ਸਨਾਥਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਜਿਉ ਗਛਿ ਆਉਤੇ
 ਕਰੀ ਬਾਵਨ ਬਪਕੰਧਾਰਾ ॥ ਤਿਉ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੀ ॥ ਮੈਂ ਹੋ ਪੁਤ
 ਪੁਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਤਬ ਸਬਦ ਅਨੁਪਦ ਪੁਨ ਉਪ
 ਜਾਨਾ ॥ ਦੇਵਤਿ ਆਪ੍ਰਤਿ ਆਖ ਬਖਾਨਾ ॥ ਧੂਹ ਭਗਤ ਪੈਯੋ
 ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਲੋਕ ਨ ਕੀਮਨ ਪਰੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਮੈਂ ਹਿਚਰਨ ਨ ਸਿਉ
 ਧੀ ਆਨੁ ਲਗਾਈ ॥ ਮੈਂ ਬਿਨ ਮੈਂ ਰਉ ਸਚਾ ਹਨ ਕਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸਭ

ਜਾਹੁ ਕਛੁ ਚੈਤਨ ਲਿਆਵਉ ਆਪੋ ਅਪਨੀ ਦਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ ੧੭੫ ॥
 ਜਬ ਹਰਿ ਕੀਉ ਨ ਆਗੀ ਆਪਾਈ ॥ ਘਰੈ ਸਿਧਾਰੈ ਚੈਤ ਗਵਾ
 ਈ ॥ ੨੫ ॥ ਦੋ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਕਉ ਤਜਾਹਿ ਕੋਈ ਆਸ ਨ ਚੈਤ
 ਧਰੇਉ ॥ ਤਿਸ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਨਿਰਖ ਅਸੀਸਾ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥
 ਚੈ ॥ ਜਬ ਧੂਹ ਬਹੁਤ ਨੇ ਮਤ ਪਕੀਨਾ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਗੀਏ ਦਰਸਨ
 ਦੀਨਾ ॥ ਆਖ ਬੋਲ ਧੂਹ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰ
 ਦੇ ਜੋ ਨੈਨ ਹੁਧੋਖਿਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਸੀਸ ਲਗਾਇਆ ॥
 ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਅਨਭੈ ਹੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮੁਸਕਾਇ
 ਈ ॥ ਹੁਬ ਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਰਮਾਗ ਉਜੋਤੁ ਮਨਧਾਰਾ ॥ ਜੋਇ

ਛਾਤੁ ਮਰੈ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ਮਾਂਗ ਲੇਹੁ ਦੇਹ ਹਮ ਸੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਧੂ
 ਹਾਇ ਨਉ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋ ਰਕੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨਾਇ ਛਾਤੁ ਪਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨਾ ॥
 ਤਮ ਭਾਇਓ ਜਿਉ ਲੇਹਾ ਹੋ ਮਸ ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਅਬ ਮਨ ਹੋਇ
 ਤਾਇ ਛਾ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮਨ ਮਨ ਸਾਧੈ ॥ ਕਾਮ ਨਾ ਕਿਲਾਇ
 ਖੁਸ਼ਗਲਾ ਹਿਰਾਨੀ ॥ ਬਿਨਉ ਸਤਤਿ ਸਭਾ ਮਤਿ ਰਜਾਨੀ ॥ ਕਦੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਉ ਸਤਤਿ ਕਰਉ ॥ ਜਿਸ ਜਪ ਕਰਤਉ ਸਚਾਰਤ ਰਉ ॥
 ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਾ ਅਹਿਨ ਮੇਰੇ ॥ ਡਿਭ ਵਣਜ ਤਾਇ ਹਨੈ ਨਨ ਹੋਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਕਛੁਉ ਸਤਤਿ ਕਰਉ ॥ ਜਪ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਰਨ ਹਮ ਪ
 ਰਉ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥ ਧੂ ਹਾ ਅਸਤ ਤੇ ਕੋ ਕਰੈ ਅਨਭੈ ਭਾਇਓ ਪ੍ਰ

ਕਾਸਾ॥ ਜਿਸੁ ਪਵਿਸੁ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਾਵਈ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੧੭੬
 ੧॥ ਚੈ॥ ਉਨ ਮੇਰਾ ਗਵਤੇ ਵਾਸ ਦੇਵਾਇ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਵ
 ਨਗਾਈ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਘਟ ਕੇ
 ਵਾਸੀ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਦੀਨਾ ਬਗੁਸਾਈ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਤੁਮਰੀ ਪ
 ਰਛਾਈ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵਾ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇ
 ਵਾ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪੀ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਰੂਪੀ॥
 ੨੮॥ ਵੇ॥ ਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਤੁਮਾ ਬਿਨੁ
 ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋ ਮਿਥਿਆ ਸਕਤ ਅਹੰ ਮੇਵਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰ
 ਤ ਕਰਾਵਤਾ ਅਹੀ॥ ਤੂੰ ਅਕ੍ਰੀਤੁ ਏਲੇਪ ਜੁਨ ਹੀ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਸਭ ਘਟ ਭੇ

ਗਾਹਿਭੋਗਾਤੁਹੀਸਭਕਛੁਹੈਅਰਹੋਗਾਤੁੰਅਵਤਾਰੀਰਛਿਅਕ
 ਰੀਤੁੰਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਗੁਨਅਥਿਕਾਰੀਤੁੰਹੀਉਤਪਤਿਪਰਲੇ
 ਕਰਹਿਤੁੰਹੀਏਕਦੂਸਰੋਨਹੀਧਰਹਿਤੁੰਹੀਏਕਅਨੇਕਾਥਿਰਾ
 ਜੋਤੁੰਹੀਖਾਣੀਬਾਣੀਛਾਜੋ॥੨੯॥ਵੇਹਰਾਤੁੰਹੀਸਭਕਛੁਬਨ
 ਰਹਾਤੁੰਪਨਾਮਗੁਨਧਾਰਾਲੀਲਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਤੋਕੋਇਨ
 ਸਕੋਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਚੈ॥ਤੁੰਪ੍ਰਮਾਤਮਦੇਵਨਕੇਦੇਵਾਸਭਕੋਕਰੇ
 ਤੁਮਾਰੀਜੇਵਾਤੁੰਸੇਵਕਸੁਆਮੀਸਭਘਦਬਨਾਤੁੰਜਲਬਲਮ
 ਹੀਅਲਬਨਉਪਬਨਾਤੁੰਚੰਦਸੂਰਹੋਇਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੋਜੋਪ੍ਰਕਾਸ
 ਸਭਘਟੀਭਾਸੋਤੁੰਹੀਹੈਜੁਦੇਇਦੇਖਾਈਤੁੰਹੀਸਭਕਛੁਬ

ਨਿਓਆਈ ਤੂੰਹੀ ਪੰਚਤਤ ਬਨਿਆਇਓ ਠੇਰ ਠੇਰ ਤੂੰਹੀ ਛਬ ਛਾਇ ੧੦੦
 ਏਓ ॥ ੩੦ ॥ ਦੇਹਰਾ ਰੂਪ ਨਾਮ ਗੁਨ ਸਗਲ ਪੈ ਜੋਦੀ ਸੈਨ ਨਾਭੰਤਾ ॥
 ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਦਰਸਾਵਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤ ਪੈ ਕ੍ਰਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ॥ ਤੂੰਹੀ ਬਿਸ
 ਨਾਸਿ ਵਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਬਿਸਾ ਬਿਸੁਕਰਮਾ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਸੰਨਪ
 ਕਾਸਭੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਪੁਰਖ ਨਗੀਹੇ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਭੋਗ ਭੁਗਤਿ ਪੈਤੈ
 ਹੀ ਤੂੰਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਖੇਲ ਖੇਲਾਰੀ ਤੂੰਹੀ ਭੂਤ
 ਭਵ ਖਬਰਤਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਨਹਿ ਹੋਣਾ ਸਭ ਤੂੰਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਹਰ
 ਾ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਦੇਖਤਾ ਤੂੰਹੀ ਦੇਖਦਿਖਾਇ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਬਨਰਹਿ ਓਬਾਨ
 ਕਾਮਾਨਿ ਕਬਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ॥ ਜਬ ਓਸਤਤਿ ਬਹੁ ਧੂਹ ਓਚਾਰੀ ॥

ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੇ ਧਰੀ ॥ ਪੁਨ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਧੂਹ ਸਿਉ
 ਬਾਤੁ ॥ ਏਹ ਅਸ ਤੋ ਤਤੁ ਮ ਕਹਿਓ ਜੋਗਿ ਅਤਾ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਇ
 ਸ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜ੍ਹਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੁਨੇ ਇਤ ਸਾਹੁ ਬਢਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਅ
 ਵਗਾਹਨ ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਣੀ ॥ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਾ ਮਨ ਨਹੀ ਧਰਣੀ ॥
 ਵਾਹੀ ਜਨ ਮ ਮੋਹਿ ਮਿਲਹੈ ਮਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਮਾਹਿ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਸ
 ਮਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਦੁਖਾ ਜੋ ਨਿਤ ਅਸ ਤੋ ਤਕਉ ਪੜ੍ਹੈ ਕਾਮ ਨਾ ਕੋ
 ਇਨ ਧਾਰਾ ॥ ਏਕ ਜਨ ਮਜਓ ਸਤ ਲਹੈ ਪੁਨ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਪੁਨ ਹਰਿ ਕਹਿਓ ਧੂਹ ਕਉ ਬਤਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮਤਿ ਪਤ
 ਸੁਤਲਾ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਜੇ ਮਾਂਗਉ

ਦੇਵੇ ਆਹੀ ਬਾਰਾ ਆਤਮਿ ਉਤੇ ਕਹਿ ਓਈ ਚਾਰੀ ਲਾਇ ਚਿ ੧੦੮
 ਤੁਧਿ ਆਵਹੁ ਹਰੀ ਮੁਰਾਰੀ ਜੋ ਪਦਵੀ ਕਿਨੁ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਸੋ
 ਮੈ ਹਰਿ ਤੇ ਲੇਹੁ ਰੀਤਾਈ ਸੋ ਮੈ ਰੀਤਾ ਤੇ ਰੀਸੇ ਵਾ ਮੈ ਤੋ ਮੈ ਕ
 ਛੁਭੇ ਦਨ ਭੇਵਾ ੩੩ ਸੋ ਰਠਾ ਮੈ ਤੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪੁਰਾਨ ਪੈ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਨੈ
 ਤਾਹਿ ਕਉ ਸੋ ਮੈ ਕਰ ਉਬਖਾਨ ਸੁਨ ਧੂਹ ਨੀ ਕੋ ਕਾਨ ਦੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੋ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਤੂੰ ਦਿਜ ਸੁਤ ਆਹੀ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਤੋ ਕ
 ਉਕਰ ਚਾਹੀ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਤੇ ਰੇ ਬਹੁ ਆਇਆ ਕਰਿ ਅਰ
 ਚਾਪੁ ਜਾ ਮੈ ਪੋਖਾਇਆ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਉ ਤੋ ਅਸਨੇ ਹਾ ਜਿਉ
 ਜੜੁ ਭਰਖ ਕਾ ਮ੍ਰਿਗ ਸਿਉ ਨੇਹਾ ਤੂੰ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਿ

ਭੈਯੋ ਤਿਨ ਸੰਗ ਤੋਰੇ ਨੇਹੁ ਕਾਇ ਚੈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਮਭਗਤਿ ਕਾ
 ਵੈ ॥ ਜਿਵਾ ਕਿਵਾ ਆਇ ਮੋਹਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ਬਰੇ
 ਬਾਸਨਾ ਸਵੰਤੁ ਛੁਛਲ ਕਉ ਵੈ ਦੇਹਿ ॥ ਮਾਮਭਗਤਾ ਮੈ ਮ੍ਰਿਤ
 ਕਰਪਨ ਮੈ ਮੈਆਇ ਮਿਲੇਇ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਮਾਮਭਗਤ ਚੈ ਗਰੀ
 ਜਿ ਸੁਮਨ ਪਰੈ ॥ ਤਹਿ ਫੂਜ ਬਾਸਨਾ ਸਹਜੇ ਜਰੈ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਭ
 ਗਤ ਬਛਤ ਸੁਜਾਈ ॥ ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ਬਾਧ ਕਕਾਈ ॥ ਜੋ
 ਕਰਕਾ ਮਨ ਮੋ ਕਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਇ ਪਦਵੀ ਨਿਹਕਾਮ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਪਾਵਤ ਪੈਦੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
 ਨੀ ॥ ਜੋ ਨਿਹਕਾਮਭਗਤਿ ਕਉ ਧਰੈ ॥ ਦਾਹੀ ਜਨ ਮੋਇ ਮੁਕਤਿ

ਸਿਧਾਰੇ॥੩੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਹੇ ਧੂਹ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਤਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਤੂੰ ॥੧੦੯॥
 ਹੀ ਜੇ ਤੁ॥ ਜਿਨੈ ਜੇ ਕਉ ਪਾਇ॥ ਆਤਿ ਨ ਨਵੈ ਸਿਉ ਮਨ ਤੇ ਤੁ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਧੂਹ ਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਮਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਮਨੋ ਰਥ ਮਨਹ
 ਰਿਲਾਗਾ॥ ਬੈਠਾਇ ਬਿਬਾਨ ਬੈਕੰਠ ਪਠਾਇਆ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ
 ਅਸਥਾਨ ਬੈਠਾਇਆ॥ ਜੇਤੁ ਸਰੂਪ ਵਹੁਤ ਹਾਇ ਰਾਜੈ॥ ਆ
 ਤਪਤਾ ਢਿਗਤਾ ਕੀਛੁ ਜੈ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਦੁਡੀਆਈ॥ ਅਮਰ
 ਹੈ॥ ਸਭ ਨਿਛੁੜ ਪਰਦਛੁ ਨ ਕਰਿ ਹੈ॥ ਸਾਤੋ ਰਿਖਾ ਢਿਗ ਵਕੀਛੁ ॥੧੦੯॥
 ਜਹਿ॥ ਕਰਹਿ ਪਰਦਛੁ ਨ ਸਹਜਾ ਬਿਰਾਜਹਿ॥ ੩੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹ
 ਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾ ਉਜੈ ਕੋ ਕਹਿ ਜੈ ਕੋ ਬਨਾਇ॥ ਸਹੀ ਸੁਬਾ ਰਾਕ

ਹਿਰਿਹਰੀਕਾਰਨਕਹੈਅਘਾਇ॥੧॥ ਦੇਹਗਾਪਰਚੀਪੁਰਨਪ੍ਰ
 ਭਕਰੀਪ੍ਰਹਤਗਤਿਕੀਮੀਤਾ॥ਅਬਮਨਏਕਾਰਕਰਸੁਨਹੁ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਿਜਿਵਕੀਤਾ॥੨॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਗੇਪਰਚੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਜੀਕੀਚਲੀ॥ ਚੋ ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦਿਭਗਤਕੀਕਥਾਅਨੁਪ॥ਤੁਝੈਜੁਨਾਉਧਾਰਜਰੂਪਾਸੀਤ
 ਗਵਤਮਾਹਿਹੈਏਹੁਬਖਿਆਨਾ॥ਅਉਬਿਸਨਪੁਰਾਨਮਾਹਿਪ
 ਰਧਾਨਾ॥ਜੇਉਜੁਨਿਆਤਿਉਤੁਖਾਭਾਖਿਆ॥ਕੁਊਅਰਥਏ
 ਸਾਹੀਰਾਖਿਆ॥ਤੁਮਹਿਜੁਨਵਹੁਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਈ॥ਤੁਮਜੁਨ

A.C. Joshi Library
P.U., Chandigarh

MSS No. 521 (Part -16)

Subject Dharamsastra

Name of MSS Prem Abodh (Paichī Prahlād Bhagat Ki)

Author

Period

Folios 50

Script Gurmukhi

Source Prithi Pal Singh Jena, Talandhar

Missing Folios

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮੇਰ ਭਾਈ॥ ਜਿਤ ਸੁਨਿ ਐ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਈ॥ ਭਾਉ ੧੮੦
 ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਠਹਿਰਾਈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਬਾ
 ਰਤਾ ਸੁਨੀ ਐ ਮਨੁ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ਸੰਸਕਾਰੁ ਜਿਉਗਿਆਨ ਕਾ ਦਿ
 ਨੁ ਦਿਨੁ ਬਢਤਾ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਇਜੈ ਬਿਜੈ ਏਕੈ ਠਹਿਰਾਇ॥ ਠਕੁ
 ਰ ਪਉਰ ਪਉਰੀ ਆਕਹਿ॥ ਜੇਕੋ ਸਾਧਤ ਹਾਚਲਾ ਆਵੈ॥ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਲੇਭੀ ਤਰਜਾਵੈ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਸਨਕਾ ਦਿਕਤ ਹਾਂ ਅਇ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਕੇ ਭੇਸ ਬਨਾਇ॥ ਮਨੋ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੇ ਬਾਲ ਕਾ॥ ਗਿ
 ਅਨਧਿਆਨ ਮਾਹਿਤ ਤੂਫੁਰਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤਿਨ ਸਰਪ०
 ਧਾਰੀ॥ ਨਿਸੰਕਲੇ ਵੈ ਓਰ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਠਕੁ ਰਤ ਹਾਂ ਇ

ਕੰਤਮਹਿਲਛਮੀਜਹਾਸੁਹਾਇ॥ ਤਾਤੇਰੋਕੋਪਉਗੀਅਨਿਸਨਕਾਇ
 ਕਗਏਰਿਸਾਇ॥੧॥ ਚੌ॥ ਸਮਬਾਰਕਹਰਿਪਿਤਾਹਮਰੋ॥ ਆਤ
 ਪਿਤਾਕੇਜਾਇਸੁਬਾਰੋ॥ ਤਿਨਕਉਰੋਕਨਉਚਤਨਹੋਈ॥ ਪੁਤ
 ਨਤੇਪਰਦਾਕਰੇਨਹੋਈ॥ ਇਹੁਅਸੁਰਬੁਧਤੁਮਨੋਜੋਧਾਰੀ॥ ਤਾਤੇਅ
 ਸੁਰਤੁਮਹੋਹੁਅਸੁਰਾਰੀ॥ ਤੇਸੁਨਿਸਰਾਪਅਧਿਕਾਬਿਲਲਾਈ॥
 ਠਾਕੁਰਸਿਉਬਿਰਤੀਤਜਨਾਈ॥ ਇਹੁਸਰਾਪੁਤੁਮਪੂਰਨਾਸਾ॥
 ਕਰਕਿਰਪਾਕਾਦੇਜਮਫਾਸਾ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਾਤਿਅਸਕੇਰੋਕੋਪਸ
 ਮਇਤਰਦਇਅਨਲਾਈ॥ ਬਹੁਭੇਖਜਿਸੁਖਕੋਹਿਰਹਿਉਤਰੋ
 ਕੋਗੁਰਦੁਖਦਾਈ॥੧॥ ਚੌ॥ ਤੁਧਇਜੋਬਿਜੋਏਨਤੀਕਰੀ॥ ਹਮ

ਕੋਸੇ ਪਾਵਹਿ ਤੁਮ ਪੁਨਹਰੀ ॥ ਹਰਿ ਪਰਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਸੁ
 ਨਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪਾਵਨ ਸੁਲਭ ਬਤਾਇਆ ॥ ਸਾਤ ਜਨਮ ਲੈ
 ਜੇ ਮੋਹਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਿਨਭਗਾਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਪਦਵੀ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਦੇਹਤ ਜੇ ਮੋਹਿ ਧਿਆਇ ਮਿਲ
 ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਜ ਕਰ ਜਗ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕਰ ਜਸੁ ਨ
 ਅਘਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੋਹਿ ਧਿਆਵਈ ਅਨਨਿਭਗਾਤਿ
 ਰਿਦਧਾਰਾ ॥ ਸਾਤ ਜਨਮ ਮਹਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਚੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੋਹਿ ਬੈਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤੀਨ ਜਨਮ ਲੈ ਮੋਕ ਪਾਵੈ ॥ ਮੈਲੇ
 ਅਵਤਾਰਾਤਿ ਸੁਕਰ ਉਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਧਰਤੀ ਨ ਜਨਮ ਸਿਉ ਉਤਰੇ ਪਾ

ਰਾਸਾਨੁਜਿਮੁਕਤਿਜੋਪ੍ਰੀਪਾਵੈ॥ਜੋਮੋਜਿਉਕੋਈਬੈਰਕਮਾਵੈ॥
 ਸੋਅਪਨੇਅਪਕਉਕਰੇਉਧਾਰਾ॥ਤਿਸੁਦੁਸਰਬਖਿਆਨਜਗੁ
 ਕਚਉਚਾਰਾ॥ਮੋਹਿਮਿਲਨਮੈਨਾਹੀਸੰਸਾਰਧਰਿਅਉਤਾਰਮੈ
 ਕਰਿਹਉਹੰਸਾ॥੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੇਕੋਮੋਹਧਿਆਵਈਤਿਸੁਭ
 ਜਿਸਗੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਬੈਰਬਿਰਧਕਮਾਵਤੇਦੁਸਰਬਖਾਨੈਲੇ
 ਏ॥੧॥ਚੌ॥ਤਬਇਜੋਬਿਜੈਨੇਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਅਨਿਨਭਗਤਿ
 ਪੈਕਠਨਮੁਰਾਰਾ॥ਅਨਚੰਚਲਸਿਉਹੋਇਨਾਮਾਵੈ॥ਏਂਦ੍ਰੀਪ੍ਰਬ
 ਲਰਕੀਨਹੀਜਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਾਬਲਿਕਾਰੀ॥ਲੂਟਲੇਜਾਵ
 ਹਿਬੀਚਹਿਮਾਰੀ॥ਵਿਛੋਰਾਸਾਤਜਨਮਕਾਹੋਈ॥ਹਮਤੇਜਾਤ

ਨਸਾਹਿਓਸੇਈ॥ ਭੁਲਾਬੁਰਾਜਗਕਹੈਨਰੂਰਹੈ॥ ਜੇਤੁਰਤੁਮਿਲ
 ਹਿਸੇਕਾਰਜਕਰਹੈ॥ ੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਭੁਲਾਬੁਰਾਜਗਕੇਕਹੈਕਾਰਜ
 ਸਰੇਨਕੇਇ॥ ਤਿਸੀਚਲਨਕੰਧਾਰੀਐਤੁਰਤਮਿਲਵਾਹੋਇ॥
 ੧॥ ਚੈ॥ ਸੋਇਜੋਈਜੋਜਗਉਤਰੇਆਈ॥ ਹਰਿਨਛਸਹਰਿਨਖ
 ਸਭਾਈ॥ ਹਰਿਨਛਸਜਬਭਇਓਜਵਨਾ॥ ਭੂਮਉਠਾਇਜਾਇ
 ਦਪਹਿਲਕਾਨਾ॥ ਸਭਦੇਵੀਦੇਵਦੁਖਤਤਬਭਏ॥ ਜਾਇਬ੍ਰਹਮ
 ਪਹਿਦੁਖਸਭਕਹੈ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮੇਹਰਿਧਰਿਓਧਿਆਨਾ॥ ਛਿਨਮ
 ਹੀਆਇਬੈਰਾਹੁਉਪਜਾਨਾ॥ ਦੇਵਤਿਅਤਬਉਸਤਤਿਠਨੀ॥
 ਹਰਿਬਛਗਾਏਨਦਿਸਟਿਪੁਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿਕੁਦਮਹਦ

ਧਮਹਿ ਪਰੇ ਬੈਰਾਹ ਰੂਪ ਕਉ ਧਾਰਾ ਹਾਰਿ ਨ ਛੁਜ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾ
 ਰਿਆ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਕੀਓ ਭਿਓ ਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ਭੂਮ ਦਾ ਰੂਪ ਰਉ ਠਾਉ ਲਿ
 ਆਏ ॥ ਸੋ ਮਮ ਹਿ ਮਾਨੋ ਸਿਆਮ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿ ਉਸਿਆ ਮ ਕਪੇਲ
 ਪਰ ਖਾਲ ਬਿਗਯੋ ॥ ਬੈਰਾਹ ਦਾ ਰੂਪ ਰੀ ਪ੍ਰਬ ਦੀ ਛਾਯੋ ॥ ਸੋ ਜਲ
 ਪਰ ਫਿਰ ਦੀ ਨਵੇ ਛਾਏ ॥ ਸਗਲ ਜੀਓ ਤਹਾ ਮਾਨਿ ਦ ਪਾਏ ॥ ਹ ਬਿਨ
 ਖ ਸੋ ਤ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਵਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤ ਕਰਾਈ ॥ ਜ ਬਭਉ ਭਿ
 ਜ ਦਾਨੁ ਪੁਨਾ ਮਾਪ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਭੂਤ ਕੇ ਦੁਖ ਉਰ ਮਹਿ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾ ॥
 ੮ ॥ ਦੇਹ ਰਾਮ ਦ੍ਰਿਚ ਲਪਰ ਬਤ ਜਾਉ ਕੋ ਪੋਰਤ ਪਸਿਆ ਕੀਨਾ ॥
 ਚਤੁਰਾਨ ਮੂਰਤ ਧਿਆਨ ਧਰ ਪਹਿ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੈ ॥ ਪੁ

ਨਿਦੇਵਤਿਅਕੋਚਿਤਹੋਈ॥ਜਾਇਸੁਰਪਤਿਸਿਉਭਾਖੀਸੋਈ॥੧੮੩
 ਰਿਨਖਸਹਰਨਛਸਭਾਈ॥ਮੰਦੂਚਲਪਰਬਤਤਪਲਿਵਲਾ
 ਈ॥ਚਤਰਨਨਕੋਵਹਨੀਕੇਸੇਵੇ॥ਸੇਤਪਕਰਹਮਕੋਦੁਖਦੇਵੇ॥
 ਜੋਰਸੁਰਦਲਾਈਂਦੁਓਲਧਾਈਅ॥ਜਹਾਂਧਾਮਅਸੁਰਕਾਤਹਾਂਕੋ
 ਆਈਅ॥ਸਭਾਅਸੁਰਮਾਰਨਗਰੀਉਜਾਰੀ॥ਤਹਾਜੁਧਭਾਇ
 ਓਅਤਿਧੁਧੁਕਾਰੀ॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਹਰਿਨਖਸਕੀਤੀਅਕੋਲੇਚ
 ਲਿਓਅਪਨੇਧਾਮ॥ਅਰਧਮਾਰਗਨਰਦਮਿਲੇਬਿਲਾਮਾਈ
 ਤਹਬਾਮ॥੧॥ਚੈ॥ਤਬਸੁਰਪਤਿਕਉਬਚਨਉਚਰਾ॥ਭਲਾਭ
 ਈਆਗਾਂਉਅਸੁਰਕਾਮਾਰਾ॥ਕਹਾਪਰਜਨਯਾਤਿਰੀਆਭਾਈ
 ॥ਜੇਹਮਕੋਉਤਰਦੇਹੁਧਤਾਈ॥ਈਂਦੁਕਹੈਇਹਗਰਭਕਉਧਾਏ॥

ਗਰਬੁਛੇਦਕੈਤਾਕਉਮਾਗਹਿ ਨੀਤਸਾਸਤਮਾਹਿ ਬਿਹਤਾਇਹਕਰ
 ਨਾਗਰਬੁਛੇਦਸਤਨਸੰਘਾਰਨਾਨਾਰਦਕਹਾਯਾਕੇਗਰਬਮਾਹੀ
 ਏਸਨਭਗਤਪਰਪੂਰਨਮਾਹੀ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਸਮਰ
 ਥਹਰਿਭਗਤਓਰਜੋਤਾਕਈ॥ ਤਿਨਕੀਕਥਾਅਕਥੁਗਵਿਕੋ
 ਤਿਮਗਕਿਆਕਰੈ॥੧॥ ਚੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਭਗਤਿਤਕੈਉਪਜਾ
 ਈ॥ ਸਭਦੇਵਨਕੋਹੋਇਸਹਾਈ॥ ਰਿਖਤਿਰੀਆਕਉਲੇਖਰ
 ਮਾਇਆ॥ ਸੁਰਪਤਿਅਪਨੇਘਰਹਿਸਿਧਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਭਗਤਕਉਗਰਬੁਹੀਮਾਹੀ॥ ਰਿਖਨਾਰਦਤਤੁਗਿਆਨਸੁਨਾਹਿ
 ਹੋਬਾਲਕੋਜੋਸਰਬਾਇਆਪੀ॥ ਤੀਨਭਵਨਕਉਥਾਪਉਥਾ
 ਪੀ॥ ਸਭਘਾਇਪੂਰਨਜੋਤਸਰੂਪੀ॥ ਧਾਰਰੂਪਗਵਿਰਹਿਓ॥

ਕੁਪੀ॥੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਅਪਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁ॥੧੮॥
ਨਏਕਾਏਕਾਏਕਾਈਚਾਰਕੇਗਾਹਿਰਾਖਿਓਏਕਾਏਕਾ॥੧॥ਚੋ॥
ਨਾਰਦਪੁਤ੍ਰੀਕਰਪਚਰਾਖੀ॥ਅਹਿਨਿਸਤਿਸੈਸੁਨਾਵੇਸਾਖੀ॥
ਸੋਪ੍ਰੀਲਾਦਲੈਹਿਰਦੈਧਰੋ॥ਤਿਰੀਆਕਉਵਹਿਅਸਰਨਕਰੋ॥
ਸਰੂਪਸੋਪਕਰਨਬੀਚਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲਠੰਗਪ੍ਰਤਿਬੰਬ
ਜਨਾਵੇ॥ਤਿਰੀਆਈਯੋਸੋਸਤਸੁਖਕਰੋ॥ਪੀਅਾਬਿਓਗਮਨ
ਅੰਦਰਧਰੋ॥ਹਰਿਨਾਖਸਘੋਰਤਪਸਿਆਕੀਨੀ॥ਦੀਮਦੇਹਮਾ
ਟੀਕਰਦੀਨੀ॥੧੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ਬਹੁਤਦਿਵਸਲੋਤਪਕੀਓਅਹਿਨਿ
ਸਮਨਲਿਓਲਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਤਬਪ੍ਰਸੰਨਤਉਓਚਲਿਆਉਓ
ਤਿਹਲਾਇ॥੧੩॥ਜਲਾਸਿਓਫਿਰਕਉਠਾਇਏਠਾਇਆਰੋ

॥
 ਇਪ੍ਰਸੰਨਾਤਿਨਬਚਨਸੁਨਾਇਆ॥ ਤੇਹਮਰੀਬਹੁਸੇਵਾਕਰੀ॥
 ਜੇਮਾਗਉਲੇਵਉਇਹਘਰੀ॥ ਹਥਜੋਰਤਿਨਕਹਿਭਥਾਲਾ॥
 ਜੇਹਮਪਰਤੁਮਭਉਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਕਰਕਿਰਪਾਮੋਕਉਇਹਦੀ॥
 ਜੈ॥ ਜਾਤੇਮੇਰਾਕੰਧਨਛੀਜੈ॥ ਨਹਿਕੋਊਤਿਸੁਸਸੜਲਾਗੈ॥
 ਮੁਸਟਪਖਾਨਮਾਰਨਹੀਸਾਕੈ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨਿਸਬਾਸੁਰ
 ਧਰਘਰਬਾਹਰਮਿਰਤਨਸਾਕੈਜੋਹੀ॥ ਪਸੁਪਛੀਮਨੁਖਤੇ॥
 ਮਰਉਇਹਬਰਦੀਜੈਮੋਹੀ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਭਿਲੇਕੀਕਾਹਉਇਕਛੜ
 ਰਾਜਾ॥ ਸਭਾਬਿਧਬਨੈਹਮਾਰੇਕਾਜਾ॥ ਹਰਿਨਾਖਸਬਰਮਾਂਗਿਓ
 ਜੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇਦਰਦੀਨੈਜੋਈ॥ ਲੇਬਰਾਮਸੁਰਾਅਪਨੇਗੀਹਾ॥
 ਇਆ॥ ਸਭਪਰਦਾਰਤਹਾਅਨਬਸਾਇਆ॥ ਨਾਰਦਮਾਨਿ

ਤੀਆਤਿਹਦੀਨੀ॥ਰਿਖਪਰਅਸੁਰਕ੍ਰਪਾਬਹੁਕੀਨੀ॥ਅਸੁਰਸ ੧੮੫
 ਸੁਹਏਕਠਭਾਇਆ॥ਸੋਮੋਪੈਕਛੁਜਾਤਨਕਹਿਆ॥੧੮॥ਦੋ॥
 ਜਿਉਮੇਘਾਨੁਰਿਆਵਈਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਤਿਉਦਲਾਅ
 ਸੁਰਨਕਾਜੁਰਿਓਅਨੀਤਕੀਓਬਿਸਥਾਰਾ॥੧॥ਚੈ॥ਤਿਹਘ
 ਰਪੂਤਜਨਮਿਓਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ॥ਜਨਮਤਅਸੁਰਭਾਇਓਅਹਿ
 ਲਾਦਾ॥ਸੀਖਦਮਾਮੇਭੇਰਵਜਾਏ॥ਹੀਰੇਮੋਤੀਦਾਨਦਿਵਾਏ॥
 ਮਾਤਪਿਤਾਆਨੰਦਬਧਾਏ॥ਪੂਤਸਪੂਤਪਦਾਰਥਪਾਏ॥ਜੋਕੁ
 ਲਾਮਹਿਪੂਤਨਿਪਜਾਈ॥ਦੋਊਜਗਮੈਹੋਇਬਡਾਈ॥ਇਹਲੇ
 ਕਪਰਲੇਕਦੋਊਸੁਧਾਰੇ॥ਪਿਤਰਨਕਓ, ਭਵਸਾਗਰਤਾਰੇ॥੧੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਆਪ ਉਧਾਰਈ ਪੁਨੀ ਪੜੀ ਕਰੇ ਉਧਾਰਾ॥ ਜੋ
 ਈਸ ਪੁਤ ਕੁਲ ਦੀਪ ਕੋ ਅਭਿਰਕ ਪੂਤ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਉ
 ਤਸਾਹ ਅਸੁਰਿ ਮਨ ਭਾਇਓ ਦਲ ਕਉ ਜੋਰ ਸੁਰ ਪੁਰੀਗਾ॥ ਈਉ
 ॥ ਤਹਾਂ ਜੁ ਪਤਇਆ ਅਤਿ ਭਾਰਾ॥ ਦੇਵ ਤਿਆ ਕੀਆਈ ਹਾਰਾ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਕਿਸੈ ਜਾਇ ਦੁਖਾਵੈ॥ ਹਥੇ ਹਥਾਇੰ ਦੂਜਿ ਉਪਾਵੈ॥ ਭਾ
 ਗਿਓ ਈੰਦ੍ਰ ਬਹੁ ਦੇਵ ਕਟਾਏ॥ ਸਿੰਧੂ ਪੁਰ ਨੀਕੇ ਭਾਂਤ ਲੁਟਾਏ॥ ਜੋ
 ਅਸੁਰ ਸਿਉ ਬਾਦ ਕਰਾਈ॥ ਦੇਵ ਨਹੀ ਵਹਿ ਅਸੁਰ ਹੀਆ ਹੀ॥
 ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੋ ਬੈਰ ਬਿਰਧ ਕਮਾਵਈ॥ ਦੇਵ ਨ ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥
 ਕਰ ਤੇ ਨੇਜੋ ਬਿਖਰ ਚੀਮ ਪੁਰ ਕਹੇ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਹਰਿ ਨ

ਖਸਨੇਸੁਰਪੁਰਲੀਆ॥ ਅਮਲਦਖਲਅਪਨਹੀਕੀਆ॥ ੧੮੬
 ਪੁਨਉਲਟਿਓਬਰਨਕੁਬੇਰਉਜਾਰੇ॥ ਦੋਜੇਦਿਗਪਾਲਅਪ॥
 ਨੈਕਰਧਾਰੇ॥ ਸਭਦੇਵਤਿਆਨੇਪ੍ਰਕ੍ਰਮਤਿਆਗੇ॥ ਇਕਭਾਗੇ॥
 ਇਕਸੇਵਾਲਾਗੇ॥ ਅਸੁਰਅਧੀਨਹੋਇਸੇਵਾਕਰਹਿ॥ ਅਭੀ
 ਆਬੀਚਓਹਦਉਗੇਫਿਰਹਿ॥ ਔਰਕਹਾਵੈਔਰਕਮਾਵੈ॥ ਹ
 ਥੋਹਾਥਜਗਤਮਹਿਪਾਵੈ॥ ੧੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਭਕੇਦੇਵਨਅਸੁ
 ਰਹੈਸਾਛੀਬੂਪੀਸੋਇ॥ ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਲੁਣੈਹਰਿਫਲਦਾਈ॥
 ਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਤੀਨਭਵਨਅਸੁਰਜਿਤਮਾਇਆ॥ ਨਿਰਭੈਹੋਇ
 ਨੀਸਨੁਬਜਾਇਆ॥ ਫੂਲਿਓਅੰਗਨਚੀਰਸਮਾਈ॥ ਕਮਲਜ॥

ਕੋਬਰਨਉਨਿਧਪਾਈਹੋਮਜਗਹੋਨਨਹੀਪਾਵੈਜੇਦੇਵਭਾਗ
 ਅਸੁਰਲੈਜਾਵੈਹਰਿਕੋਨਮਜਗਸੁਨਪਾਵੈਤਿਸਜਨਮਾਰੇ
 ਧੂਰਮਿਲਾਵੈਏਗਬਿਰੋਧਬਹੁਤਿਸਾਜਿਉਈਧਾਅਮਜਾਜੀ
 ਕੋਬਰਲੇਹੋਇਗਾਇਓਅੰਧਾ॥੧੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਅਜਾਜੀਕੋਬਰੁ
 ਲੀਓਸੁਧਬੁਧਰਹੀਨਕਾਇਆਇਆਮਦੁਸਿਉਗਾਰਿਓਸ
 ਭਜੋਵੈਰਕਮਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਸਕੁਦੇਵਤਿਅੰਨੇਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆ
 ਹੋਇਉਕੜਾਇਕਮੰਤ੍ਰਪਕਾਇਆਪ੍ਰਬਲਅਸੁਰਮਹਾਬਲ
 ਵਲਾਬਰਬ੍ਰਹਮੇਤੇਲੇਗਰਬਾਨਾਤਾਜੋਜੁਧਕਰਸਕੋਨਕੋਈ॥
 ਕਰੇਕਤੰਕਠਨਬਹੁਹੋਈ॥ਜਾਇਬ੍ਰਹਮਾਜਿਉਬਿਨਤੀਕੀਨੀ॥

ਤੁਮਰੇ ਬਰਹਮ ਭਏ ਅਧੀਨੀ॥ ਸੁਰਮੁ ਨਿਸੰਗਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾਸਿ ੧੮੭
 ਵਪਹਿ ਗਇਓ॥ ਸੋਭੀ ਤਹਾ ਤੇ ਠਾਢਾ ਉਠ ਭਾਇਓ॥ ੧੮੮॥ ਵੇ॥
 ਸਭੁ ਮਿਲਹਾਰਿ ਪਾਹਿ॥ ਆਇ ਕੋਈ ਨ ਉਕਰੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਅ
 ਸੁਰਹ ਮੈ ਦੁਖ ਦੇ ਤਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ॥ ੧੮੯॥ ਤਬ
 ਸਬਦੁ ਅਨਹਦ ਧੁਨ ਉਪਜਾਨੀ॥ ਦੇਵਤਿ ਆਪ੍ਰਤਿ ਆਖ ਬ
 ਖਾਨੀ॥ ਅਸੁਰ ਕੇ ਅੰਤ ਨਿਕਟ ਚਲਿ ਆਵੈ॥ ਕੋਈ ਕਾਲ ਮੈ ਪ੍ਰਨ
 ਤਜਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤਿ ਹੈ ਬਡੇ ਗਿਆਨੀ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਨਹ
 ਮਨ ਮਹਿ ਆਨੀ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੋ ਤਹਾ ਬਿਗਨੈ॥ ਸੁਤ ਸਨਈਯ
 ਕੀਓ ਤਿਨ ਕਾਜੇ॥ ਨਿਦਾਨ ਅਸੁਰ ਜਬ ਤਿਸੈ ਦੁਖਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਮਰੈ
 ਅਸੁਰ ਕੇ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੧੯੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਦੁਖ ਵਈ

ਤਿਸਕਹੋਵੈਨਾਸਾਹਾਬਹਾਬਸੁਪਾਵਈਦੁਇਜਗਹੋਇਉਪਹ
 ਸਾ॥॥ਚੈ॥ਤੁਮਾਚਿਤਮਨਕਛੂਨਧਾਰਹੁਸਮਤਗਿਆਨਮ
 ਨਮਾਹਿਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈਕਾਲਮੈਕਾਰਨਕਰਿਹੈਸਤੁਅਧਕ
 ਰਆਪਨੋਧਰਹੈਦੇਵਤਿਆਮਨਨਿਹਚੇਆਈ॥ਤੁਨਮਨਕੀਸ
 ਭਚਿਤਮਿਦਈਆਪੋਆਪੁਨੇਗਏਟਿਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਕਾਰਨਪ
 ਰਿਹੀਜਾਨੈ॥ਹਰਿਕੀਲੀਲਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਭਾਣੈਬਾਪਿਓ
 ਥਾਪਨਹਾਰਾ॥੨੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਲੀਲਾਪਿਆਰੇਲਲਕੀਸਮਝੀ
 ਕਾਪਹਿਜਾਇ॥ਬਾਜੀਗਰਕੇਖੇਲਸੋਖੇਲੈਆਪਨੈਭਾਇ॥੧॥
 ਚੈ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਭਗਤਿਬਾਲਕਬੇਚਾਰਾ॥ਜੇਮਾਤਪਿਤਾਕੋਬ
 ਦੁਤਪਿਆਰਾ॥ਜਬਹਿਤੋਤਰੀਬੇਲੈਬਾਨੀ॥ਹਰਿਭਜਪਿਤਾਕੋ॥

ਖਬਖਨੀ॥ ਵਹਿਰਨ ਕਸਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਚਰੈ॥ ਪਿਆਰ ਕਰੈ ੧੮੮
 ਉਰ ਮੈ ਲੇਧਾਰੈ॥ ਜੋ ਤਤੁਲਾਇ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ॥ ਸਭ ਉਲਟੈ
 ਸਮਾਝੈ ਅਸੁਰਿ ਮਨ ਧਰੈ॥ ਜਬ ਹੋਇ ਸਿਆਨ ਹਰੀ ਉਚਾਰਾ॥
 ਤਬ ਮਾਤਾ ਪਤਾ ਦੇਉ ਚੋਲੀ ਫਾਗਾ॥ ੨੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ
 ਕਮਾਵਹੀ ਦੂਜੈ ਲਾਗ ਹਜਾਇ॥ ਅੰਤ ਹਕਰਨ ਕਸੁ ਧਤਿ ਨ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਸੁਕ ਪਰਹਤ ਕੇ ਦੁਇ ਪੂਤਾ ਸੰਡਾ ਮਰ
 ਕਾ ਚਤੁਰ ਸਰੂਪਾ ਦੇਉ ਬੁਲਾਇ ਬੈਠਾਇ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਇਹੁ
 ਮਮ ਪੂਤ ਕਪੂਤ ਹੋਇਆ॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋਏ ਮਾਰਾ॥ ਤਿਨ
 ਕਾ ਅਬਾਇ ਹਨਾਮੁ ਉਚਾਰਾ॥ ਯਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਮ ਭੂਤ ਦਿਖਾਤਾ॥
 ਅਬ ਫਾਰ ਉਦਰ ਤਿਨ ਰਤੁ ਪੀਜਾਤਾ॥ ਇਸਨ ਦਰਿ ਮੇਰੀ ਤੋ ਦੂਬਿ

ਬਿਡਾਰਉ॥ ਪਕਰ ਬਾਹਿਲੇ ਪਗਹਿ ਸਿਧਾਰਉ॥ ੨੩॥ ਦੇਹਰਾ॥
 ਬਿਸਨ ਨਾਮ ਜਬ ਲੇਤੈ ਮਮ ਨੈ ਨਰ ਕਤ ਕੁਰਾਇ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ
 ਕਾਈ ਉਦਰਾਇ ਸਮੇ ਕਉ ਨਦਰੀ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਸੰਤ ਮ
 ਰ ਕੇ ਕੀਓ ਬਖਿਅਨਾ॥ ਇਹੁ ਬਲ ਕਾ ਮਬਹੀ ਆਹਿ ਨਿਦਾ
 ਨਾ॥ ਇਸੁ ਲੇਜਾਇ ਹਮ ਬਿਦਿਆ ਦੇਹੈ॥ ਅਨੀਤ ਛੁਡਾਇ ਕੇ
 ਨੀਤ ਦ੍ਰਿੜੈ ਹੈ॥ ਯਾਕਉ ਬਿਸਨ ਕਰਮ ਤ੍ਰਿਦਿਖਾਵਹਿ॥ ਹਉ ਪੰ
 ਭਿਤ ਤਬ ਤੁਮ ਪਹਿਲਿਆਵਹੁ॥ ਜੋ ਪੂਛਉ ਸੋ ਦੇਇ ਬਤਾਇ॥
 ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ॥ ਭਾਉ ਕੁਰਾਤ ਕਰਮ ਨਹ ਬਿਲੇ
 ਆਵੈ॥ ਚਾਟ ਸਾਲ ਮੈਂ ਆਨ ਬੈਠਾਵੈ॥ ੨੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਨੀਤ ਸਾਸ
 ਤੁਮ ਹਿਜੇ ਕਹਿਓ ਸਤੁ ਜਗ ਕਾ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪ੍ਰਵਾਣੈ

ਅਹਿਨਿ ਸਾਬਿਨ ਹਰਿ ਔਰਨ ਧਾਰਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਿਹ ਪਇਗਿ
 ਆਨ ਕੋ ਦੀਪ ਜਰਾਈ॥ ਤਹ ਭਰਮਾਤਿ ਮਰ ਜਿਵਨਿ ਕਦਨ ਜ
 ਈ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਜਹੋਈ॥ ਆਨ ਉਪਦੇਸੁ ਤਿਸੁ
 ਲਗੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚੈ ਰਸੁ ਜੋ ਰਸ ਨਾ ਪਾਗੈ॥ ਤਿਸਾ ਐਰ
 ਸੁਆਦਿ ਸਭ ਫੀਕੈ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਨ ਨੈਨ ਨ ਹਰਿ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੈ
 ਤਿਸਾ ਐਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁਪਨੈ ਨ ਹੀ ਦਰਸੈ॥੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਿਲਕ
 ਉਤੇ ਲੁਤ ਬਲ ਉਭਲਾ ਜਉ॥ ਉਪਿ ਪ੍ਰਤੁਨ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਚ
 ਰਨ ਕਵਲ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਐਰਨ ਭਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਅਸੁਰ ਸੁ
 ਭਾਉ ਜੋ ਲੀਐ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਸੋਈ ਪੜਾਵੈ ਬਿਪ੍ਰਬਿਉ ਹਾਰਾ॥

੧੮੮
 ਤਿਨ ਅਭਿਰੁਪ ਲਗੇ ਨ ਪਾਗੈ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਮੁਰਤ ਪਰਸੈ॥

ਪੁਨਪੀਠਿਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਬੁਲਾਏ॥ ਇਸਨਕੋਕਪਟੀਕਹਿਸਮਝਾ
 ਏ॥ ਮਹੇਦਧਮਾਹਿਮੰਦ੍ਰਾਚਲੁਡਾਰਾ॥ ਸੁਕ੍ਰਤਕਰਮਕਹੋਕਿਮ
 ਧਾਰਾ॥ ਜੋਕੀਓਸੋਈਤਿਹਲੇਗਾ॥ ਕੂਰਮਹੋਇਕੋਕਰਮਕੋਭ
 ਗਾ॥ ਦਧਦੁਖਦੋਇਰਤਨਸਭਲਏ॥ ਕਪਦਸਿਓਬਾਏਮੋਹ
 ਨੀਭਏ॥ ੨੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਲਛਮੀਰਤਨਅਨੂਪਬੀਅਪ
 ਪਰਰਾਖੀਅਨਾ॥ ਜੋਘਰਿਘਰਿਨਚਤੁਫਿਰੈਕਪਦਨਮੈਪ੍ਰਯ
 ਨ॥ ੧॥ ਦੋ॥ ਸੀਖਾਸਰਮਨਸਰਧਾਧਾਰੀ॥ ਬੇਦਪੜਨਕੋਕੀ
 ਭਿਬੀਚਾਰੀ॥ ਕੋਨਕਰਮਕਹੁਇਨਨੈਧਾਰਾ॥ ਮਛਸਭੁਪਧਰ
 ਤਿਸੋਕੀਮਾਰਾ॥ ਬਾਲਬਿਪ੍ਰਨਪੁਜੈਸੁਕ੍ਰਤਕਰੇ॥ ਤਿਸੁਜਾਇ

ਛੁਲੈ ਭੁਲਾਕਿਆ ਕਰੈ॥ ਜੇ ਬਲ ਛੁਲ ਪਤਾਲ ਪੁਠਾਇਆ॥
 ਤਿਨ ਭੀ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ॥ ਅਬ ਲਉ ਦੇਖੋ ਦਰਵਾ
 ਨੀ ਕਰੈ॥ ਕਰਮ ਭੋਗ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਟੈ॥ ੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤੁਮ
 ਰੇ ਕੁਲ ਮੈ ਜੋ ਬਡਾ ਸੋ ਤਿਨ ਮਾਰਿ ਓਢਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਮ ਬਖਾਨ
 ਨ ਉਚਤ ਹੈ ਹੋ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸੰਭਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨਾਮ ਤਿਭਾਇਆ॥ ਸੁਨਹਰਿ ਨਾਮ ਰੀਝੁ ਵਹਰਹਿਆ॥ ਗਹਿ
 ਦੇ ਉਚਰਨ ਰਹਿ ਓਧਰ ਮਾਥਾ॥ ਕਹੈ ਆਜ ਮੈ ਭਾਇਆ ਸਨਾ
 ਥਾ॥ ਜਬ ਕੀ ਸੁਧ ਮੈ ਨੇਹੈ ਪਾਈ॥ ਨਹੀ ਕਿਨਹੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਨਾ
 ਈ॥ ਅਬ ਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਓਹੈ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਮੈ ਆ

ਜੁਗਨਿਓ ਹੈ॥ ਕਿਸਹੂੰ ਸੰਜੋਗੋ ਕੋਹ ਰਿਕਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਚਰਨ ਤ
 ਕੇਗ ਹਰਹੈ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅੰਗੋ ਚਰਮ ਲਖਹੈ
 ਤਹਾ ਮਨੁ ਬੁਧ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ॥ ਜੇਉ ਪਮਾ ਕਰਕ ਛੁਕਹੈ ਸੋਰਿਸ
 ਥਿਲੇ ਲਗਾਇ॥ ੧॥ ਚੌ॥ ਹਰਿ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ਸਭ ਕੋ ਜਾਨੈ॥
 ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਦਭੀ ਏਹੀ ਬਖਾਨੈ॥ ਦਧਾ ਅਸ ਬੂਲਾ ਆਪ ਕੋ ਜ
 ਨਾ॥ ਰਤਨ ਪਾਇ ਸੋ ਬਹੁ ਗਰਬਾਨਾ॥ ਜਿਨ ਦੀਏ ਪੁਨਤਿ ਨਹੀ
 ਲੀਨੇ॥ ਜਿਉ ਭਾਣਾ ਤਿਉ ਬੰਡ ਬੰਡੀਨੇ॥ ਜੇ ਮਾਇਆ ਤਿ
 ਵਣ ਕੋ ਮੇਰੈ॥ ਤਿਸੁ ਸ੍ਰਾ ਲਸ੍ਰ ਲਨ ਕਉ ਜਗ ਮੈ ਕੋਰੈ॥ ਤਤੇ ਹਰਿ
 ਚਰਨ ਨਾਦੁ ਗਰਾਖੀ॥ ਮਦਨ ਬੂਝੈ ਦੇਖ ਕੈ ਆਖੀ॥ ੨੯॥ ਚੌ॥

ਸੰਖਾਸਰਹਰਿਨਾਛਸਹਿਦੁਖਬੇਦਹਭੂਮਹਦੀਨਾਪਤਿਤਉ
 ਧਾਰਨਾਬਿਰਦੁਹਰਿਤਿਨਮੁਕਤਪਰਾਇਨਕੀਨਾ॥੧॥ਚੈ॥ਜੋਜੋ
 ਪਤਿਤਕਰੈਪਤਤਾਈ॥ਹਰਿਬਿਰਦੁਸਮਾਲਤਿਸਹੋਇਸਹ
 ਈ॥ਜਬਬਲਮਨਸਾਸੁਰਪੁਰਕੀਧਰੀ॥ਉਦ੍ਰਬਿਤਾਰਹਾ
 ਜਹਉਕਰੀ॥ਜੋਪਰਘਰਤਾਕੈਘਰਾਅਪਨਾਖੈਏ॥ਸੋਈਲੁ
 ਏ॥ਜੋਅਪਕਰਬੈਏ॥ਦਰਸਪ੍ਰਤਾਪਾਸਾਤਿਸਬਾਏ॥ਤ
 ਬਦੀਨਬੰਧਦਰਸਨਦੇਠਏ॥ਅਚਾਰਜਜਉਤੁਮਹਾਰਿਕੋ
 ਧਿਆਵਉ॥ਦੁਬਿਧਾਤਿਆਗਅਭੈਪਦਪਾਵਉ॥੩॥ਦੋ॥
 ਅਚਾਰਜਮਨਬਚਕਰਮਕਰਭਜੀਐਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਾਸਾਕ
 ਤਸੰਗਨਕੀਜੀਐਜਬਲਗਾਪਟਮਹਿਪ੍ਰਨਾ॥੧॥ਚੈ॥ਜਬ

ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਏਬਚਨਬਖਾਨੈ॥ਤਬਬਾਹਿਗਏਅਚਾਰਜਾਇਆ
 ਨੈ॥ਨਹੀਬਚਨਕਹਨਕੋਅਉਸਰਲਹੈ॥ਸਭਬਾਲਕਸੁਨਈ
 ਮੈਰਹੈ॥ਅਚਾਰਜਉਠਜਬਬਾਹਿਜਾਵੈ॥ਤਬਚਾਦਵੀਆਪ੍ਰ
 ਹਲਾਦਿਬੁਝਾਵੈ॥ਇਹਰਤਨਜਨਮਨਹੀਦੂਸਰਬਾਰਾ॥ਹਰਿ
 ਹਰਿਭਜਕੈਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥ਜਿਨਦੇਹਦੇਇਕੋਦੀਏਪ੍ਰਾਨਾ॥ਸੋ
 ਆਦਪੁਰਖਭੁਜੀਐਭਗਵਾਨਾ॥੩੧॥ਦੇਹਰਾ॥ਹਰਿਭੁਜਆ
 ਪਉਧਾਰੀਐ॥ਉਹਐਸਰਾਇਹਬਾਰਾ॥ਫਿਰਪਛਤਾਦਨਾਮਿਟੈ
 ਜਾਜਮਗਹੈਕੁਠਾਰਾ॥੧॥ਚੈ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਉਚੀਮਤਪਾ
 ਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਚਾਦਵੀਆਸਮਸੁਣੀ॥ਕੋਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
 ਭ੍ਰਾਤਾ॥ਅੰਤਕਾਲਕੋਈਸਾਬਨਜਾਤਾ॥ਇਹਜਗਭੁਗਮਾਭੂਤਪ

ਸਾਰਾ ਨੈਨ ਨ ਦੇਖਤਾ ਬਿਨਸਨ ਹਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਖਤਾ ਬਿਨਸੈ ਉਪ ॥ ੧੯੨ ॥
 ਜਾਣੀ ॥ ਜੋਤ ਜੀ ॥ ਐ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਨਸੀ ਸਿਉ ਜੋ ਹਿਤ
 ਕੋਈ ਲਾਵੈ ॥ ਵਹਾ ਬਿਨਸੈ ਇਹ ਮਨ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਬਿ
 ਨ ਭੁਜ ਨ ਭੁਗ ॥ ਵੰਤ ਕੇ ਸਭ ਬੂਠੇ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਅੰਤਾ ਬਿਗੁ ਚਹ ਬਾਲ
 ਕੋ ਜੋ ਐ ਸਰ ਭੁਜ ਹੁਨ ਅੰਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਨ ਜਤਨ ਰਾਮ ਗਾਨਿ ਦਸ
 ਮਾਸ ਰਖਾਇਆ ॥ ਪੁਨ ਬਾਹਰ ਮਾਨ ਜਗਤ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅ
 ਬ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਜਹਾਣੀ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਭਜਨ ਐਰ ਨ ਭਜੀ ॥ ਐ ਕੋਈ
 ਐਰ ਸਭੇ ਪੈ ॥ ਬਿਨਸਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਹਾਰਿ ਕਉ ਨ ਉਤਾਰੈ ਪਾਰੇ ॥ ਈ
 ਹਾਉ ਹਾਸੀ ਗਸਾਈ ॥ ਸੋ ਹਾਰਿ ਭਜੀ ॥ ਐ ਮਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿ

ਨਹਿਨਮਮੋਰਬਕਥਾਦਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਾਸਿਉਲੀਜੋਤਿਸਕਾਸੁਆਦਾ॥
 ੩੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਬੇਨਹਰਿਨਾਮਾਬਿਕਾਰਸਭਮਨਮਹਿਲੇਹਈਚਾ
 ਰਾਤਾਜੀਬਿਕਾਰਹਾਰਿਨਾਮਭਜਭਉਜਲਉਤਰਹੁਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਚੈ॥
 ਬਾਲਕਿਆਮਾਹਿਜੋਖਗੋਸਿਆਨਾ॥ ਤਿਨਨੈਤਹਾਕੀਓਬਖਿ
 ਮਾਨਾ॥ ਏਹਗੁਰਮਾਤਿਜੋਤੁਮਜੁਲਈ॥ ਭਾਉਭਗਤਹਾਰਿਕੀਬ
 ਤਲਾਈ॥ ਜੋਤੁਮਕਹਾਤੇਪਾਈਮੀਤਾ॥ ਏਹਅਮੀਮਹਾਰਸੁ
 ਕਿਸਤੇਪੀਤਾ॥ ਹਮਤੁਮਬਾਲਕਈਹਾਹੀਤਏ॥ ਨਗਰਛੋਡਨ
 ਕਤਹੂੰਗਏ॥ ਹਮਮੈਸੇਮੁਗਧਆਗਿਆਨੀ॥ ਤੁਮਕੈਸੇਹਾਰਿਤਾ
 ਤਪਛਾਨੀ॥ ੩੪॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜਿਉਤੁਮਾਨੀਮਾਨਪ੍ਰਕਾਸਿ॥ ਮਾਹਿਉਨੀ

ਕੇ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜਿਨਿ ਜੁਗਤੀ ਹਰਿਖਾਈ ਐ ਸੋਭੀ ਦੇਹਰ ੧੮੩
 ਸੁਆਇ ੧੦੦ ਚੈ ਜਬ ਬਾਲਕਿਆ ਮਨ ਸਰਧਾਧਾਰੀ ਤਬ ਕ
 ਹਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੀ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਬੀਚਾਰੀ ਜੋ ਈਸ਼ੁਆਈ ਮਾਤਾਲੇ
 ਗਾਇਓ ਫੁਨ ਕਰ ਸਹਾਇ ਰਿਖਾਰੀ ਅਨੇਦਾਇਓ ਸੋਸਤਏ
 ਕਏ ਕਤਿ ਨ ਭਾਖਿਆ ਹਾਰਿਓ ਆਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨ ਪੁਨ
 ਆਖਿਆ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਪਤ ਉਚਰੀ ਐ ਜੇ ਕਹੈ ਅਚਾਰਜ
 ਸੋਭੀ ਪਵੀ ਐ ਖੇਲਨ ਪੜ੍ਹਨ ਬਿਉਹਾਰੈ ਮਾਧੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ
 ਬਿਸਰੈ ਨਹੀ ੩੫ ਦੇਹਰਾ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਾਰਿ ਦੇਵ ਕੇ ਰਾਖ
 ਹੁਹਿਰਦੈ ਮਾਧੀ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਸਦਾ ਸਿਧ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲ

ਪਟਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਜਬਹੀਆਇਮਚਰਜਬਹੈ॥ਤਿਸਕੈਭੈਸ
 ਭਬਾਲਕਪਵੈ॥ਜਬਵਹੁਓਠਕਿਤਹੂੰਕਉਜਾਵੈ॥ਸੁਬਸਤਮਿ
 ਲਕੈਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਇਕਦਿਨਚਾਟਸਾਲਾਮਚਾਨਕਾਮਾ
 ਇਆ॥ਸਭਾਬਿਰਤਾਂਤਅਚਰਜਪਾਇਆ॥ਕੀਓਕ੍ਰੋਧਵਹਿ
 ਅਹਿਜਿਉਐਇਓ॥ਮਾਰਬਾਲਕਿਆਮਾਸਨਬੈਠਿਓ॥ਪ੍ਰ
 ਲਾਦਓਰਜਬਾਦ੍ਰਿਸਟਚਲਾਈ॥ਮਨਮਹਿਓਪਜੀਤਬਜੀਤ
 ਲਾਈ॥੨॥ਦੇਹਰਾ॥ਜਿਉਪਾਸਦੂਜਸਭਜਾਰਕੈਸਰਕੈਪੁ
 ਚੈਜਾਇ॥ਬਲੁਜਲਾਜਿਉਵਾਕਾਨਾਚਲੈਹੁਤਾਸਨਤਹਾਬੁਝਾ
 ਇ॥੧॥ਚੈ॥ਸੰਡਾਮਰਕਾਦੋਨੋਭਾਈ॥ਹਰਿਨਕਸਪਪਹਿਕਹਿ

ਭਜਾਈ॥ ਕਰੋ ਫਿਰੀਆਦਿਧਰਸਿਉਪਗਮਾਰੋ॥ ਅਤਕਠੋਰ ੩੪
 ਬਾਨੀਉਚਰੋ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਪੂਤਘਰਖੋਵਨਹਾਰਾ॥ ਚਾਦਸਾ
 ਲਮਾਹਿਤਿਨਖਲਹਲੁਡਾਰਾ॥ ਸਭਬਾਲਕਾਤਿਨਜਾਇਐਥਾ
 ਰੋ॥ ਜਗਕੀਓਰਬਉਰੇਕਰਡਾਰੋ॥ ਬੈਠਏਕਠੇਹਰਿਚਰਚਾਕਰੋ
 ॥ ਕਹੁਤ੍ਰਿਸਤੋਕਿਆਕਾਰਜਸਰੋ॥ ੩੫॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੋਚਰਚਾਹ
 ਰੀਕੀਕਰੈਤਿਸਜਗਾਬਿਉਹਾਰਨਭਾਇ॥ ਜਾਤਪਾਤਕੁਲਖੋਵ
 ਈਦੁਹੁਲੋਕਤੇਜਾਇ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਤਬਰਾਜੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬੁਲਾਇ॥
 ॥ ਕਹੁਕਪੂਤਤ੍ਰੀਕਿਆਪ੍ਰੀਆਇਆ॥ ਦੁਇਕਰਜੋੜਕੀਓਪ੍ਰ
 ਨਾਮ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਿਓਪਤਸੁਜਨਾ॥ ਨੀਤਸਾਸ੩ਮਹਿਜ

ਗਾਇਤ੍ਰਿਹਾਰਾਸੋਮੋਹਿਪਠਾਇਓਦਿਜਦੀਚਰਾਮੈਕਹਾਕਰੋਮੋਹਿ
 ਮੋਰਨਭਾਸੈ। ਜਲਥਲਏਕਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਜੋਚਰਾਮਚਰਸਕ
 ਲਜਗਮਾਹੀ। ਬਿਨੁਬਗਵਨਮੁਹਿਦੀਸਤਨਾਹੀ॥੩੫॥ ਦੇਹਰਾ।
 ਜਲਥਲੁਮਹੀ। ਅਲਸਕਲਮਹਿਏਕੋਜੋਤਦਿਖਾਇ॥ ਜਿਓ
 ਅਤਿਰਬਾਹਰਏਕਰਸਹੇਮਸੁਮੇਰਸੁਗਾਇ॥੧॥ ਚੈ॥ ਜਬਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦਿਏਬਚਨਸੁਨਏ॥ ਅਗਨਿਮਹਿਘੀਉਪਰਿਓਮਨੋਆ
 ਏ॥ ਆਗਲਗੀਸਭਚੀਰਨਤਾਈ॥ ਦੇਉਨੋਨਲੇਹੁਭਰਾਈ॥
 ਆਤਿਕ੍ਰੋਪਉਕੁਤਵਲਿਬੁਲਾਇਓ। ਪਹਰਓਡਾਰਹੁਇਹੁਫਰ
 ਮਾਇਓ। ਅਤਿਉਚਾਜੋਹੋਇਪਹਾਰਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਚੜ੍ਹਾਇਤਹਾਂ

ਦੇਵੇਡਗਾ ਦੇਤਲੈਚਲੇਸਮਸ਼ਾਵਤਨਾਹੀ॥ਕਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਤੂੰਹਠਪਰਆਈ॥੩੮॥ ਦੇਹਰਾ॥ਪਿਤਾਕਾਕਹਿਆਜੇਮਾਨਹੀ
 ਸੋਈਸਪੁਤਕਹਾਇ॥ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਈਜਗੁਕੀਰਤਤਿਜੁ
 ਗਾਇ॥੧॥ਚੈ॥ਜੋਹਰਿਤੇਏਮੁਖਸੁਖਸੰਪੈਮਾਹੀ॥ਵੈਕ੍ਰਿਮਜਿਉ
 ਏਸਦਾਕੇਲਕਰਾਹੀ॥ਏਮੁਖਮਾਤਪਿਤਾਜੋਹਰਿਤੇ॥ਹਰਿਜਨਤਿ
 ਨਮਿਲਨਰਕਨਪਰਤੇ॥ਜਬਤਿਨਕੋਕਹਿਓਪ੍ਰਹਲਾਦਿਨਭਾਇ
 ਆ॥ਚਾਰਪਹਾਰਤਿਹਤੇਫਰਕਾਇਆ॥ਪੈਨਰੋਦਲੇਧਰਪਰਮ
 ਨਾ॥ਹਸਤਹਸਤਪ੍ਰਹਲਾਦਿਉਠਨਾ॥ਭੂਪਤਸਿਉਕੁਤਵਰਜ
 ਨਾਈ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਧੂਰਨਹੀਚੀਰਲਗਾਈ॥੪੦॥ਸ਼ੋਭਰਾਮਨਾਮ॥

ਨੰਦਬਢਾਇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਹਜੈ ਹਰਿ ਅਮਰਲਖਾ ਤਾ ਕਉ ਭੈ ਨ ਹੀ ਕਾ
 ਯੋਜਾ ਕੀ ਹਰਿ ਗਛਿ ਆ ਕਰੈ ॥੧॥ ਚੈ ॥ ਫੁਨਿ ਹਰਨ ਕਸਬ ਮਾਤੰਗ
 ਮੰਗਾਇਆ ਮਹਾਮਦੁ ਮਾਤੇ ਦੇਖ ਰੂਰੁ ਆਇਆ ਜਬ ਕਬਹਿ
 ਕਰੀ ਵਹਨ ਰਹਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਸੰਗਲ ਤੇਰਨ ਰਕਉ ਜਾਇ ਮਾਰੈ ॥ ਨ
 ਰਕੀ ਬਾਸ ਜਹ ਵਹ ਪਾਵੈ ॥ ਛੋਡ ਮਹਾਵਤ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਬ
 ਨ ਤੇ ਆਨਤ ਹਾਠ ਢਾਕੀਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤੁ ਆਰੋ ਕਰ ਦੀ
 ਆ ॥ ਗਜ ਦਉਰ ਪ੍ਰਕਰ ਪਗ ਕੀਆ ਸਲਾਮੁ ॥ ਪੁਨ ਭਾਗਾਉ ਠ
 ਆਇਆ ਧਾਮ ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਭ ਘਟ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਹਰੀ ਭਗ
 ਤ ਜਨ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਦੁਸਟ ਅਸੁਰ ਨਹੀ ਬੁਝਈ ਆਇ ਚਿ ਅੰਤ ਮਿਦ ॥

ਨਾ॥੧॥ਚੈ॥ਪੁਨਪ੍ਰਹਲਾਦਹਿਤ੍ਰਾਸਦਿਖਾਇਓ॥ਜਲਦੇਰੇਮੇ ੧੯੬
 ਅਨਾਰੀਰਾਇਓ॥ਅਬੋਧਮਾਹਿਕਵਲਜਿਉਰਹਿਤਾ॥ਸੁਖ
 ਸਰੂਪਜੇਜਲਪਰਬਹਿਓ॥ਬਹੁਰਿਅਨਧਰਨਮਾਹਿਗਾਡਾ॥
 ਫੁਟੀਧਰਤਉਠਹੋਇਓਓਓ॥ਬਹੁਸਮਧਾਅਨਏਕਠੀਕਰੀ
 ਸਹੰਸ੍ਰਮਨਾਲਉਚੁਨਿਚੁਨਿਧਰੀ॥ਕਰਚੀਰਤਿਲਉਨੇਤਿਸੇਪ
 ਠਾਇਆ॥ਬੈਠਾਇਪ੍ਰਹਲਾਦੈਅਗਨਜਗਾਇਆ॥੪੨॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ਅਨਿਕਭਾਤਰੀਸਾਸਨਾਪ੍ਰਹਲਾਦੈਦੀਨੀਤਾਤਾ॥ਜਿਸਕੀਗਛਿ
 ਆਹਰਿਕਰੈਤਿਸਲਗੈਨਤਤੀਬਾਤਾ॥੧॥ਚੈ॥ਸੁਖਸਮਧਾਅ
 ਗਨਿਧਰਜਾਰੀ॥ਪੁਨਦੁਹਾਅਗਨਿਭਈਫੁਲਵਾਰੀ॥ਬਹੁਰਪਤ ੦

ਪ੍ਰਹਿਲਦਬੁਲਾਇਆ॥ ਰਕਤਪੀਤਕਰਨੈਨਦਿਖਾਇਆ॥ ਸੁਨ
 ਪ੍ਰਹਲਦਕਹਾਂਤੋਜਾਨੀ॥ ਮੇਕਹਿਓਤੁਕਿਉਨਹੀਮਾਨੀ॥ ਮੋਬਿਨੁ
 ਆਨਕਉਨਹੈਦੇਵਾ॥ ਸੁਨੁਕੇਕਰੇਹਮਾਰੀਸੇਵਾ॥ ਤੂੰਤੋਮੇਰਾਪੂਤ
 ਕਹਾਵੈ॥ ਮੋਹਿਛੋਤੁਕਿਸੇਧਿਆਵੈ॥ ੪੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕਰਦੀਰ
 ਘਨਦਰਿਨਿਹਾਲਤੀਨਭਵਨਬ੍ਰਹਮੰਡਜੋ॥ ਸੁਰਗਮ੍ਰਿਤਪਤਾ
 ਲਾਇਕਛਤਰਾਜਾਬਿਰਾਜਈ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਸਭਦੇਵੀਦੇਵਮੋਹੀ॥
 ਧੀਨਾ॥ ਤੂੰਕਹਾਕਿਸਕੈਰੰਗਹੈਭੀਨਾ॥ ਭਲਾਕਰੈਤੂੰਆਪਸੰਭਾਰੈ॥
 ਹੋਇਕਪੂਤਨਛਤੀਜਾਰੈ॥ ਕਉਨਬਿਸਨਦਿਨਨਕਾਬਿਸਨੀ॥ ਤੀ
 ਦਲਬੇਰਸਾਗਕਾਅਸਨੀ॥ ਤਾਂਸਿਉਤੋਨੇਹਿਤਹੈਧਾਰਾ॥ ਬਰ

ਭਾਈ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਮਾਰਾ ॥ ਕਉ ਨ ਬੁਝੁ ਅਰੁ ਕਉ ਨ ਭਲਾਈ ॥ ਕੁ ੧੯੩
 ਲਏ ਹੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਬ ਤੋ ਕੋ ਮੇਰਾ
 ਹੋ ਯਾ ਹੀ ਥੰਭ ਥੰਧਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਤੁ ਝੁਗਾਖ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਬ
 ਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਚੌ ॥ ਰੁਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਨੀ ਮਰ ਹੋਇ ਕਹੈ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਤਿ
 ਭਵਨ ਮਹਿ ਮਹੈ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲਾਇਆ ਪਕ ਸੋਇ ॥
 ਸਭ ਘਟ ਦੀ ਸੈਤਿ ਸਕੀ ਲੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨਭ ਕਮਲ ਉਪਜਾ
 ਨਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਰਤੁ ਮਰਾਜ ਕਮਾਨਾ ॥ ਇਹ ਜਨ ਕੋ ਪਿਓ ਪ੍ਰਾਨ ਥੰਧਾ
 ਈ ॥ ਥੰਭਾ ਸਿਉ ਤਾ ਕੇ ਬਾਧਿ ਚਿਜਾਇ ॥ ਕਾਢ ਖੜ੍ਹ ਗੁਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬ
 ਲਾਵੈ ॥ ਅਬ ਕਹਾਂ ਰਾਮ ਜੁ ਤੋ ਹਿਛੁ ਰਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ

ਹਿਰਮਰਹਿਓਰੀਤੀਠਉਰਨਕੋਇ॥ ਮੈਤੋਮੈਬੰਭਮਹਿਜਲ
 ਥਲਮਹੀਅਲਸੋਇ॥੧॥ ਚੌ॥ ਕੋਪਅਸੁਰਮੁਸਦਥੰਭਮਾਰੇ॥
 ਕਹਾਰੇਮਜੇਤੋਹਿਉਬਾਰੇ॥ ਦੀਨਬੰਧਕੋਪਨਾਕਰੀ॥ ਥੰਭਫਾ
 ਰਨਿਕਸੇਨਰਹਰੀ॥ ਦੋਹਸੁਰਅਸਤਾਚਲਗਾਇਓ॥ ਭੈਕਰਾ
 ਗਮੁਨਿਸਨਹੀਭਾਇਓ॥ ਭਾਗਿਓਅਸੁਰਭੋਅਤਿਮਨਮਾਨੀ॥
 ਹਰਿਦਉਰਪਕਰਦੇਹਰਪਰਮਾਨੀ॥ ਦਸੋਦਿਸਪਾਲਅ
 ਸੁਰਸੁਰਜੇਤੇ॥ ਅਤਭੈਭੀਤਭਏਸਭਤੇਤੇ॥੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ
 ਥਲਾਪਰਹਰਿਭਾਬਿਕੈਨਖਸਿਉਉਦਰਹਿਫਾਰਾ॥ ਮੈਤੋਗੀਦਾ
 ਭਾਰੀਅਨਮਾਨੇਸੋਭਤਨੈਸਰਹਾਰਾ॥੧॥ ਚੌ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਤੇਬ੍ਰ

ਹਮਾਅਉਚਾ॥ ਸਿਵਸਕਤਸਕਲਾਅਉਦਰਸਨਪਾਉਚਾ॥ ੧੯੮
 ਈਦ੍ਰਸਕਲਦੇਵਨਸੀਗਾਅਏ॥ ਅਉਜੇਸਸਹੀਜਮੁਖਕੀਰ
 ਤਗਾਏ॥ ਜਖਕਿੰਨਰਗੀਧੂਬਸਬਾਏ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕਾਰਨਸਤੁ
 ਜੁਰਿਆਏ॥ ਸਾਧਕਾਸਿਧਤਗਾਤਿਬੀਚਰੀ॥ ਦੁਰਿਦੁਰਿਦੇਖਹ
 ਦਰਸਮੁਰਾਰੀ॥ ਭੈਤੇਨਿਕਟਜਾਇਨਹੀਸਾਕਹੀ॥ ਲਛਮੀਭਿੱਕ
 ਰਹਰਿਦਿਸਨਹੀਤਕਹੀ॥ ੧੯੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਕਤਪੀਤਨੈਨਨਰਹਰ
 ਕੇਮਨੇਦੀਪਕਭਾਨਅਪਾਰਾ॥ ਸਭਕੰਪਤਕੋਈਲੇਨਸਕਤਹ
 ਰਿਭੈਆਚਦੁਖਚਾ॥ ੧੦੦॥ ਸਭਦੇਵਤਿਆਮਿਲਮਸਤਲਕ
 ਗੀ॥ ਕੋਪਦਾਨਪੈਬਹੁਨਰਹੀ॥ ਐਸੋਕੁਛੁਕੀਜੋਓਪਾਉ॥ ਜਾਤੇ
 ਨਿਵਰੈਕੋਪਸੁਭਾਉ॥ ਤਬਪ੍ਰਲਾਦਨਿਕਟਹਰਿਕੀਆ॥ ਤਿਨ

ਨਿਰਭੇਪਦਪਹਿਲੇਹੀਲੀਆ॥ ਪੜਤਾਅਸਤੋਤ੍ਰਚਰਨਢਿਗਆਇ
 ਆ॥ ਹਰਿਕਰਮਾਇਆਲੇਉਰਮੈਲਾਇਆ॥ ਜਿਉਬਢਰਾਕੋਅੰ
 ਗਗਉਚਾਏ॥ ਤਿਉਨਰਹਰਿਕਰਤਮੂਲਨਹੀਹਾਏ॥ ੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਸਭੇਸਤੋਤ੍ਰਕਉਪੜੈਹਰਿਦੇਖੈਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ ਤਿਸੁਪੜਨੁਨਿ
 ਸੁਖਪਾਵਈਤੋਰੈਕੁਰਮਕੋਜਾਲਾ॥ ੪੯॥ ਚੌ॥ ਹਰਿਦੀਨਬੰਧਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਸਹਾਇਸਰਬਕਾਮੀ॥ ਜੋਜਨੁਕਉਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਹਰਿਦਉਰ
 ਜਾਇਛੁਡਾਵੈ॥ ਜਿਉਪੁਤਮਾਤਾਚਾਹੈ॥ ਤਿਦੁਪ੍ਰਣਹਰੀਨਿਥਾਹੈ॥
 ਗਜਗ੍ਰਹਤੇਛੁਡਾਇਓ॥ ਪਦਅਭੋਤਿਸਾਦਿਵਾਇਓ॥ ਚੀਰਦ੍ਰੁਪਤੀ
 ਬਢਾਏ॥ ਅੰਬਰਅੰਬਾਰਲਾਏ॥ ਭੈਭੀਖਮਪ੍ਰਵਰਾਖਾ॥ ਸੂਤਸਿੰ
 ਮ੍ਰਿਤਮਾਰਿਭਾਖਾ॥ ਧੂਹਸਰਨਤੇਰੀਆਇਆ॥ ਪਦੁਪਰਮੁਤਤੁਪਾ

ਇਆ ਥੇਰ ਭੀਲ ਈਕੇ ਖਾਏ। ਅਤਿ ਮੀਠੇ ਮਨ ਭਾਏ। ਜੋ ਸਕਨ ਤੇ ੧੬੮
 ਰੀਆਵੈ। ਨੀਰ ਨੀਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਦਾਤੀਆਈ। ਪ੍ਰਭ
 ਲਾ ਦਭਗਤ ਗਾਈ। ਜਨ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਤਤੁ ਤਤੁ ਮਾਹਿ ਮਿ
 ਲਾਵੈ॥੪੯॥ ਦੇਹਰਾ। ਪ੍ਰਭ ਲਾ ਦਸ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਚਕਿਓ ਨਲ ਛਮੀ
 ਕੀ ਓਓ ਚਾਰ। ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ਸੁਨੀ। ਐਸ ਰਧਾ ਧਾਰਾ॥੫॥
 ਚੋ॥ ਹਰਿ ਦਾਇਆ ਸਿੰਧ ਦਾਇਆ ਲਗੁਆ ਮੀਸ ਕਲ ਦੂਖ ਬਿਤੁ ०
 ਰਨੀ। ਕਵਲ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੁੰਦਰ। ਬਿਹਸਾ ਬਿਹਸ ਜਗਤਾਰਣੀ। ਭੈ
 ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੇਹਨ ਦੂਖ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰਨੀ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਦ ०
 ਹਾਰਿ ਦੈਮੁ ਨ ਜਨ ਭੈਟਾਰਨੀ। ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨ ਬੀਧੁ ਦੀਨ ०

ਨਾਥਾਇ ਚਾਰਨੀ ਜੋ ਸਰਨਾ ਮਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੰਠ ਲਾਵਹਿ ਨੀਰਨੀਰ ਮਹਿ
 ਜਮਾਵਨੀ ॥ ਪਤਾ ਤਿਪਾਵਨਾ ਬਿਰਦ ਹਰਿ ਜੀਓ ਸੀਤ ਸੁਰਾਬ ਦਾਰਨੀ ॥ ਕੇ
 ਟਾਅ ਪਬਤੁ ਦਾਕ ਕਰਿ ਭਵ ਸਿੰਧ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨੀ ॥ ਕਰ ਜੋਰ ਲਛਮੀ
 ਬਿਨ ਉਧਾਰੈ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਨੀ ॥ ਹਮ ਸਰਨ ਤੇਰੀ ਕਾਟ ਬੇਰੀ ਮੇ
 ਧ ਕੇਰੀ ਦਾਰਨੀ ॥ ੫੦ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਕਰ ਜੋਰ ਲਛਮੀ ॥ ਫਿਗਾ ਮਾਈ ਹਰਿ
 ਨੈਨ ਪਰਸ ਪਰ ਜੋਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਤ ਨਹ ਰਖੁ ਬਢਾਇਆ ਨਿਰਖੁ ਨਿਰਖ
 ਸਭ ਭਿਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚੋ ॥ ਸਹੀ ਸੁਸੀਰ ਪਾਬੂ ਹਮਾ ਪੁਰੈ ॥ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਸਿਉ ਸ
 ਰਉ ਸਤਤ ਕਰੈ ॥ ਸੁਰ ਕੁਰ ਕਰ ਕਰ ਕੁਤਾਉ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਹੋਇ
 ਕੀਰਤਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੂਡਿ ਮਡਿ ਮਹਿ ਬਜਾਵੈ ॥ ਸਕਤ ਰੀਤ

ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਵੈ॥ ਅਨੇਕ ਅਪਛਰੈ ਅਉਰੀ ਧ੍ਰੁਬਾ॥ ਕੀਰਤ ਕਰ ੨੦੦
 ਹਿ ਪ੍ਰੇਮਾ ਸਿਉ ਸਰਬਾ॥ ਨਰਦ ਨਾਚਿ ਨਾਚਿ ਫੇਰੀ ਲੇਈ॥ ਤਤਾ ਬੈਠੀ
 ਤਗਾਡਿ ਰੇਈ॥ ੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੇਰ ਦਮਾ ਮੇਰਣ ਸਿੰਘੇ ਬਾਜਾਹਿ॥
 ਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜ ਝਾਝਰੈ॥ ਅਨਹ ਦਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰਾ॥ ੧॥
 ਚੈ॥ ਜਖ ਕਿੰਨ ਰਗੁਨੀ ਜਨ ਭਾਰੇ॥ ਬਜੰਤ ਅਨੇਕ ਬਜਾਵਨਾਰੇ॥
 ਨਾਦ ਅਨਹ ਦਧੁਨ ਉਪਜਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਕਲ ਸਬਦ ਨੇ
 ਛਾਇਆ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਦਸੋਦਿ ਸੋਹਈ॥ ਅਨਮਲੀਨ ਤਹਾਰਿ ਰਿਨ
 ਕੋਈ॥ ਸਤ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਤੇ ੩ ਪਵੈ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸਿਉ ਕੀਰਤ ਕ
 ਰਹਿ॥ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰ ਰਾਗ ਅਨੁਗਾਗੀ॥ ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਗਾਈ ਦਸ ਭਾ

ਗੀ॥੫੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਸਪਤਪੁਰੀਨਵਖੰਡਮਹਿਅਨਹਦਿਸਬਦਸੁ
 ਹਾਇ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਸਕੁਘਟਸੇਹਈਦੁਖਦਾਲਦਗਇਓਇਲ
 ਏ॥੧॥ ਚੋ॥ ਤਬਪ੍ਰਸੰਨਦੇਖੇਨਰਹਰੀ॥ ਤਬਪ੍ਰਹਿਲਾਦਥੇਨਤੀਕ
 ਰੀ॥ ਇਹਨਰਹਰਿਭੂਪਨਿਵਾਰਨਕੀਜੈ॥ ਚਤੁਰਭੁਜਦਰਸਨਹਮਕੋ
 ਦੀਜੈ॥ ਜੋਸਭੁਪਸਨਤਨਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਆਮਸੁੰਦਰਸੁ
 ਕੁਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਸੇਦੇਖਦਰਸਨਦੇਵਤਾਹਰਖੈ॥ ਅਤਿਅੰਤਰਿ
 ਸਕੁਪ੍ਰੇਮਸਿਓਨਿਰਖੈ॥ ਹਰਿਥੋਲੇਯਾਤੇਭੈਤੁਧਮਾਵੈ॥ ਸੁਤਾਸਿ
 ਘਪਿਤਾਤੇਭੈਨਹੀਪਾਵੈ॥੫੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਹਰਿਕੋਪ੍ਰਤੁਪਿਤਾਹ
 ਰਜੀਤੋਭੈਨਹੀਪਾਵਤਾਦਿਆਲਾ॥ ਏਸਕੁਦੇਵਅਭੈਕੋਪਾਵਹਿਤਿਨ

ਸ੍ਰੀਦਰਗੁਪਤਿਖਾਲਾ॥੧॥ ਚੈ॥ ਹਰਿਮੋਹਨਗੁਪਸਨਤਨਧਾਰਾ॥ ਸਾ ੨੯
 ਰੋਕੁਜਾਬਿਸਾਲਾਮਪਾਰਾ॥ ਚਹੂੰਕਰਅਭਿਧੋਜੋਭਾਦੇਹੀ॥ ਮਨਚੈ
 ਦਸੂਰਦੁਤਿਹਿਰਲੇਈ॥ ਕਮਲਨੈਨਸ੍ਰੀਦਰਉਜੀਆਰੈ॥ ਮਧੁਕ
 ਰਹੋਇਸਭਕੋਈਨਿਹਾਰੈ॥ ਸਿਆਮਉਰਬਨਮਾਲਜੁਹਾਵੈ॥ ਭੁ
 ਗਲਤਾਇੰਦ੍ਰਪਰਵਰਦਿਖਾਵੈ॥ ਪੀਤੰਬਰਸੋਭਾਕਹੀਨਜਾਵੈ॥
 ਮਾਨੋਸਿਆਮਘਟਾਮਹਿਬਿਜਜੁਹਾਵੈ॥ ੫੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਨਿਕ
 ਕੁੰਡਲਅਲਕਾਤਰਸੋਭਤਾਸਿਰਮੋਰਮੁਕਟਿਜੁਹਾਇ॥ ਮਾਨੋਫ
 ਠਠਨੀਸੁਤਨ੍ਰੰਡਲੀਏਰਹੈਸੁਭਾਏ॥ ੧॥ ਚੈ॥ ਪਈ॥ ੧॥ ਚੈ॥
 ਲੋਲਕਪੋਲਦੁਇਦਿਪਹਿਮਨੋਹਾਰ॥ ਭਾਲਦਿਆਲਮਨੋਈਦ੍ਰ

ਮਹਾਬਗਾ ਗੀਤੁ ਸਬਲਸੋਭਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਰਖਤਹਾਂ
 ਬਕਤ ਰਹਾਈ ॥ ਨਾਜਾਨੁ ਦਰਸੁ ਕਉ ਚੈ ਹੈ ॥ ਬਿਹਸਤ ਅਧਰਮਨ
 ਕੋ ਹਿਰਲੈ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਸੁੰਦਰ ਉਜੀਆਰੇ ॥ ਜੋ ਪਰਜੈਆ
 ਪਕਾ ਜਸ ਵੇਰੈ ॥ ਮੁਖ ਕਉ ਦੇਖ ਮੋਖ ਪਦੁਪਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ
 ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਪਪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਹਰਿਮੁ
 ਖਧਰਤ ਧਿਆਨ ॥ ਅਭੈ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਨ
 ॥ ਚੈ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਪਰਮ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਲਾ ਦਭਾ
 ਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨ ਉਨਿ ਧਯੋ ਜੋ ਭਵੈ ॥ ਮਾਗੇ
 ਹੁੰ ਜੋ ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤੀਨ ਭਵਨ ਕੋ ਇਕ ਛੁਤਾ ਜਾ ॥ ਜੋ ਚਾਹੇ ਲੇਖ

ਹੁਤਮਾਜਾਨਾਐਰਤੁਮੈਜੋਮਗੋਸੋਈਅਭਲਾਖਾਤੁਮਰੈਰਹੈ ॥੨੦੨॥
 ਨਕੋਈ॥੫੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਨਰਹਰਿਭੁਏਦਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਜੋ
 ਮਾਗੋਸੁਦੇਤਹੋ॥ ਭਗਤਨਾਮਵਰਨਖਿਆਲਾਇਨਹਰਿਹੋਰਨਚ
 ਹਈ॥੧॥ ਚੌ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਜੋਰਕਰਸੀਸਨਿਵਾਈਆਕਰਪ੍ਰਨਾਮੁ
 ਕਹਿਓਹਰਿਰਾਇਆ॥ ਜੇਦਰਸਨੁਮੋਹਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ ਸੋਈਘਟ
 ਘਟਿਮਹਿਨਿਰਖਾਈ॥ ਤੀਨਭੁਵਨਜੋਆਹਿਪਸਾਰਾ॥ ਰੂਪਨਾਮਗੁ
 ਨਜਿਨਜਿਨਧਾਰਾ॥ ਸੋਰੂਪਨਾਮਗੁਨਰਹਤਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਭਿੰਨਆਪ
 ਤੇਨਾਦਰਸਾਵੈ॥ ਜਬਏਕਯੋਵਅਦੁਤੀਦਿਖਾਈ॥ ਤਬਕੋਮਾਗੋਕੋ
 ਦੇਇਦਿਖਾਈ॥੫॥ ਦੇਹਰਾਹਰਿਅਗੁਆਪਮਹਿਭੇਦਨਹਿਸਭ

ਖੰਡਖੰਡਅਖੰਡਾਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਬਨਰਹਿਓਜੇਤੇਹੈਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥
 ਚੈ॥ ਜਬਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਪ੍ਰਹਲਾਦਉਚਾਰਾ॥ ਤਬਗੀਝੇਹਰਿਅ
 ਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਸੀਸਾਰੀਚਿਰਹਰਿਦ੍ਰਿਸਟਲਗਾਈ॥ ਜਨਮਤਹੀਪੀ
 ਰੂਪਇਨਪਾਈ॥ ਝੂਠਕਾਝੂਠਾਇਉਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਹੈਨਿਰਮਲਸ
 ਰਾ॥ ਅਸੁਰਸੀਸਕਾਰਤਿਲਕਕਾਕੀਆ॥ ਪਿਤਾਕਾਰਾਜਪ੍ਰਹਲਾਦੈ
 ਦੀਆ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਕਾਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ ਭੁਣੈਬੀਧਿਥਾਪਨਹਾ
 ਰਾ॥ ਪਦ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਧਨਲਾਭਸੰਤਨਕੈਨਹੀਦੁਰਤੈਸਾਜਿਸੁਭਾਇ॥
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਬਿਰਾਜਹੀਕੇਵਲਦਾਸਸੁਹਾਇ॥ ਚੈ॥ ਸੀਕੋਚਰੁਪ
 ਹਰਿਸੁੰਨਸਮਾਇਆ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਨੇਬਹੁਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਜੈਜੈਕਾਰ

२०३
 ਭਇਆ ਜਗਮਾਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਉ ਛਪਤ ਕਹੂੰ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਹ
 ਰਿ ਭਗਤ ਕਮਾਵੈ॥ ਦੁਹ ਜਗਮਾਹਿ ਦਾਡਿਆਈ ਪਾਵੈ॥ ਈਹ ਨਿਰ
 ਭੈ ਹੋਇ ਬਿਗਾਜੈ॥ ਅਭੈ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੋ ਜਗ ਛਾਜੈ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ
 ਭੈ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਤਤੁ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਪਦੀ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤਿ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਦੁਗਏ ਬਾ
 ਦ ਬਿਬਾਦਾ ਪੂਰਨ ਪਰਚੀ ਹੋਇ॥ ਚੁਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧॥
 ਚੌਪਈ॥ ਲੇਖੋ ਹੁਸਪਰਚੀ ਪੋਥੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਭਗਤ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਸ ਭੀ ਨੀ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹੈ ਪੜਾਵੈ॥ ਭਾਵੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਲਗਾਵੈ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੈ ਸੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ॥ ਨਿਤ ਨਿਰੰਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ॥ ਖੁਲੈ ਕਪਾਟ ਹੋਇ
ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ॥ ਤਤੁ ਮਾਹਿਤਿ ਨਤੁ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਜੁ ਜਮ ਕਤ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੬੦॥ ਦੇਹ ਗਾ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵਈ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨ ਚਿ
ਤ ਲਾਇ॥ ਸੋ ਸੋ ਹਰਿ ਪਦ ਪਾਵਈ॥ ਸਰਬ ਅਤਮ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ੧॥
ਚੈ॥ ਸੰਮਤ ਸਤਰਾਜੇ ਪਰਾਸਾ॥ ਸੁਕਲ ਇਕਾਦਸੀ ਮਗ ਸਰ
ਮਾਸਾ॥ ਪੋਥੀ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੀ॥ ਦਾਸ ਦੁਆਰੈ ਪੂਰੀ ਪਰੀ
॥ ਅਰਧ ਸਰੰ ਸਚੈ ਪਈ॥ ਯਾਮੋ॥ ਖੋਰੁ ਸਾਮੁ ਪਕ ਦੇਹ ਗਤਾਮੈ॥
॥ ਸੇਰਠਾ ਬੂਲ ਨਾ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਉ ਪਾਤ ਨੂਲ ਤਰਵਰਕੇ
ਮਾਹਿ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਬੋਧ ਪੋਥੀ ਕਾਨਾਮ॥ ਪੜਤ ਸੁਨਤ ਲਹੈ ਸੁਖ

ਐਸਗਾ॥੬੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਹੋਦਧਪੈਠਕੈ ਜੋ ਕੋ ਗੋਤ ੨੦੪
 ਏਇ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਅਮੋਲਕਗਾਇਤਿ ਸੁਖਹਿ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੇਇ॥੧॥੧੬॥

ਪੇਥੀਸੀ ਪੁਰਨਹੋਈ॥ ਸੰਮਤਉਨੀਸੈ ਸਤਾਰ
 ਅਤੀ ਮਾਹੋਦਿਨਉਨੀਥੇ॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥ =॥



Handwritten text in Devanagari script, heavily obscured by large, dark, irregular ink smudges and stains. The text is written on aged, yellowish-brown paper. A horizontal line is drawn across the middle of the page, and a vertical line is drawn on the right side, forming a rectangular frame around the central text area.

21-555